

Budapest,
2009. június 19.,
péntek

83. szám

Ára: 3825 Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

2009. évi XLVII. törvény	A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról	17617
131/2009. (VI. 19.) Korm. rendelet	A szakértői nyilvántartó szerv kijelöléséről	17646
132/2009. (VI. 19.) Korm. rendelet	A Társadalmi Megújulás Operatív Program 1. prioritás 1.1.2. konstrukció: „Decentralizált programok a hátrányos helyzetűek foglalkoztatásáért”, valamint a Társadalmi Megújulás Operatív Program 1. prioritás 1.1.1. konstrukció: „Megváltozott munkaképességű emberek rehabilitációjának és foglalkoztatásának segítése” keretében nyújtható támogatásokról.	17646
133/2009. (VI. 19.) Korm. rendelet	A költségvetési szerveknél foglalkoztatottak 2009. évi havi kereset-kiegészítéséről szóló 6/2009. (I. 20.) Korm. rendelet módosításáról	17652
5/2009. (VI. 19.) MeHVM rendelet	A televíziókészülékek digitális műsorok vételére való alkalmasságának megjelöléséről szóló 6/2008. (XI. 27.) MeHVM–KHEM együttes rendelet módosításáról	17657
70/2009. (VI. 19.) FVM rendelet	A kezeségvállaló intézmény által csoportmentességi rendelet alapján vállalt kedvezményes díjú készfizető kezeség szabályairól.	17657
20/2009. (VI. 19.) IRM rendelet	A bűnügyi nyilvántartási rendszer egyes nyilvántartásai részére történő adatközlés szabályairól.	17661
21/2009. (VI. 19.) IRM rendelet	A bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartása részére történő adatközlés, valamint az ujj- és tenyérynymatvétel és a szájnyalakahártya-törlet levételének részletes technikai szabályairól.	17694
22/2009. (VI. 19.) IRM rendelet	A bűnügyi nyilvántartó szerv által teljesített adatszolgáltatás rendjéről, valamint a bűnügyi nyilvántartásokban kezelt adatok igazolására kiállított hatósági bizonyítvány kiadásának részletes eljárási rendjéről.	17700

A tartalomjegyzék a 17616. oldalon folytatódik.

TARTALOMJEGYZÉK

23/2009. (VI. 19.) IRM rendelet	A bűnügyi nyilvántartásokból a kérelmező saját adatairól történő adattovábbítási eljárásért és a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítása iránti kérelem teljesítésére irányuló eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjról	17703
25/2009. (VI. 19.) KHEM rendelet	Az állami tulajdonba tartozó országos közlekedési hálózattal, valamint az országos közlekedési hálózat fejlesztésével összefüggő egyes feladatok ellátásáról, továbbá a közlekedési hálózat finanszírozási célokat szolgáló egyes fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásának szabályairól szóló 8/2008. (III. 18.) GKM rendelet módosításáról	17704
67/2009. (VI. 19.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata.	17705
1096/2009. (VI. 19.) Korm. határozat	A 2009. évi központi költségvetés általános tartalékának előirányzatából történő felhasználásról	17731

II. Törvények

2009. évi XLVII. törvény

**a bünygyi nyilvántartási rendszerről,
az Európai Unió tagállamainak bíróságai által
magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek
nyilvántartásáról, valamint a bünygyi
és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról***

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

Alapvető rendelkezések

1. § (1) Az e törvény hatálya alá tartozó nyilvántartások hatósági nyilvántartások. A bünygyi nyilvántartások az azokban kezelt adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartások.

(2) Az e törvény hatálya alá tartozó nyilvántartások törvényességi felügyeletét a legfőbb ügyész látja el.

(3) Az e törvény hatálya alá tartozó hatósági nyilvántartások vezetésére és az azokhoz kapcsolódó hatósági eljárásra a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény rendelkezéseit az e törvényben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

Értelmező rendelkezések

2. § E törvény alkalmazásában

a) belső azonosító kód: a szakértői nyilvántartó szerv által képzett olyan alfanumerikus azonosító, amelynek célja a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában kezelt adatok hozzárendelése a büntetettek nyilvántartásában, a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásában vagy a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartásában kezelt adatokhoz;

b) bünygyi nyilvántartó szerv: a bünygyi nyilvántartási rendszer, valamint az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásának vezetéséért felelős, a Kormány által kijelölt központi közigazgatási szerv;

c) daktiloszkópiai nyilvántartás: ujj- és tenyéryneműredéket, valamint ujj- és tenyéryneműnyomatot (a továbbiakban együtt: ujj- és tenyéryneműnyomat) tartalmazó nyilvántartás;

d) DNS-elemzés: a DNS-profil meghatározásának folyamata;

e) DNS-profil: a dezoxiribonukleinsav-molekula meghatározott szakaszainak vizsgálata alapján képzett alfanumerikus adatsor;

f) EGT-állam: az Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam, továbbá az az állam, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgárával azonos jogállást élvez;

g) ellenszegülés: a mintaadásra kötelezett személynek az a célzatos cselekvése, magatartása, amely a mintavétel megkezdését, folytatását, annak előírások szerinti végrehajtását akadályozza;

h) érintett: az a természetes személy, akinek az adatai az e törvény hatálya alá tartozó nyilvántartásban szerepelnek;

i) harmadik ország: minden olyan állam, amely nem EGT-állam;

j) kapcsolati kód: a bünygyi nyilvántartó szerv által képzett olyan alfanumerikus azonosító, amelynek célja az érintett személyazonosító adatainak hozzárendelése a bünygyi nyilvántartásokban vagy a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában kezelt adataihoz;

k) minta: a bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített vagy az e törvény alapján mintaadásra kötelezett természetes személytől származó ujj- és tenyéryneműnyomat, valamint DNS-profil meghatározására alkalmas anyag;

l) szakértői nyilvántartó szerv: a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásának vezetéséért felelős, a Kormány által kijelölt szerv;

m) szakrendszeri azonosító kód: a szakértői nyilvántartó szerv által a DNS-profilhoz, valamint az ujj- és tenyéryneműnyomathoz hozzárendelt egyedi alfanumerikus azonosító;

n) szájnyalakahártya-törlet: a szájjüreg belső felületéről, annak sérelme nélkül, steril gézzel vagy más, az egészségügyben használatos hordozóval letörölt anyag;

o) testi kényszer: megfogás, lefogás, valamint testi erővel valamely cselekvés, magatartás abbahagyására vagy a mintavétel túsérésére kényszerítés.

II. Fejezet

A BÜNYGYI NYILVÁNTARTÁSI RENDSZER

A bünygyi nyilvántartási rendszer tagozódása

3. § (1) A bünygyi nyilvántartási rendszer

a) a személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartásából, valamint

b) a bünygyi nyilvántartásokból áll.

* A törvényt az Országgyűlés a 2009. június 8-i ülésnapján fogadta el.

(2) A bünygyi nyilvántartási rendszerben az adatokat a bünygyi nyilvántartó szerv kezeli, a bünygyi nyilvántartási rendszerből adatot továbbít, valamint a bünygyi nyilvántartási rendszerben kezelt adatokról e törvény szerinti hatósági bizonyítványt állít ki. A bünygyi nyilvántartó szerv a bünygyi nyilvántartások vezetése során adatfeldolgozóként más szervet nem vehet igénybe.

A személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartása

4. § (1) A személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartásában szereplő adatok kezelésének célja

a) a bünygyi nyilvántartásokban, valamint a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában szereplő adatok tekintetében az érintett, valamint

b) a büntetés-végrehajtási intézetbe és a rendőrségi fogdába befogadás során a befogadott személyek azonosítása.

(2) A személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartása tartalmazza

a) az érintett

aa) családi és utónevét,

ab) születési családi és utónevét,

ac) nemét,

ad) születési helyét és idejét,

ae) anyja születési családi és utónevét,

af) személyi azonosítóját,

ag) előző családi és utónevét,

ah) állampolgárságát, előző állampolgárságát, valamint

ai) lakcímét (a továbbiakban együtt: személyazonosító adatok),

b) az érintett arcképmását, ha a nyilvántartásba vétel e törvényben meghatározott feltételei fennállnak,

c) a kapcsolati kódot, valamint

d) a halál tényét és időpontját.

(3) A bünygyi nyilvántartó szerv a (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározott adatok nyilvántartásba vételével egyidejűleg kapcsolati kódot képez.

(4) Ha a szakértői nyilvántartó szerv belső azonosító kódot küld a bünygyi nyilvántartó szervnek, az a kapcsolati kódról haladéktalanul tájékoztatja a szakértői nyilvántartó szervet.

(5) A bünygyi nyilvántartó szerv a személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartásában szereplő adatokat addig kezeli, amíg az érintett adatai a bünygyi nyilvántartásokban vagy a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában szerepelnek.

5. § (1) A bünygyi nyilvántartó szerv az érintett személyazonosító adatait bejegyzéskor, a nyilvántartások adatainak módosításakor vagy javításakor, valamint az adatigénylés alapján vagy a kérelmező saját adatairól tör-

ténő adattovábbítást megelőzően – a változások nyomán követése céljából – elektronikus úton egyedileg összehasonlítja

a) a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás hatálya alá tartozó személyek esetében a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás központi szerve vagy

b) az idegenrendészeti nyilvántartások hatálya alá tartozó személyek esetében a központi idegenrendészeti nyilvántartást vezető szerv által kezelt adatokkal.

(2) A bünygyi nyilvántartó szerv az összehasonlítást követően haladéktalanul gondoskodik a személyazonosító adatokban bekövetkező változásoknak a személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartásában történő átvezetéséről.

6. § (1) A személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartásában az érintett arcképmását nyilván kell tartani, ha

a) bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás alá vonták, vagy

b) a bíróság vele szemben bűnösséget megállapító jogerős ítéletet hozott.

(2) Nem kell nyilvántartani annak az arcképmását,

a) akivel szemben magánvádas bűncselekmény miatt előterjesztett magánindítvány alapján indult eljárás, függetlenül attól, hogy az ügyész átvette-e a vád képviselőt,

b) akivel szemben pótmagánvádoló vádindítványa alapján indult eljárás, továbbá

c) akinek katonai bűncselekménye miatt a katonai ügyész a feljelentést elutasította, és az elbírálást fegyelmi eljárásra utalta.

(3) Az érintett arcképmását az a nyomozó hatóság vagy ügyészség küldi meg a bünygyi nyilvántartó szervnek, amelyik a gyanúsítottat büntetőeljárás alá vonta.

(4) Akivel szemben magánvádas bűncselekmény miatt előterjesztett magánindítvány alapján vagy pótmagánvádoló vádindítványa alapján indult eljárásban a bíróság végrehajtandó szabadságvesztés büntetést szabott ki, és az ítélet jogerőre emelkedett, annak az arcképmását a büntetés-végrehajtási intézet az érintett befogadását követően haladéktalanul megküldi a bünygyi nyilvántartó szervnek.

A bünygyi nyilvántartások közös szabályai

7. § E törvény alkalmazásában bünygyi nyilvántartások:

a) a büntettesek nyilvántartása,

b) a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartása,

c) a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartása és

d) a kényszerintézkedés hatálya alatt állók nyilvántartása.

8. § (1) A 7. §-ban meghatározott nyilvántartások egymással nem kapcsolhatók össze.

(2) Ha a 7. §-ban meghatározott nyilvántartások valamelyikében kezelt adataira vonatkozóan a nyilvántartás feltételei megszűnnek, az adatot a nyilvántartásból haladéktalanul törölni kell.

(3) Ha az érintett adatait a bünyügyi nyilvántartások valamelyikéből e törvény szerint törlik, a törölt adatok közül azokat az adatokat, amelyeknek a 7. §-ban meghatározott másik nyilvántartásba való felvételéhez előírt feltételek bekövetkeztek, átmeneti adatállományba kell helyezni úgy, hogy azzal a nyilvántartással, amelyből az adatokat törölték, a kapcsolat ne legyen helyreállítható. A másik nyilvántartásba az adatokat az átmeneti adatállományból huszonnégy órán belül kell felvenni, és az adatfelvétellel egyidejűleg az átmeneti adatállományt törölni kell.

A büntettek nyilvántartása

9. § A büntettek nyilvántartásában szereplő adatok kezelésének célja:

- a) a büntetőügyben eljáró bíróság ítéletében foglalt büntetés és intézkedés végrehajtásának elősegítése,
- b) a büntetett előélet tényének igazolása
 - ba) bűnmegelőzési, bűnüldözési, igazságszolgáltatási és nemzetbiztonsági érdekek védelme,
 - bb) az érintett jogai gyakorlásának elősegítése, valamint
 - bc) mások jogainak és biztonságának védelme érdekében.

10. § A büntettek nyilvántartásában annak az adatait kell nyilvántartani, akivel szemben a bíróság bűnösséget megállapító jogerős ítéletet hozott, és az ítélet jogerőre emelkedésének napján a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) alapján nem mentesült.

11. § (1) A büntettek nyilvántartása tartalmazza

- a) a kapcsolati kódot;
- b) a belső azonosító kódot;
- c) bűnösséget megállapító jogerős ítéletben a bíróság által megállapított
 - ca) bűncselekmény megnevezését,
 - cb) bűncselekmény Btk. szerinti minősítését,
 - cc) elkövetői és elkövetési alakzatot,
 - cd) bűncselekmény elkövetésének helyét, idejét,
 - ce) azt a tény, hogy az elítélt visszaeső, különös visszaeső vagy többszörös visszaeső,
 - cf) azt a tény, hogy a bűncselekményt az elítélt bűnszervezet tagjaként követte el;
 - d) az első-, másod- és harmadfokon, valamint a perújítás, a felülvizsgálat, továbbá a törvényesség érdekében emelt jogorvoslat során eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és keltét, a határozat jogerőre emelkedésének napját;

- e) a kiszabott fő- és mellékbüntetés nemét (foglalkozástól eltiltás esetén a foglalkozás megnevezését, járművezetéstől eltiltás esetén a járművezetői kategóriát), mértékét és végrehajtási fokozatát, a büntetés végrehajtásának felfüggesztése esetén a próbaidő tartamát és a felfüggesztés leteltének időpontját, a korábbi felfüggesztett büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a felfüggesztett büntetést kiszabó bíróság megnevezését, határozatának számát és jogerőre emelkedésének napját;

- f) a fő- és mellékbüntetés mellett alkalmazott intézkedés nemét és mértékét, a korábban alkalmazott próbára bocsátás megszüntetése esetén a próbára bocsátást elrendelő bíróság megnevezését, határozatának számát és jogerőre emelkedésének napját;

- g) összbüntetésbe foglalás esetén az alapügyben eljáró bíróságok megnevezését, határozatuk számát, az összbüntetésként megállapított szabadságvesztés végrehajtási fokozatát és mértékét;

- h) közkegyelem vagy egyéni kegyelem alapján a bírósági határozatot érintő változásokat, az egyéni kegyelmi határozat számát és keltét;

- i) a büntetés végrehajthatóságának elévülés okából történt megszűnését megállapító határozatot hozó bíróság megnevezését, határozatának számát és jogerőre emelkedésének napját;

- j) a törvényi mentesítés várható időpontját;

- k) a külföldi ítélet érvényének elismerése esetén ennek tényét; továbbá

- l) a nyilvántartásba vételt követően lefolytatott különleges eljárás során hozott határozat tárgyát, számát és keltét, a határozat jogerőre emelkedésének napját.

(2) A büntetés-végrehajtási adatok közül a büntettek nyilvántartása tartalmazza

- a) a szabadságvesztés előjegyzett kezdő napját, fogvatartásba vételének (a befogadásnak, illetve a szabadságvesztés végrehajtása megkezdésének) napját, valamint a szabadságvesztés előjegyzett utolsó napját,

- b) a feltételes szabadságra bocsátás napját, a feltételes szabadság leteltének napját, a feltételes szabadság megszüntetésének tényét, pártfogó felügyelet elrendelése esetén az eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és keltét, a pártfogó felügyelet időtartamát,

- c) a büntetés félbeszakítása esetén az engedélyező megnevezését, határozatának számát és keltét, a félbeszakítás időtartamát, a jogellenesen a büntetés-végrehajtási intézeten kívül töltött időtartamot,

- d) a szabadon bocsátás napját,

- e) a közügyektől eltiltás, a foglalkozástól eltiltás, a járművezetéstől eltiltás, a kiutasítás, a kitiltás leteltének napját, továbbá e mellékbüntetések végrehajtását befolyásoló tényeket és ezek fennállásának időtartamát.

12. § (1) A személyazonosító adatokat, valamint a 11. § (1) bekezdés c)–g), i) és k) pontjában meghatározott adatokat az a bíróság közli a bünyügyi nyilvántartó szervvel, amely előtt az eljárás befejeződött.

(2) A 11. § (1) bekezdés *h*) pontjában meghatározott adatokat az alapügyben első fokon eljáró bíróság közli a büntetőügyi nyilvántartó szervvel.

(3) A 11. § (1) bekezdés *l*) pontjában meghatározott adatokat a különleges eljárásban jogerős határozatot hozó bíróság közli a büntetőügyi nyilvántartó szervvel.

(4) A 11. § (2) bekezdés *a)–d)* pontjában meghatározott adatokat a büntetés-végrehajtási intézet közli a büntetőügyi nyilvántartó szervvel.

13. § A büntettek nyilvántartásába felvett adatokat az érintett mentesítésének időpontjáig kell nyilvántartani.

A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartása

14. § A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyekre vonatkozó adatok nyilvántartásának célja:

a) a büntetőügyben eljáró bíróság ítéletében foglalt büntetés és intézkedés végrehajtásának elősegítése;

b) a hátrányos jogkövetkezmények végrehajtásának biztosítása

ba) bűnmegelőzési, bűnüldözési, igazságszolgáltatási és nemzetbiztonsági érdekek védelme,

bb) az érintett jogai gyakorlásának elősegítése, valamint

bc) mások jogainak és biztonságának védelme érdekében.

15. § A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásában annak az adatait kell nyilvántartani,

a) akinek az adatait a büntettek nyilvántartásából a mentesítés folytán törölték,

b) akivel szemben a bíróság bűnösséget megállapító jogerős ítéletet hozott, és az ítélet jogerőre emelkedésének napján mentesült,

c) akivel szemben a bíróság bűnösséget megállapító jogerős ítéletet hozott, de büntetés kiszabását mellőzte,

d) akivel szemben a bíróság felmentő ítélet mellett kényszergyógykezelést, elkobzást, vagyoneklobzást alkalmazott,

e) akivel szemben a bíróság próbára bocsátást alkalmazott, valamint

f) akit az ügyész megrovásban részesített.

16. § (1) A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartása tartalmazza

a) a kapcsolati kódot;

b) a belső azonosító kódot;

c) a jogerős ítéletben a bíróság által megállapított

ca) bűncselekmény megnevezését,

cb) bűncselekmény Btk. szerinti minősítését,

cc) elkövetői és elkövetési alakzat megjelölését,

cd) bűncselekmény elkövetésének helyét, idejét,

ce) azt a tényt, hogy az elítélt visszaeső, különös visszaeső vagy többszörös visszaeső,

cf) azt a tényt, hogy a bűncselekményt az elítélt büntetés-szervezet tagjaként követte el;

d) a megrovást alkalmazó ügyészség megnevezését, határozatának számát és keltét;

e) az első-, másod- és harmadfokon, valamint a perújítás, a felülvizsgálat, továbbá a törvényesség érdekében emelt jogorvoslat során eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és keltét, a határozat jogerőre emelkedésének napját;

f) a kiszabott fő- és mellékbüntetés nemét (foglalkozástól eltiltás esetén a foglalkozás megnevezését, járművezetéstől eltiltás esetén a járművezetői kategóriát), mértékét és végrehajtási fokozatát, a büntetés végrehajtásának felfüggesztése esetén a próbaidő tartamát és a felfüggesztés leteltének időpontját;

g) az alkalmazott intézkedés nemét és mértékét, a korábban alkalmazott próbára bocsátás megszüntetése vagy meghosszabbítása esetén a próbára bocsátást elrendelő bíróság megnevezését, határozatának számát és jogerőre emelkedésének napját, a próbára bocsátás meghosszabbítása esetén a meghosszabbított próbaidő lejárata napját;

h) összbüntetésbe foglalás, valamint egységes intézkedés elrendelése esetén az alapügyben eljáró bíróságok megnevezését, határozatuk számát, az összbüntetésként megállapított szabadságvesztés végrehajtási fokozatát és mértékét;

i) a büntetés végrehajthatóságának elévülés okából történt megszűnését megállapító határozatot hozó bíróság megnevezését, határozatának számát és jogerőre emelkedésének keltét;

j) a külföldi ítélet érvényének elismerése esetén ennek tényét;

k) a mentesítés, a nyilvántartásba felvétel időpontját, valamint a nyilvántartásból való törlés várható időpontját, továbbá

l) a nyilvántartásba vételt követően lefolytatott különleges eljárás során hozott határozat tárgyát, számát és keltét, a határozat jogerőre emelkedésének napját.

(2) A büntetés-végrehajtási adatok közül a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartása tartalmazza

a) a szabadságvesztés előjegyzett kezdő napját, fogvatartásba vételének (a befogadásnak, illetve a szabadságvesztés megkezdésének) napját, valamint a szabadságvesztés előjegyzett utolsó napját,

b) a feltételes szabadságra bocsátás napját, a feltételes szabadság leteltének napját, a feltételes szabadság megszüntetésének tényét, pártfogó felügyelet elrendelése esetén az eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és keltét, a pártfogó felügyelet időtartamát,

c) a büntetés félbeszakítása esetén az eljáró hatóság megnevezését, határozatának számát és keltét, a félbesza-

kítás időtartamát, a jogellenesen a büntetés-végrehajtási intézetben kívül töltött időtartamot,

- d)* a szabadon bocsátás napját,
- e)* a javítóintézeti nevelés megkezdésének napját,
- f)* a javítóintézetből történő ideiglenes elbocsátás napját, az ideiglenes elbocsátás leteltének napját, az ideiglenes elbocsátás megszüntetésének tényét,
- g)* a javítóintézeti nevelésből elbocsátás napját,
- h)* a közérdekű munka, valamint a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról szóló határozat számát és keltét, az eljárás bíróság megnevezését, az így kiszabott büntetés mértékét,
- i)* a közügyektől eltiltás, a foglalkozástól eltiltás, a járművezetéstől eltiltás, a kiutasítás, a kitiltás leteltének napját, e büntetések végrehajtását befolyásoló tényeket és ezek fennállásának időtartamát, továbbá
- j)* a kényszergyógykezelés megszüntetésének napját.

17. § (1) A személyazonosító adatokat, valamint a 16. § (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott adatokat az a bíróság közli a bünygyi nyilvántartó szervvel, amely előtt az eljárás befejeződött.

(2) A 16. § (1) bekezdés *d)* pontjában meghatározott adatokat a határozatot hozó ügyészség közli a bünygyi nyilvántartó szervvel.

(3) A 16. § (1) bekezdés *e)–j)* pontjában meghatározott adatokat az a bíróság közli a bünygyi nyilvántartó szervvel, amely előtt a határozat jogerőre emelkedett.

(4) A 16. § (1) bekezdés *l)* pontjában meghatározott adatokat a különleges eljárásban jogerős határozatot hozó bíróság közli a bünygyi nyilvántartó szervvel.

(5) A 16. § (2) bekezdés *a)–d)* pontjában meghatározott adatokat a büntetés-végrehajtási intézet közli a bünygyi nyilvántartó szervvel.

(6) A 16. § (2) bekezdés *e)–g)* pontjában meghatározott adatokat a javítóintézeti nevelést végrehajtó szerv közli a bünygyi nyilvántartó szervvel.

(7) A 16. § (2) bekezdés *h)* pontja szerinti,

a) a pénzbüntetés szabadságvesztés büntetésre történő átváltoztatására vonatkozó adatokat az alapügyben első fokon eljáró bíróság,

b) a közérdekű munka szabadságvesztés büntetésre történő átváltoztatására vonatkozó adatokat a büntetés-végrehajtási bíróság közli a bünygyi nyilvántartó szervvel.

(8) A 16. § (2) bekezdés *j)* pontjában meghatározott adatokat az igazságügyi megfigyelő és elmeorvosintézet közli a bünygyi nyilvántartó szervvel.

18. § (1) A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett adatokat szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása esetén,

- a)* ha a büntetés határozott tartamú,
 - aa)* öt évet el nem érő szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított tíz évig,
 - ab)* ötévi vagy azt meghaladó szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított tizenkettő évig vagy
 - b)* életfogytig tartó szabadságvesztés esetén az elítélt személy halálát követő tizenkettő évig kell nyilvántartani.

(2) A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett adatokat szándékos bűncselekmény miatt kiszabott közérdekű munka vagy pénzbüntetés esetén a mentesítés beálltától számított öt évig kell nyilvántartani.

(3) A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett adatokat szándékos bűncselekmény miatt kiszabott, de végrehajtásában felfüggesztett

- a)* szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított nyolc évig,
- b)* pénzbüntetés esetén a mentesítés beálltától számított három évig kell nyilvántartani.

(4) A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett, a mellékbüntetésre vonatkozó adatokat szándékos bűncselekmény miatt kiszabott mellékbüntetés esetén – tekintet nélkül arra, hogy főbüntetés kiszabása helyett vagy a mellett történik – a mellékbüntetés végrehajtása befejezésétől vagy végrehajthatóságának megszűnésétől számított öt évig kell nyilvántartani.

19. § (1) A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett adatokat gondatlan bűncselekmény miatt szabadságvesztésre ítélték esetén

- a)* végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása esetén a mentesítés beálltától számított nyolc évig,
- b)* a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a mentesítés beálltától számított öt évig kell nyilvántartani.

(2) A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett adatokat gondatlan bűncselekmény miatt közérdekű munkára vagy pénzbüntetésre ítélték esetén a mentesítés beálltától számított három évig kell nyilvántartani.

(3) A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett, a mellékbüntetésre vonatkozó adatokat gondatlan bűncselekmény miatt kiszabott mellékbüntetés esetén – tekintet nélkül arra, hogy főbüntetés kiszabása helyett vagy a mellett történik – a mellékbüntetés végrehajtása befejezésétől vagy végrehajthatóságának megszűnésétől számított három évig kell nyilvántartani.

20. § A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett adatokat

a) megrovás alkalmazása esetén az ítélet jogerőre emelkedésétől, ügyészi megrovás esetén a határozat kihirdetésétől,

b) próbára bocsátás alkalmazása esetén a próbaidő, annak meghosszabbítása esetén a meghosszabbított próbaidő elteltétől,

c) kényszergyógykezelést megszüntető végzés, elkobzás, vagyonekobzás elrendelése esetén a jogerőre emelkedéstől,

d) javítóintézeti nevelés esetén az intézkedés végrehajtásának befejezésétől,

e) büntetés kiszabásának mellőzésével hozott, bűnöséget megállapító jogerős ítélet esetén az ítélet jogerőre emelkedésétől

számított három évig kell nyilvántartani.

A büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartása

21. § A büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartásában szereplő adatok kezelésének célja a büntetőeljárások gyors és hatékony lefolytatásának elősegítése, törvényességének biztosítása, továbbá az érintett és mások jogainak, biztonságának védelme.

22. § (1) A büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartásában annak adatait kell nyilvántartani, akivel szemben büntetőeljárás indult.

(2) Nem kell nyilvántartani annak az adatait,

a) akivel szemben a büntetőeljárás magánvádas bűncselekmény miatt előterjesztett magánindítvány alapján indult, függetlenül attól, hogy az ügyész átvette-e a vád képviselőtét,

b) akivel szemben pótmagánvádló vádindítványa alapján indult eljárás, továbbá

c) akinek katonai bűncselekménye miatt a katonai ügyész a feljelentést elutasította, és az elbírálást fegyelmi eljárásra utalta.

23. § A büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartása tartalmazza

a) a kapcsolati kódot;

b) a belső azonosító kódot;

c) a büntetőeljárás alapjául szolgáló bűncselekmény megalapozott gyanú szerinti

ca) megnevezését, minősítését,

cb) elkövetési helyét, idejét;

d) a megalapozott gyanú közlésének időpontját;

e) a vádemelés időpontját, a vád tárgyává tett bűncselekmény megnevezését, minősítését, a vádirat számát és keltét;

f) vádemelés elhalasztása esetén az elhalasztás tényét, okát, időtartamát, az erről szóló határozat számát és keltét;

g) a nyomozás vagy az eljárás felfüggesztése esetén a felfüggesztés tényét, okát, időtartamát, az erről szóló határozat számát és keltét, valamint a nyomozás vagy az eljárás továbbfolytatásának időpontját;

h) a büntetőügy iktatószámát;

i) a büntetőügyek egyesítésének, elkülönítésének tényét, továbbá

j) az eljáró bíróság, ügyészség, nyomozó hatóság megnevezését.

24. § (1) A személyazonosító adatokat, valamint a 23. § c)–e) és h) pontjában meghatározott adatokat az a nyomozó hatóság, ügyészség közli a bűnügyi nyilvántartó szervvel, amelyik az érintettel szemben eljár.

(2) A 23. § f) pontjában meghatározott adatokat a határozatot hozó ügyészség közli a bűnügyi nyilvántartó szervvel.

(3) A 23. § g) pontjában meghatározott adatokat a nyomozás felfüggesztése esetén a határozatot hozó nyomozó hatóság, ügyészség, az eljárás felfüggesztése esetén a határozatot hozó bíróság közli a bűnügyi nyilvántartó szervvel.

(4) A 23. § i) pontjában meghatározott adatokat a büntetőügyek egyesítéséről vagy elkülönítéséről határozatot hozó nyomozó hatóság, ügyészség vagy bíróság közli a bűnügyi nyilvántartó szervvel.

(5) A büntetőeljárás jogerős befejezésének időpontját a bíróság, a nyomozás megszüntetésének időpontját a határozatot hozó nyomozó hatóság, ügyészség közli a bűnügyi nyilvántartó szervvel.

25. § A büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartásába felvett adatokat

a) a büntetőeljárás jogerős befejezéséig vagy

b) a nyomozás megszüntetéséig

kell nyilvántartani.

A kényszerintézkedés hatálya alatt állók nyilvántartása

26. § A kényszerintézkedés hatálya alatt állók nyilvántartásában szereplő adatok kezelésének célja az érintett, továbbá mások jogainak és biztonságának védelme, a büntetőeljárások gyors és hatékony lefolytatásának elősegítése.

27. § A kényszerintézkedés hatálya alatt állók nyilvántartásában annak az adatait kell nyilvántartani, akivel szemben előzetes letartóztatást, lakhelyelhagyási tilalmat, házi őrizetet, távollatást, ideiglenes kényszergyógykezelést rendeltek el, továbbá akinek előzetes letartóztatása óvadék letétele miatt szűnt meg.

28. § A kényszerintézkedés hatálya alatt állók nyilvántartása tartalmazza

a) a kapcsolati kódot;

b) az elrendelt kényszerintézkedést, annak időtartamát;

c) az elrendelő határozat szerinti bűncselekmény
 ca) megnevezését,
 cb) Btk. szerinti minősítését,
 cc) elkövetésének helyét, idejét;
 d) a kényszerintézkedés elrendeléséről, meghosszabbításáról, fenntartásáról határozatot hozó bíróság megnevezését, határozatának számát és keltét.

29. § (1) A személyazonosító adatokat, valamint a 28. § b)–d) pontjában meghatározott adatokat – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kényszerintézkedés elrendeléséről, valamint meghosszabbításáról határozatot hozó bíróság közli a bünyügyi nyilvántartó szervvel.

(2) A kényszerintézkedés megszüntetését a határozatot hozó bíróság vagy ügyészség közli a bünyügyi nyilvántartó szervvel.

30. § A kényszerintézkedés hatálya alatt állók nyilvántartásába felvett adatokat a kényszerintézkedés megszűnéseig vagy megszüntetéséig kell nyilvántartani.

III. Fejezet

AZ EURÓPAI UNIÓ TAGÁLLAMAINAK BÍRÓSÁGAI ÁLTAL MAGYAR ÁLLAMPOLGÁROKKAL SZEMBEN HOZOTT ÍTÉLETEK NYILVÁNTARTÁSA

31. § Az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásában (a továbbiakban: tagállami ítéletek nyilvántartása) szereplő adatok kezelésének célja az Európai Unió tagállamaival folytatott bünyügyi együttműködés elősegítése érdekében az Európai Unió más tagállamában magyar állampolgárral szemben hozott, bűnösséget megállapító jogerős ítéletekben (a továbbiakban: tagállami ítélet) foglalt adatok tagállamok közötti kölcsönös cseréjének elősegítése.

32. § A tagállami ítéletek nyilvántartásában annak a magyar állampolgárnak az adatait kell nyilvántartani, akinek bűnösségét az Európai Unió más tagállamának bírósága jogerősen megállapította.

33. § (1) A tagállami ítéletek nyilvántartása a tagállami ítéletben szereplő, az Európai Unió más tagállamának kijelölt központi hatósága által megküldött alábbi adatokat tartalmazza:

a) az érintett személyazonosító adatait,
 b) az ítélet keltét, jogerőre emelkedésének időpontját, valamint az ítéletet hozó bíróság megnevezését,
 c) az ítélet alapjául szolgáló bűncselekmény megnevezését, a bűncselekmény jogi minősítését, a bűncselekmény elkövetésének időpontját,
 d) a büntetésekre, az intézkedésekre és azok végrehajtására vonatkozó adatokat.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatokon túl a tagállami ítéletek nyilvántartása – ha az Európai Unió más tagállamának kijelölt központi hatósága azt a bünyügyi nyilvántartó szerv részére megküldte – tartalmazza

a) az érintett szüleinek nevét,
 b) az ítélet ügyiratszámát,
 c) a bűncselekmény elkövetésének helyét,
 d) az érintett személyi azonosítóját, ennek hiányában személyazonosító okmánya típusát és számát,
 e) az érintett ujjnyomatát,
 f) az érintett álnévét, továbbá
 g) a mentesítés várható időpontját.

(3) A tagállami ítéletek nyilvántartása tartalmazza az elismerő határozat számát és keltét is, ha az Európai Unió más tagállamának bírósága által meghozott ítélet érvényét a magyar bíróság elismerte.

34. § (1) A 33. §-ban meghatározott adatokat a tagállami ítéletről szóló tájékoztatásban meghatározott mentesítés beálltanak idejéig kell nyilvántartani. Ha e tájékoztatásban nem szerepel mentesítésre vonatkozó adat, az adatokat akkor kell törölni, amikor a tagállam kijelölt központi hatóságának tájékoztatása szerint azt az érintett tagállam bünyügyi nyilvántartásából törölték.

(2) A 33. §-ban meghatározott adatok változását az érintett tagállam kijelölt központi hatósága által adott tájékoztatást követően a bünyügyi nyilvántartó szerv haladéktalanul átvezeti.

IV. Fejezet

A BÜNYÜGYI ÉS RENDÉSZETI BIOMETRIKUS ADATOK NYILVÁNTARTÁSA

Közös szabályok

35. § A bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartása daktiloszkópiai nyilvántartásból és DNS-profil-nyilvántartásból áll.

36. § (1) A szakértői nyilvántartó szerv az e törvény alapján nyilvántartásba vétel céljából részére megküldött mintákat, valamint DNS-profilokat

a) haladéktalanul nyilvántartásba veszi,
 b) kezeli és az e törvény alapján arra jogosultnak továbbítja,
 c) elemzi és a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában kezelt adatokkal összehasonlítja.

(2) A szakértői nyilvántartó szerv az e törvény alapján részére megküldött ujj- és tenyéryomat vagy DNS-profil nyilvántartásba vételével egyidejűleg belső azonosító kódot képez, amelyet haladéktalanul megküld a bünyügyi nyilvántartó szervnek annak megjelölésével, hogy a belső

azonosító kód a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásának mely nyilvántartásában szerepel.

A daktiloszkópiai nyilvántartás

37. § A daktiloszkópiai nyilvántartás célja

- a) a bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített ujj- és tenyérynymat alapján a bűncselekmény elkövetésével összefüggésbe nem hozható,
- b) a bűncselekményt elkövető,
- c) a rendkívüli haláleset miatt folyó közigazgatási hatósági eljárásban az ismeretlen személyazonosságú elhunyt,
- d) a büntetés-végrehajtási intézetbe, valamint a rendőrségi fogdába befogadás során a befogadott, valamint
- e) a személyazonosság igazolásának megtagadása esetén az igazoltatott személy azonosítása.

38. § A daktiloszkópiai nyilvántartás

- a) a bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített ujj- és tenyérynymatok nyilvántartásából,
- b) a büntetőeljárás alá vont személyek ujj- és tenyérynymatainak nyilvántartásából, valamint
- c) a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek ujj- és tenyérynymatainak nyilvántartásából áll.

39. § (1) Ha az e törvény szerint arra jogosult szerv ujj- és tenyérynymat nyilvántartásba vételét kezdeményezi, a szakértői nyilvántartó szerv a nyilvántartásba vételt megelőzően haladéktalanul összehasonlítja az ujj- és tenyérynymatot a 38. § szerinti nyilvántartásokban kezelt ujj- és tenyérynymatokkal.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti összehasonlítás az ujj- és tenyérynymatok azonosságát állapítja meg, a szakértői nyilvántartó szerv haladéktalanul közli az azonosság tényét, valamint azt a tényt, hogy mely – 38. § szerinti – nyilvántartásban található az ujj- és tenyérynymattal azonos, korábban nyilvántartásba vett ujj- és tenyérynymat

- a) az (1) bekezdés szerint ujj- és tenyérynymat nyilvántartásba vételét kezdeményező szervvel, valamint
- b) azzal a szervvel, amelynek kezdeményezésére azt az ujj- és tenyérynymatot, amellyel az azonosságot megállapították, a 38. § szerinti nyilvántartások valamelyikébe korábban felvették.

40. § A bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített ujj- és tenyérynymatok nyilvántartásában annak az adatait kell nyilvántartani, akinek ujj- és tenyérynymatát bűncselekmény elkövetésének helyszínén vagy a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzítették, ha ezen adatokhoz személyazonosító adat nem kapcsolható.

41. § A bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített ujj- és tenyérynymatok nyilvántartása tartalmazza

- a) a nyilvántartásba vétel alapjául szolgáló bűncselekmény
 - aa) megnevezését,
 - ab) elkövetésének helyét és idejét;
 - b) a nyilvántartásba vételt kezdeményező nyomozó hatóság vagy ügyészség megnevezését;
 - c) a büntetőügy iktatószámát;
 - d) a bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített ujj- és tenyérynymatot, valamint
 - e) a szakrendszeri azonosító kódot.

42. § (1) A 41. § a)–d) pontjában meghatározott adatokat a nyilvántartásba vétel alapjául szolgáló bűncselekmény miatt büntetőeljárást folytató nyomozó hatóság vagy ügyészség – a nyilvántartásba vétel kezdeményezésével egyidejűleg – küldi meg a szakértői nyilvántartó szervnek.

(2) Ha a nyomozás megszüntetésére vagy a büntetőeljárás jogerős befejezésére azért került sor, mert a nyilvántartásba vétel alapjául szolgáló cselekmény nem bűncselekmény vagy a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése, és az eljárás folytatásától sem várható eredmény, ennek tényét a határozatot hozó nyomozó hatóság, ügyészség vagy bíróság közli a szakértői nyilvántartó szervvel.

(3) Ha a büntetőeljárásban a tények tisztázása során megállapítható, hogy a bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített ujj- és tenyérynymatok nyilvántartásába korábban nyilvántartásba vett ujj- és tenyérynymat olyan személytől származik, aki nem hozható összefüggésbe a nyilvántartásba vétel alapjául szolgáló bűncselekmény elkövetésével, ennek tényét a büntetőeljárást folytató nyomozó hatóság, ügyészség vagy bíróság közli a szakértői nyilvántartó szervvel.

43. § (1) A bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített ujj- és tenyérynymatok nyilvántartásába felvett adatokat

- a) a nyilvántartásba vétel alapjául szolgáló bűncselekmény büntethetőségének elévüléséig,
- b) el nem évülő bűncselekmények esetén a 42. § (1) bekezdésében meghatározott adatok megküldésének időpontjától számított húsz évig,
- c) a 42. § (2) bekezdésében meghatározott közlés időpontjáig vagy
- d) a 42. § (3) bekezdésében meghatározott közlés időpontjáig kell nyilvántartani.

(2) A bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített ujj- és tenyérynymatok nyilvántartásába felvett adatokat a 39. §

(2) bekezdésében meghatározott közlés időpontjáig kell nyilvántartani, ha a 39. § (1) bekezdése szerinti összehasonlítás az ujj- és tenyéryomtat azonosítást

a) a büntetőeljárás alá vont személyek ujj- és tenyéryomatainak nyilvántartásában vagy

b) a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek ujj- és tenyéryomatainak nyilvántartásában kezelt ujj- és tenyéryomattal állapítja meg.

44. § (1) A büntetőeljárás alá vont személyek ujj- és tenyéryomatainak nyilvántartásában annak a büntetőeljárás alá vont személynek az ujj- és tenyéryomtatát kell nyilvántartani, akit

a) öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett szándékos bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja vagy

b) öt évet el nem érő szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett szándékos, testi sértés (Btk. 170. §), segítségnyújtás elmulasztása (Btk. 172. §), személyi szabadság megsértése (Btk. 175. §), emberkereskedelem (Btk. 175/B. §), magánlaksértés (Btk. 176. §), közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény (Btk. 184. §), vasúti, légi vagy vízi közlekedés veszélyeztetése (Btk. 185. §), közúti veszélyeztetés (Btk. 186. §), cserbenhagyás (Btk. 190. §), megrontás (Btk. 201. §), tiltott pornográf felvétellel visszaélés (Btk. 204. §), üzletszerű kéjelgés elősegítése (Btk. 205. §), kitartottság (Btk. 206. §), kerítés (Btk. 207. §), beutazási és tartózkodási tilalom megsértése (Btk. 214. §), embercsempészés (Btk. 218. §), hivatali visszaélés (Btk. 225. §), bántalmazás hivatalos eljárásban (Btk. 226. §), hivatalos személy elleni erőszak (Btk. 229. §), közfeladatot ellátó személy elleni erőszak (Btk. 230. §), hamis vád (Btk. 233. §), bűnpártolás (Btk. 244. §), vesztegetés (Btk. 250. §), befolyással üzérkedés (Btk. 256. §), közveszély okozás (Btk. 259. §), terrorcselekmény (Btk. 261. §), visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel (Btk. 263/A. §), közveszéllyel fenyegetés (Btk. 270/A. §), garázdaság (Btk. 271. §), rendbontás (Btk. 271/A. §), közokirat-hamisítás (Btk. 274. §), magánokirat-hamisítás (Btk. 276. §), egyedi azonosító jel meghamisítása (Btk. 277/A. §), visszaélés kábítószerrel (Btk. 282–282/C. §), számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény (Btk. 300/C. §), pénzhamisítás (Btk. 304. §), adócsalás (Btk. 310. §), csempészet (Btk. 312. §), készpénz-helyettesítő fizetőeszközzel visszaélés (Btk. 313/B. §), lopás (Btk. 316. §), sikkasztás (Btk. 317. §), csalás (Btk. 318. §), rongálás (Btk. 324. §), jármű önkényes elvétele (Btk. 327. §) bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás alá vontak.

(2) Nem kell nyilvántartani annak az adatait,

a) akivel szemben magánvádas bűncselekmény miatt előterjesztett magánindítvány alapján indult eljárás, függetlenül attól, hogy az ügyész átvette-e a vád képviselőtét,

b) akivel szemben pótmagánvádoló vádindítványa alapján indult eljárás, továbbá

c) akinek katonai bűncselekménye miatt a katonai ügyész a feljelentést elutasította, és az elbírálást fegyelmi eljárásra utalta.

45. § A büntetőeljárás alá vont személyek ujj- és tenyéryomatainak nyilvántartása tartalmazza

a) a kapcsolati kódot,

b) a büntetőeljárás alá vont személy ujj- és tenyéryomtatát,

c) a szakrendszeri azonosító kódot, valamint

d) a belső azonosító kódot.

46. § A büntetőeljárás alá vont személy ujj- és tenyéryomtatát – a nyilvántartásba vétel kezdeményezésével egyidejűleg – az a nyomozó hatóság vagy ügyészség küldi meg a szakértői nyilvántartó szervnek, amely a terhelte büntetőeljárás alá vonta.

47. § (1) A büntetőeljárás alá vont személyek ujj- és tenyéryomatainak nyilvántartásába felvett adatokat a 25. §-ban meghatározott időpontig kell nyilvántartani.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott időpontot a bűnügyi nyilvántartó szerv közli a szakértői nyilvántartó szervvel.

48. § A bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek ujj- és tenyéryomatainak nyilvántartásában annak a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személynek az ujj- és tenyéryomtatát kell nyilvántartani,

a) akinek adatai a büntetőeljárás alá vont személyek ujj- és tenyéryomatainak nyilvántartásában szerepeltek, és a nyilvántartásba vétel alapjául szolgáló büntetőeljárásban a bíróság vele szemben jogerős, bűnösséget megállapító ítéletet hozott, vagy

b) akit jogerősen végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélték.

49. § A bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek ujj- és tenyéryomatainak nyilvántartása tartalmazza

a) a kapcsolati kódot,

b) az elítélt személy ujj- és tenyéryomtatát,

c) a szakrendszeri azonosító kódot, valamint

d) a belső azonosító kódot.

50. § (1) A bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személy ujj- és tenyéryomtatát – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – az érintett befogadását követően haladéktalanul az elítéltet befogadó büntetés-végrehajtási intézet küldi meg a szakértői nyilvántartó szervnek.

(2) Ha az ujj- és tenyéryomtatot e törvény alapján a büntetőeljárás során nyilvántartásba vették, és a büntetőeljárás alapjául szolgáló ügyben a bíróság jogerős, bűnösséget megállapító ítéletet hozott, a szakértői nyilvántartó

szerv az ujj- és tenyéryomatot az ítélet jogerőre emelkedését követően haladéktalanul

a) nyilvántartásba veszi a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek ujj- és tenyéryomatainak nyilvántartásában, és ezzel egyidejűleg

b) törli a büntetőeljárás alá vont személyek ujj- és tenyéryomatainak nyilvántartásából.

51. § (1) A bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek ujj- és tenyéryomatainak nyilvántartásába felvett adatokat a 18–20. §-ban meghatározott időpontig kell nyilvántartani.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott időpontot, valamint, ha az érintett ujj- és tenyéryomatát a büntetőeljárás időtartama alatt nyilvántartásba vették, és ebben az ügyben a bíróság jogerős, bűnösséget megállapító ítéletet hozott, ennek tényét a bűnügyi nyilvántartó szerv közli a szakértői nyilvántartó szervvel.

A DNS-profil-nyilvántartás

52. § A DNS-profil-nyilvántartás célja

a) a bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített anyagmaradvány alapján a bűncselekmény elkövetésével összefüggésbe nem hozható,

b) a bűncselekményt elkövető, valamint

c) a rendkívüli haláleset miatt folyó közigazgatási hatósági eljárásban az ismeretlen személyazonosságú elhunyt személy azonosítása.

53. § A DNS-profil-nyilvántartás

a) a bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített DNS-profilok nyilvántartásából,

b) a büntetőeljárás alá vont személyek DNS-profiljainak nyilvántartásából, valamint

c) a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek DNS-profiljainak nyilvántartásából áll.

54. § (1) Ha az e törvény szerint arra jogosult szerv DNS-profil nyilvántartásba vételét kezdeményezi, a szakértői nyilvántartó szerv a nyilvántartásba vételt megelőzően haladéktalanul összehasonlítja a DNS-profilat az 53. § szerinti nyilvántartásokban kezelt DNS-profilokkal.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti összehasonlítás a DNS-profilok azonosságát állapítja meg, az azonosság tényét, valamint azt a tényt, hogy mely – 53. § szerinti – nyilvántartásban található a DNS-profillal azonos, korábban nyilvántartásba vett DNS-profil, a szakértői nyilvántartó szerv haladéktalanul közli

a) az (1) bekezdés szerint a DNS-profil nyilvántartásba vételét kezdeményező szervvel, valamint

b) azzal a szervvel, amelynek kezdeményezésére azt a DNS-profilat, amellyel az azonosságot megállapították, az 53. § szerinti nyilvántartások valamelyikébe korábban felvették.

55. § A bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített DNS-profilok nyilvántartásában annak az adatait kell nyilvántartani, akinek DNS-profilját bűncselekmény helyszínén vagy a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített anyagmaradványból határozták meg, ha ezen adatokhoz személyazonosító adat nem kapcsolható.

56. § A bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített DNS-profilok nyilvántartása tartalmazza

a) a nyilvántartásba vétel alapjául szolgáló bűncselekmény

aa) megnevezését,

ab) elkövetésének helyét és idejét;

b) a nyilvántartásba vételt kezdeményező nyomozó hatóság vagy ügyészség megnevezését;

c) a büntetőügy iktatószámát;

d) a bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített anyagmaradványt, továbbá az abból meghatározott DNS-profilat, valamint

e) a szakrendszeri azonosító kódot.

57. § (1) Az 56. § a)–c) pontjában meghatározott adatokat, valamint a DNS-profil meghatározására alkalmas anyagmaradványt a nyilvántartásba vétel alapjául szolgáló bűncselekmény miatt büntetőeljárást folytató nyomozó hatóság vagy ügyészség – a nyilvántartásba vétel kezdeményezésével egyidejűleg – megküldi a szakértői nyilvántartó szerv részére.

(2) A DNS-profilat a bűncselekmény helyszínén vagy a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített anyagmaradványból a szakértői nyilvántartó szerv határozza meg.

(3) Ha a nyomozás megszüntetésére vagy a büntetőeljárás jogerős befejezésére azért került sor, mert a nyilvántartásba vétel alapjául szolgáló cselekmény nem bűncselekmény vagy a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése, és az eljárás folytatásától sem várható eredmény, ennek tényét a határozatot hozó nyomozó hatóság, ügyészség vagy bíróság közli a szakértői nyilvántartó szervvel.

(4) Ha a büntetőeljárásban a tények tisztázása során megállapítható, hogy a bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített DNS-profilok nyilvántartásába korábban nyilvántartásba vett DNS-profil olyan személytől származik, aki nem hozható összefüggésbe a nyilvántartásba vétel alapjául szolgáló bűncselekmény elkövetésével, ennek té-

nyét a büntetőeljárás folytató nyomozó hatóság, ügyészség vagy bíróság közli a szakértői nyilvántartó szervvel.

58. § (1) A bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített DNS-profilok nyilvántartásába felvett adatokat

a) a nyilvántartásba vétel alapjául szolgáló bűncselekmény büntetethezességének elévüléséig,

b) el nem évülő bűncselekmények esetén az 57. § (1) bekezdésében meghatározott adatok megküldésének időpontjától számított húsz évig,

c) az 57. § (3) bekezdésében meghatározott közlés időpontjáig vagy

d) az 57. § (4) bekezdésében meghatározott közlés időpontjáig

kell nyilvántartani.

(2) A bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített DNS-profilok nyilvántartásába felvett adatokat az 54. § (2) bekezdésében meghatározott közlés időpontjáig kell nyilvántartani, ha az 54. § (1) bekezdése szerinti összehasonlítás a DNS-profil azonosságát

a) a büntetőeljárás alá vont személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában vagy

b) a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában kezelt DNS-profillal állapítja meg.

59. § A büntetőeljárás alá vont személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában annak az adatait kell nyilvántartani, akivel szemben

a) ötévi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény,

b) üzletszerűen vagy bűnszövetségben elkövetett, három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény,

c) három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő emberkereskedelem (Btk. 175/B. §), megrontás (Btk. 201. §), tiltott pornográf felvétellel visszaélés (Btk. 204. §), kitarottság (Btk. 206. §), kerítés (Btk. 207. §), embercsempészség (Btk. 218. §),

d) kétévi szabadságvesztésnél súlyosabb büntetéssel fenyegetett kábítószerrel vagy kábítószernek minősülő anyaggal való visszaélés (Btk. 282. §),

e) fegyveres elkövetéssel megvalósuló bűncselekmény vagy

f) az állam elleni bűncselekményekkel (Btk. X. fejezet), a terrorcselekménnyel (Btk. 261. §), a nemzetközi gazdasági tilalom megszegésével (Btk. 261/A. §), a visszaélés atomenergia alkalmazásával (Btk. 264/B. §), a pénzmosással (Btk. 303. §), valamint a szolgálati bűncselekményekkel (Btk. XX. Fejezet I. cím) kapcsolatban fennálló feljelentési kötelezettség elmulasztása vagy a terrorcselekményre irányuló előkészület (Btk. 261. §) miatt indítottak büntetőeljárás.

60. § A büntetőeljárás alá vont személyek DNS-profiljainak nyilvántartása tartalmazza

a) a kapcsolati kódot,

b) a büntetőeljárás alá vont személytől levett szájnyalkahártya-törletet, valamint az abból meghatározott DNS-profil,

c) a szakrendszeri azonosító kódot,

d) a belső azonosító kódot.

61. § (1) A DNS-profil meghatározására alkalmas szájnyalkahártya-törletet – a nyilvántartásba vétel kezdeményezésével egyidejűleg – az a nyomozó hatóság vagy ügyészség küldi meg a szakértői nyilvántartó szervnek, amely a terheltet büntetőeljárás alá vonta.

(2) A büntetőeljárás alá vont személy DNS-profilját a szakértői nyilvántartó szerv határozza meg.

62. § (1) A büntetőeljárás alá vont személyek DNS-profiljainak nyilvántartásába felvett adatokat a 25. §-ban meghatározott időpontig kell nyilvántartani.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott időpontot a bűnügyi nyilvántartó szerv közli a szakértői nyilvántartó szervvel.

63. § A bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában annak az adatait kell nyilvántartani,

a) akinek adatai a büntetőeljárás alá vont személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában szerepeltek, és a nyilvántartásba vétel alapjául szolgáló büntetőeljárásban a bíróság vele szemben jogerős, bűnösséget megállapító ítéletet hozott, vagy

b) akit jogerősen háromévi vagy azt meghaladó tartamú, végrehajtható szabadságvesztés büntetésre ítélték.

64. § A bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek DNS-profiljainak nyilvántartása tartalmazza

a) a kapcsolati kódot,

b) elítélt személytől levett szájnyalkahártya-törletet, valamint az abból meghatározott DNS-profil,

c) a szakrendszeri azonosító kódot,

d) a belső azonosító kódot.

65. § (1) A DNS-profil meghatározására alkalmas szájnyalkahártya-törletet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – az érintett befogadását követően az elítéltet befogadó büntetés-végrehajtási intézet haladéktalanul megküldi a szakértői nyilvántartó szervnek.

(2) Ha a DNS-profil és a szájnyalkahártya-törletet e törvény alapján a büntetőeljárás alatt nyilvántartásba vették, és a büntetőeljárás alapjául szolgáló ügyben a bíróság jogerős, bűnösséget megállapító ítéletet hozott, a szakértői nyilvántartó szerv a DNS-profil és a szájnyalkahártya-tör-

letet az ítélet jogerőre emelkedését követően haladéktalanul

a) nyilvántartásba veszi a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában, és ezzel egyidejűleg

b) törli a büntetőeljárás alá vont személyek DNS-profiljainak nyilvántartásából.

(3) Az elítélt személy DNS-profilját a szakértői nyilvántartó szerv határozza meg.

66. § (1) A bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek DNS-profiljainak nyilvántartásába felvett adatokat a 18–20. §-ban meghatározott időpontig kell nyilvántartani.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott időpontot, valamint ha az érintett DNS-profilját és szájnyalkahártya-törletét a büntetőeljárás időtartama alatt nyilvántartásba vették, és ebben az ügyben a bíróság jogerős, bűnösséget megállapító ítéletet hozott, ennek tényét a bűnügyi nyilvántartó szerv közli a szakértői nyilvántartó szervvel.

V. Fejezet

ADATTOVÁBBÍTÁS A BŰNÜGYI NYILVÁNTARTÁSI RENDSZERBŐL

Az adattovábbítás formái és tartalma

67. § (1) A bűnügyi nyilvántartó szerv a bűnügyi nyilvántartási rendszerből az e törvényben meghatározottak szerint

a) az arra jogosultnak közvetlen hozzáférést biztosít a nyilvántartott adatokhoz,

b) az arra jogosult részére adatigénylés alapján adattovábbítást végez, vagy

c) az arra jogosult kérelmére adatot igazol.

(2) A bűnügyi nyilvántartási rendszerben kezelt adatok statisztikai, valamint tudományos kutatási célra – személyazonosításra alkalmatlan módon – átadhatók és felhasználhatók.

Közvetlen hozzáféréssel történő adatátvétel

68. § (1) Elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével közvetlen adathozzáféréssel (a továbbiakban: közvetlen hozzáférés) a bűnügyi nyilvántartási rendszerben kezelt adatok teljes körét jogosult átvenni

a) a bíróság büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetés és intézkedés végrehajtása céljából,

b) a nyomozó hatóság és az ügyészség bűncselekmények megelőzése, felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetés és intézkedés végrehajtása céljából,

c) a nemzetbiztonsági szolgálatok a törvényben meghatározott felderítési, nemzetbiztonsági védelmi és elhárítási, információszerzési, továbbá nemzetbiztonsági, iparbiztonsági, belső biztonsági és bűnmegelőzési ellenőrzési célból.

(2) A rendőrség jogosult közvetlen hozzáféréssel átvenni a következő adatokat:

a) közbiztonság-védelmi feladatai ellátása során a kábítószerre, a pszichotróp anyagra, a kábítószer prekursorra, a polgári felhasználású robbanóanyagra, a pirotechnikai termékre vonatkozó hatósági jogkörben, valamint a fegyver, a lőszer, a haditechnikai termék, továbbá a polgári rendeltetésű lőtér, a lőfegyver- és lőszertároló hely üzemeltetéséhez, gyártásához és a kapcsolódó szolgáltatások közbiztonsági feltételeinek ellenőrzéséhez

aa) a 11. § (1) bekezdés c), e), f), h), i) pontjában, a 11. § (2) bekezdés e) pontjában meghatározott adatok,

ab) a 16. § (1) bekezdés c), f), g), i) pontjában, a 16. § (2) bekezdés i) pontjában meghatározott adatok, valamint

ac) a 23. § c), f) és g) pontjában meghatározott adatok;

b) a közúti közlekedésrendészeti feladatai ellátása során a gépjárművezetéstől eltiltás hatálya alatt állás ellenőrzése céljából

ba) a 11. § (1) bekezdés c), e), h), i) pontjában, a 11. § (2) bekezdés e) pontjában meghatározott adatok, valamint

bb) a 16. § (1) bekezdés c), f), i) pontjában, a 16. § (2) bekezdés i) pontjában meghatározott adatok;

c) a közrendvédelmi, valamint határrendészeti feladatok ellátása során a kényszerintézkedések végrehajtása ellenőrzése céljából a 28. § b) és c) pontjában meghatározott adatok;

d) a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység ellenőrzése során a közbiztonsági feltételek vizsgálata céljából

da) a 11. § (1) bekezdés ca), cb), e), f), h), i) pontjában, a 11. § (2) bekezdés e) pontjában meghatározott adatok,

db) a 16. § (1) bekezdés ca), cb), f), g), i) pontjában, a 16. § (2) bekezdés i) pontjában meghatározott adatok, valamint

dc) a 23. § c), f) és g) pontjában meghatározott adatok;

e) a légi közlekedés biztonságának ellenőrzése céljából

ea) a 11. § (1) bekezdés ca), cb), e), f), h), i) pontjában, a 11. § (2) bekezdés e) pontjában meghatározott adatok,

eb) a 16. § (1) bekezdés ca), cb), f), g), i) pontjában, a 16. § (2) bekezdés i) pontjában meghatározott adatok, valamint

ec) a 23. § c), f) és g) pontjában meghatározott adatok;

f) külön törvényben meghatározott nukleáris létesítményben, továbbá a nukleáris létesítmény hatósági ellenőrzésével, a létesítmény tervezésével, építésével, üzemeltetésével, átalakításával, a nukleáris berendezések karbantartásával, a nukleáris anyag felhasználásával, tárolásával, szállításával és a szállítmányok kísérésével összefüggő munkakörökben történő foglalkoztatás közbiztonsági feltételeinek ellenőrzésére irányuló eljárás során

fa) a 11. § (1) bekezdés *ca*), *cb*), *e*), *f*), *h*), *i*) pontjában meghatározott adatok,

fb) a 16. § (1) bekezdés *ca*), *cb*), *f*), *g*), *i*) pontjában meghatározott adatok, valamint

fc) a 23. § *c*), *f*) és *g*) pontjában meghatározott adatok;

g) a fegyveres biztonsági őr tevékenységének ellátását kizáró közbiztonsági feltételek ellenőrzése céljából

ga) a 11. § (1) bekezdés *ca*), *cb*), *e*), *h*), *i*) pontjában meghatározott adatok,

gb) a 16. § (1) bekezdés *ca*), *cb*), *f*), *g*), *i*) pontjában meghatározott adatok, valamint

gc) a 23. § *c*), *f*) és *g*) pontjában meghatározott adatok;

h) a külföldiek idegenrendészeti ellenőrzése céljából

ha) a 11. § (1) bekezdés *c*), *e*), *f*), *h*), *i*) pontjában, a 11. § (2) bekezdés *e*) pontjában meghatározott adatok,

hb) a 16. § (1) bekezdés *c*), *f*), *g*), *i*) pontjában, a 16. § (2) bekezdés *i*) pontjában meghatározott adatok, valamint

hc) a 23. § *c*), *f*) és *g*) pontjában meghatározott adatok;

i) a szakszolgálati engedély kiadására irányuló eljárásban szakhatósági jogkörben eljárva, valamint a repülőtérről zárt területére való belépés ellenőrzésekor a közbiztonsági feltételek vizsgálata céljából

ia) a 11. § (1) bekezdés *ca*), *cb*), *e*), *f*), *h*), *i*) pontjában, a 11. § (2) bekezdés *e*) pontjában meghatározott adatok,

ib) a 16. § (1) bekezdés *ca*), *cb*), *f*), *g*), *i*) pontjában, a 16. § (2) bekezdés *i*) pontjában meghatározott adatok, valamint

ic) a 23. § *c*), *f*) és *g*) pontjában meghatározott adatok;

j) befogadás során a terhelt személyazonosságának ellenőrzése céljából a 4. § (2) bekezdés *b*) pontjában foglalt adatok.

(3) A választójoggal nem rendelkező nagykorú polgárok nyilvántartását vezető szerv közvetlen hozzáféréssel jogosult átvenni a következő adatokat:

a) a 11. § (1) bekezdés *e*), *f*), *h*) és *i*) pontjában, a 11. § (2) bekezdés *e*) pontjában meghatározott adatok, továbbá

b) a 16. § (1) bekezdés *f*) és *i*) pontjában, a 16. § (2) bekezdés *i*) pontjában meghatározott adatok.

(4) A köztársasági elnök döntésének előkészítése céljából közvetlen hozzáféréssel jogosult átvenni a következő adatokat:

a) az igazságügyért felelős miniszter a kegyelmi kérelem felterjesztésének előkészítése során a büntettek nyilvántartásában, a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásában, valamint a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartásában kezelt adatok,

b) az állampolgársági ügyekért felelős miniszter az állampolgársági eljárásban a honosítás és visszahonosítás törvényi feltételeinek vizsgálata során a büntettek nyilvántartásában és a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartásában kezelt adatok.

(5) A Magyar Honvédség központi adatfeldolgozó szerve, valamint rendkívüli állapot idején és a megelőző védelmi helyzetben a hadkiegészítő parancsnokság a hadkötelezett-

ség feltételei fennállásának megállapítása céljából jogosult közvetlen hozzáféréssel átvenni a következő adatokat:

a) a 11. § (1) bekezdés *ca*), *cb*), *e*), *f*), *h*), *i*) pontjában, a 11. § (2) bekezdés *e*) pontjában meghatározott adatok,

b) a 23. § *c*), *f*) és *g*) pontjában meghatározott adatok, valamint

c) a 28. § *b*) és *c*) pontjában meghatározott adatok.

(6) A menekültügyi hatóság a menekültkénti, menedékeskénti vagy befogadottkénti elismerés vagy az elismerés visszavonása feltételei fennállásának megállapítása céljából közvetlen hozzáféréssel jogosult átvenni a következő adatokat:

a) a 11. § (1) bekezdés *ca*), *cb*), *e*), *f*), *h*), *i*) pontjában, a 11. § (2) bekezdés *e*) pontjában meghatározott adatok,

b) a 16. § (1) bekezdés *ca*), *cb*), *f*), *g*), *i*) pontjában, a 16. § (2) bekezdés *i*) pontjában meghatározott adatok, valamint

c) a 23. § *c*), *f*) és *g*) pontjában meghatározott adatok.

(7) Az idegenrendészeti hatóság a harmadik ország állampolgára tartózkodásának engedélyezésére, a tartózkodás feltételeinek ellenőrzésére és az engedély visszavonására irányuló eljárásban közvetlen hozzáféréssel jogosult átvenni a következő adatokat:

a) a 11. § (1) bekezdés *ca*), *cb*), *e*), *f*), *h*), *i*) pontjában, a 11. § (2) bekezdés *e*) pontjában meghatározott adatok,

b) a 16. § (1) bekezdés *ca*), *cb*), *f*), *g*), *i*) pontjában, a 16. § (2) bekezdés *i*) pontjában meghatározott adatok.

(8) A büntetés-végrehajtási intézet a befogadás során közvetlen hozzáféréssel jogosult

a) az elítélt személyazonosságának ellenőrzése céljából a 4. § (2) bekezdés *b*) pontjában foglalt adatot átvenni, valamint

b) a 11. § (1) bekezdés *b*) pontjában vagy a 16. § (1) bekezdés *b*) pontjában meghatározott adatok alapján azon tény igazolását kérni, hogy az elítélt ujj- és tenyérnyomatát vagy DNS-profilját az elítélés alapjául szolgáló büntetőeljárás során nyilvántartásba vették.

(9) Az útlevelelhatóság a külföldre utazás jogát korlátozó feltételek fennállásának ellenőrzése céljából közvetlen hozzáféréssel jogosult átvenni a következő adatokat:

a) a 11. § (1) bekezdés *ca*), *cb*), *e*), *f*), *h*), *i*) pontjában meghatározott adatok,

b) a 28. § *b*) és *c*) pontjában meghatározott adatok.

(10) A szakértői nyilvántartó szerv az e törvényben meghatározott találati adattovábbítás teljesítése, valamint szakvélemény elkészítése céljából közvetlen hozzáféréssel jogosult a 4. § (2) bekezdés *a*) pontjában foglalt adatokat átvenni.

*Az adatigénylés alapján történő adattovábbítás
követelményei*

69. § (1) A bünyügyi nyilvántartó szerv adatigénylés alapján kizárólag annak az adatigénylőnek és abban a kör-

ben továbbíthat adatot a bünygyi nyilvántartási rendszerből, amely adatigénylő tekintetében törvény

a) az adatok átvételét és kezelését az adatkezelés céljának és az átvehető adatok körének pontos meghatározásával, valamint

b) az adatoknak a bünygyi nyilvántartásokból a bünygyi nyilvántartó szerv adattovábbítása alapján történő átvételének lehetővé tételével

előírja.

(2) Adatigénylés alapján kizárólag abban az esetben továbbítható adat, ha az adatigénylő közölte a következő adatokat:

a) annak a személynek, akire az adatigénylés vonatkozik

aa) a családi és utónevét,

ab) a születési családi és utónevét,

ac) a születési helyét és idejét,

ad) az anyja születési családi és utónevét,

ae) az állampolgárságát,

af) a lakcímét, valamint

b) az adatigénylő pontos megnevezését és címét.

*Az adatigénylés alapján,
valamint a közvetlen hozzáférés útján történő
adattovábbítás biztosításának általános
követelményei*

70. § (1) A bünygyi nyilvántartó szerv a bünygyi nyilvántartási rendszerből

a) az ott meghatározott adatok kezelésére feljogosított adatkezelő részére adatigénylésre az adatokat – törvény rendelkezése alapján – akkor továbbíthatja, ha az adatigénylő pontosan megjelöli az adatátvétel célját, továbbá azt az adatkört és azt a törvényi rendelkezést, amely tekintetében és amely rendelkezés szerint az igényelt adatok kezelésére törvény feljogosította, valamint

b) e törvény rendelkezése alapján adatokhoz való közvetlen hozzáférést kizárólag akkor biztosíthat, ha a közvetlen hozzáférést gyakorló személy a (2) bekezdésben meghatározott felhatalmazással rendelkezik.

(2) A közvetlen hozzáféréssel csak az a személy vehet át adatokat, akinek a közvetlen hozzáférésre jogosult szerv erre felhatalmazást adott.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott felhatalmazás jogosultjának személyéről, hozzáférési jogosultságának terjedelméről és feltételeiről, valamint az abban bekevezett változásról a közvetlen hozzáférésre jogosult szerv – a felhatalmazás kiadását, változását követően haladéktalanul – értesíti a bünygyi nyilvántartó szervet.

(4) Az adatigénylésre történő adattovábbítási eljárást meg kell szüntetni, ha az adatigénylés az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételnek nem felel meg.

*Kérelemre történő adattovábbítás
a kérelmező saját adatairól*

71. § (1) A bünygyi nyilvántartó szerv adattovábbítási kérelemre a kérelmező saját adatai igazolása céljából a bünygyi nyilvántartásokban tárolt adatokat

a) az adattovábbítási kérelemben megjelölt címzett részére vagy

b) az adattovábbítást kérelmező részére külföldi felhasználás céljából továbbítja.

(2) Az adattovábbítási kérelmet ügyfélkapun keresztül elektronikus úton, az erre a célra rendszeresített űrlapon is be lehet nyújtani. Kérelmenként egy címzettet lehet megjelölni.

(3) A kérelmező az adattovábbítási kérelemben kikötheti, hogy a bünygyi nyilvántartó szerv az adatait a címzettnek csak akkor továbbítsa, ha

a) a büntettek nyilvántartásában nyilvántartottként nem szerepel, valamint – ha a kérelem erre is kiterjed, az abban foglaltak szerint – nem áll közügyektől, meghatározott foglalkozástól, járművezetéstől eltiltás vagy intézkedés hatálya alatt, vagy

b) nem áll büntetőeljárás hatálya alatt.

72. § (1) Az adattovábbítási kérelemnek tartalmaznia kell a saját adatai igazolása céljából adattovábbítást kérelmező 69. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott adatait, az adattovábbítás címzettjének pontos megnevezését és címét, továbbá – ha az a kérelmező rendelkezésére áll – a címzett elektronikus címét.

(2) Az adattovábbítási kérelemnek tartalmaznia kell azt, hogy a kérelmező a következők közül mely tény igazolására kéri a bünygyi nyilvántartási rendszerben tárolt adatainak továbbítását:

a) a büntettek nyilvántartásában nem szerepel, valamint – ha a kérelem erre is kiterjed – nem áll közügyektől, meghatározott foglalkozástól, járművezetéstől eltiltás vagy intézkedés hatálya alatt,

b) a büntettek nyilvántartásában nem szerepel, valamint – ha a kérelem erre is kiterjed – a közügyektől, meghatározott foglalkozástól, járművezetéstől eltiltás vagy intézkedés hatálya alatt áll,

c) büntetett előéletű, és – ha a kérelem erre is kiterjed – nem áll közügyektől, valamely meghatározott foglalkozástól, járművezetéstől eltiltás vagy intézkedés hatálya alatt,

d) büntetett előéletű, és – ha a kérelem erre is kiterjed – közügyektől, meghatározott foglalkozástól vagy járművezetéstől eltiltás hatálya alatt áll, vagy

e) büntetőeljárás hatálya alatt áll vagy büntetőeljárás hatálya alatt nem áll.

(3) Ha a kérelmező a bünygyi nyilvántartási rendszerben kezelt, a (2) bekezdésben meghatározott adatokon kívüli, egyéb nyilvántartott adatai továbbítását kéri, kérel-

mében ezen adatok mellett azt a törvényi rendelkezést is meg kell jelölnie, amely alapján az adattovábbítás címzettje minden egyes igényelt adat tekintetében jogosult az adat kezelésére. Ennek hiányában az adattovábbítási eljárást meg kell szüntetni.

(4) A bünygyi nyilvántartási rendszerből a kérelmező kérelmére történő adattovábbítási eljárásért igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.

73. § (1) A bünygyi nyilvántartó szerv az adattovábbítási kérelemben megjelölt adatokat hatósági bizonyítványban igazolja. A hatósági bizonyítvány érvényessége ideje a kiállításától számított kilencven nap.

(2) Ha a bünygyi nyilvántartó szerv az adattovábbítási kérelemben a 71. § (1) bekezdés *a)* pontja szerint ad helyt, a hatósági bizonyítványt az adattovábbítás címzettjének, annak másolatát a kérelmezőnek kézbesíti.

(3) Ha a bünygyi nyilvántartó szerv a 71. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott adattovábbítási kérelemben ad helyt, a hatósági bizonyítvány tartalmazza az arra való utalást is, hogy a hatósági bizonyítvány kiadása a bünygyi nyilvántartásokban kezelt adatok igazolásának külföldön történő felhasználása céljára szolgál.

(4) A bünygyi nyilvántartó szerv az adattovábbítási eljárást megszünteti, ha az adatokat a kérelmező 71. § (3) bekezdésében meghatározott korlátozó nyilatkozata miatt nem továbbítja. Az eljárást megszüntető végzésben a kérelmezőt tájékoztatni kell a nyilvántartásban kezelt adatairól és azokról az adatváltozásokról is, amelyeket a bünygyi nyilvántartó szerv az érintett adatainak bünygyi nyilvántartási rendszerbe történő felvétele időpontjától kezdve átvezetett.

(5) Az (1)–(4) bekezdés szerinti iratot a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályai szerinti elektronikus úton való kapcsolattartás során a központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül kell továbbítani annak a címzettnek és kérelmezőnek, akinél az elektronikus úton való továbbítás feltételei fennállnak.

(6) Az elektronikus úton továbbított hatósági bizonyítványon a kiadmányozásra jogosult aláírása és a hatóság bélyegzőlenyomata informatikai eszközzel rögzíthető, ha az aláírás és a bélyegzőlenyomat hitelességét a hatáskör gyakorlója egyedi döntésével hitelesnek ismerte el.

A hatósági erkölcsi bizonyítvány

74. § (1) Valamely eljárásban, valamint jogviszony létesítéséhez, fenntartásához szükséges vagy egyéb, törvényben előírt feltételeknek való megfelelés igazolására – az igazolás alanyának kérelmére – a bünygyi nyilvántartó szerv hatósági erkölcsi bizonyítványt állít ki. A hatósági erkölcsi bizonyítvány érvényessége ideje a kiállításától számított kilencven nap.

(2) A hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítása iránti kérelem ügyfélkapun keresztül elektronikus úton, az erre a célra rendszeresített űrlapon is benyújtható.

(3) A hatósági erkölcsi bizonyítvány iránti kérelemben tartalmaznia kell az igazolás alanyának a 69. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott adatait, valamint azt a címet, amelyre a hatósági erkölcsi bizonyítvány kézbesítését kéri. A kérelemből mellőzhető annak megjelölése, hogy a hatósági erkölcsi bizonyítványt az igazolás alanya mely szervnél vagy milyen eljárásban kívánja felhasználni.

75. § (1) A hatósági erkölcsi bizonyítvány tartalmazza az igazolás alanyának a 69. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott adatait, kiállításának helyét és időpontját, a kiállító hatóság megnevezését, bélyegzőlenyomatát, valamint a kiadmányozásra jogosult aláírását. A hatósági erkölcsi bizonyítványon a kiadmányozásra jogosult aláírása és a hatóság bélyegzőlenyomata informatikai eszközzel rögzíthető, ha az aláírás és a bélyegzőlenyomat hitelességét a hatáskör gyakorlója egyedi döntésével hitelesnek ismerte el.

(2) A hatósági erkölcsi bizonyítvány a kérelemben megjelölően a 72. § (2) bekezdés *a)*, *b)*, *c)* vagy *d)* pontjában meghatározott adatokat tartalmazhatja.

(3) A hatósági erkölcsi bizonyítványt az adattartalmának megfelelő típusú közokiratként, papír alapon, biztonsági okmányként kell kiadni.

(4) A hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítása iránti eljárásért igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.

76. § (1) A hatósági erkölcsi bizonyítvány adatainak javítása kicseréléssel történik. A hibás bizonyítványt be kell vonni.

(2) A hatósági erkölcsi bizonyítvány kiegészítésének nincs helye.

VI. Fejezet

AZ EURÓPAI BÜNYGYI NYILVÁNTARTÁSI INFORMÁCIÓS RENDSZER KERETEI KÖZÖTT TÖRTÉNŐ ADATCSERE

Automatikus adattovábbítás

77. § A bünygyi nyilvántartó szerv központi hatóságként végzi a bünygyi nyilvántartási rendszerben kezelt adatoknak az Európai Unió más tagállamával való cseréjével összefüggő adatfogadási, adatátadási és egyéb adatkezelési feladatokat.

78. § (1) A bünygyi nyilvántartó szerv késedelem nélkül tájékoztatja az Európai Unió más tagállama központi hatóságát a büntettesek nyilvántartásába, valamint – a 15. §

a) és f) pontja szerinti adatok kivételével – a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett, az érintett tagállam állampolgáira vonatkozó bűnösséget megállapító jogerős ítéletben szereplő alábbi adatokról és azok későbbi változásáról vagy módosulásáról:

- a) az elítélt személyazonosító adatai,
- b) az ítélet kelte, jogerőre emelkedésének időpontja, az ítéletet hozó bíróság megnevezése,
- c) az ítélet alapjául szolgáló bűncselekmény elkövetésének helye, időpontja, a bűncselekmény megnevezése vagy jogi minősítése, valamint azokra a rendelkezésekre való hivatkozás, amelyeken a bűncselekmény elbírálása alapult,
- d) a büntetésekre, az intézkedésekre és azok végrehajtására vonatkozó adatok.

(2) Az átvevő tagállamot tájékoztatni kell

- a) az adatok átadásával egyidejűleg az adatok törlésének várható időpontjáról, továbbá
- b) arról, ha az adatok a büntettesek nyilvántartásából vagy – a 15. § a) és f) pontja szerinti adatok kivételével – a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásából törlésre kerültek.

(3) Ha az érintett személy két vagy több, az Európai Unió más tagállamának állampolgára, az (1) és (2) bekezdés szerinti adatokat valamennyi érintett tagállamnak továbbítani kell.

*Adatigénylés az Európai Unió más tagállamának
bűnügyi nyilvántartásából*

79. § (1) A 68. § alapján az adatok átvételére jogosult szerv az e törvény mellékletében meghatározott adatkörben – a bűnügyi nyilvántartó szerv útján – adatokat igényelhet az Európai Unió más tagállamának bűnügyi nyilvántartásából.

(2) Az adatok átvételére az (1) bekezdés szerint jogosult szerv az átvett adatokat csak a kérelemben meghatározott büntetőeljárás céljára használhatja fel.

*Kérelemre történő adattovábbítás az Európai Unió
más tagállamának, valamint harmadik országnak*

80. § (1) A bűnügyi nyilvántartó szerv az Európai Unió más tagállama kijelölt központi hatóságának kérelmére adatokat továbbít – a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartásának kivételével – a bűnügyi nyilvántartási rendszerben kezelt adatokból.

(2) Ha az Európai Unió más tagállamának kijelölt központi hatósága olyan magyar állampolgárról igényel adatot, akire vonatkozóan a tagállami ítéletek nyilvántartásában is szerepel adat, a bűnügyi nyilvántartó szerv adattovábbítása e nyilvántartásban kezelt adatokra is kiterjed. A

megkereső tagállam kijelölt központi hatósága részére – az állampolgárság szerinti tagállam kijelölt központi hatóságát kivéve – a tagállami ítéletek nyilvántartásában kezelt adat csak büntetőeljárás céljából adható át.

(3) Az (1) és (2) bekezdés szerinti adattovábbítást megelőzően – ha az lehetséges – az adatok ellenőrzésével biztosítani kell, hogy azok naprakészek és pontosak legyenek. Amennyiben utóbb megállapításra került, hogy hibás vagy hiányos adatok kerültek továbbításra, erről az adatátvevőt haladéktalanul értesíteni kell.

(4) Ha az Európai Unió más tagállamának kijelölt központi hatósága nem a megkeresett tagállam állampolgárságával rendelkező állampolgár tekintetében intéz megkeresést a bűnügyi nyilvántartások adataira vonatkozóan, annak tekintetében a bűnügyi jogsegélyről szóló európai egyezmény alapján kell eljárni.

(5) A tagállami ítéletek nyilvántartásából harmadik ország részére a 33. §-ban meghatározott adat kizárólag az adatot a bűnügyi nyilvántartó szerv részére megküldő tagállam által meghatározott korlátok között, büntetőeljárás céljából történő felhasználásra továbbítható.

VII. Fejezet

ADATTOVÁBBÍTÁS A BŰNÜGYI ÉS RENDÉSZETI BIOMETRIKUS ADATOK NYILVÁNTARTÁSA ADATÁLLOMÁNYAIBÓL

Közös szabályok

81. § (1) A szakértői nyilvántartó szerv az e törvényben meghatározottak szerint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartása adatállományából

a) összehasonlítás kezdeményezése alapján találati adattovábbítást végez,

b) az arra jogosult igénylése alapján adatokat továbbít, vagy

c) az arra jogosultnak közvetlen hozzáféréssel automatikus találati adathozzáférést biztosít.

(2) A bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában kezelt adatok statisztikai, valamint tudományos kutatási célra – személyazonosításra alkalmatlan módon – átadhatók és felhasználhatók.

Találati adattovábbítás

82. § (1) A szakértői nyilvántartó szerv az e törvény szerint arra jogosultak kezdeményezése alapján az általuk megküldött mintát elemzi és a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában kezelt adatokkal összehasonlítja.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti összehasonlítás eredményeként a szakértői nyilvántartó szerv megállapítja, hogy a minta és a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában szereplő adat azonos személytől származik, az azonosság tényét, a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában kezelt adatokat, valamint az azokhoz kapcsolódó személyazonosító adatokat haladéktalanul közli a megkereső szervvel.

(3) Ha az (1) bekezdés szerinti összehasonlítás eredményeként a szakértői nyilvántartó szerv azt állapítja meg, hogy a mintából meghatározott ujj- és tenyéryomattal vagy DNS-profillal azonos ujj- és tenyéryomattal vagy DNS-profil nem található a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában, ennek tényét haladéktalanul közli a megkereső szervvel.

(4) Az (1) bekezdés szerinti összehasonlítás kezdeményezésére és adatátvitelre

a) a nyomozó hatóság és az ügyészség a bűncselekmények megelőzése, felderítése, büntetőeljárás lefolytatása,

b) a nemzetbiztonsági szolgálatok a külön törvény szerinti felderítési, nemzetbiztonsági védelmi és elhárítási, információszerezési, továbbá nemzetbiztonsági, iparbiztonsági, belső biztonsági és bűnmegelőzési ellenőrzés,

c) az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló törvény szerint szakvélemény adására jogosult szerv szakvélemény elkészítése, valamint

d) a rendőrség a rendkívüli haláleset miatt folyó köz-igazgatási hatósági eljárásban az ismeretlen személyazonosságú elhunyt személy azonosítása céljából jogosult.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott eseteken kívül a daktiloszkópiai nyilvántartásból az (1) bekezdés szerinti összehasonlítás kezdeményezésére és adatátvitelre

a) a rendőrség a személyazonosság igazolásának megtagadása esetén az igazoltatott személy azonosítása,

b) a büntetés-végrehajtási intézet a befogadás során a befogadott személy azonosítása céljából jogosult.

Igénylés alapján történő adattovábbítás

83. § (1) A szakértői nyilvántartó szerv erre irányuló adatigénylése alapján a bűncselekmények felderítése, illetve a büntetőeljárás lefolytatása céljából a nyomozó hatóság vagy az ügyészség részére

a) a daktiloszkópiai nyilvántartásban kezelt ujj- és tenyéryomattal azonos másolatát,

b) a DNS-profil-nyilvántartásban kezelt DNS-profilát,

c) a 41. § a)–c) pontjában meghatározott adatokat, valamint

d) az 56. § a)–c) pontjában meghatározott adatokat továbbítja.

(2) Az adatigénylésnek tartalmaznia kell az adatigénylő megnevezését, az adatigénylés célját és jogalapját.

VIII. Fejezet

A NEMZETKÖZI ADATÁTVÉTEL ÉS ADATTOVÁBBÍTÁS SZABÁLYAI

Adatigénylésre jogosultak

84. § EGT-tagállam, harmadik ország valamint nemzetközi szervezet részére történő adattovábbítás céljából a bűnügyi nyilvántartási rendszerből, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásából adatot igényelhet:

a) a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény vagy az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvény alapján a bűnügyi jogsegély teljesítésére felhatalmazott magyar hatóság törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződésen vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusán alapuló bűnügyi jogsegélykérelem teljesítése céljából a törvényben, valamint a nemzetközi szerződésben vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott adatkörben,

b) a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ, valamint a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködésről szóló törvény alapján közvetlen információcserére feljogosított magyar bűnüldöző szerv a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködésének tárgyában létrehozott, törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés alapján, valamint az Európai Unió kötelező jogi aktusain alapuló információcsere teljesítése céljából a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló törvényben, továbbá a nemzetközi szerződésben meghatározott adatkörben,

c) a SIRENE Iroda a Schengeni Végrehajtási Egyezmény keretében történő együttműködésről és információcseréről szóló törvény szerinti kiegészítő információk beszerzése és továbbítása céljából a büntettek nyilvántartásába, a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartásába, a kényszerintézkedés hatálya alatt állók nyilvántartásába, továbbá a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásába felvett adatokból.

Automatikus találati adathozzáférés

85. § (1) A Belga Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság és az Osztrák Köztársaság között a határon átnyúló együttműködés fokozásáról, különösen a terrorizmus, a határon átnyúló bűnözés és az illegális migráció leküzdése érdekében létrejött, a 2007. évi CXII. törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződésen (a továbbiakban: Prümi Szerződés) alapuló adatigénylés teljesítése céljából a szakértői nyilvántartó szerv biztosítja az Európai Unió más tagállamának kijelölt nemzeti kapcsolattartó pontja részére az ujj- és tenyéryomattal, valamint a DNS-profil elektronikus úton

történő összehasonlítását a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában kezelt adatokkal.

(2) Ha az (1) bekezdés alapján végzett összehasonlítás eredményeként megállapítható, hogy a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában kezelt ujj- és tenyérynymat vagy DNS-profil megegyezik az összehasonlítás alapjául szolgáló ujj- és tenyérynymattal vagy DNS-profillal, a szakértői nyilvántartó szerv az Európai Unió más tagállama nemzeti kapcsolattartó pontja részére ennek tényét, valamint az ujj- és tenyérynymathoz vagy DNS-profilhoz kapcsolódó szakrendszeri azonosító kódot automatikusan megküldi.

(3) Ha az (1) bekezdés alapján végzett összehasonlítás eredményeként megállapítható, hogy a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában kezelt ujj- és tenyérynymat vagy DNS-profil nem egyezik meg az összehasonlítás alapjául szolgáló ujj- és tenyérynymattal vagy DNS-profillal, a szakértői nyilvántartó szerv az Európai Unió más tagállama nemzeti kapcsolattartó pontjával ezt a tényt automatikusan közli.

(4) A szakértői nyilvántartó szerv, a nyomozó hatóság, az ügyészség vagy a bíróság rendelkezésére, egyedi ügyben a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásába felvett ujj- és tenyérynymatot, valamint DNS-profilát automatikus találati adathozzáférés útján összehasonlítja az Európai Unió más tagállamának nyilvántartásaiban kezelt ujj- és tenyérynymatokkal, valamint DNS-profilokkal.

(5) Ha az ujj- és tenyérynymat vagy DNS-profil (4) bekezdés szerinti összehasonlítása egyértelmű egyezést eredményez az Európai Unió más tagállamának nyilvántartásaiban kezelt ujj- és tenyérynymattal vagy DNS-profillal, az egyezés tényéről a szakértői nyilvántartó szerv haladéktalanul értesíti azt a nyomozó hatóságot, ügyészséget vagy bíróságot, amely az összehasonlítást elrendelte. Az értesítés tartalmazza az Európai Unió más tagállamának nyilvántartásaiban kezelt ujj- és tenyérynymathoz vagy DNS-profilhoz kapcsolódó szakrendszeri azonosító kódot.

(6) Ha a (4) bekezdés szerinti összehasonlítás eredményeként a szakértői nyilvántartó szerv azt állapítja meg, hogy a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában kezelt ujj- és tenyérynymattal vagy DNS-profillal azonos ujj- és tenyérynymat vagy DNS-profil nem található, ennek tényét haladéktalanul közli azzal a nyomozó hatósággal, ügyészséggel vagy bírósággal, amely az összehasonlítást elrendelte.

(7) A bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített anyagmaradványból meghatározott DNS-profilát a szakértői nyilvántartó szerv az Európai Unió más tagállamával egyeztetett időpontban automatizált módon összehasonlítja e tagállam nyilvántartásában kezelt DNS-profilokkal.

(8) Ha a DNS-profiloknak a (7) bekezdés szerinti összehasonlítása egyértelmű egyezést eredményez, a szakértői

nyilvántartó szerv az egyezés tényéről, valamint az összehasonlítás során az Európai Unió tagállamaitól átvett szakrendszeri azonosító kódról haladéktalanul értesíti azt a nyomozó hatóságot, ügyészséget vagy bíróságot, amelynek eljárásában a DNS-profil meghatározásának alapjául szolgáló anyagmaradvány rögzítésére sor került.

86. § (1) A Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a bűncselekmények megelőzése és az ellenük való küzdelem terén folytatott együttműködés fokozásáról szóló, a 2008. évi LXVI. törvénnyel kihirdetett Megállapodáson (a továbbiakban: Megállapodás) alapuló adatigénylés teljesítése céljából a szakértői nyilvántartó szerv biztosítja a Megállapodás alapján kijelölt nemzeti kapcsolattartó pont részére az ujj- és tenyérynymat, valamint a DNS-profil elektronikus úton történő összehasonlítását a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek ujj- és tenyérynymatainak nyilvántartásában, valamint a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában kezelt adatokkal.

(2) Ha az (1) bekezdés alapján végzett összehasonlítás eredményeként megállapítható, hogy a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek ujj- és tenyérynymatainak nyilvántartásában, valamint a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában kezelt ujj- és tenyérynymat vagy DNS-profil megegyezik az összehasonlítás alapjául szolgáló ujj- és tenyérynymattal vagy DNS-profillal, a szakértői nyilvántartó szerv a Megállapodás alapján kijelölt nemzeti kapcsolattartó pont részére ennek tényét, valamint az ujj- és tenyérynymathoz vagy DNS-profilhoz kapcsolódó szakrendszeri azonosító kódot automatikusan megküldi.

(3) Ha az (1) bekezdés alapján végzett összehasonlítás eredményeként megállapítható, hogy a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek ujj- és tenyérynymatainak nyilvántartásában, valamint a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában kezelt ujj- és tenyérynymat vagy DNS-profil nem egyezik meg az összehasonlítás alapjául szolgáló ujj- és tenyérynymattal vagy DNS-profillal, a szakértői nyilvántartó szerv a Megállapodás alapján kijelölt nemzeti kapcsolattartó ponttal ezt a tényt automatikusan közli.

IX. Fejezet

ADATVÉDELMI SZABÁLYOK

Az érintett tájékoztatása

87. § (1) Az érintett az e törvény hatálya alá tartozó nyilvántartásokban szereplő adatai kezelésére vonatkozó,

a személyes adatok védelméről szóló törvény szerinti tájékoztatásra, valamint az adatok törlésére, helyesbítésére irányuló kérelmét ügyfélkapun keresztül elektronikus úton is előterjeszheti.

(2) Az adatkezelő az érintettet a személyes adatok védelméről szóló törvény szerint megillető tájékoztatásból az adatai továbbítására vonatkozó tájékoztatását mellőzi, ha az e törvény szerint az adatok átvételére jogosult az adatok átvételével egyidejűleg jelzi, hogy az adattovábbításra vonatkozó adatok közlésének teljesítése

a) a bűncselekmények megelőzésének, felderítésének, a büntetőeljárás lefolytatásának, büntetés és intézkedés végrehajtásának eredményességét veszélyezteti vagy e tevékenységek folytatását akadályozza,

b) nemzetbiztonsági védelmi és elhárítási, információszerezési, továbbá nemzetbiztonsági, iparbiztonsági, belső biztonsági és bűnmegelőzési ellenőrzési feladatok ellátását, azok eredményességét veszélyezteti.

(3) A tájékoztatás (2) bekezdés szerinti mellőzését írásban kell indokolni, annak megjelölésével, hogy a tájékoztatás mellőzésére a személyes adatok védelméről szóló törvény mely rendelkezése alapján került sor, valamint tájékoztatni kell az érintettet a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségekről.

88. § (1) Ha a bünyügyi nyilvántartó szerv vagy a szakértői nyilvántartó szerv megállapítja, hogy a nyilvántartott adatok helytelenek vagy pontatlanok, az adatokat helyesbíti.

(2) A bünyügyi nyilvántartó szerv a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény, továbbá személyes adatok kezelésére vonatkozó törvényi rendelkezés betartásának ellenőrzésére vonatkozó jogkörében eljáró adatvédelmi biztos, valamint az e törvény hatálya alá tartozó nyilvántartások feletti törvényességi felügyeleti jogkörében eljáró ügyész részére a nyilvántartásokba való betekintést biztosítja.

(3) A (2) bekezdés szerinti betekintés tényéről, valamint a betekintés eredményeként tett megállapításokról jegyzőkönyvet kell felvenni.

Adattovábbítási nyilvántartás

89. § Az e törvény hatálya alá tartozó nyilvántartásokból teljesített adattovábbításokról az adattovábbítás jogszerűségének ellenőrzése, valamint az érintett tájékoztatása céljából adattovábbítási nyilvántartást kell vezetni.

90. § (1) Az adattovábbítási nyilvántartás – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – tartalmazza:

- a) az érintett személyazonosító adatait,
- b) azt az ügyszámot és az ügy tárgyát, amelyhez az adatigénylést kéri,
- c) az adatkezelő nyilvántartási azonosítóját,
- d) az adattovábbítás időpontját,

e) azt a törvényi rendelkezést vagy az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó jogi aktusának rendelkezését, amely az adatigénylőt az eljárásában, ellenőrzési tevékenysége vagy feladatköre gyakorlása során az adatkezelésre feljogosítja,

f) az adatigénylő megnevezését, az adathozzáférésre a 70. § (2) bekezdése szerint felhatalmazott személynek a közvetlen hozzáférésre való jogosultságot igazoló azonosító kódját, valamint

g) a továbbított adatok megnevezését.

(2) A Prümi Szerződés alapján teljesített adattovábbításról vezetett adattovábbítási nyilvántartás tartalmára a Prümi Szerződés 39. cikkét kell alkalmazni, a Megállapodás alapján teljesített adattovábbításról vezetett adattovábbítási nyilvántartás tartalmára a Megállapodás 15. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az adattovábbítási nyilvántartás adatait az adattovábbítástól számított húsz évig meg kell őrizni.

91. § (1) Az adattovábbítási nyilvántartásból adatokat igényelhet:

a) az adatkezelés jogszerűségének ellenőrzése céljából a bünyügyi nyilvántartó szerv irányításáért felelős szerv vagy a szakértői nyilvántartó szerv irányításáért felelős szerv,

b) a törvényességi felügyelet gyakorlása során az adatkezelés jogszerűségének ellenőrzése céljából a legfőbb ügyész,

c) az adatvédelmi biztos,

d) az adatokkal való visszaélésre utaló bűncselekmények megelőzése, felderítése, valamint büntetőeljárás lefolytatása céljából a bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság, továbbá

e) külön törvény szerinti felderítési, nemzetbiztonsági védelmi és elhárítási, információszerezési, továbbá nemzetbiztonsági, iparbiztonsági, belső biztonsági és bűnmegelőzési ellenőrzési célból a nemzetbiztonsági szolgálatok.

(2) Az Európai Unió más tagállama számára a tagállami ítéletek nyilvántartásából történő adattovábbításról az (1) bekezdés a)–c) pontja szerinti szervek igényelhetnek adatot.

X. Fejezet

MINTAVÉTEL RENDJE

Mintavételi eljárás az arcképmás nyilvántartásba vétele céljából

92. § (1) A büntetőeljárás alá vont személy arcképmásának rögzítéséről a 6. § (3) bekezdése szerinti nyomozó hatóság vagy ügyészség a megalapozott gyanú közlését követően haladéktalanul gondoskodik.

(2) A bűncselekmény miatt jogerősen végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélt személy arcképmásának rögzítéséről az elítéltet befogadó büntetés-végrehajtási intézet a befogadást követően haladéktalanul gondoskodik.

(3) A bűncselekmény miatt jogerősen végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélt személy arcképmásának rögzítéséről abban az esetben is gondoskodni kell, ha arcképmása már szerepel a személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartásában.

(4) A nyilvántartott személy köteles alávetni magát az arcképmás rögzítésének, ellenszegülése esetén vele szemben testi kényszer alkalmazható.

Mintavételi eljárás az ujj- és tenyérynymat, valamint a DNS-profil nyilvántartásba vétele céljából

93. § (1) A büntetőeljárás alá vont személyek ujj- és tenyérynymatainak nyilvántartásába e törvény alapján felvételre kerülő ujj- és tenyérynymat levételéről a 46. § szerinti nyomozó hatóság vagy ügyészség a megalapozott gyanú közlését követően haladéktalanul gondoskodik.

(2) A bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek ujj- és tenyérynymatainak nyilvántartásába e törvény alapján felvételre kerülő ujj- és tenyérynymat levételéről az elítéltet befogadó büntetés-végrehajtási intézet – az érintett befogadását követően haladéktalanul – gondoskodik.

(3) Nem kell újból mintavételt elrendelni, ha az ujj- és tenyérynymat nyilvántartásba vételére a büntetőeljárás alatt sor került, és a büntetőeljárás alapjául szolgáló ügyben a bíróság jogerős, bűnösséget megállapító ítéletet hozott.

94. § (1) A büntetőeljárás alá vont személyek DNS-profiljainak nyilvántartásába e törvény alapján felvételre kerülő szájnnyálcakártya-törlet levételéről a 61. § (1) bekezdése szerinti nyomozó hatóság vagy ügyészség a megalapozott gyanú közlését követően haladéktalanul gondoskodik.

(2) A bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek DNS-profiljainak nyilvántartásába e törvény alapján felvételre kerülő szájnnyálcakártya-törlet levételéről az elítéltet befogadó büntetés-végrehajtási intézet – az érintett befogadását követően haladéktalanul – gondoskodik.

(3) Nem kell újból mintavételt elrendelni, ha a DNS-profil nyilvántartásba vételére a büntetőeljárás alatt sor került, és a büntetőeljárás alapjául szolgáló ügyben a bíróság jogerős, bűnösséget megállapító ítéletet hozott.

(4) A mintaadásra kötelezett személyt az (1) és (2) bekezdésben meghatározott szerv – a mintavételt megelőzően – tájékoztatja arról, hogy a szájnnyálcakártya-törlet levételének célja a DNS-elemzés.

95. § (1) A mintavételt a mintaadásra kötelezett személy fizikai sértetlenségének biztosításával kell végezni.

(2) A mintaadásra kötelezett személy köteles alávetni magát a mintavételi eljárásnak. A mintaadásra kötelezett személy ellenszegülése esetén testi kényszer alkalmazható vele szemben, erről a mintavételt megelőzően tájékoztatni kell.

(3) Testi kényszer alkalmazására kizárólag

a) a mintavételt elrendelő nyomozó hatóság,

b) az ügyészség és a katonai nyomozó hatóság által elrendelt mintavétel esetén az ügyészség, valamint a katonai nyomozó hatóság székhelye szerint illetékes rendőrkapitányság, valamint

c) az elítéltet befogadó büntetés-végrehajtási intézet erre feljogosított tagja jogosult.

(4) A testi kényszer alkalmazására egyebekben a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(5) Az (1)–(4) bekezdésben meghatározott mintavételi szabályokat az arcképmás rögzítésére is megfelelően alkalmazni kell.

XI. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Felhatalmazások

96. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben jelölje ki

a) a bűnügyi nyilvántartó szervet,

b) a szakértői nyilvántartó szervet.

(2) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy

a) a bűnügyi nyilvántartási rendszer egyes nyilvántartásai részére történő adatközlés szabályait,

b) a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartása részére történő adatközlés és az e nyilvántartások által teljesített adatszolgáltatás rendjét,

c) az arcképmás, az ujj- és tenyérynymat, a DNS-profil meghatározásra alkalmas anyagmaradvány rögzítésének, továbbá az ujj- és tenyérynymat, valamint szájnnyálcakártya-törlet levételének részletes technikai szabályait rendeletben állapítsa meg.

(3) Felhatalmazást kap a közigazgatás-fejlesztésért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg

a) a bűnügyi nyilvántartásokban kezelt adatok igazolására kiállított hatósági bizonyítvány kiadásának részletes eljárási rendjét,

b) a bűnügyi nyilvántartó szerv által teljesített adatszolgáltatás rendjét.

(4) Felhatalmazást kap a közigazgatás-fejlesztésért felelős miniszter, hogy az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben az e törvény szerint

a) a bünygyi nyilvántartásokból a kérelmező saját adatairól történő adattovábbítási eljárásért,

b) a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítása iránti kérelem teljesítésére irányuló eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjak körét, mértékét, valamint megfizetésének szabályait rendeletben állapítsa meg.

Hatálybalépés

97. § Ez a törvény 2009. június 30-án lép hatályba.

Az Európai Unió jogának való megfelelés

98. § E törvény a következő uniós jogi aktusok végrehajtását szolgálja:

a) a Tanács 2008/977/IB kerethatározata a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről,

b) a Tanács 2009/315/IB kerethatározata a bünygyi nyilvántartásból származó információk tagállamok közötti cseréjének megszervezéséről és azok tartalmáról,

c) az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról.

99. § (1) A bünygyi nyilvántartó szerv e törvény hatálybalépését követően haladéktalanul, de legfeljebb tizenöt napon belül köteles

a) törölni azokat az – e törvény hatálybalépéséig a bünygyi nyilvántartásban kezelt – adatokat, amelyeknek a kezelését e törvény a bünygyi nyilvántartási rendszerben, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásában vagy a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában nem teszi lehetővé,

b) átmeneti adatállományba helyezni és átadni a szakértői nyilvántartó szerv részére azokat az adatokat, amelyek kezelésére e törvény szerint a szakértői nyilvántartó szerv jogosult, valamint

c) az átadást követően törölni a b) pont szerint átadott adatok átmeneti adatállományát.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feladatok végrehajtásáig a bünygyi nyilvántartó szerv és a szakértői nyilvántartó szerv az e törvény hatálya alá tartozó

a) nyilvántartások adataihoz közvetlen hozzáférést csak a 68. § (1) bekezdése szerint biztosíthat,

b) adatigénylést a folyamatban lévő adatigénylési eljárásokban is csak e törvény rendelkezései szerint teljesíthet,

c) a kérelmező saját adatairól való adattovábbítási eljárást és a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítására irányuló eljárást a folyamatban lévő adattovábbítási kérelmek és a hatósági bizonyítvány kiadására irányuló eljárások esetében is csak e törvény szerint teljesíthet és folytathat.

Módosuló jogszabályok

100. § (1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 56. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„56. § (1) Foglalkozásától azt lehet eltiltani, aki a bűncselekményt

a) szakképzettséget igénylő foglalkozása szabályainak megszegésével követi el, vagy

b) foglalkozásának felhasználásával, szándékosan követi el.

(2) A foglalkozástól eltiltás mellékbüntetés alkalmazása szempontjából foglalkozásnak minősül az is, ha az elkövető a gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja, illetve igazgatója; a szövetkezet igazgatóságának vagy felügyelőbizottságának tagja; a gazdasági társaság vezető tisztségviselője, illetve felügyelőbizottságának tagja vagy egyéni vállalkozó.

(3) Az (1) bekezdés a) pontja azzal szemben is alkalmazható, aki a bűncselekmény elkövetésekor a tevékenységet nem a foglalkozásaként gyakorolta, de rendelkezik annak a foglalkozásnak a gyakorlásához szükséges szakképesítéssel, amely szabályainak megszegésével a bűncselekményt elkövette.”

(2) A Btk. 100. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„100. § (1) A mentesítés folytán – törvény eltérő rendelkezése hiányában – az elítélt mentesül az elítéléshez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.

(2) A mentesített személy büntetlen előéletűnek tekintendő, és – törvény eltérő rendelkezése hiányában – nem tartozik számot adni olyan elítéltetésről, amelyre nézve mentesítésben részesült.

(3) Újabb bűncselekmény elkövetése esetén a mentesítés nem terjed ki azokra a hátrányos következményekre, amelyeket e törvény a korábbi elítéléshez fűz.”

(3) A Btk. 102. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A törvény erejénél fogva áll be a mentesítés]

„a) közérdekű munka, pénzbüntetés és főbüntetés helyett alkalmazott mellékbüntetés esetén – foglalkozástól eltiltás vagy járművezetéstől eltiltás esetén a foglalkozás vagy a járművezetés gyakorlásának joga kivételével – az ítélet jogerőre emelkedésének napján;”

(4) A Btk. 105. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„105. § (1) Mellékbüntetés alkalmazása esetén az elítélt az elítéléshez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól

mindaddig nem mentesül, illetőleg nem mentesíthető, amíg a mellékbüntetés végrehajtása be nem fejeződött vagy végrehajthatósága meg nem szűnt.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés nem vonatkozik a pénzmellékbüntetésre, ha előzetes bírósági mentesítést mondanak ki, valamint arra az esetre, ha kizárólag a foglalkozástól eltiltás vagy a járművezetéstől eltiltás végrehajtása nem fejeződött be vagy végrehajthatósága nem szűnt meg. Ebben az esetben az elítélt – a foglalkozás vagy a járművezetés gyakorlásának joga kivételével – mentesül az elítéléshez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.”

(5) A Btk. 106. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„106. § (1) A kegyelmi jogkör gyakorlója az elítéltet kegyelemből mentesítésben részesítheti akkor is, ha e törvény szerint ennek egyébként nincs helye.

(2) A kegyelmi mentesítésben részesített személy az elítéléshez fűződő büntetőjogon kívüli hátrányos jogkövetkezmények szempontjából büntetlen előéletűnek tekintendő.”

101. § (1) A légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény (a továbbiakban: Ltv.) 53. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szakszolgálati engedélyt a légi közlekedési hatóság, illetve a katonai légügyi hatóság adja ki. A szakszolgálati engedély kiadására irányuló eljárásban a rendőrség szakhatóságként jár el. A rendőrség a szakhatósági eljárásban azt vizsgálja, hogy a kérelmező a légi közlekedés biztonsága szempontjából a tevékenység folytatását kizáró ok hatálya alatt áll-e.”

(2) Az Ltv. 67. § (6)–(8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A légi közlekedés védelme érdekében – külön jogszabályban meghatározott eljárási rend szerint – a munkavállalókat, továbbá az eseti munkavégzés céljából a repülőtér nyilvánosság számára hozzá nem férhető zárt területére kíséret nélkül belépő személyeket ellenőrizni kell.

(7) A légi közlekedés területén nem foglalkoztatható, a repülőtér zárt területére nem léphet be

a) aki büntetett előéletű,

b) akit a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) szerinti állam elleni bűncselekmény (Btk. X. fejezet), emberiség elleni bűncselekmény (Btk. XI. fejezet), személy elleni bűncselekmény [Btk. 166–168. §, 170. § (2)–(6) bek., 171. §, 174. §, 174/A. §, 174/B. §, 174/C. §, 175. §, 175/A. §, 175/B. §, 176. § (2) bek. b) pont és (3)–(4) bek.], vasúti, légi vagy vízi közlekedés veszélyeztetése [Btk. 185. §], járművezetés tiltott átengedése [Btk. 189. § (2) bekezdés], nemi erkölcs elleni erőszakos bűncselekmény [Btk. 197. és 198. §, 207. § (3) bek. b) pont], hivatali bűncselekmény (Btk. XV. fejezet, IV. cím), hivatalos személy elleni bűncselekmények (Btk. XV. fejezet V. cím), embercsempészség (Btk. 218. §), államtitoksértés [Btk. 221. §], szolgálati titoksér-

tés [Btk. 222. §], közveszélyokozás [Btk. 259. § (1)–(3) bek.], közérdekű üzem működésének megzavarása (Btk. 260. §), terrorcselekmény (Btk. 261. §), nemzetközi gazdasági tilalom megszegése (Btk. 261/A. §), légi jármű, vasúti, vízi, közúti tömegközlekedési vagy tömeges áruszállításra alkalmas jármű hatalomba kerítése (Btk. 262. §), visszaélés robbanóanyaggal vagy robbantószerrel (Btk. 263. §), visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerral (Btk. 263/A. §), visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel (Btk. 263/B. §), bünszervezetben részvétel (Btk. 263/C. §), a visszaélés radioaktív anyaggal (Btk. 264. §), visszaélés nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel (Btk. 264/C. §), közveszéllyel fenyegetés [Btk. 270/A. §], garázdaság (Btk. 271. §), önbírászkodás (Btk. 273. §), közokirat-hamisítás [Btk. 274.], visszaélés kábítószerral (Btk. 282–282/C. §), visszaélés kábítószer-prekurzorral (Btk. 283/A. §), számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény (Btk. 300/C. §), számítástechnikai rendszer védelmét biztosító technikai intézkedés kijátszása (Btk. 300/E. §), pénzhamisítás (Btk. 304. §), pénzhamisítás elősegítése (Btk. 304/A. §), csempészet (Btk. 312. §), készpénz-helyettesítő eszköz hamisítása [Btk. 313/B. §], visszaélés készpénz-helyettesítő eszközzel [Btk. 313/C. §], vagyon elleni szándékos bűncselekmény (Btk. 316–324. §, 326. §, 327. §) vagy olyan büntett miatt, amelyet bünszervezet keretében követett el elítéltek, és a (8) bekezdésben meghatározott időtartam még nem telt el,

c) aki büntett vagy háromévi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztés büntetéssel büntetendő vétség elkövetésének megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás alatt áll, a büntetőeljárás jogerős befejezéséig,

d) aki ezzel nemzetbiztonsági érdeket sért.

(8) Nem foglalkoztatható és a repülőtér zárt területére nem léphet be, akivel szemben a (7) bekezdés b) pontjában meghatározott

a) szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztést szabtak ki,

aa) öt évet el nem érő szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított tíz évig,

ab) ötévi vagy azt meghaladó szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított tizenkettő évig;

b) szándékos bűncselekmény miatt közérdekű munkát vagy pénzbüntetést szabtak ki, a mentesítés beálltától számított öt évig;

c) szándékos bűncselekmény miatt végrehajtásában felfüggesztett

ca) szabadságvesztést szabtak ki, a mentesítés beálltától számított nyolc évig,

cb) pénzbüntetést szabtak ki, a mentesítés beálltától számított három évig.”

(3) Az Ltv. 67. §-a a következő új (9) és (10) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (9) bekezdés megjelölése (11) bekezdésre változik:

„(9) A rendőrség a légi közlekedés biztonsága és a közbiztonsági feltételek vizsgálata céljából jogosult kezelni és közvetlen hozzáféréssel átvenni a büntettek nyilvántartásából, a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásából és a büntetőeljárás alatt állók nyilvántartásából a (7) bekezdés a)–c) pontjában meghatározott feltételekre vonatkozó adatokat, valamint az arra vonatkozó adatokat, hogy az igazolás alanya nem áll-e a munkakörének megfelelő foglalkozástól eltiltás hatálya alatt

a) a szakszolgálati engedély kiadására irányuló szakhatósági eljárásban, valamint a repülőtér zárt területére való belépést megelőző ellenőrzés során,

b) annak ellenőrzése céljából, hogy a foglalkoztatott személy foglalkoztatásra irányuló jogviszonya létesítésekor és annak fennállása alatt rendelkezik-e e feltételekkel.

(10) A (9) bekezdés alapján átvett adatokat a rendőrség a szakhatósági eljárásában a szakszolgálati engedély kiadására irányuló eljárás jogerős befejezéséig, továbbá a légi közlekedés biztonsága és a közbiztonsági feltételek vizsgálatára irányuló ellenőrzés befejezéséig, az ellenőrzés során feltárt adatok alapján indult hivatalbóli eljárás esetén az eljárás jogerős befejezéséig kezelheti. A rendőrség a (9) bekezdésben meghatározott adatokat a repülőtér zárt területére való belépés ellenőrzésének időtartamáig kezelheti. A légiközlekedési hatóság, illetve a katonai légügyi hatóság az eljárásában a kizáró ok fennállásának tényére vagy hiányára vonatkozó adatokat kezelheti az eljárása jogerős befejezéséig.”

102. § Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény 11. §-a a következő (3)–(7) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A nukleáris létesítményben, továbbá a létesítmény hatósági ellenőrzésével, a létesítmény tervezésével, építésével, üzemeltetésével, átalakításával, a nukleáris berendezések karbantartásával, a nukleáris anyag felhasználásával, tárolásával, szállításával és a szállítmányok kísérésével összefüggő munkakörökben nem foglalkoztatható az a személy,

a) aki büntetett előéletű,

b) akit a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) szerinti állam elleni bűncselekmény (Btk. X. fejezet), emberiség elleni bűncselekmény (Btk. XI. fejezet), személy elleni bűncselekmény [Btk. 166–168. §, 170. § (2)–(6) bek., 171. §, 174. §, 174/A. §, 174/B. §, 174/C. §, 175. §, 175/A. §, 175/B. §, 176. § (2) bek. b) pont és (3)–(4) bek.], nemi erkölcs elleni erőszakos bűncselekmény [Btk. 197. és 198. §, 207. § (3) bek. b) pont], hivatali bűncselekmény (Btk. XV. fejezet, IV. cím), hivatalos személy elleni bűncselekmények (Btk. XV. fejezet V. cím), embercsempészség (Btk. 218. §), közveszély okozás [Btk. 259. § (1)–(3) bek.], közérdekű üzem működésének megzavarása (Btk. 260. §), terrorcselekmény (Btk. 261. §), nemzetközi gazdasági tilalom megszegése (Btk. 261/A. §), légi jármű, vasúti, vízi, közúti tömegközlekedési vagy tömeges áruszállításra alkalmas jár-

mű hatalomba kerítése (Btk. 262. §), visszaélés robbanóanyaggal vagy robbantószerrel (Btk. 263. §), visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel (Btk. 263/A. §), visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel (Btk. 263/B. §), bünszervezetben részvétel (Btk. 263/C. §), a visszaélés radioaktív anyaggal (Btk. 264. §), visszaélés nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel (Btk. 264/C. §), tiltott állatviadal szervezése (Btk. 266/A. §), állatkínzás (Btk. 266/B. §), garázdaság (Btk. 271. §), önbíráskodás (Btk. 273. §), visszaélés kábítószerekkel (Btk. 282–282/C. §), visszaélés kábítószer-prekurzorral (Btk. 283/A. §), számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény (Btk. 300/C. §), számítástechnikai rendszer védelmét biztosító technikai intézkedés kijátszása (Btk. 300/E. §), pénzhamisítás (Btk. 304. §), pénzhamisítás elősegítése (Btk. 304/A. §), csempészet (Btk. 312. §), vagyon elleni szándékos bűncselekmény (Btk. 316–324. §, 326. §, 327. §) vagy olyan büntett miatt, amelyet bünszervezet keretében követett el elítéltek, és a (4) bekezdésben meghatározott időtartam még nem telt el,

c) akivel szemben szándékos bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás van folyamatban, a büntetőeljárás jogerős befejezéséig.

(4) Nem foglalkoztatható, akivel szemben a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott

a) szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztést szabtak ki,

aa) öt évet el nem érő szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított tíz évig,

ab) ötévi vagy azt meghaladó szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított tizenkettő évig;

b) szándékos bűncselekmény miatt közérdekű munkát vagy pénzbüntetést szabtak ki, a mentesítés beálltától számított öt évig;

c) szándékos bűncselekmény miatt végrehajtásában felfüggesztett

ca) szabadságvesztést szabtak ki, a mentesítés beálltától számított nyolc évig,

cb) pénzbüntetést szabtak ki, a mentesítés beálltától számított három évig.

(5) A (3) bekezdésben meghatározott létesítményben, illetve munkakörökben történő foglalkoztatáshoz a rendőrség által kiadott közbiztonsági engedély szükséges. A közbiztonsági engedély kiadására irányuló eljárásban a kérelmező igazolja, hogy a (3) és (4) bekezdésben meghatározott kizáró okok vele szemben nem állnak fenn, valamint, hogy nem áll a (3) bekezdésben meghatározott munkakörnek megfelelő foglalkozástól eltiltás hatálya alatt. A rendőrség a közbiztonság védelmének biztosítása céljából a foglalkoztatottakra vonatkozó követelmények fennállását évenként ellenőrzi. Az ellenőrzés során a közbiztonsági feltételek biztosítása céljából a rendőrség a büntettek nyilvántartásából, a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásából, valamint a büntetőeljárás hatálya alatt állók

nyilvántartásából jogosult közvetlen hozzáféréssel átvenni és kezelni a (3) és (4) bekezdésben meghatározott feltételekre vonatkozó adatokat, valamint az arra vonatkozó adatokat, hogy az igazolás alanya nem áll a (3) bekezdésben meghatározott munkakörnek megfelelő foglalkozástól eltiltás hatálya alatt.

(6) Ha az ellenőrzés során a rendőrség megállapítja, hogy a foglalkoztatottal szemben kizáró ok áll fenn, az atomenergia alkalmazójának a kizáró ok fennállásának tényére vonatkozó egyidejű tájékoztatása mellett az engedélyt visszavonja. A rendőrség az ellenőrzés alapján indított, az engedély visszavonására irányuló eljárás jogerős befejezéséig kezelheti az (5) bekezdés szerint átvett adatokat.

(7) Külföldi foglalkoztatásakor a (3) és (4) bekezdésben meghatározott feltételek fennállását a munkavállalónak azon állam irányadó jogszabályai szerint kell igazolnia, melynek állampolgára, illetve hontalan esetében, amely állam területén a lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.”

103. § (1) A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény (a továbbiakban: Fmbt.) 6. § (2)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Fegyveres biztonsági őr az a magyar állampolgár, illetve külön törvény szerint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy lehet, aki tizennyolcadik életévét betöltötte, fegyver viselésére alkalmas, és rendelkezik a szolgálati beosztáshoz előírt képesítési feltételekkel. A fegyveres biztonsági őrség parancsnokának és helyettesének legalább középiskolai végzettséggel kell rendelkeznie.

(3) Nem lehet fegyveres biztonsági őr,

a) aki büntetett előéletű,

b) akit a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) szerinti állam elleni bűncselekmény (Btk. X. fejezet), emberiség elleni bűncselekmény (Btk. XI. fejezet), személy elleni bűncselekmény [Btk. 166–168. §, 170. § (2)–(6) bek., 171. §, 174. §, 174/A. §, 174/B. §, 174/C. §, 175. §, 175/A. §, 175/B. §, 176. § (2) bek. b) pont és (3)–(4) bek.], nemi erkölcs elleni erőszakos bűncselekmény [Btk. 197. és 198. §, 207. § (3) bek. b) pont], hivatali bűncselekmény (Btk. XV. fejezet, IV. cím), hivatalos személy elleni bűncselekmények (Btk. XV. fejezet V. cím), embercsempészség (Btk. 218. §), közveszély okozás [Btk. 259. § (1)–(3) bek.], közérdekű üzem működésének megzavarása (Btk. 260. §), terrorcselekmény (Btk. 261. §), nemzetközi gazdasági tilalom megszegése (Btk. 261/A. §), légi jármű, vasúti, vízi, közúti tömegközlekedési vagy tömeges áruszállításra alkalmas jármű hatalomba kerítése (Btk. 262. §), visszaélés robbanóanyaggal vagy robbantószerrel (Btk. 263. §), visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel (Btk. 263/A. §), visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel (Btk. 263/B. §), bünszervezetben

részvétel (Btk. 263/C. §), a visszaélés radioaktív anyaggal (Btk. 264. §), visszaélés nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel (Btk. 264/C. §), garázdaság (Btk. 271. §), önbíráskodás (Btk. 273. §), visszaélés kábítószerral (Btk. 282–282/C. §), visszaélés kábítószerekkel (Btk. 283/A. §), vagyoni elleni szándékos bűncselekmény (Btk. 316–324. §, 326. §, 327. §) vagy szökés és elöljáró vagy szolgálati közeg elleni erőszak fegyveresen elkövetett esetei [Btk. 343. § (2) bek. a) pont és (4)–(5) bek., valamint Btk. 355. § (2) bek. a) pont] alapján vagy olyan büntetett miatt, amelyet bünszervezet keretében követett el elítéltek, és a (4) bekezdésben meghatározott időtartam még nem telt el;

c) aki ellen kétévi vagy ennél hosszabb tartamú szabadságvesztéssel fenyegetett szándékos bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt büntetőeljárás folyik, a büntetőeljárás jogerős befejezéséig.

(4) Nem lehet fegyveres biztonsági őr, akivel szemben a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott

a) szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztést szabtak ki,

aa) öt évet el nem érő szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított tíz évig,

ab) öt évi vagy azt meghaladó szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított tizenkettő évig,

b) szándékos bűncselekmény miatt közérdekű munkát vagy pénzbüntetést szabtak ki, a mentesítés beálltától számított öt évig,

c) szándékos bűncselekmény miatt végrehajtásában felfüggesztett

ca) szabadságvesztést szabtak ki, a mentesítés beálltától számított nyolc évig,

cb) pénzbüntetést szabtak ki, a mentesítés beálltától számított három évig.”

(2) Az Fmbt. 6. §-a a következő (5)–(9) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A jogviszony létesítésekor az alkalmassági feltételeket az érintett igazolja. Ennek során köteles igazolni azt is, hogy nem áll az e törvény hatálya alá tartozó tevékenység vagy fegyveres szerv hivatásos állományú tagjának foglalkoztatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt. A fegyveres biztonsági őrszolgálatra való alkalmasság közbiztonsági feltételeit a jogviszony fennállása alatt a rendőrség ellenőrzi.

(6) Az ellenőrzés során a közbiztonsági feltételek biztosítása céljából a rendőrség a büntetettek nyilvántartásából, a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásából, valamint a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartásából jogosult közvetlen hozzáféréssel a (3)–(5) bekezdésben meghatározott feltételekre vonatkozó adatokat átvenni és kezelni.

(7) A rendőrség a foglalkoztatási jogviszony fennállása alatt az ellenőrzést évente lefolytatja. Ha az ellenőrzés során a rendőrség megállapítja, hogy a fegyveres biztonsági őrrel szemben közbiztonsági szempontból kizáró ok áll fenn, a fegyveres biztonsági őrseget működtető szervezet-

nek és az ellenőrzés alá vont fegyveres biztonsági őrnek a kizáró ok fennállásának tényére vonatkozó egyidejű tájékoztatása mellett intézkedik a fegyveres biztonsági őr hatósági szolgálati igazolványának visszavonására.

(8) A rendőrség az ellenőrzés során a (6) bekezdés szerint átvett adatokat

a) az ellenőrzés befejezéséig kezelheti, az ellenőrzést követően az adatokat törli, majd az ellenőrzés irataira az ellenőrzés tényét és időpontját feljegyzi, vagy

b) ha a fegyveres biztonsági őr hatósági szolgálati igazolványának visszavonására eljárást indított, az eljárás jogerős befejezéséig kezelheti.

(9) Ha a fegyveres biztonsági őrrel szemben szándékos bűncselekmény miatt büntetőeljárás indul, a rendőrség a fegyveres biztonsági őrseget működtető szervezet vezetőjénél kezdeményezheti a fegyveres biztonsági őr szolgálatellátás alóli ideiglenes – a büntetőeljárás jogerős befejezéséig tartó – felfüggesztését.”

104. § (1) A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Szmtv.) 5. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Vállalkozás keretében személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenységet nem gyakorolhat az az egyéni vállalkozó, aki vagy az a vállalkozás, amelynek vezető tisztségviselője büntetett előéletű vagy az e törvényben meghatározott, a tevékenység gyakorlását kizáró rendelkezés hatálya alatt áll, továbbá az a jogi személy vállalkozás, amelyet jogerős ítélet a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló törvényben foglaltak szerint a személy- és vagyonvédelmi, illetve magánnyomozói tevékenység gyakorlásától eltiltott.”

(2) Az Szmtv. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § (1) Személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység (ideértve a magánnyomozói tevékenység szervezését és irányítását is) – ha e törvény kivételt nem tesz – személyre szóló, a rendőrség által kiadott hatósági igazolvány (a továbbiakban: igazolvány) birtokában végezhető.

(2) Igazolványt – kérelmére – az a magyar állampolgár, illetve a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy kaphat, aki nagykorú, cselekvőképes, külön jogszabályban meghatározott vagy azzal egyenértékű szakképesítéssel, továbbá a magánnyomozó tevékenység végzéséhez legalább középiskolai végzettséggel rendelkezik. Az igazolvány kiadását meg kell tagadni, ha a kérelmező a tevékenység gyakorlását kizáró rendelkezés hatálya alatt áll. A tevékenység gyakorlásának feltételeit, továbbá azt, hogy a kérelmező nem áll-e az e törvény hatálya alá tartozó tevékenység vagy fegyveres szerv hivatásos állományú tagjának foglalkoztatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt, az igazolvány kiadására és meghosszabbítására irányuló eljárásban a kérelmező igazolja.

(3) Személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenységet nem végezhet:

a) aki büntetett előéletű,

b) akit a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) szerinti állam elleni bűncselekmény (Btk. X. fejezet), emberiség elleni bűncselekmény (Btk. XI. fejezet), személy elleni bűncselekmény [Btk. 166–168. §, 170. § (2)–(6) bek., 171. §, 174. §, 174/A. §, 174/B. §, 174/C. §, 175. §, 175/A. §, 175/B. §, 176. § (2) bek. *b)* pont és (3)–(4) bek.], nemi erkölcs elleni erőszakos bűncselekmény [Btk. 197. és 198. §, 207. § (3) bek. *b)* pont], hivatali bűncselekmény (Btk. XV. fejezet, IV. cím), hivatalos személy elleni bűncselekmények (Btk. XV. fejezet V. cím), embercsempészség (Btk. 218. §), közveszélyokozás [Btk. 259. § (1)–(3) bek.], közérdekű üzem működésének megzavarása (Btk. 260. §), terrorcselekmény (Btk. 261. §), nemzetközi gazdasági tilalom megszegése (Btk. 261/A. §), légi jármű, vasúti, vízi, közúti tömegközlekedési vagy tömeges áruszállításra alkalmas jármű hatalomba kerítése (Btk. 262. §), visszaélés robbanóanyaggal vagy robbantószerrel (Btk. 263. §), visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel (Btk. 263/A. §), visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel (Btk. 263/B. §), bünszervezetben részvétel (Btk. 263/C. §), a visszaélés radioaktív anyaggal (Btk. 264. §), visszaélés nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel (Btk. 264/C. §), tiltott állatviadal szervezése (Btk. 266/A. §), állatkínzás (Btk. 266/B. §), garázdaság (Btk. 271. §), önbíráskodás (Btk. 273. §), visszaélés kábítószerrel (Btk. 282–282/C. §), visszaélés kábítószer-prekurzorral (Btk. 283/A. §), vagyon elleni szándékos bűncselekmény (Btk. 316–324. §, 326. §, 327. §) vagy szökés és előljáró vagy szolgálati közeg elleni erőszak fegyveresen elkövetett esetei [Btk. 343. § (2) bek. *a)* pont és (4)–(5) bek., valamint Btk. 355. § (2) bek. *a)* pont] alapján, vagy olyan büntetett miatt, amelyet bünszervezet keretében követett el elítéltek, és a (4) bekezdésben meghatározott időtartam még nem telt el;

c) aki ellen kétévi vagy ennél hosszabb tartamú szabadságvesztéssel fenyegetett szándékos bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt büntetőeljárás folyik, a büntetőeljárás jogerős befejezéséig.

(4) Személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenységet nem végezhet, akivel szemben a (3) bekezdés *b)* pontjában meghatározott

a) szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztést szabtak ki,

aa) öt évet el nem érő szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított tíz évig,

ab) öt évi vagy azt meghaladó szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított tizenkettő évig;

b) szándékos bűncselekmény miatt közérdekű munkát vagy pénzbüntetést szabtak ki, a mentesítés beálltától számított öt évig;

c) szándékos bűncselekmény miatt végrehajtásában felfüggesztett

ca) szabadságvesztést szabtak ki, a mentesítés beálltától számított nyolc évig,

cb) pénzbüntetést szabtak ki, a mentesítés beálltától számított három évig.”

(3) Az Szmtv. 8. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A rendőrség a hatósági ellenőrzéskor 6. § (3) és (4) bekezdésében meghatározott feltételek fennállását vizsgálja. Az ellenőrzés során a közbiztonsági feltételek fennállásának ellenőrzése céljából a rendőrség a büntettek nyilvántartásából, a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásából, valamint a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartásából jogosult közvetlen adathozzáférés útján a 6. § (3) és (4) bekezdésében meghatározott feltételekre vonatkozó adatokat közvetlen hozzáféréssel átvenni, és azokat az ellenőrzés befejezéséig kezelni. Ha a hatósági ellenőrzés során a rendőrség a tevékenység gyakorlását kizáró okot tár fel és az igazolvány visszavonására eljárást indít, az átvett adatokat az eljárás jogerős befejezéséig kezelheti.

(4) A rendőrség a hatósági ellenőrzést évenként lefolytatja. Ha az ellenőrzés során a rendőrség megállapítja, hogy a tevékenység gyakorlását kizáró feltétel áll fenn, a működési engedélyt, illetve az igazolványt visszavonja.”

(4) Az Szmtv. 11. § (4) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az igazolványt a rendőrség haladéktalanul, de legkésőbb a tudomásra jutástól számított nyolc napon belül határozattal bevonja, ha]

„c) az igazolvány birtokosa ellen kétévi vagy ennél hosszabb tartamú szabadságvesztéssel fenyegetett szándékos bűncselekmény elkövetése miatt indult büntetőeljárás.”

105. § (1) Az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény 100. § (3) bekezdés a) pontjában a „büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvényben” szövegrész helyébe a „büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényben” szöveg, valamint a „bűnügyi nyilvántartás (a büntettek, a kényszerintézkedés alatt állók, a büntetőeljárás alatt állók, a dakti-loszkópiái és fénykép, valamint a DNS-profilok nyilvántartása)” szövegrész helyébe a „külön törvény szerinti bűnügyi nyilvántartási rendszerből és a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásából” szöveg lép.

(2) A Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény 35. § (3) bekezdésében az „a bűnügyi nyilvántartásból” szövegrész helyébe az „a külön törvény szerinti bűnügyi nyilvántartási rendszerből és a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásából” szöveg lép.

(3) Az Ltv. 67. § (9) bekezdésében az „a (8) bekezdésben” szövegrész helyébe az „a (7) és (8) bekezdésben” szöveg lép.

106. § (1) Hatályát veszti

a) a bűnügyi nyilvántartásról és a hatósági erkölcsi bizonyítványról szóló 1999. évi LXXXV. törvény;

b) a közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 8. § (4) bekezdése.

(2) A 100–105. §, valamint e § (1) és (2) bekezdése e törvény hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

(3) A 99. §, valamint ez a bekezdés 2009. augusztus 1-jén hatályát veszti.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Melléklet a 2009. évi XLVII. törvényhez

A bűnügyi nyilvántartásból származó információk iránti megkeresés

A formanyomtatvány helyes kitöltéséhez a tagállamoknak figyelembe kell venniük a kitöltési útmutatót.

a) A megkereső tagállamra vonatkozó adatok:

Tagállam:

Központi hatóság(ok):

Kapcsolattartó:

Telefon (előhívószámmal):

Fax (előhívószámmal):

E-mail cím:

Levelezési cím:

Ügyiratszám (amennyiben ismert):

b) A kérelemben megjelölt személy személyazonosságára vonatkozó információk*:

Teljes név (valamennyi vezetéknev és utónév):

Előző nevek:

Esetleges álnevek és/vagy felvett nevek:

Nem: F N

Állampolgárság:

Születési idő (számmal: éééé/hh/nn):

Születési hely (város és állam):

Apja neve:

Anyja neve:

Lakóhely vagy ismert laccím:

Személyazonosító szám vagy a személyt azonosító dokumentum típusa és száma:

Ujjlenyomat:

A személyazonosságra vonatkozó egyéb adat, amennyiben rendelkezésre áll:

* A személy azonosításának megkönnyítésére minél több információt meg kell adni.

c) A megkeresés célja:

Kérjük, jelölje meg a megfelelő négyzetet

1. büntetőeljárás (kérjük, nevezze meg azt a hatóságot, amely előtt az eljárás folyamatban van, és – amennyiben rendelkezésre áll – az ügyszámot)
2. büntetőeljárás keretén kívüli megkeresés (kérjük, a megfelelő négyzet megjelölésével nevezze meg azt a hatóságot, amely előtt az eljárás folyamatban van, és – amennyiben rendelkezésre áll – az ügyszámot)
 - (i) igazságügyi hatóságtól származó megkeresés
 - (ii) illetékes közigazgatási hatóságtól származó megkeresés
 - (iii) az érintett személynek a bűnügyi nyilvántartásban rá vonatkozóan szereplő információkra irányuló kérelme

Az információ iránti megkeresés célja:

Megkereső hatóság:

- Az érintett személy nem járult hozzá ahhoz, hogy az információt kiadják (amennyiben az érintett személytől a megkereső tagállam jogának megfelelően ilyen hozzájárulást kértek).

Kapcsolattartó, amennyiben további információkra van szükség:

Név:

Telefonszám:

E-mail cím:

Egyéb információ (például a kérelem sürgőssége):

Válasz a megkeresésre

Az érintett személlyel kapcsolatos információk

Kérjük, jelölje meg a megfelelő négyzetet

Alulírott hatóság megerősíti, hogy:

- nem áll rendelkezésre ítéletre vonatkozó információ az érintett személy bűnügyi nyilvántartásában;
- rendelkezésre áll információ az érintett személy bűnügyi nyilvántartásába bejegyzett ítélet(ek)ről; az ítéletek jegyzéke e válasz mellékletét képezi;
- rendelkezésre áll(nak) az érintett személy bűnügyi nyilvántartásába felvett egyéb információ(k); ezen információ(ka)t csatolták (nem kötelező);
- rendelkezésre áll információ az érintett személy bűnügyi nyilvántartásába bejegyzett ítéletről, de az ítélethozatal szerinti tagállam tájékoztatása szerint az ítéletre vonatkozó információt kizárólag büntetőeljárás céljára lehet továbbítani. További információra vonatkozó kérelem közvetlenül-nak/-nek küldendő (kérjük, nevezze meg az ítélethozatal szerinti tagállamot);
- a megkeresés a megkeresett tagállam joga alapján a büntetőeljárástól eltérő semmilyen egyéb cél érdekében nem teljesíthető.

Kapcsolattartó, amennyiben további információkra van szükség:

Név:

Telefonszám:

E-mail cím:

Egyéb információ (büntetőeljárás keretén kívüli megkeresésekkel kapcsolatban az adatok felhasználására vonatkozó korlátozások):

Kérjük, jelezze a válaszadó formanyomtatványhoz csatolt oldalak számát:

Kelt

.....-án/-én

Aláírás és (adott esetben) hivatalos pecsét:

Név és beosztás/szervezet:

Kérjük, adott esetben csatolja az ítéletek jegyzékét, és a teljes dokumentumcsomagot küldje el a megkereső tagállamnak. A formanyomtatványt és az ítéletek jegyzékét nem szükséges lefordítani a megkereső tagállam nyelvére.

V. A Kormány rendeletei

A Kormány 131/2009. (VI. 19.) Korm. rendelete a szakértői nyilvántartó szerv kijelöléséről

A Kormány a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 96. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés *b*) pontjában meghatározott feladatkörében eljárva a következő rendeletet alkotja:

1. §

A Kormány szakértői nyilvántartó szervként a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézetet jelöli ki.

2. §

(1) Ez a rendelet 2009. június 30-án lép hatályba.

(2) A 3. § 2009. július 1-jén hatályát veszti. Ez a bekezdés 2009. július 2-án hatályát veszti.

3. §

A Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala létrehozásáról, feladatairól és hatásköréről szóló 276/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 4. § (2) bekezdés *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az állami titkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 2. § (3) bekezdésében meghatározott hatásköröket a KEKKH]

„*c*) bűnügyi nyilvántartási rendszer adatkezelőként történő vezetésével, valamint az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartása vezetésével összefüggő [ügycsoportjai tekintetében az igazságügyért felelős miniszter gyakorolja.]

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 132/2009. (VI. 19.) Korm. rendelete

a Társadalmi Megújulás Operatív Program 1. prioritás 1.1.2. konstrukció: „Decentralizált programok a hátrányos helyzetűek foglalkoztatásáért”, valamint a Társadalmi Megújulás Operatív Program 1. prioritás 1.1.1. konstrukció: „Megváltozott munkaképességű emberek rehabilitációjának és foglalkoztatásának segítése” keretében nyújtható támogatásokról

A Kormány a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 43. § (5) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés *b*) pontjában foglalt feladatkörében eljárva a következő rendeletet alkotja:

1. §

A rendelet hatálya kiterjed

- a*) a Szociális és Munkaügyi Minisztériumra (a továbbiakban: Minisztérium),
- b*) a Foglalkoztatási és Szociális Hivatalra,
- c*) a regionális munkaügyi központokra (a továbbiakban: munkaügyi központ), valamint
- d*) arra a természetes személyre, jogi személyre és jogi személyiség nélküli gazdasági társaságra aki, illetőleg amely
 - da*) a Társadalmi Megújulás Operatív Program 1. prioritás 1.1.2. konstrukció keretében megvalósításra kerülő kiemelt projektben (a továbbiakban: 1.1.2. Program), továbbá
 - db*) a Társadalmi Megújulás Operatív Program 1. prioritás 1.1.1. konstrukció keretében megvalósításra kerülő kiemelt projektben (a továbbiakban: 1.1.1. Program) vesz részt.

I.

A Társadalmi Megújulás Operatív Program 1. prioritás 1.1.2. konstrukció: „Decentralizált programok a hátrányos helyzetűek foglalkoztatásáért”

2. §

(1) Az 1.1.2. Program olyan személyek munkához jutását segíti elő, akiknek elhelyezkedésére a Programban történő részvétele hiányában nincs kilátás, vagy akiknek elhelyezése érdekében a korábban alkalmazott intézkedések eredménytelennek bizonyultak.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a Program célcsoportjába azok az álláskeresők tartoznak, akik:

a) legfeljebb alapfokú iskolai végzettséggel rendelkeznek, vagy

b) a programban történő részvétel kezdő időpontjában 25. életévüket be nem töltött fiatal álláskeresők, valamint a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ft.) 58. § (5) bekezdés k) pontjában meghatározott, a 30. életévüket be nem töltött pályakezdő álláskeresők, vagy

c) a programban történő részvétel kezdő időpontjában az ötvenedik életévüket betöltötték, vagy

d) a programban történő részvétel kezdő időpontját megelőző 12 hónapon belül gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban, terhességi-gyermekágyi segélyben, gyermekgondozási díjban vagy ápolási díjban részesültek, vagy

e) akiknek munkaviszonyát a munkáltató – a működési körében felmerülő okból rendes felmondással, felmentéssel vagy közös megegyezéssel 2008. szeptember 1. napját követően szüntette meg, vagy akiknek határozott idejű munkaviszonya – a határozott idő lejárta miatt – 2008. szeptember 1. napját követően szűnt meg.

(3) A munkaügyi központ az 1.1.2. Program célcsoportjaként a (2) bekezdés a)–d) pontjában meghatározott személyeken kívül legfeljebb további egy, – külön jogszabály szerint – hátrányos helyzetűnek minősített személyi kört is kijelölhet. A jelölés során figyelembe kell venni

a) a régió munkaerő-keresletének és -kínálatának jellemzőit,

b) a régió foglalkoztatási helyzetét és munkanélküliségi mutatóit,

c) a régió lakosságának iskolai végzettség szerinti összetételét,

d) a régióban jellemző hiányszakmák körét.

(4) Az 1.1.2. Programba nem vonható be az a személy,

a) aki a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészenek decentralizált keretéből, valamint képzési keretéből támogatásban részesül,

b) akinek a munkaügyi központ által folyósított és jogerős határozattal visszakövetelt támogatással összefüggő fizetési kötelezettsége áll fenn,

c) aki másik munkaügyi központ által bonyolított programban vesz részt,

d) akivel összefüggésben a munkaügyi központ által korábban indított bármely programot, illetőleg programszakaszt érintően a nyomonkövetés nem zárult le,

e) aki a 2004–2006. évi Humánerőforrás Fejlesztési Operatív Program 1. 1 munkanélküliség megelőzése és kezelése intézkedés keretében szakképesítést vagy munkakör betöltéséhez szükséges képzést szerzett, és munkagyakorlat szerzési támogatásban részesült, és a támogatás megszűnését követően két évnél kevesebb idő telt el.

3. §

Az 1.1.2. Program alapján a következő támogatások nyújthatók:

a) képzések elősegítését célzó támogatások:

aa) a teljes képzési díj megtérítése,

ab) a képzéshez kapcsolódó költségek (szállás, étellemezés, helyi, illetőleg helyközi utazás költségeinek) megtérítése,

ac) a képzés időtartama alatti keresetpótló juttatás és járulékai,

ad) hozzájárulás a képzés időtartama alatt igénybe vett gyermekfelügyelet költségeihez,

ae) hozzájárulás a képzés időtartama alatt a hozzátartozó ápolásával, gondozásával felmerült költségekhez;

b) elhelyezkedést segítő támogatások:

ba) a bértámogatás,

bb) a munkakipróbálás, munkatapasztalat-szerzés és munkagyakorlat-szerzés (a továbbiakban együtt: munkatapasztalat-szerzés) céljából nyújtható bérköltség-támogatás,

bc) a munkába járáshoz, munkatapasztalat-szerzéshez kapcsolódó utazási költségekhez nyújtott támogatás,

bd) a munkába járáshoz, munkatapasztalat-szerzéshez kapcsolódó csoportos személyszállítás támogatása;

c) az önfoglalkoztatás támogatása;

d) a munkaerőpiaci szolgáltatások igénybevételével kapcsolatos támogatások:

da) a szolgáltatás díjának megtérítése,

db) a szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódó utazási költségekhez nyújtott támogatás,

dc) a szolgáltatáshoz igénybevétele alatti keresetpótló juttatás és járulékai,

dd) hozzájárulás a szolgáltatás időtartama alatt igénybe vett gyermekfelügyelet költségeihez,

de) hozzájárulás a szolgáltatás időtartama alatt a hozzátartozó ápolásával, gondozásával felmerült költségekhez;

e) a foglalkozás-egészségügyi vizsgálatok költségének megtérítése;

f) a képzéssel kapcsolatos alkalmassági vizsgálat költségének megtérítése.

Az 1.1.2. Program keretében nyújtható támogatásokra vonatkozó részletes szabályok

Képzésben történő részvétel elősegítését célzó támogatások

4. §

(1) Az 1.1.2. Program keretében támogatható képzések körére, a képző intézmények kiválasztására, a képzésben történő részvétel elősegítését célzó támogatásokra az Ft., valamint a végrehajtására kiadott jogszabály – a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészenek decentralizált keretéből, a foglalkoztatás elősegítő képzésben történő részvétel támogatására vonatkozó – rendelkezéseit kell

megfelelően alkalmazni a (2)–(5) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével.

(2) Az 1.1.2. Program keretében informatikai képzésben, vállalkozói ismereteket és készségeket fejlesztő képzésben, továbbá képességfejlesztő és motivációs tréningen történő részvételhez, valamint betanító képzésben, meghatározott feladatkör ellátáshoz felkészítő képzésben történő részvétel is támogatható.

(3) A képzéshez kapcsolódó szállásköltség támogatás legfeljebb ***-os szállodában vagy kereskedelmi szálláshelyen történő elhelyezéshez nyújtható. A képzéshez kapcsolódó szállásköltség támogatás a napi 4000 Ft-ot, étkezési költség támogatás a napi 1000 Ft-ot nem haladhatja meg.

(4) A képzésben részt vevő személy számára támogatásként megtéríthető a képzés időtartama alatt gyermeke(i) felügyeletére, gondozására fordított, számlával alátámasztott indokolt kiadás, feltéve, hogy a gyermekfelügyelet, illetve a gyermekgondozás igénybevétele a képzésben történő részvétel lehetőségének biztosítása érdekében történik. A támogatás napi összege gyermekenként nem haladhatja meg a 2500 Ft-ot. Nem nyújtható támogatás abban az esetben, ha a képzésben részt vevő személlyel egy háztartásban élő gyermeke a támogatás iránti kérelem benyújtásának időpontjában bölcsődei, óvodai, napközi otthonos elhelyezésben részesül.

(5) A képzésben részt vevő személy számára a képzés időtartamára támogatásként megtéríthető az arra rászoruló hozzátartozója [A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 172. § g) pontja] ápolására, gondozására fordított, számlával alátámasztott indokolt kiadás, feltéve, hogy a gondozás, ápolás igénybevétele a képzésben történő részvétel lehetőségének biztosítása érdekében történik. A támogatás napi összege nem haladhatja meg a 2500 Ft-ot. Nem nyújtható támogatás abban az esetben, ha a képzésben részt vevő személy érintett hozzátartozójára tekintettel ápolási díjat vesz igénybe, illetve ha a hozzátartozó a támogatás iránti kérelem benyújtásának időpontjában fekvőbeteg-gyógyintézeti ellátásban, illetőleg nappali ellátásban vagy ápolást, gondozást nyújtó szociális intézményben történő átmeneti vagy tartós elhelyezésben részesül.

Elhelyezkedést segítő támogatások

5. §

(1) Az 1.1.2. Program keretében nyújtható bértámogatásra az Ft. és a végrehajtására kiadott jogszabály foglalkoztatás bővítését szolgáló támogatásra vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével.

(2) Az 1.1.2. Program keretében bértámogatás nem nyújtható olyan személy foglalkoztatásához, aki nem mi-

nősül a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészből nyújtott foglalkoztatást bővítő támogatás szempontjából, külön jogszabályban meghatározott hátrányos helyzetű személynek.

6. §

(1) Az 1.1.2. Program keretében, munkatapasztalat-szerzés céljából nyújtható bérköltség-támogatásra az Ft. és a végrehajtására kiadott jogszabálynak a bérköltség támogatásra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni a (2) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével.

(2) A 3. § b) pontjának bb) alpontja, valamint az (1) bekezdés alkalmazásában:

a) *munkakipróbálás*: a munkavállaló munkabírásiának, illetőleg – képzettségének, képességeinek, esetleges korábbi szakmai tapasztalatainak figyelembevételével – a valós munkafeltételek között zajló munkavégzésre való alkalmasságának felmérésére szolgáló foglalkoztatás;

b) *munkatapasztalat-szerzés*: az első alkalommal munkába álló személyek számára nyitva álló foglalkoztatási lehetőség;

c) *munkagyakorlat-szerzés*: a programban résztvevő személy korábbi munkakörétől eltérő új munkakörben, vagy a korábbihoz hasonló, de magasabb képzettségi fokot igénylő másik munkakörben történő foglalkoztatása.

7. §

(1) A munkaadó, valamint az általa foglalkoztatott személy részére – tömegközlekedési eszköz igénybevétele esetén – az 5–6. § szerint támogatott foglalkoztatás teljes időtartama alatt megtéríthető a munkába járással kapcsolatos helyi és helyközi utazási költségnek a munkába járással kapcsolatos utazási költségtérítésről szóló 78/1993. (V. 12.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) alapján öt terhelő része. A munkaadó részére megtéríthető továbbá a Korm. rendelet alapján kifizetett, a saját gépjárművel történő munkába járás költségtérítése címen elszámolható összeggel azonos költségtérítés.

(2) Az 5–6. § szerint támogatott foglalkoztatás teljes időtartama alatt támogatás nyújtható annak a munkaadónak, aki munkavállalóinak a lakóhelye (tartózkodási helye) és a munkahelye között történő oda-vissza utazását csoportos személyszállítás útján oldja meg.

(3) Az (1)–(2) bekezdésben meghatározott támogatásra a munkába járással összefüggő terhek csökkentését célzó támogatásokról, valamint a munkaerő-toborzás támogatásáról szóló 39/1998. (III. 4.) Korm. rendelet szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(4) A Program célcsoportjába tartozó, a 4. §-ban meghatározott támogatott képzésben résztvevő álláskereső, a képzés időtartama alatt a lakóhelyük (tartózkodási helyük) és a kép-

zés helye közötti utazásra – a területileg illetékes munkaügyi központ által kiadott igazolás alapján – a közforgalmi személyszállítási utazási kedvezményekről szóló 85/2007. (IV. 25.) Korm. rendelet 5. §-a szerint meghatározott utazási kedvezmény igénybevételére jogosultak.

Önfoglalkoztatás támogatása

8. §

Az 1.1.2. Program keretében nyújtható önfoglalkoztatás támogatására az Flt. valamint a végrehajtására kiadott jogszabály – álláskeresők vállalkozóvá válását elősegítő támogatásokra vonatkozó – rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy

- a) kérelem alapján,
- b) a támogatásként legfeljebb hat hónapra, havonta legfeljebb a kötelező legkisebb munkabér összegének megfelelő támogatás nyújtható, továbbá
- c) az álláskeresőként történő nyilvántartás időtartamára vonatkozó feltételt nem kell figyelembe venni.

Munkaerőpiaci szolgáltatások igénybevétele

9. §

(1) Az 1.1.2. Program keretében a következő munkaerőpiaci szolgáltatások igénybevétele támogatható:

- a) az Flt.-ben, valamint végrehajtásáról szóló jogszabályban meghatározott munkaerőpiaci szolgáltatások,
- b) az a) pontban foglaltakon kívül azok a programba vonást és programban tartást elősegítő szolgáltatások, amelyeket a munkaügyi központ – a támogatást nyert programja alapján – a térségi sajátosságoknak megfelelően alakít ki vagy vásárol meg.

(2) Az 1.1.2. Program keretében nyújtható szolgáltatásokra megfelelően alkalmazni kell az Flt. és a végrehajtására kiadott, a munkaerőpiaci szolgáltatásokról, valamint az azokhoz kapcsolódóan nyújtható támogatásokról szóló jogszabály rendelkezéseit.

(3) Az 1.1.2. Program keretében a szolgáltatást igénybe vevő személy részére megtéríthető a lakóhelye (tartózkodási helye) és a szolgáltatás igénybevételének helyszíne közötti, tömegközlekedési eszközzel történő helyi és helyközi utazás költsége részben vagy egészben.

(4) A szolgáltatás igénybevételének időtartamára keresetpótló juttatás nyújtható, amelynek összegének megállapítására a munkaügyi központ által támogatott képzésben résztvevők részére nyújtható keresetpótló juttatásra vonatkozó szabályok az irányadók. A keresetpótló juttatás akkor állapítható meg, ha a szolgáltatásban való folyamatos részvétel időtartama legalább az öt munkanapot eléri.

(5) A szolgáltatás igénybevételének időtartama alatt megtéríthető az igénybe vett gyermekfelügyelettel, valamint a hozzátartozó ápolásával, gondozásával kapcsolat-

ban felmerült költség, amelyre a 4. § (4)–(5) bekezdésben foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

Az egészségügyi vizsgálatok költségének megtérítése

10. §

(1) Az 1.1.2. Program keretében megtéríthető

- a) a munkaadó részére a foglalkoztatás megkezdését megelőzően igénybe vett foglalkozás egészségügyi vizsgálat,
- b) a képző intézmény részére a képzés megkezdését megelőzően igénybevett képzési alkalmassági vizsgálat költsége.

(2) A munkaügyi központ a foglalkozás egészségügyi vizsgálat, valamint a képzési alkalmassági vizsgálat költségeit közvetlenül utalja át a vizsgálatot végző szervnek.

II.

A Társadalmi Megújulás Operatív Program 1. prioritás 1.1.1. konstrukció: „Meváltozott munkaképességű emberek rehabilitációjának és foglalkoztatásának segítése”

11. §

(1) Az 1.1.1. Program célja a 2. § (1) bekezdésében felsorolt célokon kívül az egészségkárosodással élő megváltozott munkaképességű személyek számára olyan foglalkozási rehabilitációs szolgáltatások biztosítása, amelyek segítik a korábbi munkahelyre való visszatérést, illetőleg a munkaerőpiacon történő újbóli elhelyezkedést, a munkáltatók ösztönzését a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatására.

(2) Az 1.1.1. Programra vonatkozó szabályok alkalmazása szempontjából megváltozott munkaképességű személy,

a) aki külön törvény szerint rehabilitációs járadékra jogosult, vagy

b) az az álláskereső, akinek

ba) a munkaképesség-csökkenése – az Országos Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet (a továbbiakban: ORSZI), 2007. augusztus 15-ét megelőzően az Országos Egészségbiztosítási Pénztár Országos Orvosszakértői Intézete (a továbbiakban: OOSZI) szakvéleménye, illetőleg 2001. január 1-jét megelőzően, vasutas biztosítottak esetében a Magyar Államvasutak Orvosszakértői Intézetének szakvéleménye szerint – 50–66 százalékos mértékű, illetőleg az egészségkárosodás – az ORSZI szakvéleménye szerint – 40–49 százalékos mértékű, vagy

bb) az egészségkárosodása – az ORSZI szakvéleménye szerint – 50–79 százalékos mértékű, és ezzel összefüggésben a jelenlegi, vagy az egészségkárosodását megelőző munkakörében, illetve a képzettségének megfelelő más munkakörben való foglalkoztatásra rehabilitáció nélkül nem alkalmas és rehabilitálható.

Az 1.1.1. Program keretében nyújtható támogatások

12. §

(1) Az 1.1.1. Program keretében a következő támogatások nyújthatók:

a) a 11. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott személyek esetében a 3. § *a)* pontjában meghatározott támogatások közül az *aa)–ab)* alpontokban, valamint *ad)–ae)* alpontokban meghatározott támogatások, a 11. § (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott személyek esetében a 3. § *a)* pontjában meghatározott valamennyi támogatás,

b) a 3. § *b)* pontjának *bb)–bd)* alpontjában, valamint a 3. § *c)* pontjában meghatározott támogatások,

c) a 11. § (2) bekezdésének *a)* pontjában meghatározott személyek esetében a 3. § *d)* pontjában meghatározott támogatások közül a *da)–db)* alpontokban, valamint *dd)–de)* alpontokban meghatározott támogatások, a 11. § (2) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott személyek esetében a 3. § *d)* pontjában meghatározott valamennyi támogatás,

d) a 3. § *e)–f)* pontjában meghatározott támogatások, továbbá

e) a munkahelyi segítő személyzet alkalmazásához nyújtott támogatás,

f) a rehabilitációs foglalkoztatást elősegítő bértámogatás,

g) a költségtérítés, továbbá

h) a munkahelyi adaptációt elősegítő támogatás.

(2) Az (1) bekezdés *a)–d)* pontjában meghatározott támogatásokra a 4–10. §-okban foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell azzal, hogy

a) az önfoglalkoztatás támogatásának nem feltétele, hogy a kérelmezőt a munkaügyi központ kirendeltsége álláskeresőként nyilvántartsa,

b) 9. § (1) bekezdésben meghatározott szolgáltatásokon kívül a rehabilitációs tanácsadás igénybevételéhez is nyújtható támogatás.

A munkahelyi segítő személy foglalkoztatásához nyújtott támogatás

13. §

(1) Ha a megváltozott munkaképességű munkavállalók egészségkárosodása vagy fogyatékosága miatt, a munkavégzésükhöz segítő személy közreműködése szükséges, a munkáltató részére támogatás nyújtható olyan, vele munkaviszonyban álló munkavállaló vagy megváltozott munkaképességű munkavállaló foglalkoztatásával összefüggésben felmerülő költségekhez, akinek tevékenysége a megváltozott munkaképességű munkavállaló munkaköri feladatainak ellátásához, az egyes munkafázisokhoz, munkafolyamatokhoz közvetlenül kapcsolódik. A támogatás nyújtására a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásához nyújtható költségvetési támogatásról szóló 177/2005. (IX. 2.) Korm. rendelet (a továbbiak-

ban: R.) szabályait kell alkalmazni a (2)–(5) bekezdésben foglaltak figyelembevételével

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott támogatás keretében a munkáltató részére megtéríthető a segítő tevékenység időtartamára járó munkabér és járulékainak együttes összege. A támogatás havonta nem haladhatja meg a tárgyévet megelőző második évre vonatkozó – a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett – nemzetgazdasági bruttó átlagkereset egy tizenketted részének 80 százalékát.

(3) A munkahelyi segítő személy foglalkoztatásával kapcsolatos költségekhez nem nyújtható támogatás, ha a munkavállaló a megváltozott munkaképességű személy

a) munkakörébe tartozó érdemi feladatot lát el, ide nem értve a munkába állást követő, illetőleg új feladat ellátását megelőző betanító képzést,

b) felügyeletét végzi,

c) munkáját ellenőrzi vagy irányítja,

d) részére nyújtandó segítő szolgáltatáshoz kapcsolódó tevékenységet folytat.

(4) Ha a segítségre fordított idő nem éri el a teljes munkaidőt, a támogatás összegének felső határaként a (2) bekezdésben meghatározott összeg arányos részét kell figyelembe venni.

(5) A segítő személy tevékenységéről olyan kimutatást kell vezetni, amely tartalmazza:

a) a segített megváltozott munkaképességű személy(ek) nevét,

b) az elvégzett feladatok megnevezését, a segítő tevékenységre fordított időtartamot.

Rehabilitációs foglalkoztatást elősegítő bértámogatás

14. §

A rehabilitációs foglalkoztatást elősegítő bértámogatás a megváltozott munkaképességű munkavállalót foglalkoztató munkáltató részére nyújtható. A támogatás nyújtására az R. szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a támogatás nyújtásának az akkreditációs tanúsítvány megléte, valamint az Flt. 41/A. § (1)–(2) bekezdésében meghatározott foglalkoztatási kötelezettség teljesítése nem feltétele, ha a támogatást a munkáltató a kérelem benyújtásának időpontjában vele munkaviszonyban álló, rehabilitációs járadékban részesülő személy foglalkoztatásához veszi igénybe.

Költségtérítés

15. §

Az 1.1.1. Programban részt vevő személy részére a munkahelykereséssel (ideértve a lakóhelyétől a munkaügyi központhoz történő oda- és visszautazást, valamint

a munkaügyi központ által kezdeményezett foglalkozás-egészségügyi és képzési alkalmassági szakvélemény beszerzéséhez szükséges utazást is) kapcsolatos indokolt és igazolt helyközi, és helyi utazási költséget meg lehet téríteni.

Támogatás a munkahelynek a megváltozott munkaképességű személy foglalkoztatásához szükséges adaptációjához, fizikai és info-kommunikációs akadálymentesítéséhez

16. §

(1) Támogatás nyújtható a legalább 6 hónap időtartamú foglalkoztatási kötelezettséget vállaló munkáltató részére

a) a termelő, szolgáltató létesítmények – a megváltozott munkaképességű munkavállaló foglalkoztatásával összefüggő – átalakításához [ideértve az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény és az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet szerinti akadálymentesítést],

b) a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásához szükséges eszközök, berendezések beszerzéséhez, átalakításához,

c) a megváltozott munkaképességű munkavállaló foglalkoztatása érdekében a munkahely és a munkaeszközök korszerűsítéséhez.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott támogatásra az Ft. és végrehajtási szabályainak a rehabilitációs célú foglalkoztatás támogatására vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni a (3)–(5) bekezdésben foglaltak figyelembevételével.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott támogatás keretében elszámolhatók:

a) a megváltozott munkaképességű munkavállaló által használt berendezések beszerzésének, továbbá átalakításának, valamint

b) a munkavégzéséhez szükséges vagy azt segítő speciális technológiai eszközök és szoftverek beszerzésének és alkalmazásának, továbbá

c) a munkavállaló által használt helyiségek átalakításának költségei.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott költségek közül csak azok a költségek számolhatók el, amelyek a megváltozott munkaképességű személy foglalkoztatásából adódóan azon költségeken felül keletkeznek, amelyek akkor merülnének fel, ha a munkáltató nem megváltozott munkaképességű személyt foglalkoztatna.

(5) A támogatás vissza nem térítendő formában nyújtható, legfeljebb az elismerhető költségek 100 százalékáig. A támogatás mértéke foglalkoztatott munkavállalónként nem haladhatja meg a 2 millió forintot. Egy pályázó részére legfeljebb 50 millió forint támogatás nyújtható.

III.

Az 1.1.2. Program, valamint az 1.1.1. program keretében nyújtható támogatások közös szabályai

17. §

(1) Az 1.1.2. Programot, valamint az 1.1.1. Programot (a továbbiakban: Programok) a Minisztérium koordinálásával kedvezményezettként a munkaügyi központ hajtja végre. A Programok keretében nyújtott támogatással kapcsolatos ügyekben a munkaügyi központ – a Program célcsoportjába tartozó személy lakóhelye, tartózkodási helye szerint illetékes – kirendeltsége jár el.

(2) A Programok keretében, e rendeletben meghatározott támogatás nyújtásával kapcsolatos mérlegelésre, a támogatások visszakövetelésére, a munkaügyi központnak a támogatások odaítélésével, és visszakövetelésével kapcsolatos eljárására megfelelően alkalmazni kell az Ft., valamint a végrehajtására kiadott jogszabály – a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészből nyújtott támogatásokra vonatkozó szabályait, valamint a Ket. rendelkezéseit.

(3) Az e rendelet által szabályozott támogatások nyújtása során az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásokkal kapcsolatos eljárásról és a regionális térképről szóló 85/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet szabályait alkalmazni kell.

(4) A Programok keretében támogatás a – Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, a Minisztérium, mint a Munkaerőpiaci Alap kezelője és a munkaügyi központok között létrejött – támogatási szerződésekkel összhangban nyújthatók.

(5) Az 5. §-ban, a 13–14. §-ban, valamint a 16. §-ban meghatározott támogatások az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló 2008. augusztus 6-i 800/2008/EK bizottsági rendelet (a továbbiakban: 800/2008/EK bizottsági rendelet) alapján nyújthatók.

(6) A 6. §-ban, valamint a 7. § (1)–(3) bekezdésében meghatározott támogatások a Szerződés 87. és 88. cikkének a de minimis támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2006. december 15-i 1998/2006/EK bizottsági rendelet szerinti csekély összegű (de minimis) támogatásoknak minősülnek.

Záró rendelkezés

18. §

(1) Ez a rendelet a – (2) bekezdésben foglalt kivétellel – kihirdetést követő harmadik napon lép hatályba.

(2) A rendelet 12. § (1) bekezdés *h*) pontja, valamint 16. §-a 2010. március 1-jén lép hatályba.

(3) E rendelet

a) az EK Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetők nyilvánításáról szóló 800/2008/EK bizottsági rendelet (általános csoportmentességi rendelet) (HL L 214/3 2008. 08. 09. 3–47. o.),

b) a Szerződés 87. és 88. cikkének a de minimis támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2006. december 15-i 1998/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 379., 2006.12. 28., 5–10. o.) hatálya alá tartozó támogatást tartalmaz.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
133/2009. (VI. 19.) Korm.
rendelete**

**a költségvetési szerveknél foglalkoztatottak
2009. évi havi kereset-kiegészítéséről szóló
6/2009. (I. 20.) Korm. rendelet módosításáról**

A Kormány az Alkotmány 35. § (2) bekezdésében megállapított eredeti jogalkotói hatáskörében eljárva, valamint a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetéséről szóló 2008. évi CII. törvény 79. § (1) bekezdés *b*) pontjában, valamint 5. számú mellékletének 23. pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés *b*) pontjában foglalt feladatkörében eljárva a következő rendeletet alkotja:

1. §

(1) A költségvetési szerveknél foglalkoztatottak 2009. évi havi kereset-kiegészítéséről szóló 6/2009. (I. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 2. § (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A foglalkoztatott a 2009. év második félévének hónapjaira járó illetményének kifizetésével egyidejűleg a (2)–(3) bekezdés szerint havi kereset-kiegészítésre jogosult.

(2) A havi kereset-kiegészítés összege a tárgyhónapot követő bérfizetési napon kifizetésre kerülő nettó illetmény egytizenketted része, ha a foglalkoztatott tárgyhónapra járó teljes havi illetménye nem haladja meg a 131 000 forintot.”

(2) A Rendelet 2. §-a a következő (3)–(5) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (3)–(6) bekezdés számozása (6)–(9) bekezdésre változik:

„(3) Ha a foglalkoztatott tárgyhónapra járó teljes havi illetménye meghaladja a 131 000 forintot, de nem éri el a 149 000 forintot, akkor a havi kereset-kiegészítés a 10 917 forintnak az a része, ami meghaladja a foglalkoztatott tárgyhónapra járó teljes havi illetménye 131 000 forinttal csökkentett összegének a 60,65%-át. Amennyiben a foglalkoztatott a tárgyhónapban a beosztása szerinti nem mindegyik munkanapra volt jogosult illetményre, akkor a havi kereset-kiegészítés így számolt összegét a díjazott munkanapok és a tárgyhónap munkanapjainak arányában kell figyelembe venni.

(4) Nem fizethető havi kereset-kiegészítés, ha a foglalkoztatott tárgyhónapra járó teljes havi illetménye eléri vagy meghaladja a 149 000 forintot.

(5) Az 1. § szerinti jogviszonyok közül egyidejűleg egy-nél több jogviszonyban álló foglalkoztatott abban a jogviszonyában jogosult a (2)–(3) bekezdés szerinti kereset-kiegészítésre, amelyben az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény 6. §-a szerinti tételes egészségügyi hozzájárulás megfizetésre kerül.”

2. §

A Rendelet 3. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A központi költségvetés a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetéséről szóló 2008. évi CII. törvény 4. § (1) bekezdésében megjelölt céltartalék, illetve 5. számú mellékletének 23. pontja szerinti előirányzat terhére az e rendeletben meghatározottak szerint biztosít fedezetet (a továbbiakban: támogatást)

a) a (3) bekezdés szerinti kivétellel a központi, a társadalombiztosítási, a köztisztviselési, az országos kisebbségi önkormányzati költségvetési szervek (a továbbiakban együtt: központi költségvetési szerv), valamint

b) a helyi önkormányzatok, a települési, illetve területi kisebbségi önkormányzatok, valamint a többcélú kistérségi társulások (a továbbiakban együtt: helyi önkormányzat) részére az e rendelet alapján járó kereset-kiegészítésre és annak járulékaira.”

3. §

A Rendelet 4. § (1) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(1) A központi költségvetési szerveknél a támogatás megállapítása*]

„*b*) a 2009. évet terhelő további támogatás vagy a költségvetési szerv által visszatérítendő támogatás a várhatóan ténylegesen kifizetésre kerülő – a Pénzügyminisztérium által július hónapban felmért – összeg alapján”

[*történik.*]

4. §

A Rendelet 5. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az Önkormányzati Minisztérium utalványozása alapján a Magyar Államkincstár a helyi önkormányzatok részére havonta a kifizetés hónapját megelőző hónap utolsó naptári napján (ha e nap pihenőnap vagy munkaszüneti nap, az azt követő munkanapon) előlegként folyósítja

a) az OEP által finanszírozott költségvetési szervek esetében – a c) pont figyelembevételével – a havi kereset-kiegészítés kifizetést terhelő közterheket magában foglaló bruttó összegét,

b) az a) pontba nem tartozó költségvetési szervek esetében – a c) pont figyelembevételével – a havi kereset-kiegészítés foglalkoztatottakat megillető nettó összegét,

c) a 2009. július-november hónapok vonatkozásában – az a) és b) pont alapján meghatározott összeg helyett – az azokban meghatározott összeg és az 5/A. § (1)–(2) bekezdése szerinti módszer alapján számított járulék-megtakarítás 0-nál nagyobb különbségét.”

5. §

A Rendelet a következő új 5/A. §-al egészül ki:

„5/A. § (1) Az 5. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti különbség meghatározása a következő: a kereset-kiegészítés jogcímén az 5. § (1) bekezdés a), illetve b) pontja szerint kifizetendő összegből külön-külön rendre le kell vonni az 5. § (1) bekezdés a), illetve b) pontja szerinti költségvetési szerveknél foglalkoztatottak után fizetendő, a 2009. június 30-án hatályos, illetve a 2009. július 1-jétől hatályos járulékszámítás szerint számított társadalombiztosítási és munkaadói járulékok különbözetét (a járulék-megtakarítást). A levonások eredményeit külön-külön kell önkormányzati szinten összesíteni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti járulékszámítás alapjául – a helyi önkormányzatok részére biztosítandó támogatási előleg meghatározása során – a helyi önkormányzatoknál foglalkoztatottak 2009. június hónapban elszámolt rendszeres személyi juttatásait kell figyelembe venni.

(3) A 2009. évi zárszámadás során a helyi önkormányzatnak az e rendelet szerinti kereset-kiegészítés jogcímén az 5. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján számított támogatási előleg és a 2009. július-november hónapok vonatkozásában ténylegesen elért – a 2009. június 30-án és július 1-jén hatályos járulékszámítás alapján számított – járulék-megtakarítás különbözetével el kell számolni.

(4) Amennyiben az elszámolás alapján a 2009. év folyamán a helyi önkormányzat részére az 5. § (1) bekezdése szerinti előlegek folyósítása során a (3) bekezdés szerinti különbözet összegénél nagyobb összegű támogatási előleg került folyósításra, akkor a többletet a helyi önkormányzat a 2009. évi zárszámadás keretében a központi költségvetés javára visszafizeti.

(5) Az a helyi önkormányzat, amelyik a visszafizetési kötelezettségének az éves költségvetési beszámoló Magyar Államkincstárhoz történő benyújtási határidejét követő tizenöt napon belül nem tesz eleget, az ezt követő naptól kezdődően a visszafizetési kötelezettség teljesítéséig kamatot fizet a (4) bekezdés szerinti többlet után. A kamat mértéke a jegybanki alapkamat kétszerese.”

6. §

(1) A Rendelet 1. számú melléklete helyébe e rendelet 1. számú melléklete lép.

(2) Az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet 16/A jelű

a) 2.5. számú adatlapja helyébe e rendelet 2. számú,

b) 2.6. számú adatlapja helyébe e rendelet 3. számú melléklete lép.

7. §

(1) E rendelet – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E rendelet 1–2. és 4–6. §-a 2009. július 1-jén lép hatályba.

(3) A Rendelet – e rendelet 1. §-ával megállapított – 2. §-ának rendelkezéseit első alkalommal a 2009. július hónapra, utolsó alkalommal a 2009. december hónapra járó illetmények és havi kereset-kiegészítés megállapítása és kifizetése során kell alkalmazni azzal, hogy ha a 2009. július 1-je és december 31-e közötti időszakban bekövetkezett, illetménnyel, illetve távolléti díjjal nem fizetett távollétek miatti levonások áthúzódnak a 2010. január 1-je utáni illetmény-számfejtési időszakra (térítményezés), akkor a korábban kifizetésre került kereset-kiegészítés térítményezés miatti utólagos csökkentését a Rendelet 2. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel a térítményezés időszakában érvényesíteni kell.

(4) A Rendelet 6. § (1) bekezdésében az „utolsó alkalommal a 2009. december hónapra” szövegrész 2009. június 30-án hatályát veszíti.

(5) Ha a 2009. január 1-je és június 30-a közötti időszakban bekövetkezett, illetménnyel, illetve távolléti díjjal nem fizetett távollétek miatti levonások áthúzódnak a 2009. július 1-je utáni illetmény-számfejtési időszakra (térítményezés), akkor a korábban kifizetésre került kereset-kiegészítés térítményezés miatti utólagos csökkentését a Rendelet 2. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel a térítményezés időszakában érvényesíteni kell.

(6) Ez a rendelet 2010. december 31-én hatályát veszíti.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

2. számú melléklet a 133/2009. (VI. 19.) Korm. rendelethez

„16. számú melléklet a 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelethez

„16/A 2.5. számú adatlap

ADATKÖZLŐ LAP
Adatszolgáltatás
a nettó finanszírozásba bevont
költségvetési szerveknél foglalkoztatottak
2009. évi kereset-kiegészítése
..... havi illetménnyel együtt fizetendő részletének folyósításához

Költségvetési szerv

neve:																														
címe:																														
törzsszáma:																														
adószáma:																														
pénzforgalmi jelzőszáma:																														
pénzügyi körzet:																														
	KSH kód: <table border="1" style="display: inline-table;"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>																													

a költségvetési szerveknél foglalkoztatottak 2009. évi havi kereset-kiegészítéséről szóló 6/2009. (I. 20.) Korm. rendelet

5. §-a (1) bekezdés a), illetve b) pontja szerint

Sor-szám	Megnevezés	Összeg (Ft)
1.	A 2009. évi kereset-kiegészítés havi részletének – kifizetőt terhelő közterheket magában foglaló – bruttó összege	
2.	A 2009. évi kereset-kiegészítés havi részletének dolgozók részére kifizetendő nettó összege	

5/A. § (1) bekezdése szerint

Sor-szám	Megnevezés	Összeg (Ft)
3.	A 2009. június 30-án hatályos járulékszámítás szerint számított társadalombiztosítási és munkaadói járulékok összesen	
4.	A 2009. július 1-jétől hatályos járulékszámítás szerint számított társadalombiztosítási és munkaadói járulékok összesen	

....., , év hó nap

P. H.

.....
aláírás ”

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter 5/2009. (VI. 19.) MeHVM rendelete

a televíziókészülékek digitális műsorok
vételére való alkalmasságának
megjelöléséről szóló

6/2008. (XI. 27.) MeHVM–KHEM együttes rendelet
módosításáról

A műsorterjesztés és a digitális átállítás szabályairól szóló 2007. évi LXXIV. törvény 53. § (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján, a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter feladat- és hatásköréről szóló 29/2008. (II. 19.) Korm. rendelet 1. § *e)* és *j)* pontjában meghatározott feladatkörben eljárva a következőket rendelem el:

1. §

A televíziókészülékek digitális műsorok vételére való alkalmasságának megjelöléséről szóló 6/2008. (XI. 27.) MeHVM–KHEM együttes rendelet a következő új 5. §-sal egészül ki:

„5. § (1) A Nemzeti Hírközlési Hatóság (a továbbiakban: NHH) közreműködik a szélessávú internetre épülő technológiaváltással és a konvergenciával kapcsolatos fogyasztói tájékoztatásban.

(2) Az NHH a digitális átállítás előnyeinek biztosítása érdekében közhasznú fogyasztói tájékoztató tevékenységet folytathat különösen a különböző platformokon elérhető digitális szolgáltatások jelenléte és tartalma, a digitális átállásnak a fogyasztók számára mutakozó előnyei, a vétel technikai és műszaki kérdései körében.

(3) Az NHH támogatja a digitális írástudást és az információs társadalomba való befogadást elősegítő közpolitika kialakítását.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Dr. Molnár Csaba s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 70/2009. (VI. 19.) FVM rendelete

a kezeségvállaló intézmény által
csoportmentességi rendelet alapján vállalt
kedvezményes díjú készfizető kezeség
szabályairól

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter feladat- és hatásköréről szóló 162/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának *a)* pontjában meghatározott feladatkörben eljárva a következőket rendelem el:

1. §

E rendelet alkalmazásában:

a) fiatal mezőgazdasági termelő: az a természetes személy, aki a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Törvény) hatálya alá tartozó Magyarországon székhellyel, vagy az Európai Gazdasági Térség (a továbbiakban: EGT) területén székhellyel és Magyarországon fiókteleppel rendelkező vállalkozást indít el, és megfelel a következő feltételeknek:

aa) elmúlt 18 éves, de a hitelkérelem benyújtásának időpontjában a 40. életévét még nem töltötte be, és

ab) mezőgazdasági termelő tevékenységet végző östermelő, vagy egyéni vállalkozó, és

ac) rendelkezik az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevétele érdekében általános szabályairól szóló 23/2007. (IV. 17.) FVM rendelet 5. számú mellékletében felsorolt végzettségek legalább egyikével vagy felsőfokú agrárvégzettséggel rendelkezik, vagy az 5. számú mellékletben nem szereplő, a mezőgazdasági termeléssel közvetlenül összefüggő szakképzettségét, vagy diplomáját az Irányító Hatóság elismeri, valamint

ad) gazdálkodási tevékenységének fejlesztésére vonatkozó üzleti tervet nyújt be;

b) mezőgazdasági tevékenység: a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EGK tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról szóló, 2006. december 20-i 1893/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (TEÁOR '08) I. Mellékletében szereplő 01.1., 01.2., 01.3., 01.4., 01.5., 01.6. és 01.7 szerinti tevékenységek;

c) mezőgazdasági csoportmentességi rendelet: a Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek elő-

állításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról és a 70/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. december 15-ei 1857/2006/EK bizottsági rendelet;

d) beruházás: a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 3. § (4) bekezdésének 7. pontjában foglaltak szerinti ráfordítások összessége;

e) egyszerű pótló beruházás: a mezőgazdasági csoportmentességi rendelet 2. cikkének 17. pontja szerinti beruházás;

f) kezességvállaló intézmény: az Agrár-Vállalkozási Hitelgarancia Alapítvány, Garantiqa Hitelgarancia Zrt.;

g) kedvezményes díjú kezességvállalás: kezességvállaló intézmény által az Európai Bizottság rendelkezéseinek megfelelően kalkulált piaci díjnál kedvezőbb díjon vállalt kezesség;

h) támogatástartalom: az állami támogatás forintban számolt támogatási egyenértéke, a kezességvállaló intézmény által vállalt kezesség támogatástartalmának kiszámítási módját az agrár- és vidékfejlesztési állami támogatások Európai Bizottság részére történő bejelentési rendeletről szóló 4/2009. (I. 10.) Korm. rendelet tartalmazza;

i) támogatási intenzitás: a támogatástartalom és az elszámolható költségek jelenértékének hányadosa, százalékos formában kifejezve;

j) nehéz helyzetben lévő vállalkozás: az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásokkal kapcsolatos eljárásról és a regionális támogatási térképről szóló 85/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet 8. számú melléklete szerinti vállalkozás;

k) piaci hitel: pénzügyi intézmények által piaci alapon nyújtott hitel vagy kölcsön.

2. §

(1) A kezességvállaló intézmény által nyújtott kedvezményes díjú kezesség igénybevételére jogosult a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény szerint nyilvántartásba vett vagy legkésőbb a kezességvállalási kérelem benyújtásával egyidejűleg nyilvántartásba vétel iránti kérelmet benyújtott törvény szerinti kis- és középvállalkozás (a továbbiakban: KKV), valamint őstermelő.

(2) Nem jogosult kedvezményes díjú kezesség igénybevételére az a KKV, valamint őstermelő, amely:

a) a kezességvállalási kérelem benyújtásának időpontjában csőd-, felszámolási, végelszámolási vagy végrehajtási eljárás alatt áll;

b) a kezességvállalási kérelem benyújtásának időpontjában adó vagy adók módjára behajtható köztartozása van, kivéve, ha az adóhatóság számára fizetési halasztást vagy részletfizetést engedélyezett;

c) állami kezesség, állami garancia, illetve viszontgarancia beváltásából eredő állammal szembeni tartozása áll fenn;

d) nem rendelkezik a tevékenység folytatásához szükséges valamely hatósági engedéllyel;

e) valamely, az EU által finanszírozott támogatás visszafizetésére kötelező határozat hatálya alatt áll és tartozását nem egyenlítette ki;

f) neki felróható okból nem teljesítette a kezességvállalási kérelem benyújtását megelőzően az államháztartás alrendszereiből, az Európai Unió előcsatlakozási eszközeiből vagy a strukturális alapokból juttatott valamely támogatással összefüggésben, a támogatási szerződésben vállalt kötelezettségét;

g) az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvényben szabályozott rendezett munkaügyi kapcsolatok általános és különös feltételeinek nem felel meg.

3. §

(1) A kedvezményes díjú kezességvállalás az alábbi célokat szolgáló piaci hitelekhez nyújtható:

a) a mezőgazdasági termékek elsődleges előállításának céljából végrehajtott beruházások:

aa) ingatlanok építése, megvásárlása, fejlesztése,

ab) gépek és berendezések vásárlása,

ac) számítógépes szoftverek vásárlása,

ad) nem építési célú földvásárlás a beruházás költségének legfeljebb 10%-áig,

ae) beruházásokhoz kapcsolódó, aktiválható költségek finanszírozása;

b) a fiatal mezőgazdasági termelők tevékenységének megkezdéséhez szükséges, az *a)* pont szerinti valamely beruházás megvalósítása;

(2) A kedvezményes díjú kezességvállalás nem engedélyezhető az alábbi célokat szolgáló piaci hitelek esetén:

a) exporttal kapcsolatos közvetlen tevékenység finanszírozása;

b) importtermékekkel szemben hazai termék előnyben részesítése;

c) olyan támogatások, amelyek összege a piacon forgalmazott termékek ára vagy mennyisége alapján kerül rögzítésre;

d) termelési jogok, állatok és egyényári növények vásárlása;

e) egyényári növények telepítése;

f) víztelenítő vagy öntözőberendezések vásárlása, kivéve, ha a termelő korábban is folytatott öntözést és a tervezett beruházás a vízfelhasználást a korábbiakhoz képest legalább 25%-kal csökkenti;

- g) egyszerű pótló beruházásokhoz;
- h) megkezdett beruházás finanszírozása;
- i) tejet és tejtermékeket utánzó vagy helyettesítő termékek előállításához szükséges beruházásokhoz;
- j) nehéz helyzetben lévő vállalkozás beruházásainak finanszírozásához;
- k) más hitel kiváltására, üzletrész, részvény vásárlására;
- l) általános forgalmi adó (a továbbiakban: ÁFA) finanszírozására, kivéve, ha a hitelfelvevő ÁFA visszaigénylésére nem jogosult;
- m) gépek és berendezések lízingszerződésével összefüggő költségeinek finanszírozására,
- n) Új Magyarország Vidékfejlesztési Program (a továbbiakban: ÚMVP) alapján nyújtott támogatás igénybevétele esetén, ha az azonos elszámolható költségekre vonatkozó támogatás halmozódás összege meghaladja a mezőgazdasági csoportmentességi rendeletben meghatározott felső határt.

(3) Amennyiben a közösségi jogszabályok, illetve az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap által finanszírozott közvetlen támogatási rendszerek korlátozzák a termelést, úgy a korlátot túllépő termelésnövekedést eredményező beruházáshoz e rendelet alapján kezességvállalás nem nyújtható.

4. §

(1) E rendelet alapján nyújtott kedvezményes díjú kezességvállalás közvetett állami támogatás nyújtását jelenti a KKV-k számára.

(2) A kedvezményes díjú kezességvállalás támogatást tartalmát a kezességvállaló intézmény az 1. § i) pontja szerint számolja ki, és erről, valamint a támogatási jogcímről a támogatás odaítélésekor a *Melléklet* szerinti támogatást tartalomról szóló igazolásban tájékoztatja a kedvezményezett KKV-t, valamint östermelőt.

(3) A kezességvállaló intézmény a támogatást tartalom meghatározásakor a kezesség elbírálásának napját megelőző hónap utolsó napján érvényes Európai Központi Bank által közzétett, két tizedes jegy pontossággal meghatározott euró deviza középárfolyamot veszi figyelembe, amelyet az általa kiállított igazoláson is feltüntet.

5. §

A mezőgazdasági csoportmentességi rendelet 4. cikk (9) bekezdése alapján az egyedi vállalkozások mezőgazdasági üzemekben végrehajtott beruházásaihoz nyújtott legmagasabb támogatás nem haladhatja meg a 400 000 eurót bármely három pénzügyi évből álló bármely periódus

során, vagy az 500 000 eurót, ha a hitelfelvevő vállalkozás az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendelet 36. cikke a) pontjának az (i), (ii) és (iii) alpontjában említett kedvezőtlen adottságú térségben található.

6. §

(1) A kezességvállaló intézmény a kiadott támogatást tartalomról szóló igazolások adatairól nyilvántartást vezet.

(2) A kezességvállaló intézmény a kedvezményes díjú kezesség támogatást tartalmáról rendelkezésére álló adatokat a mezőgazdasági csoportmentességi rendelet 20. cikk (2) bekezdésében foglaltak alapján külön meghatározott ütemezésben az agrárpolitikáért felelős miniszter vagy az általa megjelölt szerv rendelkezésére bocsátja.

(3) A kedvezményes díjú kezességvállalási programról az agrárpolitikáért felelős miniszter éves jelentést állít össze, amelyet az Európai Bizottság részére továbbít a mezőgazdasági csoportmentességi rendelet II. mellékletében foglalt formában.

7. §

(1) Amennyiben a KKV a kedvezményes díjú kezességvállalást olyan beruházáshoz kívánja felhasználni, amelyhez az ÚMVP-ben megjelölt fejlesztési kérelmet nyújt be, úgy a kezességvállalási kérelem benyújtásakor a kezességvállalást kérőnek nyilatkoznia kell az ÚMVP keretében kapott támogatás összegéről.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti támogatás és az e rendelet szerinti kezességvállalás támogatást tartalma együttesen meghaladná a csoportmentességi rendelet 4. cikk (9) pontjában meghatározott mértéket, kezesség csak piaci díj felszámításával adható.

(3) Ha a beruházás forrásai között a hitelkérelemben ÚMVP támogatási forrás is szerepel, akkor a kezességvállaló intézmény az általa vállalt kedvezményes díjú kezességvállalás támogatást tartalmáról kiállított igazolás egy példányát a szerződés aláírását követő 10 munkanapon belül megküldi a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalnak.

8. §

(1) Ez a rendelet a Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra törté-

nő alkalmazásáról és a 70/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. december 15-i 1857/2006/EK Bizottsági rendelet (HL. L. 358. 2006. 12. 16. 3. o.) hatálya alá tartozó támogatást tartalmaz.

(2) E rendelet keretében nyújtott állami támogatás ugyanazon elszámolható költségek vonatkozásában nem halmozható egyéb állami vagy közösségi támogatással – beleértve a csekély összegű támogatásokat is –, amennyiben az ilyen halmozódás eredményeként a támo-

gatási intenzitás meghaladná a 1857/2006/EK rendeletben megállapított felső határt.

9. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Gráf József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Melléklet a 70/2009. (VI. 19.) FVM rendelethez

Támogatástartalomról szóló igazolás

Iktatószám:

1. Azonosító adatok

Név/megnevezés:

Cím/székhely:

Adószám/adóazonosító jel:

Regisztrációs szám:

2. A kezességvállalás főbb adatai

A kezesi szerződés megkötésének alapját képező jogszabály:

A kezesi szerződésben vállalt kötelezettség alapját képező kezességgel biztosított összeg:

A kezességvállalási díj mértéke:

A kezesség támogatástartalmának összege Ft:

Átváltási árfolyam: EKB én érvényes árfolyam: 1 EUR = HUF

Alulírott igazolom, hogy igénylő a számú hitelszerződéshez kapcsolódó készfizető kezességvállalás miatt forint, azaz euró támogatástartalomban részesült.

Kelt:

.....
kezességvállaló intézmény

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
20/2009. (VI. 19.) IRM
rendelete**

**a bűnügyi nyilvántartási rendszer
egyres nyilvántartásai részére történő adatközlés
szabályairól**

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 96. § (2) bekezdés *a)* és *c)* pontjában kapott felhatalmazás alapján az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *h)* pontjában foglalt feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

*Adatközlés a bűnügyi nyilvántartó szerv
részére*

1. §

(1) A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvényben (a továbbiakban: Bnytv.) meghatározott, a bűnügyi nyilvántartó szerv részére teljesítendő adatközlést – ha e rendelet másképp nem rendelkezik – az *1. mellékletben* meghatározott 1–9. számú adatlap, szükség esetén a *2. mellékletben* meghatározott pótlap kitöltésével és a bűnügyi nyilvántartó szerv részére történő megküldésével kell teljesíteni.

(2) Ha az adatvédelem és az adatbiztonság feltételei adottak, az (1) bekezdésben meghatározott adatközlést számítástechnikai rendszerek közvetlen (online) összekapcsolásával, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételeivel kell teljesíteni.

(3) Ha az adatközlés a (2) bekezdésben meghatározott módon nem teljesíthető, az adatokat elsősorban számítástechnikai eszközzel előállított formában vagy – ha ennek feltételei sem állnak fenn – papíralapon kell megküldeni a bűnügyi nyilvántartó szerv részére.

(4) Az adatközlés során

a) a Bnytv. 4. § (2) bekezdés *a)* pont *aa)–ae)* és *ai)* alpontjában meghatározott személyazonosító adatokat minden esetben,

b) a Bnytv. 4. § (2) bekezdés *a)* pont *af)–ah)* alpontjában meghatározott személyazonosító adatokat, ha azok rendelkezésre állnak, meg kell küldeni a bűnügyi nyilvántartó szerv részére.

(5) Az eljáró nyomozó hatóság, ügyész, nyomozó ügyész vagy ügyészségi nyomozó a rendelet *1.* és *3. mellékletében* meghatározott adatlapokon szereplő eljáró szerv kódját és bűncselekménykódokat az egységes nyomozó hatósági és ügyészségi bűnügyi statisztikáról szóló IRM rendelet rendelkezéseinek megfelelően kiadott iránymutatás alapján tölti ki.

Értelmező rendelkezés

2. §

E rendelet alkalmazásában arcképmás egyedi azonosító az arcképmásrögzítést végző nyomozó hatóság vagy büntetés-végrehajtási intézet által készített olyan alfanumerikus egyedi azonosító, amelynek célja a rögzített arcképmás hozzárendelése a személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartásában kezelt adatokhoz.

II. Fejezet

*A NYOMOZÓ HATÓSÁG ADATKÖZLÉSI
KÖTELEZETTSÉGE*

*Adatközlés a büntetőeljárás hatálya alatt állók
nyilvántartása részére*

3. §

(1) A nyomozó hatóság a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartása részére az 1. számú adatlapon közli

a) a Bnytv. 23. § *c)*, *d)*, *h)* és *j)* pontjában meghatározott adatokat, ehhez mellékeli az e rendelet szabályai szerint rögzített arcképmást és az arcképmás egyedi azonosítót,

b) a nyomozás felfüggesztése vagy a felfüggesztett nyomozás folytatásának elrendelése esetén a Bnytv. 23. § *c)*, *g)*, *h)* és *j)* pontjában meghatározott adatokat,

c) a nyomozás megszüntetése esetén a Bnytv. 23. § *c)*, *h)* és *j)* pontjában meghatározott adatokat, valamint az erről szóló határozat számát és keltét.

(2) Ha a megalapozott gyanú közlésekor ujj- és tenyérynymat vagy szájnyalakhártya-törlet felvételére is sor kerül, az 1. számú adatlapon a felvett ujj- és tenyérynymathoz kapcsolódó belső azonosító kódot, valamint a felvett szájnyalakhártya-törlethez kapcsolódó belső azonosító kódot is fel kell tüntetni.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott adatközlést

- a) a megalapozott gyanú közlésének,
- b) a nyomozó hatóság és az ügyészség által a nyomozás felfüggesztéséről vagy megszüntetéséről hozott határozat esetén a jogorvoslatra nyitva álló idő elteltének,
- c) a felfüggesztett nyomozás folytatásának elrendelése esetén a határozat meghozatalának,
- d) ha az nem esik egybe az a) pontban meghatározott időponttal, az arcképmás rögzítésének napjától számított három munkanapon belül kell teljesíteni.

4. §

A nyomozó hatóság az erről szóló külön értesítés megküldésével közli a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartása részére a büntetőügyek egyesítése esetén az egyes egyesítésre került eljárásokról és az egyesített eljárásról a Bnytv. 23. § c), d) és h)–j) pontjában meghatározott adatokat.

5. §

A nyomozó hatóság az erről szóló külön értesítés megküldésével közli a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartása részére a büntetőügyek elkülönítése esetén az alapügyről és az elkülönített ügyről a Bnytv. 23. § c), d) és h)–j) pontjában meghatározott adatokat.

6. §

A büntetőügy áttétele esetén

- a) az áttételt elrendelő nyomozó hatóság az áttételre került ügyről a Bnytv. 23. § c), d), h) és j) pontjában,
- b) az ügyet átvevő nyomozó hatóság a Bnytv. 23. § c), d), h) és j) pontjában

meghatározott adatokat az erről szóló külön értesítés (átírat) megküldésével közli a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartása részére.

7. §

A 4–6. §-ban meghatározott adatközlést

- a) a büntetőügyek egyesítéséről, elkülönítéséről hozott határozat esetén a jogorvoslatra nyitva álló idő elteltének,
- b) a büntetőügy áttétele esetén

- ba) a 6. § a) pontjában meghatározott esetben az áttételről hozott határozattal szembeni jogorvoslatra nyitva álló idő elteltének,
- bb) a 6. § b) pontjában meghatározott esetben az átvétel napjától számított három munkanapon belül kell teljesíteni.

III. Fejezet

AZ ÜGYÉSZSÉG ADATKÖZLÉSI
KÖTELEZETTSÉGE

Adatközlés a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartása részére

8. §

(1) Az ügyészség megrovás alkalmazása esetén a 3. számú adatlapon közli a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartása részére a Bnytv. 16. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott adatokat, valamint a bűncselekmény megnevezését, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) szerinti minősítését, elkövetésének helyét és idejét, az elkövetői és elkövetési alakzatot.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatközlést az ügyészség megrovásról szóló határozatával szembeni jogorvoslatra nyitva álló idő elteltének napjától számított három munkanapon belül kell teljesíteni.

Adatközlés a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartása részére

9. §

(1) Az ügyészség a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartása részére közli

- a) az 1. számú adatlapon a Bnytv. 23. § c), d), h) és j) pontjában meghatározott adatokat, ehhez mellékeli az e rendelet szabályai szerint rögzített arcképmást és az arcképmás egyedi azonosítót,

- b) a nyomozás felfüggesztése vagy a felfüggesztett nyomozás folytatásának elrendelése esetén az 1. számú adatlapon a Bnytv. 23. § c), g), h) és j) pontjában meghatározott adatokat,

- c) a nyomozás megszüntetése esetén az 1. számú adatlapon a Bnytv. 23. § c), h) és j) pontjában meghatározott adatokat, továbbá az erről szóló határozat számát és keltét,

- d) vádemelés esetén a 2. számú adatlapon a Bnytv. 23. § c)–e), h) és j) pontjában meghatározott adatokat,

- e) a vádemelés elhalasztása esetén a 2. számú adatlapon a Bnytv. 23. § c), d), f), h) és j) pontjában meghatározott adatokat.

(2) Ha a megalapozott gyanú közlésekor ujj- és tenyérynymat vagy szájnyalkahártya-törlet felvételére is sor kerül, az 1. számú adatlapon a felvett ujj- és tenyérynymat-hoz kapcsolódó belső azonosító kódot, valamint a felvett szájnyalkahártya-törlethez kapcsolódó belső azonosító kódot is fel kell tüntetni.

(3) Az adatközlést

- a) a megalapozott gyanú közlésének,
- b) a nyomozás felfüggesztéséről vagy megszüntetéséről hozott határozat esetén a jogorvoslatra nyitva álló idő elteltének,
- c) a felfüggesztett nyomozás folytatásának elrendelése esetén a határozat meghozatalának,
- d) a vádemelés elhalasztása esetén a jogorvoslatra nyitva álló idő elteltének,
- e) a vádirat benyújtásának,
- f) ha az nem azonos az a) pontban meghatározott időponttal, az arcképmás rögzítésének napjától számított három munkanapon belül kell teljesíteni.

10. §

(1) Az ügyészség a büntetőügyek egyesítése esetén az erről szóló külön értesítés megküldésével közli a büntető-eljárás hatálya alatt állók nyilvántartása részére az egyesítésre került eljárásokról és az egyesített eljárásról a Bnytv. 23. § c), e) és h)–j) pontjában meghatározott adatokat.

(2) Ha a nyomozást az ügyész végzi, az (1) bekezdésben meghatározott adatközlés a Bnytv. 23. § d) pontjára is kiterjed.

11. §

(1) Az ügyészség a büntetőügyek elkülönítése esetén az erről szóló külön értesítés megküldésével közli a büntető-eljárás hatálya alatt állók nyilvántartása részére az alapügyről és az elkülönített ügyről a Bnytv. 23. § c), e) és h)–j) pontjában meghatározott adatokat.

(2) Ha a nyomozást az ügyész végzi, az (1) bekezdésben meghatározott adatközlés a Bnytv. 23. § d) pontjára is kiterjed.

12. §

(1) A büntetőügy áttétele esetén

- a) az áttételt elrendelő ügyészség az áttételre került ügyről a Bnytv. 23. § c), h) és j) pontjában meghatározott adatokat,
 - b) az ügyet átvevő ügyészség a Bnytv. 23. § c), e), h) és j) pontjában meghatározott adatokat
- az erről szóló külön értesítés megküldésével közli a büntető-eljárás hatálya alatt állók nyilvántartása részére.

(2) Ha a nyomozást az ügyész végzi, az (1) bekezdésben meghatározott adatközlés a Bnytv. 23. § d) pontjára is kiterjed.

13. §

A 10–12. §-ban meghatározott adatközlést

- a) a büntetőügyek egyesítéséről, elkülönítéséről hozott határozat esetén a jogorvoslatra nyitva álló idő elteltének,
 - b) a büntetőügy áttétele esetén
- ba) a 12. § (1) bekezdés a) pontban meghatározott esetben az áttételről hozott határozattal szembeni jogorvoslatra nyitva álló idő elteltének,
- bb) a 12. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott esetben az átvétel napjától számított három munkanapon belül kell teljesíteni.

Adatközlés a kényszerintézkedés hatálya alatt állók nyilvántartása részére

14. §

(1) Az ügyészség a kényszerintézkedés hatálya alatt állók nyilvántartása részére – a kényszerintézkedés megszüntetéséről – a 9. számú adatlapon közli

- a) a megszüntetett kényszerintézkedés megnevezését, a megszüntetés tényét,
- b) a kényszerintézkedés elrendeléséről határozatot hozó bíróság megnevezését, határozatának számát és keltét, valamint
- c) a megszüntető határozatot hozó ügyészség megnevezését, határozatának számát és keltét.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatközlést a kényszerintézkedés megszüntetéséről szóló határozat meghozatalának napjától számított három munkanapon belül kell teljesíteni.

IV. Fejezet

A BÍRÓSÁG ADATKÖZLÉSI KÖTELEZETTSÉGE

Adatközlés a büntettek nyilvántartása részére

15. §

(1) A bíróság a büntettek nyilvántartása részére közli

- a) a 4. számú adatlapon a Bnytv. 11. § (1) bekezdés c)–f) pontjában meghatározott adatokat, a vádiratot benyújtó ügyészség megnevezését, a vádirat számát, a vádemelés időpontját, annak tényét, ha a terhelt fiatalkorú, valamint rendkívüli jogorvoslat esetén ennek tényét és az alapügyben eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és jogerőre emelkedésének napját, ha az alapeljárásban a bíróság bűnösséget megállapító jogerős ítéletet hozott, és az elítélt az ítélet jogerőre emelkedésének napján nem mentesült,
- b) az 5. számú adatlapon a Bnytv. 11. § (1) bekezdés d)–g) pontjában meghatározott adatokat, annak tényét, ha

a terhelt fiatalkorú, ha a bíróság az összbüntetési eljárás során jogerős ítéletet hozott, és az elítélt az ítélet jogerőre emelkedésének napján nem mentesült,

c) a 6. számú adatlapon a Bnytv. 11. § (1) bekezdés *c)–f)* és *k)* pontjában meghatározott adatokat, annak tényét, ha a terhelt fiatalkorú, a külföldi határozatot hozó bíróság megnevezését, határozatának számát, keltét és jogerőre emelkedésének napját, ha a külföldi bíróság által hozott ítélet érvényét a bíróság elismerte, és az elítélt az ítélet jogerőre emelkedésének napján nem mentesült,

d) a 7. számú adatlapon az alapeljárás során eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát, a határozat jogerőre emelkedésének napját, valamint a Bnytv. 11. § (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott adatokat, ha az elítéltet a bíróság a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények, végleges hatályú foglalkozástól eltiltás, járművezetéstől eltiltás vagy kiutasítás végrehajtása alól mentesítette,

e) a 7. számú adatlapon a Bnytv. 11. § (1) bekezdés *i)* pontjában meghatározott adatokat, az elévülés napját, valamint az alapügyben eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és jogerőre emelkedésének napját, ha a bíróság megállapította, hogy a vele szemben kiszabott büntetés végrehajtását az elévülés kizárja, és az elítélt az ítélet jogerőre emelkedésének napján nem mentesült,

f) a 7. számú adatlapon a Bnytv. 11. § (1) bekezdés *l)* pontjában meghatározott adatokat, az alapügyben eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és jogerőre emelkedésének napját, a pártfogó felügyelet kezdőnapját és leteltét, ha utólagosan rendelt el pártfogó felügyeletet vagy ha az alapeljárásban elrendelt pártfogó felügyeletet meghosszabbította, és az elítélt az ítélet jogerőre emelkedésének napján nem mentesült,

g) a 7. számú adatlapon az eljárás tárgyát, a Bnytv. 11. § (1) bekezdés *l)* pontjában meghatározott adatokat, valamint az alapügyben eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és jogerőre emelkedésének napját, ha a korábban kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását utólag különleges eljárás keretében rendelte el,

h) a 7. számú adatlapon az alapügyben eljáró bíróság megnevezését és határozatának számát, valamint a pénzmellékbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés utólagos meghatározásáról szóló határozat számát és keltét, az eljáró bíróság megnevezését és az így meghatározott szabadságvesztés mértékét vagy a pénzmellékbüntetés szabadságvesztésre való átváltoztatásáról szóló határozat számát és keltét, az eljáró bíróság megnevezését és az így meghatározott szabadságvesztés mértékét,

i) a 8. számú adatlapon az eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát, a pénzmellékbüntetés megfizetésének napját, ha a terhelt a pénzmellékbüntetést – tekintet nélkül a pénzmellékbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés utólagos meghatározására – megfizette,

j) az erről szóló külön értesítés (átirat) megküldésével az alapeljárás során eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát, a határozat jogerőre emelkedésének napját,

valamint a Bnytv. 11. § (1) bekezdés *c)* és *h)* pontjában meghatározott adatokat, ha az elítélt az ítélet jogerőre emelkedését követően kegyelemben részesült.

(2) Ha a bíróság az ítéletében nem valamennyi vád tárgyává tett cselekményben állapította meg a vádlott bűnösségét, hozott felmentő ítéletet vagy szüntette meg az eljárást, az elítélésről, a felmentésről és az eljárás megszüntetéséről külön 4. számú adatlapok kitöltésével közli az adatokat a bűnügyi nyilvántartó szervvel.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott adatközlést a bíróságnak a nyilvántartásba vételt megalapozó vagy a nyilvántartásban kezelt adatok megváltozását eredményező határozatának jogerőre emelkedése napjától számított három munkanapon belül kell teljesíteni.

Adatközlés a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartása részére

16. §

(1) A bíróság a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartása részére közli

a) a 4. számú adatlapon a Bnytv. 16. § (1) bekezdés *c)*, *e)–g)* pontjában meghatározott adatokat, a vádiratot benyújtó ügyészség megnevezését, a vádirat számát, a vádemelés időpontját, annak tényét, ha a terhelt fiatalkorú, rendkívüli jogorvoslat esetén ennek tényét, az alapügyben eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és jogerőre emelkedésének napját, ha az alapeljárásban bűnösséget megállapító jogerős ítéletet hozott, és az elítélt az ítélet jogerőre emelkedésének napján mentesült,

b) a 4. számú adatlapon a Bnytv. 16. § (1) bekezdés *c)*, *e)* és *g)* pontjában meghatározott adatokat, ha felmentő ítélet mellett kényszergyógykezelést alkalmazott,

c) az 5. számú adatlapon a Bnytv. 16. § (1) bekezdés *e)–h)* pontjában meghatározott adatokat, ha egységes intézkedés alkalmazása során jogerős ítéletet hozott,

d) a 6. számú adatlapon a Bnytv. 16. § (1) bekezdés *c)*, *e)–g)* és *j)* pontjában meghatározott adatokat, annak tényét, ha a terhelt fiatalkorú, a külföldi határozatot hozó bíróság megnevezését, határozatának számát, keltét és jogerőre emelkedésének napját, ha a külföldi bíróság által hozott ítélet érvényét elismerte vagy a külföldi bíróság által kiszabott büntetés végrehajtását a magyar hatóság átvette, és az elítélt az ítélet jogerőre emelkedésének napján mentesült,

e) a 7. számú adatlapon a Bnytv. 16. § (1) bekezdés *i)* pontjában meghatározott adatokat, az elévülés napját, az alapügyben eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és jogerőre emelkedésének napját, ha megállapította, hogy a kiszabott büntetés végrehajtását az elévülés kizárja, és az elítélt az ítélet jogerőre emelkedésének napján mentesült,

f) a 7. számú adatlapon az alapügyben eljáró bíróság megnevezését és határozatának számát, valamint a Bnytv. 16. § (2) bekezdés *h)* pontjában meghatározott adatokat, ha a pénzbüntetést vagy a közérdekű munkát szabadságvesztésre változtatta át,

g) a 7. számú adatlapon a Bnytv. 16. § (1) bekezdés *l)* pontjában meghatározott adatokat, valamint az alapügyben eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és jogerőre emelkedésének napját, ha a bíróság a próbára bocsátást meghosszabbította,

h) a 7. számú adatlapon a Bnytv. 16. § (1) bekezdés *l)* pontjában meghatározott adatokat, az alapügyben eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és jogerőre emelkedésének napját, a pártfogó felügyelet kezdőnapját és leteltét, ha a bíróság utólagosan rendelt el pártfogó felügyeletet vagy ha az alapeljárásban elrendelt pártfogó felügyeletet meghosszabbította, és az elítélt az ítélet jogerőre emelkedésének napján a Btk. alapján mentesült,

i) a 7. számú adatlapon az eljárás tárgyát, a Bnytv. 16. § (1) bekezdés *l)* pontjában meghatározott adatokat, az alapügyben eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és jogerőre emelkedésének napját, ha a bíróság a korábban kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását utólag különleges eljárás keretében rendelte el,

j) a 7. számú adatlapon az alapeljárás során eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát, a határozat jogerőre emelkedésének napját, valamint a Bnytv. 16. § (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott adatokat, ha az elítéltet a bíróság végleges hatályú foglalkozástól eltiltás, járművezetéstől eltiltás vagy kiutasítás végrehajtása alól mentesítette,

k) a 7. számú adatlapon az alapügyben eljáró bíróság megnevezését és határozatának számát, a pénzbüntetést szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról szóló határozat számát és keltét, az eljáró bíróság megnevezését és az így meghatározott szabadságvesztés mértékét, ha a terhelt a pénzbüntetést nem fizette meg,

l) a 8. számú adatlapon az eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát, a pénzbüntetés megfizetésének napját, ha a terhelt a pénzbüntetést – tekintet nélkül a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatására – megfizette,

m) az erről szóló külön értesítés (átirat) megküldésével az alapeljárás során eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát, a határozat jogerőre emelkedésének napját, valamint a Bnytv. 16. § (1) bekezdés *c)* és *l)* pontjában meghatározott adatokat arról, aki az ítélet jogerőre emelkedését követően kegyelemben részesült.

(2) Ha a bíróság az ítéletében nem valamennyi vád tárgyává tett cselekményben állapította meg a vádlott bűnösségét, hozott felmentő ítéletet vagy szüntette meg az eljárást, az elítélésről, a felmentésről és az eljárás megszüntetéséről külön 4. számú adatlapok kitöltésével közli az adatokat a bűnügyi nyilvántartó szervvel.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott adatközlést a bíróságnak a nyilvántartásba vételt megalapozó vagy a nyilvántartásban kezelt adatok megváltozását eredményező határozatának jogerőre emelkedése napjától számított három munkanapon belül kell teljesíteni.

Adatközlés a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartása részére

17. §

(1) A bíróság a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartása részére a 4. számú adatlapon közli a Bnytv. 23. § *c)*, *e)*, *h)* és *j)* pontjában meghatározott adatokat, ha a büntetőeljárás jogerős befejezéséről határozatot hozott.

(2) A bíróság a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartása részére az 1. számú adatlapon közli

a) a Bnytv. 23. § *c)*, *g)*, *h)* és *j)* pontjában meghatározott adatokat, az alapügyben eljáró bíróság megnevezését és határozatának számát, ha a büntetőeljárás felfüggesztéséről vagy továbbfolytatásáról határozatot hozott,

b) a Bnytv. 23. § *c)*, *e)*, *h)* és *j)* pontjában meghatározott adatokat, az alapügyben eljáró bíróság megnevezését és határozatának számát, ha rendkívüli jogorvoslati eljárásban hozott határozat alapján új eljárást folytat le.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott adatközlést a megszüntető vagy felmentő határozat jogerőre emelkedésének napjától számított három munkanapon belül kell teljesíteni.

(4) A (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott adatközlést a büntetőeljárás felfüggesztéséről vagy a felfüggesztett büntetőeljárás továbbfolytatásának elrendeléséről szóló határozat meghozatalának napjától számított három munkanapon belül kell teljesíteni.

(5) A (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott adatközlést a rendkívüli jogorvoslati eljárásban elrendelt új eljárás lefolytatásáról szóló határozat meghozatalának napjától számított három munkanapon belül kell teljesíteni.

18. §

A bíróság a büntetőügyek egyesítése esetén az erről szóló külön értesítés (átirat) megküldésével közli a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartása részére az egyesítésre került eljárásokról és az egyesített eljárásról a Bnytv. 23. § *c)*, *e)* és *h)–j)* pontjában meghatározott adatokat.

19. §

A bíróság a büntetőügyek elkülönítése esetén az erről szóló külön értesítés (átirat) megküldésével közli a bünte-

tőljárás hatálya alatt állók nyilvántartása részére az alapügyről és az elkülönített ügyről a Bnytv. 23. § c), e) és h)–j) pontjában meghatározott adatokat.

20. §

A büntetőügy áttétele esetén

a) az áttételt elrendelő bíróság az áttételre került ügyről a Bnytv. 23. § c), h) és j) pontjában meghatározott adatokat,

b) az ügyet átvevő bíróság a Bnytv. 23. § c), e), h) és j) pontjában meghatározott adatokat az erről szóló külön értesítés (átirat) megküldésével közli a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartása részére.

21. §

A 18–20. §-ban meghatározott adatközlést

a) a büntetőügyek egyesítéséről, elkülönítéséről hozott határozat esetén a jogorvoslatra nyitva álló idő elteltének,

b) a büntetőügy áttétele esetén

ba) a 20. § a) pontjában meghatározott esetben az áttételről hozott határozattal szembeni jogorvoslatra nyitva álló idő elteltének,

bb) a 20. § b) pontjában meghatározott esetben az átvétel napjától számított három munkanapon belül kell teljesíteni.

Adatközlés a kényszerintézkedés hatálya alatt állók nyilvántartása részére

22. §

(1) A bíróság a 9. számú adatlap megküldésével közli a kényszerintézkedés hatálya alatt állók nyilvántartása részére

a) a Bnytv. 28. § b)–d) pontjában meghatározott adatokat, ha előzetes letartóztatást, lakhelyelhagyási tilalmat, házi őrizetet, távollatást, ideiglenes kényszergyógykezelést (a továbbiakban együtt: kényszerintézkedés) rendelt el, vagy ha a terhelt előzetes letartóztatása óvadék letétele miatt szűnt meg,

b) a Bnytv. 28. § b)–d) pontjában meghatározott adatokat és

ba) a kényszerintézkedés elrendeléséről határozatot hozó bíróság megnevezését, határozatának számát és keltét, ha az a korábban elrendelt kényszerintézkedést meghosszabbította vagy fenntartotta, vagy

bb) a kényszerintézkedés elrendeléséről határozatot hozó bíróság megnevezését, határozatának számát és keltét, valamint a megszüntető határozatot hozó bíróság megnevezését, határozatának számát és keltét, ha az a korábban elrendelt kényszerintézkedést meghosszabbította, fenntartotta vagy megszüntette.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatközlést a kényszerintézkedést elrendelő, a kényszerintézkedést megszüntető határozat jogerőre emelkedésének vagy az óvadék letételének napjától számított három munkanapon belül kell teljesíteni.

V. Fejezet

A BÜNTETÉS VÉGREHAJTÁSÁVAL KAPCSOLATOS ADATKÖZLÉSI KÖTELEZETTSÉG

Adatközlés a büntettek nyilvántartása részére

23. §

(1) A büntetés-végrehajtási intézet a 8. számú adatlapon közli a büntettek nyilvántartása részére

a) a Bnytv. 4. § (2) bekezdés d) pontjában, valamint

b) a Bnytv. 11. § (2) bekezdés a)–e) pontjában meghatározott adatokat.

(2) A büntetés-végrehajtási intézet az (1) bekezdésben meghatározott adatokat közli a bűnügyi nyilvántartó szervvel közérdekű munka, pénzbüntetés és pénzmélték-büntetés helyébe lépő szabadságvesztés esetén is.

(3) A büntetés-végrehajtási intézet a bűncselekmény miatt jogerősen végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt személy befogadását követően az e rendelet szabályai szerint rögzített arcképmást és az arcképmás egyedi azonosítót megküldi a bűnügyi nyilvántartó részére.

(4) Ha a Bnytv. rendelkezései alapján az ujj- és tenyérynymat vagy szájnyalakártya-törlet felvételéről a büntetés-végrehajtási intézet gondoskodik, a 8. számú adatlapon a felvett ujj- és tenyérynymathoz kapcsolódó belső azonosító kódot, valamint a felvett szájnyalakártya-törlethez kapcsolódó belső azonosító kódot is fel kell tüntetni.

(5) Az adatközlést

a) a terhelt halálának napjától,

b) a terhelt befogadásának napjától,

c) ha az nem azonos a b) pontban meghatározott időponttal, az arcképmás rögzítésének napjától számított három munkanapon belül kell teljesíteni.

Adatközlés a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartása részére

24. §

(1) Az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézet a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartása részére a 8. számú adatlapon közli a Bnytv. 4. § (2) bekezdés d) pontjában és a Bnytv. 16. § (2) bekezdés j) pontjában meghatározott adatokat, ha a kényszergyógykezelés alá vont személy

a) kényszergyógykezelését a bíróság megszüntette,
 b) a kényszergyógykezelés foganatosításának időtartama alatt meghalt.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatközlést a kényszergyógykezelés megszüntetésének napjától vagy a terhelt halálának napjától számított három munkanapon belül kell teljesíteni.

25. §

(1) A javítóintézet a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartása részére a 8. számú adatlapon közli a Bnytv. 4. § (2) bekezdés d) pontjában, a Bnytv. 16. § (1) bekezdés e) pontjában és a Bnytv. 16. § (2) bekezdés e)–g) pontjában meghatározott adatokat, ha a javítóintézeti nevelés alá vont

a) személy javítóintézeti nevelését foganatba vette vagy a javítóintézeti nevelésből elbocsátotta,

b) személyt a bíróság a javítóintézeti nevelésből ideiglenesen elbocsátotta, vagy ideiglenes elbocsátását megszüntette,

c) személy a javítóintézeti nevelés végrehajtásának időtartama alatt meghalt.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatközlést

a) a terhelt javítóintézeti nevelésének megkezdésétől, javítóintézetből történő elbocsátásától, ideiglenes elbocsátásától vagy az ideiglenes elbocsátás megszüntetése napjától,

b) a terhelt halálának napjától számított három munkanapon belül kell teljesíteni.

VI. Fejezet

AZ ARCKÉPMÁSRÖGZÍTÉS SZABÁLYAI

26. §

(1) Az arcképmásrögzítést

a) a gyanúsítottal szemben nyomozást végző nyomozó hatóságnál alkalmazott büntügyi technikus vagy nyomozó hatóság erre kijelölt és arcképmásrögzítésről oktatásban részesült tagja vagy

b) a terheltet befogadó büntetés-végrehajtási intézet erre kijelölt és arcképmásrögzítésről oktatásban részesült tagja végzi.

(2) Az e rendeletben előírt arcképmásrögzítés során egy szemből, egy jobb oldalnézetből és egy baloldaltól, negyed profilban készített arcképmást, valamint két egész alakos állóképet (a továbbiakban együtt: arcképmás) kell rögzíteni. Az így rögzített arcképmást, a megfelelően ki-

töltött és arcképmás egyedi azonosítóval ellátott 1. számú vagy a 8. számú adatlap egy példányával együtt kell megküldeni a büntügyi nyilvántartó szerv részére.

(3) Ha az arcképmás büntügyi nyilvántartó szerv részére történő megküldése az 1. számú vagy 8. számú adatlappal együtt nem lehetséges, az arcképmást a 3. mellékletben meghatározott arcképmáskísérő adatlappal együtt kell megküldeni a büntügyi nyilvántartó szerv részére.

(4) Az arcképmásrögzítést a 4. mellékletben meghatározott módszerrel kell elvégezni. Az arcképmások rögzítése során legalább 16,7 millió színelbontású, legalább 800×600 pixel képfelbontású, a szemek között 120 pixel távolságú normál minőségű tömörítéssel készített digitális adatot kell létrehozni.

(5) Ha az adatvédelem és az adatbiztonság feltételei adottak, a rögzített arcképmást a büntügyi nyilvántartó szerv részére számítástechnikai rendszerek közvetlen (online) összekapcsolásával, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével kell megküldeni. Ha a közvetlen (online) kapcsolat útján, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével történő adatközlésre nincs lehetőség, az arcképmást a (4) bekezdésben meghatározott formátumban, adathordozón kell megküldeni a büntügyi nyilvántartó szerv részére.

VII. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

27. §

Ez a rendelet 2009. június 30-án lép hatályba.

28. §

A bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet 40. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„40. § (1) A befejezett büntetőügyben a határozat meghozatalát követően haladéktalanul, de legfeljebb három munkanapon belül ki kell állítani – a büntügyi nyilvántartási rendszer egyes nyilvántartásai részére történő adatközlés szabályairól szóló IRM rendelet szerinti – a bíróság adatközlési kötelezettségének teljesítésére rendszeresített adatlapot, és azt a bíróság irodájának kell átadni.

(2) Az adatlapokat az iroda közli a büntügyi nyilvántartás részére. Ha az adatvédelem és az adatbiztonság feltételei adottak, az adatlapok elektronikus úton is közölhetők a büntügyi nyilvántartó szervvel.”

29. §

A belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM–IM együttes rendelet 125. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„125. § (1) Ellenőrizni kell, hogy a gyanúsított szerepel-e a bünyügyi nyilvántartásban és be kell szereznii az esetleges korábbi elítélésére vonatkozó iratokat, ha a büncselekmény minősítése vagy a büntetőjogi jogkövetkezmények alkalmazása szempontjából azoknak jelentősége van, valamint a más nyomozó szerv előtt folyamatban lévő büntetőeljárásokra vonatkozó adatokat.

(2) A bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvényben (a továbbiakban: Bnytv.) meghatározott esetekben a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartása részére történő adatközlés és az e nyilvántartások által teljesített adatszolgáltatás, valamint az ujj- és tenyérynymatvételek és a DNS-mintavétel szabályairól szóló IRM rendeletnek megfelelően kell eljárni.

(3) Teljesíteni kell a Bnytv. és a bünyügyi nyilvántartási rendszer egyes nyilvántartásai részére történő adatközlés szabályairól szóló IRM rendeletben meghatározott adatközlést.”

30. §

A belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek katonai nyomozó hatóságairól és a büncselekmények parancsnoki nyomozásáról szóló 25/2003. (VI. 24.) BM–IM együttes rendelet 17. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A nyomozás során fokozott figyelmet kell fordítani]

„a) a bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény, a bünyügyi nyilvántartási rendszer egyes nyilvántartásai részére történő adatközlés szabályairól szóló IRM rendelet és a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartása részére történő adatközlés és az e nyilvántartások által teljesített adatszolgáltatás, valamint az ujj- és tenyérynymatvételek és a DNS-mintavétel szabályairól szóló IRM rendelet rendelkezéseinek betartására,”

31. §

A büntetés-végrehajtási szervezet katonai nyomozó hatóságairól és a büncselekmények parancsnoki nyomozásáról szóló 16/2003. (VI. 20.) IM rendelet 17. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A nyomozás során fokozott figyelmet kell fordítani]

„a) a bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény, a bünyügyi nyilvántartási rendszer egyes nyilvántartásai részére történő adatközlés szabályairól szóló IRM rendelet és a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartása részére történő adatközlés és az e nyilvántartások által teljesített adatszolgáltatás, valamint az ujj- és tenyérynymatvételek és a DNS-mintavétel szabályairól szóló IRM rendelet rendelkezéseinek betartására, továbbá”

32. §

A szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól szóló 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet 188/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„188/A. § Az intézet az elítéltet a szabadságvesztés büntetés megkezdését követően ellene indult új büntetőeljárásban az ügyészszégi nyomozó hatóságnak a bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvényben (a továbbiakban: Bny. törvény) meghatározott bünyügyi nyilvántartási adat mintavételére vonatkozó rendelkezése alapján a megjelölt helyre és időre előállítja.”

33. §

(1) Hatályát veszti a bünyügyi nyilvántartást kezelő szervről, az adatközlés és az adatszolgáltatás rendjéről szóló 7/2000. (II. 16.) BM–IM együttes rendelet.

(2) A 28–32. §, valamint e § a rendelet hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

1. melléklet a 20/2009. (VI. 19.) IRM rendelethez**1. számú adatlap****ADATKÖZLÉS A BÜNTETŐELJÁRÁSI CSELEKMÉNYEKRŐL**

(megalapozott gyanú közlése, eljárás felfüggesztése, eljárás folytatása, új eljárás lefolytatása, eljárás megszüntetése)

 PÓTLAP IGÉNYBEVÉTELE

1. Terhelt személyazonosító adatai:	
1.1. Személyi azonosító:	☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐
1.2. Családi és utónév:
1.3. Születési családi és utónév:
1.4. Előző családi és utónév:
1.5. Születési hely: és idő: ☐ ☐ ☐ ☐ év ☐ ☐ hó ☐ ☐ nap.
1.6. Anyja születési családi és utóneve:
1.7. Neme: ☐ férfi ☐ nő	1.8. Állampolgárság:..... Előző állampolgárság:.....
1.9. Lakóhely:

2. A bűncselekmény adatai:				
Kód és megnevezés	Btk. szerinti minősítés	Rendbeliség	Elkövetési hely	Elkövetési idő
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐				
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐				
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐				
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐				
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐				

3. Értesítés mintavételről

3.1. arcképmás egyedi azonosító	3.2. belső azonosító kód ujj- és tenyérynemathoz	3.3. belső azonosító kód DNS-mintához

4. Megalapozott gyanú közlésének adatai:

4.1. Az eljáró szerv kódja és megnevezése:

4.2. A büntetőügy iktatószáma:

4.3. A megalapozott gyanú közlésének időpontja: év hó nap

5. A büntetőeljárás felfüggesztésére vonatkozó adatok:

5.1. Az eljáró szerv kódja és megnevezése:

5.2. Az eljárásban hozott határozat száma: és kelte: év hó nap.

5.3. Az eljárás felfüggesztésének oka:.....

5.4. A felfüggesztés időtartama: . . -tól . . -ig

5.5. Az alapeljárásban eljáró szerv megnevezése:..... határozatának száma:.....

6. A büntetőeljárás folytatására vagy

az új eljárás (perújítási nyomozás vagy perújítás elrendelése) indítására vonatkozó adatok:

6.1. Az eljáró szerv kódja és megnevezése:

.....
6.2. Az eljárásban hozott határozat száma:

6.3. Az eljárás folytatásának vagy új eljárás indításának időpontja: év hó nap.

6.4 Alapügyben vagy a büntetőeljárás folytatását megelőzően eljáró szerv kódja és megnevezése:

.....

6.5. Az alapügyben vagy a büntetőeljárás folytatását megelőzően eljáró szerv határozatának száma:

7. A nyomozás megszüntetésére vonatkozó adatok:

7.1. Az eljáró szerv kódja és megnevezése:

.....
7.2. Az eljárásban hozott határozat száma:

7.3. A nyomozás megszüntetésének napja: év hó nap

Kelt:....., év hó nap.

P. H.

.....

Az eljáró szerv képviselője

2. számú adatlap

ADATKÖZLÉS VÁDEMELÉSRŐL VAGY VÁDEMELÉS ELHALASZTÁSÁRÓL

 PÓTLAP IGÉNYBEVÉTELE

1. Terhelt személyazonosító adatai:

1.1. Személyi azonosító:

1.2. Családi és utónév:.....

1.3. Születési családi és utónév:.....

1.4. Előző családi és utónév:.....

1.5. Születési hely:..... idő: év hó nap.

1.6. Anyja születési családi és utóneve:

1.7. Neme: férfi nő 1.8. Állampolgárság:..... Előző állampolgárság:.....

1.9. Lakóhely:

2. Megalapozott gyanú közlésével kapcsolatos adatok:

2.1. A megalapozott gyanút közlő szerv kódja és megnevezése:
.....2.2. A megalapozott gyanú közlésének időpontja: év hó nap.

2.3. A büntetőügy iktatószáma:

3. A vád tárgyává tett bűncselekmény adatai:

Kód és megnevezés	Btk. szerinti minősítés	Rendbeliség	Elkövetési hely	Elkövetési idő
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐				
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐				
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐				
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐				

4. Vádemelés adatai:4.1. Az eljáró ügyészség kódja és megnevezése:

4.2. A vádirat száma:

4.3. A vádemelés időpontja: év hó nap.4.4. A vádirat kelte: év hó nap.**5. Vádemelés elhalasztása adatai:**5.1. Az eljáró ügyészség kódja és megnevezése: 5.2. A vádemelés elhalasztása leteltének napja: év hó nap.5.3. Az eljárásban hozott határozat száma:kelte: év hó nap.

5.4. A vádemelés elhalasztásának oka:

Kelt:....., év hó..... nap.

P. H.

.....
Az eljáró szerv képviselője

3. számú adatlap

ADATKÖZLÉS ÜGYÉSZI MEGROVÁS ALKALMAZÁSÁRÓL

 PÓTLAP IGÉNYBEVÉTELE**1. Terhelt személyazonosító adatai:**1.1. Személyi azonosító:

1.2. Családi és utónév:.....

1.3. Születési családi és utónév:.....

1.4. Előző családi és utónév:.....

1.5. Születési hely:..... idő: év hó nap.

1.6. Anyja születési családi és utóneve:

1.7. Neme: férfi nő 1.8. Állampolgárság:..... Előző állampolgárság:.....

1.9. Lakóhely:

2. Az eljáró ügyészség, adatai és az ügy alapadatai:2.1. Az eljáró ügyészség kódja és megnevezése:
.....2.2. Határozatának száma: kelte: év hó nap.

2.3. Büntetőeljárást indító szerv megnevezése:

határozatának száma:..... kelte: év hó nap.

3. Bűncselekményi adatok:					
Megnevezés	Btk. szerinti minősítés	Rb.	elkövetési helye és ideje	Elkövetői vagy elkövetési alakzat	Bűn-szerv.
		/...../.....	☐
		/...../.....	☐
		/...../.....	☐
		/...../.....	☐
		/...../.....	☐
		/...../.....	☐

Kelt:.....,év hó.....nap.

P. H.

.....

Az eljáró szerv képviselője

Bűnügyi nyilvántartó szerv bejegyzése:

Nyilvántartási ideje: év hó nap

4. számú adatlap

ADATKÖZLÉS JOGERŐS BÍRÓI DÖNTÉSEKRŐL

 PÓTLAP IGÉNYBEVÉTELE**1. Terhelt személyazonosító adatai:**1.1. Személyi azonosító:

1.2. Családi és utónév:

1.3. Születési családi és utónév:

1.4. Előző családi és utónév:

1.5. Születési hely: idő: év hó nap.

1.6. Anyja születési családi és utóneve:

1.7. Neme: férfi nő 1.8. Állampolgárság: Előző állampolgárság:

1.9. Lakóhely:

2. A határozat és az eljáró szerv adatai:2.1. Az eljárás eredménye: elítélés felmentés megszüntetés2.2. Ha rendkívüli jogorvoslatra került sor: perújítás felülvizsgálat jogorvoslat a törvényesség érdekében2.3. Jogerőre emelkedésének napja: év hó nap.

2.4. Első fokon (ha rendkívüli jogorvoslatra került sor, akkor annak keretében első fokon) eljáró bíróság megnevezése:

.....

határozatának száma: kelte: év hó nap.

2.5. Másodfokon (ha rendkívüli jogorvoslatra került sor, akkor annak keretében másodfokon) eljáró bíróság megnevezése:

.....

határozatának száma: kelte: év hó nap.

2.6. Harmadfokon (ha rendkívüli jogorvoslatra került sor, akkor annak keretében harmadfokon) eljáró bíróság megnevezése:

.....

határozatának száma: kelte: év hó nap.2.7. Vádiratot benyújtó ügyészség kódja és megnevezése:

.....

vádirat száma: kelte: év hó nap.

2.8. Rendkívüli perorvoslat vagy jogorvoslat esetén az alapügyben jogerős határozatot hozó bíróság megnevezése:

 határozatának száma: jogerőre emelkedésének napja: év hó nap.

2.9. A terhelt fiatalkorú

2.10. A terhelt nem visszaeső visszaeső különös visszaeső többszörös visszaeső

2.11. Az érintett előzetes mentesítésben részesült: igen

3. Bűncselekményi adatok:

Megnevezés	Btk. szerinti minősítés	Rb.	elkövetési helye vagy ideje	Elkövetői vagy elkövetési alakzat	Bűn-szerv.
		/...../.....	☐
		/...../.....	☐
		/...../.....	☐
		/...../.....	☐

4. Szankció adatai:

4.1. A büntetés kiszabását a bíróság mellőzte: igen

4.2. FŐBÜNTETÉS VAGY INTÉZKEDÉS

Neme	Mértéke	Vh. fokozata	Vh. felfüggesztve
		 évre

4.3. FŐBÜNTETÉS MELLETT VAGY FŐBÜNTETÉS HELYETT ALKALMAZOTT MELLÉKBÜNTETÉS

Neme	Mértéke	Foglalkozás / járműkategória / kitiltás helye

4.4. BÜNTETÉS VAGY INTÉZKEDÉS MELLETT ALKALMAZOTT INTÉZKEDÉS

Neme	Mértéke

4.5. Önállóan alkalmazott, határozott idejű kiutasítás leteltének napja: év hó nap.

4.6. Beszámított előzetes fogvatartásban töltött időszak:.....

4.7. Felfüggesztett büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a felfüggesztett büntetést jogerősen kiszabó bíróság megnevezése:

határozatának száma: kelte: év hó nap.

4.8. Próbára bocsátás megszüntetése esetén a próbára bocsátást jogerősen alkalmazó bíróság megnevezése:

határozatának száma: jogerőre emelkedésének napja: év hó nap.

4.9. Próbára bocsátás meghosszabbítása esetén a próbára bocsátást jogerősen alkalmazó bíróság megnevezése:

határozatának száma: jogerőre emelkedésének napja: év hó nap.

Kelt:.....,évhónap.

P. H.

.....
Az eljáró szerv képviselője

Bűnügyi nyilvántartó szerv bejegyzései:	
☐ Hatályon kívül helyezve:.....	☐ Végrehajtását elrendelte:.....
☐ Főbüntetés vagy ☐ mellékbüntetés átváltoztatása:	Egyéb:.....
<p>Büntetését letöltötte:</p> <p>.....</p>	
<p>Közügyek gyakorlásától eltiltás lejár: <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> év <input type="text"/> <input type="text"/> hó <input type="text"/> <input type="text"/> nap</p>	
<p>Mentesítés várható időpontja: <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> év <input type="text"/> <input type="text"/> hó <input type="text"/> <input type="text"/> nap.</p> <p>Főbüntetés nyilvántartási ideje: <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> év <input type="text"/> <input type="text"/> hó <input type="text"/> <input type="text"/> nap</p>	
<p>Mellékbüntetés nyilvántartási ideje: <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> év <input type="text"/> <input type="text"/> hó <input type="text"/> <input type="text"/> nap</p>	

5. számú adatlap
ADATKÖZLÉS ÖSSZBÜNTETÉSI ÍTÉLETRŐL, EGYSÉGES INTÉZKEDÉS
ELRENDELÉSÉRŐL

PÓTLAP IGÉNYBEVÉTELE

1. Terhelt személyazonosító adatai:

- 1.1. Személyi azonosító:
- 1.2. Családi és utónév:.....
- 1.3. Születési családi és utónév:.....
- 1.4. Előző családi és utónév:.....
- 1.5. Születési hely:..... idő: év hó nap.
- 1.6. Anyja születési családi és utóneve:
- 1.7. Neme: férfi vagy nő 1.8. Állampolgárság:..... Előző állampolgárság:.....
- 1.9. Lakóhely:

2.A határozat és az eljáró szerv adatai:

- 2.1. Jogerőre emelkedésének napja: év hó nap.
- 2.2. Első fokon eljáró bíróság megnevezése:
- határozatának száma: kelte: év hó nap
- 2.3. Másodfokon eljáró bíróság megnevezése:
- határozatának száma: kelte: év hó nap.
- 2.4. A terhelt fiatalkorú

3. Az alapügyben eljáró bíróság megnevezése, határozatának száma:

- Bíróság megnevezése:.....
- határozatának száma: kelte: év hó nap.
- Bíróság megnevezése.....
- határozatának száma: kelte: év hó nap.
- Bíróság megnevezése
- határozatának száma: kelte: év hó nap

4. Szankció adatai:		
4.1. FŐBÜNTETÉS VAGY INTÉZKEDÉS		
Neme	Mértéke	Vh. fokozata
4.2. FŐBÜNTETÉS MELLETT VAGY FŐBÜNTETÉS HELYETT ALKALMAZOTT MELLÉKBÜNTETÉS		
Neme	Mértéke	Foglalkozás / járműkategória / kitiltás helye
4.3. BÜNTETÉS VAGY INTÉZKEDÉS MELLETT ALKALMAZOTT INTÉZKEDÉS		
Neme	Mértéke	
4.4. Az előzetes fogvatartás során kitöltött büntetések:		

Kelt:....., év hó nap.

P. H.

.....
Az eljáró szerv képviselője

Bűnügyi nyilvántartó szerv bejegyzései:	
Büntetését letöltötte:	☐ Hatályon kívül helyezve:.....
	Egyéb:.....
Közügyek gyakorlásától eltiltás lejár:	☐ ☐ ☐ ☐ év ☐ ☐ hó ☐ ☐ nap.
Mentesítés várható időpontja:	☐ ☐ ☐ ☐ év ☐ ☐ hó ☐ ☐ nap.
Főbüntetés nyilvántartási ideje:	☐ ☐ ☐ ☐ év ☐ ☐ hó ☐ ☐ nap
Mellékbüntetés nyilvántartási ideje:	☐ ☐ ☐ ☐ év ☐ ☐ hó ☐ ☐ nap

6. számú adatlap

ADATKÖZLÉS KÜLFÖLDI ÍTÉLET ÉRVÉNYÉNEK ELISMERÉSÉRŐL

 PÓTLAP IGÉNYBEVÉTELE**1. Terhelt személyazonosító adatai:**1.1. Személyi azonosító:

1.2. Családi és utónév:

1.3. Születési családi és utónév:

1.4. Előző családi és utónév:

1.5. Születési hely: idő: év hó nap.

1.6. Anyja születési családi és utóneve:

1.7. Neme: férfi vagy nő 1.8. Állampolgárság:..... Előző állampolgárság:.....

1.9. Lakóhely:

2. A határozat és az eljáró szervek adatai:2.1. A külföldi ítélet jogerőre emelkedésének napja: év hó nap.

2.2. Külföldi bíróság(ok) adatai:

megnevezése:

határozatának száma: kelte: év hó nap.

megnevezése:

határozatának száma: kelte: év hó nap.

megnevezése:

határozatának száma: kelte: év hó nap.

2.3. A jogerős elismerő határozatot hozó bíróság megnevezése:

.....

határozatának száma: kelte: év hó nap.jogerőre emelkedésének napja: év hó nap.2.4. A terhelt fiatalkorú

3. Bűncselekményi adatok:					
Megnevezés	Btk. szerinti minősítés	Rb.	Elkövetés helye és ideje	Elkövetői vagy elkövetési alakzat	Bűn-szerv.
		/...../.....	☐
		/...../.....	☐
		/...../.....	☐
		/...../.....	☐
		/...../.....	☐
		/...../.....	☐
		/...../.....	☐

4. Szankció adatai:

4.1. FŐBÜNTETÉS VAGY INTÉZKEDÉS

Neme	Mértéke	Vh. fokozata	Vh. felfüggesztve
		 évre
		 évre

4.2. FŐBÜNTETÉS MELLETT VAGY FŐBÜNTETÉS HELYETT ALKALMAZOTT MELLÉKBÜNTETÉS

Neme	Mértéke	Foglalkozás / járműkategória / kitiltás helye

4.3. BÜNTETÉS VAGY INTÉZKEDÉS MELLETT ALKALMAZOTT INTÉZKEDÉS

Neme	Mértéke

Kelt:....., év hó nap.

P. H.

.....

Az eljáró szerv képviselője

Bűnügyi nyilvántartó szerv bejegyzései:	
☐ Hatályon kívül helyezve:.....	☐ Végrehajtását elrendelte:.....
☐ Főbüntetés vagy ☐ mellékbüntetés átváltoztatása:	Egyéb:.....
Büntetését letöltötte: 	
Közügyek gyakorlásától eltiltás lejár: ☐ ☐ ☐ ☐ év ☐ ☐ hó ☐ ☐ nap.	
Mentesítés várható időpontja: ☐ ☐ ☐ ☐ év ☐ ☐ hó ☐ ☐ nap.	
Főbüntetés nyilvántartási ideje: ☐ ☐ ☐ ☐ év ☐ ☐ hó ☐ ☐ nap	
Mellékbüntetés nyilvántartási ideje: ☐ ☐ ☐ ☐ év ☐ ☐ hó ☐ ☐ nap	

7. számú adatlap

ADATKÖZLÉS KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSBAN HOZOTT DÖNTÉSEKRŐL

 PÓTLAP IGÉNYBEVÉTELE

1. Terhelt személyazonosító adatai:

1.1. Személyi azonosító:

1.2. Családi és utónév:

1.3. Születési családi és utónév:

1.4. Előző családi és utónév:

1.5. Születési hely: idő: év hó nap.

1.6. Anyja születési családi és utóneve:

1.7. Neme: férfi vagy nő 1.8. Állampolgárság: Előző állampolgárság:.....

1.9. Lakóhely:

2. A különleges eljárás tárgya:

 próbára bocsátás meghosszabbítása pártfogó felügyelet változása elévülés megállapítása pénzbüntetés, pénzmellékbüntetés vagy közérdekű munka átváltoztatás szabadságvesztés utólagos elrendelése pénzmellékbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés utólagos meghatározása bírósági mentesítés

3. Az eljáró bíróság adatai és az ügy alapadatai:

3.1. Az első fokon eljáró bíróság megnevezése:.....

határozatának száma: kelte: év hó nap.

Jogerős határozatot hozó bíróság megnevezése:.....

határozatának száma: kelte: év hó nap.jogerőre emelkedés napja: év hó nap.

3.2. Alapügyben első fokon eljáró bíróság megnevezése:.....

határozatának száma: kelte: év hó nap.

Az alapügyben jogerős határozatot hozó bíróság megnevezése:.....

határozatának száma: kelte: év hó nap.jogerőre emelkedés napja: év hó nap.

4. A különleges eljárásra vonatkozó adatok:

4.1. Próbára bocsátás meghosszabbítása esetén a próbára bocsátás leteltének napja:

év hó nap.

4.2. Pártfogó felügyelet utólagos elrendelése vagy meghosszabbítása esetén a pártfogó felügyelet

kezdőnapja: év hó nap és letelte év hó nap.

4.3. főbüntetés vagy mellékbüntetés végrehajthatóságának elévülése esetén

az elévülés napja: év hó nap.

4.4. A pénzbüntetés, közérdekű munka vagy pénzmellékbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatása során megállapított szabadságvesztés időtartama:

4.5. A pénzmellékbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés utólagos megállapítása során megállapított szabadságvesztés időtartalma:

4.6. A mentesítés várható időpontja: év hó nap

Kelt:.....,évhónap.

P. H.

.....
Az eljáró szerv képviselője

8. számú adatlap
ADATKÖZLÉS VÉGREHAJTÁSI ADATOKRÓL

PÓTLAP IGÉNYBEVÉTELE

1. Terhelt személyazonosító adatai:

- 1.1. Személyi azonosító:
- 1.2. Családi és utónév:
- 1.3. Születési családi és utónév:
- 1.4. Előző családi és utónév:
- 1.5. Születési hely: idő: év hó nap.
- 1.6. Anyja születési családi és utóneve:
- 1.7. Neme: férfi vagy nő 1.8. Állampolgárság: Előző állampolgárság:
- 1.9. Lakóhely:

2. Az eljáró szerv adatai és az ügy alapadatai:

- 2.1. Az eljáró szerv kódja és megnevezése:
.....
- 2.2. Határozatot hozó bíróság megnevezése:
- határozatának száma: jogerőre emelkedése: év hó nap.
- 2.3. Az alapügyben eljáró bíróság megnevezése:
határozatának száma: jogerőre emelkedése: év hó nap.

3. Szabadságvesztés végrehajtására vonatkozó adatok:

- 3.1. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata:
- fegyház börtön fogház FK börtön FK fogház
- 3.2. A befogadás napja: év hó nap.
- 3.3. A szabadságvesztés büntetés kezdő napja: év hó nap.
- 3.4. A szabadságvesztés büntetés utolsó napja: év hó nap.
- 3.5. A szabadon bocsátás napja: év hó nap.
- 3.6. Feltételes szabadságra bocsátás napja: év hó nap.

3.7. Feltételes szabadság leteltének napja: év hó nap.

3.8. Feltételes szabadság megszüntetésének napja: év hó nap.

3.9. Feltételes szabadságra bocsátás mellett pártfogó felügyelet alkalmazása: igen

3.10. Szabadságvesztés félbeszakítása: határozott vagy határozatlan tartamú

3.11. Félbeszakítás kezdő napja: év hó nap.

3.12. Határozott tartamú félbeszakítás leteltének napja:

év hó nap.

3.13. Határozott tartamú félbeszakítás meghosszabbított leteltének napja:

év hó nap.

3.14. Az elítélt halálának időpontja, ha büntetés-végrehajtási intézetben halt meg: év hó nap

4. Javítóintézeti nevelés végrehajtására vonatkozó adatok:

4.1. A befogadás napja: év hó nap.

4.2. A javítóintézeti nevelés kezdő napja: év hó nap.

4.3. Ideiglenes elbocsátás napja: év hó nap.

4.4. Ideiglenes elbocsátás leteltének napja: év hó nap.

4.5. Ideiglenes elbocsátás megszüntetésének napja: év hó nap.

4.6. Elbocsátás napja: év hó nap

5. Kényszergyógykezelés végrehajtására vonatkozó adatok:

5.1. Kényszergyógykezelés megszüntetésének napja: év hó nap

6. Egyes mellékbüntetések végrehajtására vonatkozó adatok:

6.1. A közügyektől eltiltás leteltének napja: év hó nap.

6.2. A foglalkozástól eltiltás leteltének napja: év hó nap.

6.3. A járművezetéstől eltiltás leteltének napja: év hó nap.

6.4. A kiltás leteltének napja: év hó nap.

6.5. Szabadságvesztés mellett kiszabott kiutasítás: határozott vagy határozatlan tartamú

6.6. Szabadságvesztés mellett kiszabott határozott tartamú kiutasítás leteltének napja:
 év hó nap.

6.7. Pénzbüntetés vagy pénzmellékbüntetés megfizetésének napja: év hó nap

7. Értesítés mintavételről

7.1. arcképmás egyedi azonosító	7.2. belső azonosító kód ujj- és tenyérynemathoz	7.3. belső azonosító kód DNS- mintához

Kelt:....., év hó nap.

P. H.

.....
 Az eljáró szerv képviselője

4.4 A kényszerintézkedés típusa:

ELŐZETES LETARTÓZTATÁS LAKHELYELHAGYÁSI TILALOM HÁZI ŐRIZET

TÁVOLTARTÁS IDEIGLENES KÉNYSZERGYÓGYKEZELÉS ÓVADÉK

5. A kényszerintézkedés megszüntetésének adatai:

5.1.1. Az megszüntető szerv kódja és megnevezése:

5.1.2. határozatának száma: és kelte: év hó nap.

5.1.3. A kényszerintézkedés megszüntetésének napja: év hó nap.

5.2. A megszüntetett kényszerintézkedés adatai:

5.2.1. A bíróság megnevezése:

5.2.2. határozatának száma: és kelte: év hó nap.

5.3. A kényszerintézkedés típusa:

ELŐZETES LETARTÓZTATÁS LAKHELYELHAGYÁSI TILALOM HÁZI ŐRIZET

TÁVOLTARTÁS IDEIGLENES KÉNYSZERGYÓGYKEZELÉS ÓVADÉK

6. Korábbi kényszerintézkedés megszüntetésének és újabb kényszerintézkedés elrendelésének együttes alkalmazása:

6.1. Az újabb kényszerintézkedés elrendelésének adatai:

6.1.1. Az elrendelő bíróság megnevezése:

6.1.2. határozatának száma: és kelte: év hó nap.

6.1.3. A kényszerintézkedés határozatban megállapított lejáratának napja: év hó nap.

6.1.4. Az elrendelt kényszerintézkedés típusa:

ELŐZETES LETARTÓZTATÁS LAKHELYELHAGYÁSI TILALOM HÁZI ŐRIZET

TÁVOLTARTÁS IDEIGLENES KÉNYSZERGYÓGYKEZELÉS ÓVADÉK

6.2. A megszüntetett kényszerintézkedés adatai:

6.2.1. Az elrendelő bíróság megnevezése:

6.2.2. határozatának száma: és kelte: év hó nap.

6.2.3. Az elrendelt kényszerintézkedés típusa:

ELŐZETES LETARTÓZTATÁS LAKHELYELHAGYÁSI TILALOM HÁZI ŐRIZET

TÁVOLTARTÁS IDEIGLENES KÉNYSZERGYÓGYKEZELÉS ÓVADÉK

Kelt:....., év hó..... nap.

P. H.

.....
Az eljáró szerv képviselője

3. melléklet a 20/2009. (VI. 19.) IRM rendelethez

ARCKÉPMÁSKÍSÉRŐ ADATLAP

Terhelt személyazonosító adatai:

1. Személyi azonosító:
2. Családi és utónév:
3. Születési családi és utónév:
4. Előző családi és utónév:
5. Születési hely: idő: év hó nap.
6. Anyja születési családi és utóneve:
7. Neme: férfi vagy nő 8. Állampolgárság: Előző állampolgárság:
9. Lakóhely:

*4. melléklet a 20/2009. (VI. 19.) IRM rendelethez***Az arcképmásrögzítés módja**

Az arcképmásrögzítést a gyanúsított kihallgatását vagy befogadását követő legrövidebb időn belül, legfeljebb a meg-alapozott gyanú közlésétől vagy a befogadástól számított következő munkanap 16:00 óráig kell elvégezni.

Az arcképmás rögzítésekor a terheltnek állnia kell. A terhelt szemének teljesen nyitva kell lenniük, arckifejezése nem lehet szándékosan torzított, homloka és fülei a hajzattól szabadon legyenek úgy, hogy jól látszódjon a homloka és az arc-éle. Ha a terhelt általában szemüveget visel (ide nem értve a napszemüveget), az arcképmásrögzítés során viselnie kell saját szemüvegét.

Az első arcképmást rögzítő képen a terhelt természetes fejtartással oldalnézetben szerepeljen úgy, hogy a fényképező-gép felé a jobb arcfelét nézzen. A fényképezéskor a terhelt egész testhelyeztetel oldalnézetben álljon a fényképezőgép sík-jához képest.

A második arcképmás rögzítő felvételen a terhelt egyenes fejtartással, a fényképezőgép síkjával szembenézetben ke-rüljön rögzítésre.

A harmadik arcképmás rögzítő felvételen a terhelt egyenes fejtartással, kissé jobbra fordított arcával kerüljön rögzít-ésre úgy, hogy teste a fényképezőgép síkjával szembenézzen, csak az arca forduljon el jobbra oly módon, hogy bal arc-fele, valamint füle is látható legyen.

Az egész alakot ábrázoló képet álló helyzetben szemből és oldalról kell elkészíteni úgy, hogy a terhelt magassága a háttérben rögzített metrikus skáláról leolvasható legyen.

Az állókép kivételével a képeken szerepelnie kell azonosító táblának vagy a filmkockán megjelenő digitális felirat-nak. A számtábla három helyen rendelkezik cserélhető számrendszerrel. Az első számcsoport jelenti a nyilvántartási szá-mot, a második a fénykép készítésének évét, a harmadik a fényképezendő személy magasságát centiméter mértékegység-ben meghatározva. A táblán jelölni kell annak a szervnek a szervkódját, amelyik a nyilvántartásba vételt elrendelte. A számtáblát úgy kell elhelyezni, hogy a tábla felső széle a megfelelő testhelyzetbe állított terhelt állcsúcsától függőlege-sen lefele 100–120 mm-re kerüljön.

Az arcképmásrögzítéshez a háttér csak világosszürke, sík, homogén, nem tükröződő felület lehet. A terheltet az ár-nyékmentes arcképmásrögzítés céljából a háttértől kb. 100–150 mm-re kell állítani úgy, hogy ne támaszkodjon a felület-nek. A terhelt megvilágítását megfelelő villanó berendezés (ún. körvaku) biztosítja úgy, hogy a fényesség ne legyen túl-telített.

Az arcképmásrögzítéskor a fényképezőgép objektív tengelyének a jobb szemzug magasságával kell megegyeznie. Fényképfelvételeket a fényképezőgép függőlegesre állított képsíkjával kell végrehajtani.

A rögzített arcképmásnak a képmező közepében kell elhelyezkedni, a képen a fej és az azonosító tábla töltse ki az egész képmezőt, a tábla alsó széle a képmező alsó szélére illetve helyezkedjen el. A fejtető a kép felső szélére illesz-kedjen.

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
21/2009. (VI. 19.) IRM
rendelete**

**a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok
nyilvántartása részére történő adatközlés,
valamint az ujj- és tenyéryomatvétele
és a szájnyalakártya-törlet levételének
részletes technikai szabályairól**

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 96. § (2) bekezdés *b)* és *c)* pontjában kapott felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *h)* pontjában foglalt feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. §

E rendelet alkalmazásában:

a) ujj- és tenyéryomat-rögzítés: ujj- és tenyéryomtörédeknek a bűncselekmény helyszínén vagy a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon való rögzítése;

b) ujj- és tenyéryomatvétele: az ujj- és tenyéryomatnak a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Bnytvt.) 44. §-ában meghatározott bűncselekmény miatt büntetőeljárás alatt álló személytől vagy a Bnytvt. 48. §-a alapján bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személytől való felvétele;

c) DNS-minta-rögzítés: a DNS-profil meghatározására alkalmas DNS-mintának a bűncselekmény helyszínén vagy a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon való rögzítése;

d) DNS-mintavétel: a DNS-profil meghatározására alkalmas DNS-mintának a Bnytvt. 59. §-ában meghatározott bűncselekmény miatt büntetőeljárás alatt álló személytől vagy a Bnytvt. 63. §-a alapján bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személytől való felvétele.

*Az ujj- és tenyéryomat-rögzítés,
az ujj- és tenyéryomatvétele, a DNS-minta-rögzítés,
valamint a DNS-mintavétel szabályai*

2. §

Ha a nyomozást a Rendőrség végzi,

a) az ujj- és tenyéryomat és a DNS-minta rögzítését a rendőrségnél alkalmazott bűnügyi technikus,

b) az ujj- és tenyéryomatvétele és a DNS-mintavétel a gyanúsítottal szemben nyomozást végző nyomozó hatóság erre kijelölt és mintavételről oktatásban részesült tagja hajtja végre.

3. §

(1) Ha a nyomozást a Vám- és Pénzügyőrség végzi,
a) az ujj- és tenyéryomat és a DNS-minta rögzítését a Vám- és Pénzügyőrségnél alkalmazott bűnügyi technikus,
b) az ujj- és tenyéryomatvétele és a DNS-mintavétel a gyanúsítottal szemben nyomozást végző Vám- és Pénzügyőrség erre kijelölt és mintavételről oktatásban részesült tagja hajtja végre.

(2) Ha a DNS-mintavétel az (1) bekezdésben meghatározott módon nem lehetséges, a DNS-mintavételt a Vám- és Pénzügyőrséggel ebből a célból megállapodást kötött egészségügyi szervezet mintavételről oktatásban részesült alkalmazottja külön díj ellenében végzi.

4. §

(1) Ha a nyomozást ügyészség vagy katonai nyomozó hatóság végzi, az ujj- és tenyéryomat rögzítésére, a DNS-minta rögzítésére, az ujj- és tenyéryomatvétele, valamint a DNS-mintavételre a székhelye szerint illetékes rendőrkapitányságot keresi meg.

(2) Ha az ujj- és tenyéryomatvétele vagy a DNS-mintavételre büntetés-végrehajtási intézetben szabadságvesztés büntetését töltő elítélt esetében a szabadságvesztés büntetés megkezdését követően indult büntetőeljárásban van szükség, a nyomozást végző ügyészség vagy katonai nyomozó hatóság a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának büntetés-végrehajtási intézetet keresi meg.

(3) Az (1) és (2) bekezdés szerinti megkereséshez mel-
lékelni kell az ügyészség vagy a katonai nyomozó hatóság által kitöltött,

a) 3. melléklet szerinti ujjnyomatlap két, valamint

b) a bűnügyi nyilvántartási rendszer egyes nyilvántartásai részére történő adatközlés szabályairól szóló 20/2009. (VI. 19.) IRM rendelet 1. mellékletében az adatszolgáltatás teljesítéséhez meghatározott „1. számú adatlap Adatközlés a büntetőeljárás cselekményekről” nyomtatvány (a továbbiakban: 1. számú adatlap) egy példányát.

(4) Az (1) bekezdés szerinti megkeresés alapján az ujj- és tenyéryomat-rögzítést, a DNS-minta-rögzítést, az ujj- és tenyéryomatvétele, valamint a DNS-mintavételt – az (1) bekezdés alapján arra illetékes rendőrkapitányság állományához tartozó – a 2. §-ban meghatározott személy végzi.

(5) A (2) bekezdés szerinti megkeresés alapján az ujj- és tenyéryomtatvélt, valamint a DNS-mintavételt a szabadságvesztés büntetést végrehajtó büntetés-végrehajtási intézet kijelölt és mintavételről oktatásban részesült tagja végzi.

(6) Az (1) vagy a (2) bekezdés szerinti megkeresés alapján rögzített, valamint felvett ujj- és tenyéryomatot vagy DNS-mintát az illetékes rendőrkapitányság vagy a szabadságvesztés büntetést végrehajtó büntetés-végrehajtási intézet – az 1. számú adattal együtt – haladéktalanul megküldi a megkereső ügyészség vagy katonai nyomozó hatóság részére.

5. §

(1) Ha az ujj- és tenyéryomtatvéltre vagy a DNS-mintavételre a 4. § alapján kerül sor, az ujj- és tenyéryomtatvélt, valamint a DNS-mintavétel céljából történő megjelenés iránt – a szabadlábon lévő terhelt idézésével vagy a fogva lévő terhelt előállításának elrendelésével – az ügyészség vagy a katonai nyomozó hatóság intézkedik.

(2) A fogva lévő terheltet – a 4. § (2) bekezdésében meghatározott esetet kivéve – a rendőrség állítja elő.

6. §

Az ujj- és tenyéryomtatvélt vagy DNS-mintavételt az elítéltet befogadó büntetés-végrehajtási intézet kijelölt és mintavételről oktatásban részesült tagja végzi, ha

a) a Bnytv. 50. §-a alapján az elítélt ujj- és tenyéryomatát vagy

b) a Bnytv. 65. §-a alapján az elítéltől származó DNS-profil meghatározására alkalmas szájnyalakártya-törletet

a büntetés-végrehajtási intézet küldi meg a szakértői nyilvántartó szervnek.

7. §

(1) Az ujj- és tenyéryomtatvélt az 1. mellékletben meghatározott módszerrel, a DNS-mintavételt a 2. mellékletben meghatározott tartalmú mintavételi egységcsomaggal és az ott meghatározott módszerrel kell elvégezni.

(2) Az ujj- és tenyéryomtatvélt során az ujj- és tenyéryomatot a 3. mellékletben meghatározott ujjnyomatlapon kell rögzíteni, az ujjnyomatlapot belső azonosító kóddal kell ellátni.

(3) A DNS-mintavétel során a terheltől vagy a befogadott személytől szájnyalakártya-törletet kell venni. A

szájnyálkahártya-törletet mintavételi egységcsomag felhasználásával kell levenni. A levett szájnyalakártya-törletet a mintavételi egységcsomagba vissza kell helyezni és a mintavételről – a mintavételi egységcsomag részét képező – jegyzőkönyvet kell kitölteni, amit belső azonosító kóddal kell ellátni.

(4) A nem megfelelő ujj- és tenyéryomtatvélt, valamint a DNS-mintavevő eszköz szennyeződése esetén a mintavételt – a mintavételt végző szerv költségére – meg kell ismételni.

(5) Az e rendelet 3. melléklete szerinti ujjnyomatlapon, valamint a DNS-mintavételről készült jegyzőkönyvön szereplő eljáró szerv kódját és a bűncselekmény adatai cím alatt szereplő kódokat az eljáró nyomozó hatóság, nyomozó ügyész vagy ügyészségi nyomozó az egységes nyomozó hatósági és ügyészségi bűnügyi statisztikáról szóló IRM rendelet rendelkezéseinek megfelelően kiadott iránymutatás alapján tölti ki.

8. §

(1) Az ujj- és tenyéryomat, valamint a DNS-minta rögzítését a szakértői nyilvántartó szerv által előzetesen jóváhagyott eszközzel és módon kell végezni.

(2) Az ujj- és tenyéryomat, valamint a DNS-minta rögzítése során a helyszíni mintát, továbbá a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyat a 4. mellékletben meghatározott, megfelelően kitöltött és belső azonosító kóddal ellátott adatlapot mellékelve kell megküldeni a szakértői nyilvántartó szerv részére.

(3) Az e rendelet 4. melléklete szerinti adatlapokon szereplő eljáró szerv kódját és a bűncselekmény adatai cím alatt szereplő kódokat az eljáró nyomozó hatóság, nyomozó ügyész vagy ügyészségi nyomozó az egységes nyomozó hatósági és ügyészségi bűnügyi statisztikáról szóló IRM rendelet rendelkezéseinek megfelelően kiadott iránymutatás alapján tölti ki.

Adatközlés a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartása részére

9. §

(1) A daktiloszkópiai nyilvántartás részére az adatközlést

a) a nyomozó hatóság, az ügyészség, valamint a katonai nyomozó hatóság

aa) a 3. mellékletben meghatározott, megfelelően kitöltött és belső azonosító kóddal ellátott ujjnyomatlap két példányának a szakértői nyilvántartó szerv részére történő megküldésével,

ab) a 8. § (2) bekezdésében meghatározott módon,
b) a büntetés-végrehajtási intézet a 3. mellékletben meghatározott, megfelelően kitöltött és belső azonosító kóddal ellátott ujjnyomatlapnak a szakértői nyilvántartó szerv részére történő megküldésével teljesíti.

(2) Az adatközlést

a) a megalapozott gyanú közlésétől számított három – ha az ujj- és tenyéryomatvétel az ügyészség vagy a katonai nyomozó hatóság megkeresésére történik öt – munkanapon belül,

b) a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen végrehajtható szabadságvesztés büntetésre ítélt befogadását követően haladéktalanul,

c) az ujj- és tenyéryomat rögzítése esetén a rögzítéstől számított három munkanapon belül kell teljesíteni a szakértői nyilvántartó szerv részére.

10. §

(1) A DNS-profil-nyilvántartás részére az adatközlést

a) a nyomozó hatóság, az ügyészség, valamint a katonai nyomozó hatóság

aa) a mintavételi egységcsomag, valamint a megfelelően kitöltött és belső azonosító kóddal ellátott jegyzőkönyvnek a szakértői nyilvántartó szerv részére történő megküldésével,

ab) a 8. § (2) bekezdésben meghatározott módon,

b) a büntetés-végrehajtási intézet a mintavételi egységcsomag, valamint a megfelelően kitöltött és belső azonosító kóddal ellátott jegyzőkönyvnek a szakértői nyilvántartó szerv részére történő megküldésével teljesíti.

(2) Az adatközlést

a) a megalapozott gyanú közlésétől számított három – ha a DNS-mintavétel az ügyészség vagy a katonai nyomozó hatóság megkeresésére történik öt – munkanapon belül,

b) a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen végrehajtható szabadságvesztés büntetésre ítélt befogadását követően haladéktalanul,

c) az DNS-minta rögzítése esetén a rögzítéstől számított három munkanapon belül kell teljesíteni a szakértői nyilvántartó szerv részére.

11. §

(1) Ez a rendelet 2009. június 30-án lép hatályba.

(2) Hatályát veszti az ujj- és tenyéryomatvétel, a fényképezés, valamint a DNS-mintavétel szabályairól szóló 8/2000. (II. 16.) BM–IM–PM együttes rendelet.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

1. melléklet

a 21/2009. (VI. 19.) IRM rendelethez

Az ujj- és tenyéryomatvétel módja

Az ujj- és tenyéryomatot a 3. mellékletben mintaként meghatározott ujjnyomatlapon ujjnyomatfestékes eljárással vagy a szakértői nyilvántartást kezelő szerv által jóváhagyott elektronikus nyomatfelvételi berendezéssel kell felvenni.

Az elektronikus nyomatfelvételi berendezéssel felvett ujj- és tenyéryomatot egy példányban kell kiállítani. Az elektronikus nyomatfelvételi berendezéssel rögzített ujj- és tenyéryomat a berendezés használati utasításában leírtaknak megfelelően készül.

A festékes eljárással készített ujjnyomatlap anyaga legalább 100 gramm/m² minőségű papír.

Az ujjnyomatlapot két példányban, tollal, nyomtatott betűkkel vagy gépirással, olvashatóan kell kiállítani és a terheltnak, valamint az ujj- és tenyéryomatot felvevő személynek alá kell írnia.

Az ujj- és tenyéryomat felvétele előtt a terhelt kezeit szappannal, meleg vízzel meg kell mosni és szárazra kell törölni.

Az ujjnyomatok felvételét az ujjaknak a befestékezett lemezre történő ráforgatásával, majd – az adatlap első oldalának megfelelő rovataiban – az ujjak körömszéltől körömszélig történő átforgatásával kell elvégezni.

A rá- és az átforgatást a jobb hüvelykujjal kezdve – sorban haladva – a bal kisujjal befejezve kell végrehajtani.

Az együttes nyomatok rovatra a hüvelykujjakat egyenként, a többi ujjakat együttesen, átforgatás nélkül kell a papírra helyezni.

Ha valamelyik ujjról nem lehet nyomatot venni (hiányzik, csonkolt stb.), annak okát fel kell tüntetni a megfelelő rovatan.

A bal és jobb kéz tenyéryomatát 1–1 külön lapra kell felvenni.

A tenyéryomat felvételét hengerrel kell végrehajtani úgy, hogy a bőrfodorszál rajzolatok, valamint a tenyér minden része – a hüvelykujjpárna, a kisujjpárna, a csukló feletti rész, az ujjak alatti rész, valamint a tenyér közepe – jól látható legyen.

Az ujj- és tenyéryomatot a Bűnügyi Szakértői Kutató Intézet Daktiloszkópai Szakértői Osztály részére kell megküldeni.

2. melléklet

a 21/2009. (VI. 19.) IRM rendelethez

A DNS-mintavétel módja

A mintavételt abban az esetben lehet megkezdeni, ha az azt megelőző húsz percben a terhelt sem ételt, sem italt nem fogyasztott.

A DNS-minta biztosítására rendszeresített egységcsomag kinyitása után ellenőrizni kell a következőkben felsoroltak hiánytalan meglétét:

- 2 db szájnyalakahártya-törlet biztosítására alkalmas eszköz,
- 2 db vonalkóddal ellátott csövecske,
- 1 db kis nejlontasak,
- 1 db vonalkódos matrica,
- 1 pár egyszer használatos kesztyű,
- 1 db mintatartó kartondoboz,
- 2 db öntapadós zárócímke,
- 1 db vonalkóddal ellátott (jegyzőkönyvként szolgáló) adatlap.

Az adatlapon tollal, nyomtatott betűvel vagy gépirással, olvashatóan fel kell tüntetni:

- a terhelt családi és utónevét, születési családi és utónevét, nemét, születési helyét és idejét, anyja születési családi és utónevét, személyi azonosítóját, előző családi és utónevét, állampolgárságát, lakóhelyét,
- a bűncselekmény megnevezését, a Btk. szerinti minősítést,
- a bűncselekmény elkövetésének helyét és idejét,
- az eljáró nyomozó hatóság megnevezését, a büntetőügy iktatószámát,
- a mintavétel időpontját az év, hónap és nap megjelölésével.

Az adatlapot a mintavételt végzőnek és a terheltnek alá kell írnia.

A mintavételt végző személy az egységcsomagban található egyszer használatos kesztyűt köteles viselni a mintavételi eljárás egész ideje alatt.

A szájnyalakahártya-törlet biztosítására szolgáló eszközök egyikének mintavevő felületével a terhelt szájúregének oldalfalát határozott mozdulatokkal négyszer-öttször át kell törölni.

A mintavevő eszközt a mintatartó kartondoboz erre a célra kialakított tartórészébe kell helyezni, majd ugyanezt a folyamatot el kell végezni a másik mintavevő eszközzel is.

A két szájnyalakahártya-törletet tartalmazó kartondobozt össze kell csukni, és mindkét végét le kell ragasztani az öntapadós zárócímkével.

Ha a mintavevő eszköz szájnyalakahártya-törlet biztosítására szolgáló felülete a mintavétel során a terhelt szájúregén kívül más felülettel is érintkezik, a mintavételt meg kell szakítani, a mintavevő egységcsomagot ezt követően nem lehet felhasználni; a mintavevő egységcsomagot le kell zárni, és vissza kell küldeni a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet részére. A mintát új egységcsomag felhasználásával kell biztosítani.

A mintavétel befejezését követően az összegyűjtött hulladékot és az egyszer használatos kesztyűt a hulladéktárolóba kell dobni.

A kitöltött adatlapot, a szájnyalakahártya-törletet tartalmazó kartondobozt a 2 db vonalkóddal ellátott – a DNS-profil laboratóriumi meghatározása során felhasználásra kerülő – csövecskével együtt az egységcsomag szállítására szolgáló nagyméretű tasakba kell helyezni, és azt a terhelt jelenlétében le kell zárni.

A DNS-mintát a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet részére kell megküldeni.

3. melléklet a 21/2009. (VI. 19.) IRM rendelethez

 UJJNYOMATLAP FINGERPRINT CARD HUNGARY		Szakrendszeri (AFIS) azonosító: AFIS code:		
Vezetéknév: Surname:		Iktatószám: Reference number:		
Utónév: Forename(s):		Belső azonosító:		
Leánykori név: Maiden name:				
Anyja neve: Mother's name:				
Születési helye, ideje: Place, date of Birth:		Eljáró hatóság: Official: P. H.		
Neme: Sex:	Állampolgársága, személyi azonosító: Nationality, PIN:			
Ugyirat szám: Number:	Bűncselekmény: Offence:			
Aláírás (terheit, vétlen, sértett): Signature:	Lakcím: Address:			
ÁTFORGATOTT UJJLENYOMATOK – ROLLED IMPRESSIONS				
Jobb kéz – Right 1. Hüvelykujj – Thumb	2. Mutatóujj – Forefinger	3. Középujj – Middlefinger	4. Gyűrűsujj – Ringfinger	5. Kisujj – Littlefinger
Bal kéz – Left 6. Hüvelykujj – Thumb	7. Mutatóujj – Forefinger	8. Középujj – Middlefinger	9. Gyűrűsujj – Ringfinger	10. Kisujj – Littlefinger
Bal kéz együttes nyomata – Left Hand	Hüvelykujjak – Two Thumbs	Jobb kéz együttes nyomata – Right Hand		
Ujjnyomatot vette: Signature:	Dátum: Date:			

4. melléklet a 21/2009. (VI. 19.) IRM rendelethez

**Adatközlés a bűncselekmények helyszínén
és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített
ujj- és tenyérynnyomat, valamint DNS-profil nyilvántartásba vételére**

1. Adatközlés				
☐ a daktiloszkópiai nyilvántartásba;				
☐ a DNS-profil-nyilvántartásba.				
2. A bűncselekmény adatai:				
Kód és megnevezés	Btk. szerinti minősítés	Rend- beliség	Elkövetési hely	Elkövetési idő
□□□□□□□□□□□□□□□□				
□□□□□□□□□□□□□□□□				
□□□□□□□□□□□□□□□□				
3. A nyilvántartásba vételt kezdeményező nyomozó hatóság adatai				
3.1. Az eljáró szerv kódja és megnevezése: □□□□□□□-.....				
3.2. A büntetőügy iktatószáma:				
3.3. Az eljárásban rögzített bűnjeltárgy / bűnjelminta egyedi azonosítója:				

Kelt:....., 200.....évhónap

P.H.

.....
Az eljáró szerv képviselője

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
22/2009. (VI. 19.) IRM
rendelete**

**a bűnügyi nyilvántartó szerv által teljesített
adatszolgáltatás rendjéről,
valamint a bűnügyi nyilvántartásokban
kezelt adatok igazolására kiállított hatósági
bizonyítvány kiadásának részletes
eljárási rendjéről**

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 96. § (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés *q*) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem:

I. Fejezet

*A BŰNÜGYI NYILVÁNTARTÓ SZERV
ÁLTAL TELJESÍTETT ADATSZOLGÁLTATÁS
RENDJE*

*A bűnügyi nyilvántartási rendszer adatállományához
való közvetlen adathozzáférés*

1. §

(1) A bűnügyi nyilvántartási rendszer adatállományához elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével történő közvetlen adathozzáférés (a továbbiakban: közvetlen hozzáférés) gyakorlásához szükséges egyedi azonosítót a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Bnyt.) 68. §-ában meghatározott jogosult szerv (a továbbiakban: közvetlen hozzáférésre jogosult szerv) a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalához (a továbbiakban: Központi Hivatal) benyújtott kérelemben (a továbbiakban: egyedi azonosító iránti kérelem) igényli.

(2) Az egyedi azonosító iránti kérelemnek tartalmaznia kell:

- a) a Bnyt. 68. §-a alapján közvetlen hozzáférésre jogosult szerv
 - aa) megnevezését,
 - ab) levelezési címét.

b) a Bnyt. 70. § (2) bekezdésében meghatározott, a közvetlen hozzáférési jog gyakorlására felhatalmazott személy (a továbbiakban: hozzáférésre felhatalmazott személy)

- ba) családi és utónevét,
- bb) személyi azonosítóját,
- bc) beosztását,
- bd) szervezeti egységét,
- be) hozzáférési jogosultságának teljes vagy korlátozott terjedelmét,
- bf) korlátozott hozzáférési jogosultsága esetén a jogosultsággal érintett adatkört.

(3) A közvetlen hozzáférésre jogosult szerv az egyedi azonosító iránti kérelem benyújtásával egyidejűleg, a tájékoztatáshoz való joga teljesítése érdekében megküldi a Központi Hivatal részére a következő adatait:

- a) telefonszám,
- b) telefaxszám,
- c) elektronikus levélcím.

(4) A (2) bekezdés *ba*)–*bf*) pontjában meghatározott adatokban bekövetkezett változásról a közvetlen hozzáférésre jogosult szerv – az adatváltozást követő három munkanapon belül – értesíti a Központi Hivaltalt.

2. §

A Központi Hivatal az egyedi azonosító iránti kérelem beérkezésétől számított öt munkanapon belül tájékoztatja a közvetlen hozzáférésre jogosult szervet a hozzáférésre felhatalmazott személy egyedi azonosítójáról, valamint a közvetlen hozzáférés gyakorlásához szükséges technikai ismeretekről.

3. §

(1) A közvetlen hozzáféréssel történő adatátvitel teljesítéséhez meg kell jelölni:

- a) a közvetlen hozzáférésre jogosult szerv megnevezését,
- b) a hozzáférésre felhatalmazott személy egyedi azonosítóját,
- c) a közvetlen hozzáférés célját, jogalapját,
- d) a közvetlen hozzáféréssel érintett, a bűnügyi nyilvántartási rendszerben nyilvántartott személy
 - da) születési családi és utónevét, születési helyét és idejét, valamint anyja születési családi és utónevét vagy
 - db) születési családi és utónevét és személyi azonosítóját.

(2) A Központi Hivatal a közvetlen hozzáférést gyakorló szerv részére haladéktalanul, elektronikus úton továbbítja azokat az adatokat, amelyek tekintetében a közvetlen hozzáférésre való jogosultság fennáll, ezzel egyidejűleg adatvédelmi záradékban hívja fel a figyelmet az adatok jogszerű felhasználásának követelményére.

Adattovábbítás adatigénylés alapján

4. §

(1) A Bnytv. 69–70. §-ában meghatározott feltételeknek megfelelő jogosult (a továbbiakban: adatigénylő) által a Központi Hivatalhoz benyújtott adatigénylési kérelemnek (a továbbiakban: adatigénylési kérelem) tartalmaznia kell:

- a) az adatigénylő nevét vagy megnevezését,
- b) a Bnytv. 69. § (2) bekezdésében meghatározott adatokat,
- c) a Bnytv. 70. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott adatokat,
- d) az adatigényléssel átvenni kívánt adatok körének pontos megjelölését.

5. §

Ha az adatigénylő jogosult az igényelt adatok átvételére, azokat részére a Központi Hivatal – az adatigénylési kérelem beérkezésétől számított öt munkanapon belül – továbbítja, egyidejűleg adatvédelmi záradékban hívja fel figyelmét az adatok jogszerű felhasználására.

II. Fejezet

*A BŰNÜGYI NYILVÁNTARTÁSOKBAN KEZELT
ADATOK IGAZOLÁSÁRA KIÁLLÍTOTT HATÓSÁGI
BIZONYÍTVÁNY KIADÁSA*

*A kérelmező kérelmére, saját adatainak továbbítása
céljából kiadott hatósági bizonyítvány*

6. §

(1) A Bnytv. 73. § (1) bekezdésében meghatározott hatósági bizonyítvány (a továbbiakban: hatósági bizonyítvány) kiállítása iránti, az igazolás alanya által adattovábbítási kérelmon vagy elektronikus úrlapon előterjesztett kérelemnek (a továbbiakban együtt: adattovábbítási kérelem) tartalmaznia kell:

- a) a kérelmezőnek a Bnytv. 69. § (2) bekezdésében meghatározott adatait,
- b) az adattovábbítás címzettjének
- ba) megnevezését,
- bb) a postai kézbesítéshez szükséges címét vagy a kérelmező által ismert, a központi elektronikus szolgáltató rendszeren történő adattovábbításhoz szükséges elektronikus címét,

c) a kérelmező nyilatkozatát arról, hogy mely, a Bnytv. 72. § (2) bekezdés a)–e) pontjában meghatározott tény igazolását kéri,

d) a hatósági bizonyítvány felhasználásának célját,

e) a Bnytv. 71. § (1) bekezdés b) pontja alapján előterjesztett adattovábbítási kérelem (a hatósági bizonyítvány külföldön történő felhasználása) esetén ennek megjelölését,

f) ha a kérelmező soron kívüli eljárás lefolytatását kéri, a kérelmező erről szóló nyilatkozatát,

g) ha a kérelmező az adattovábbítási eljárásért megfizetett igazgatási szolgáltatási díjról szóló számla kiállítását nem saját maga számára kéri, a számlán feltüntetendő személy nevét vagy megnevezését, valamint címét,

h) ha a kérelmező az adattovábbítási kérelmet adattovábbítási kérelmon nyújtja be, a kérelmező saját kezű aláírását.

(2) A Bnytv. 72. § (3) bekezdése alapján előterjesztett adattovábbítási kérelem az (1) bekezdés a), b), d), e), f), g) és h) pontjában meghatározottakon kívül tartalmazza:

a) azon – a bünyügyi nyilvántartási rendszerben kezelt – adatok megjelölését, amelyre vonatkozó tény igazolását a kérelmező kéri,

b) azon törvényi rendelkezések megjelölését, amelyek alapján az adattovábbítás címzettje a hatósági bizonyítványban igazolt adatok kezelésére jogosult.

(3) Az adattovábbítási kérelem tartalmazhatja a kérelmezőnek a Bnytv. 71. § (3) bekezdése szerinti nyilatkozatát is.

(4) Az adattovábbítási kérelemhez – adattovábbítási kérelmon történő benyújtás esetén – csatolni kell az adattovábbítási eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj megfizetését igazoló postai készpénz-átutalási megbízás feladóvevényét.

(5) Ha a kérelmező az adattovábbítási kérelmét az ügyfélkapuján keresztül elektronikus úrlapon nyújtja be, az adattovábbítási eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj megfizetésekor a banki átutalás közlemény rovatában fel kell tüntetni a #3109 technikai számot, valamint az adattovábbítási kérelemnek a központi elektronikus szolgáltató rendszerbe megküldését követően kapott visszaigazolóson szereplő érkeztető számot.

7. §

(1) Az adattovábbítási kérelmon postai értékcsikként a postahivataloknál szerezhető be és – hibás kitöltése esetén – a postai előírásoknak megfelelően cserélhető ki.

(2) Az adattovábbítási kérelem ügyfélkapun keresztül történő benyújtásához szükséges elektronikus úrlapot a Központi Hivatal a honlapján és a kormányzati portálon közlésezi.

8. §

(1) Ha az adattovábbítási kérelemnek a Központi Hivatal helyt ad, a kérelemnek megfelelő hatósági bizonyítványt – az adattovábbítási kérelem beérkezésétől számított öt munkanapon belül – továbbítja az adattovábbítás címzettjének vagy a hatósági bizonyítvány külföldön történő felhasználása esetén a kérelmezőnek, egyidejűleg adatvédelmi záradékban hívja fel figyelmét az adatok jogszerű felhasználására.

(2) Ha az adattovábbítási kérelmet a Központi Hivatal – a kérelem szerint – soron kívül teljesíti, a kérelemnek megfelelő hatósági bizonyítványt – a soron kívüli adattovábbítási kérelem benyújtásától számított három munkanapon belül – továbbítja az adattovábbítás címzettjének vagy – a hatósági bizonyítvány külföldön történő felhasználása esetén – a kérelmező azt három munkanapon belül személyesen vagy meghatalmazottja útján átveheti a Központi Hivatalban.

(3) A hatósági bizonyítvány a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvényben meghatározottakon túl tartalmazza:

a) a kérelmezőnek a Bnytv. 69. § (2) bekezdésében meghatározott adatait,

b) a Bnytv. 72. § (2) bekezdés a)–e) pontjában meghatározott vagy a kérelmező által megjelölt – a bűnügyi nyilvántartási rendszerben kezelt adaton alapuló – azon tény igazolását, amely igazolására a kérelem irányult,

c) a hatósági bizonyítvány érvényességének idejét,

d) a Bnytv. 71. § (1) bekezdés b) pontja alapján előterjesztett adattovábbítási kérelemre kiállított hatósági bizonyítvány esetén „a hatósági bizonyítvány kizárólag külföldön történő felhasználás céljára szolgál” közlést.

(4) A hatósági bizonyítványt

a) postai úton, ajánlott küldeményként vagy

b) a központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül elektronikus úton kell kézbesíteni.

(5) A (4) bekezdésben foglalt módon kell kézbesíteni a kérelmező részére a Bnytv. 73. § (4) bekezdésében meghatározott, az adattovábbítási eljárást megszüntető végzést is.

A hatósági erkölcsi bizonyítvány

9. §

(1) A Bnytv. 74. § (1) bekezdésében meghatározott hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítása iránti, az igazolás alanya által erkölcsi bizonyítvány iránti kéréslapon vagy elektronikus úrlapon előterjesztett kérelem (a továbbiakban együtt: erkölcsi bizonyítvány iránti kérelem) tartalmazza:

a) a kérelmezőnek a Bnytv. 69. § (2) bekezdésében meghatározott adatait,

b) ha a kérelmező a hatósági erkölcsi bizonyítvány kézbesítését nem lakcímére kéri, a postai kézbesítéshez szükséges címet,

c) a kérelmező nyilatkozatát arról, hogy mely, a Bnytv. 72. § (2) bekezdés a)–d) pontjában meghatározott tény igazolását kéri,

d) ha a kérelmező soron kívüli eljárás lefolytatását kéri, a kérelmező erről szóló nyilatkozatát,

e) ha a kérelmező a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítása iránti kérelem teljesítésére irányuló eljárásért megfizetett igazgatási szolgáltatási díjról szóló számla kiállítását nem saját maga számára kéri, a számlán feltüntetendő személy nevét vagy megnevezését, valamint címét,

f) erkölcsi bizonyítvány iránti kéréslapon történő benyújtás esetén a kérelmező saját kezű aláírását.

(2) Az erkölcsi bizonyítvány iránti kérelemhez – erkölcsi bizonyítvány iránti kéréslapon történő benyújtás esetén – csatolni kell az erkölcsi bizonyítvány iránti kérelem teljesítésére irányuló eljárásért (a továbbiakban: erkölcsi bizonyítvány iránti eljárás) fizetendő igazgatási szolgáltatási díj megfizetését igazoló postai készpénz-átutalási megbízás feladóvevényét.

(3) Ha a kérelmező az erkölcsi bizonyítvány kérelmét az ügyfélkapuján keresztül elektronikus úrlapon nyújtja be, az erkölcsi bizonyítvány iránti eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj megfizetésekor a banki átutalás közlemény rovatában fel kell tüntetni a #3108 technikai számot, valamint az adattovábbítási kérelemnek a központi elektronikus szolgáltató rendszerbe megküldését követően kapott visszaigazolásán szereplő érkeztető számot.

10. §

(1) Az erkölcsi bizonyítvány iránti kéréslap postai értékcsikként a postahivataloknál szerezhető be, az erkölcsi bizonyítvány iránti kéréslap – hibás kitöltése esetén – a postai előírásoknak megfelelően cserélhető ki.

(2) Az erkölcsi bizonyítvány iránti kérelem ügyfélkapun keresztül történő benyújtásához szükséges elektronikus úrlapot a Központi Hivatal a honlapján és a kormányzati portálon közzéteszi.

11. §

(1) Ha az erkölcsi bizonyítvány iránti kérelemnek a Központi Hivatal helyt ad, a kérelemnek megfelelő hatósági erkölcsi bizonyítványt – az erkölcsi bizonyítvány iránti kérelem beérkezésétől számított öt munkanapon belül – megküldi a kérelmezőnek, egyidejűleg adatvédelmi

záradékban hívja fel figyelmét az adatok jogszerű felhasználására.

(2) Ha az erkölcsi bizonyítvány iránti kérelmet a Központi Hivatal – a kérelem szerint – soron kívül teljesíti, az erkölcsi bizonyítványt a kérelmező három munkanapon belül személyesen vagy meghatalmazottja útján átveheti a Központi Hivatalban.

(3) A hatósági erkölcsi bizonyítvány a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvényben meghatározottakon túl tartalmazza:

a) a kérelmezőnek a Bnytv. 69. § (2) bekezdésében meghatározott adatait;

b) a Bnytv. 72. § (2) bekezdés a)–d) pontjában meghatározott azon tény igazolását, amely igazolására a kérelem irányult; valamint

c) a hatósági erkölcsi bizonyítvány érvényességének idejét.

(4) A hatósági erkölcsi bizonyítványt postai úton, ajánlott küldeményként – a kérelemben foglaltaknak megfelelően – a kérelmező részére a kérelemben megjelölt címre kell kézbesíteni.

12. §

Ez a rendelet 2009. június 30-án lép hatályba.

13. §

Ha a Bnytv. 68. § (1) bekezdésében meghatározott jogosult szerv az e rendelet hatálybalépését megelőzően hozzáférésre felhatalmazást adott, a felhatalmazott személy a Központi Hivatal által képzett egyedi azonosítóját 2009. szeptember 30-ig használhatja fel azzal, hogy a felhatalmazással csak a Bnytv. 68. § (1) bekezdésében meghatározott közvetlen hozzáférés teljesíthető. Az egyedi azonosító megújítását a Központi Hivatal részére benyújtott egyedi azonosító iránti kérelemben 2009. szeptember 15-ig kell igényelni.

14. §

(1) Hatályát veszti a hatósági erkölcsi bizonyítványról szóló 6/2000. (II. 11.) BM rendelet. Ez a rendelkezés az e rendelet hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

(2) 2009. október 1-jén hatályát veszti a 13. §. Ez a rendelkezés 2009. október 2-án hatályát veszti.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

Az igazságügyi és rendészeti miniszter 23/2009. (VI. 19.) IRM rendelete

a bűnügyi nyilvántartásokból a kérelmező saját adatairól történő adattovábbítási eljárásért és a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítása iránti kérelem teljesítésére irányuló eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjról

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 96. § (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés q) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 169/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § b) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következőket rendelem:

1. §

(1) A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Bnytv.) 71. § (1) bekezdésében meghatározott adattovábbítási eljárás (a továbbiakban: adattovábbítási eljárás) díja – az elsőfokú eljárásban – 2200 forint.

(2) A Bnytv. 74. § (1) bekezdésében meghatározott, a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiadására irányuló eljárás díja – az elsőfokú eljárásban – 2200 forint.

(3) Soron kívüli eljárás kérelmezése esetén az (1) és (2) bekezdésben meghatározott eljárások díja 4400 forint.

2. §

Az 1. §-ban meghatározott eljárásokban az elsőfokú határozat elleni fellebbezés díja 2200 forint.

3. §

(1) Az 1. § szerinti díjat a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala elnevezésű, 10023002-01451935-00000000 számú számlára kell megfizetni.

(2) A 2. § szerinti díjat az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium elnevezésű, 10032000-01483305-00000000 számú számlára kell megfizetni.

4. §

(1) A díjfizetési kötelezettséget az eljárás megindításával egyidejűleg banki átutalással vagy az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium által kibocsátott, a postahivataloknál postai értékcsikként beszerezhető postai készpénz-átutalási megbízással kell teljesíteni.

(2) Ha a kérelmező az adattovábbítási eljárás iránti kérelmét vagy a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiadására irányuló kérelmét ügyfélkapun keresztül elektronikus úrlapon nyújtja be, az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésekor a banki átutalás közlemény rovatában fel kell tüntetni

a) az adattovábbítási eljárás iránti kérelem esetén a #3109 technikai számot, valamint az adattovábbítási kérelemnek a központi elektronikus szolgáltató rendszerbe megküldését követően kapott visszaigazoláson szereplő érkeztető számot,

b) a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiadására irányuló kérelem esetén a #3108 technikai számot, valamint a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiadására irányuló kérelemnek a központi elektronikus szolgáltató rendszerbe megküldését követően kapott visszaigazoláson szereplő érkeztető számot.

5. §

(1) Az első fokú eljárásért fizetendő díj a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala, a fellebbezési eljárásért fizetendő díj az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium működési bevétele.

(2) A díjak nyilvántartására és elszámolására az államháztartás szervezetei beszámolási és könyvvizelési kötelezettségének sajátosságairól szóló külön jogszabály rendelkezéseit kell alkalmazni.

6. §

Az 1. §-ban meghatározott eljárásokban

a) a díjfizetési kötelezettség keletkezésére az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 3. § (4) bekezdését,

b) a díjfizetés tárgyára az Itv. 28. § (2)–(3) bekezdését,

c) a díjfizetésre kötelezettek körének megállapítására az Itv. 31. § (1) bekezdés első mondatát és az Itv. 31. § (6)–(7) bekezdését,

d) a jogorvoslati eljárás díjának visszatérítésére az Itv. 32. §-át,

e) a díjfizetés módjára az Itv. 73/A. §-át,

f) a díjfizetés törlésére és visszatérítésére az Itv. 79. § (1)–(2) bekezdését és az Itv. 80. § (1) bekezdés f)–g) pontját

kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy illeték helyett díjat, állami adóhatóság helyett eljáró hatóságot, lelet helyett jegyzőkönyvet kell érteni.

7. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2009. június 30-án lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit a hatálybalépést követően benyújtott kérelemre induló eljárásokban kell alkalmazni.

(2) A (4) bekezdés 2009. szeptember 15-én lép hatályba.

(3) Az (1) bekezdésben a „– a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel –” szövegrész, a (2) és a (4) bekezdés 2009. szeptember 16-án hatályát veszti. Ez a bekezdés 2009. szeptember 30-án hatályát veszti.

(4) Az 1. § (1) és (2) bekezdésében a „2200 forint” szövegrész helyébe a „3100 forint” szöveg lép.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

A közlekedési, hírközlési és energiaügyi miniszter 25/2009. (VI. 19.) KHEM rendelete

**az állami tulajdonba tartozó országos közlekedési hálózattal, valamint az országos közlekedési hálózat fejlesztésével összefüggő egyes feladatok ellátásáról, továbbá a közlekedési hálózat finanszírozási célokat szolgáló egyes fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásának szabályairól szóló
8/2008. (III. 18.) GKM rendelet módosításáról**

Az állami tulajdonba tartozó országos közlekedési hálózattal, valamint az országos közlekedési hálózat fejlesztésével összefüggő egyes feladatok ellátásáról szóló rendelkezések tekintetében a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (3) bekezdés b) pont 4. alpontjában kapott felhatalmazás alapján, a közlekedési, hírközlési és energiaügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 133/2008. (V. 14.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, to-

vább a közlekedésihálózat-finanszírozási célokat szolgáló egyes fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásának szabályai tekintetében az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 124. § (9) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet 2. § 2. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 169/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § a) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

Az állami tulajdonba tartozó országos közlekedési hálózattal, valamint az országos közlekedési hálózat fejlesztésével összefüggő egyes feladatok ellátásáról, továbbá a közlekedési hálózat finanszírozási célokat szolgáló egyes fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásának szabályairól szóló 8/2008. (III. 18.) GKM rendelet (a továbbiakban: R.) 11. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A használati díj és pótdíj beszedésére külön jogszabályban kijelölt gazdálkodó szervezet a használati díjból és pótdíjból származó tényleges bevételeket a tárgyhónap utolsó napját követő 5. napon a KKK mint az Útpénztár kezelője, működtetője 10032000-01465488-00000000 számú előirányzat-felhasználási keretszámlája javára köteles befizetni. A KKK az így befolyt összeget haladéktalanul megfizeti a 7. § (1) bekezdésében megjelölt számla javára.”

2. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba, és 2009. június 30-án hatályát veszti.

(2) Az R. 11. § (1) bekezdésében a „kijelölt bizományossal” szövegrész helyébe a „külön jogszabályban kijelölt gazdálkodó szervezettel” szöveg, 11. § (3) bekezdésében a „bizományost” szövegrész helyébe a „használati díj és pótdíj beszedésére külön jogszabályban kijelölt gazdálkodó szervezetet” szöveg, a „bizományos” szövegrész helyébe a „használati díj és pótdíj beszedésére külön jogszabályban kijelölt gazdálkodó szervezet” szöveg lép.

(3) Az e rendelet hatálybalépését megelőzően a használati díj és pótdíj beszedésére külön jogszabályban kijelölt gazdálkodó szervezetnek a Közlekedésfejlesztési Koordinációs Központ mint az Útpénztár kezelője, működtetője részére megtörtént befizetései az R. e rendelettel megállapított rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

Hónig Péter s. k.,

közlekedési, hírközlési és energiaügyi miniszter

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 67/2009. (VI. 19.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványok, valamint folyamatban lévő ügyben alkalmazandó jogszabály alkotmányellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 193/P. § (1) bekezdése „86/A. §-96. §-ai” szövegrészéből a 90. §-ra vonatkozó rendelkezés alkotmányellenes, ezért azt a jelen határozat közzététele napjával megsemmisíti.

A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 193/P. § (1) bekezdése a következő szöveggel marad hatályban:

„193/P. § (1) Kölcsönzés esetén e törvény 3. §-ának (6) bekezdése, 76. §-ának (5)–(8) bekezdése, 76/B. §-a, 79. §-ának (5) bekezdése, 86/A–89. §-ai, 91–96. §-ai, 97. §-ának (2) bekezdése, 100. §-a, 106. §-a, 115–116. §-ai, 134. §-ának (1)–(2) és (5)–(6) bekezdése, 150. §-ának (1) bekezdése, 155. §-a (1) bekezdésének második mondata, a 167. §-ának (2)–(3) bekezdései, 170–170/D. §-a, a Harmadik részének X. fejezete, a 202. §-ának c)–d) pontja nem alkalmazhatók.”

Az alkotmányellenes jogszabályi rendelkezés a Pécsi Munkaügyi Bíróság előtt 6. M 1856/2004. szám alatt folyamatban lévő perben nem alkalmazható.

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 193/N. § (1) bekezdés második mondata alkotmányellenes, ezért azt 2009. október 31. napjával megsemmisíti. A megsemmisítés következtében a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 193/N. § (1) bekezdése a következő szöveggel marad hatályban:

„Kölcsönzés keretében történő foglalkoztatás időtartama alatt a szabadságot – eltérő megállapodás hiányában – a kölcsönvevő, egyébként a kölcsönbeadó adja ki. Az időpontot a kölcsönvevő csak rendkívül indokolt esetben változtathatja meg, és a munkavállalónak az ezzel

összefüggésben felmerült kárát, illetve költségeit köteles megtéríteni.”

3. Az Alkotmánybíróság a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény Munkaerő-kölcsönzés című XI. fejezete, valamint a 193/E. §–193/H. §-ai, 193/J. § (4) és (6) bekezdése, 193/K. § (3) bekezdése és 193/M. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére, valamint a mulasztásban megnyilvánuló alkotmány sértés megállapítására irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Köz-
lönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az Alkotmánybíróságon több indítványozó kezdeményezte a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) munkaerő-kölcsönzésre vonatkozó rendelkezései alkotmányossági felülvizsgálatát. Egy indítványozó szakszervezeti szövetség az Mt.-nek a „Munkaerő-kölcsönzés” címet viselő XI. fejezete és az abban foglalt egyes, tételesen is megjelölt rendelkezései [193/E. §–193/H. §, 193/J. § (4) és (6) bekezdés, 193/P. § (1) bekezdés, 193/K. § (3) bekezdés, 193/M. § (2) bekezdés, 193/N. § (1) bekezdés] alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Előzetesen utalt arra, hogy a kifogásolt jogintézményt bevezető, a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény, valamint az ezzel összefüggő törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2001. évi XVI. törvény (a továbbiakban: Módtv.) javaslatának indokolása tévesen hivatkozik – a támadott szabályozás megalkotásának szükségességét alátámasztandó – a 96/71/EK és a 91/383/EGK irányelvekre; felhívta továbbá a figyelmet arra, hogy az Mt. XI. fejezete „szinte az összes témában a többi munkavállalóhoz képest a munkavállaló számára hátrányosabban rendelkezik”. Az Mt. 193/E. §–193/H. §-ait az indítványozó „a munkabérre vonatkozó normatartalom hiánya miatt” az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésébe és a 70/B. § (2)–(3) bekezdésébe ütközőnek tartja, mert a törvény a kölcsönbeadó és a munkavállaló közötti munkaszerződésben csupán a munkavállaló személyi alapbérének meghatározását írja elő, s nem rögzíti, hogy a munkavállaló bére a kölcsönvevőnél „hogyan alakul”, illetve hogy „hol és hogyan kell szabályozni a kölcsönvevőnél végzett munkáért a kölcsönvevő fizetési kötelezettségét”, továbbá mert nem érthető, hogy az Mt. 193. § (3) bekezdés c) pontja alapján milyen bérelemekről kell tájékoztatást adni a munkáltatónak. Sérelmezi, hogy a kölcsönvevő által a kölcsönadónak fizetett összeg feltételeire és nagyságára

a feleknek nem kell megállapodást kötniük, s hogy ennek nincs kihatása a kölcsönadó által a munkavállalónak fizetett bérre, erre vonatkozóan a munkáltatói oldalon álló feleknek még közlési kötelezettségük sincs, ezért sérül az Alkotmány 70/B. § (3) bekezdése és kétséges az Mt. 160. §-ában előírt, a munkabérről részletes írásbeli elszámolás adására vonatkozó kötelezettség érvényesülése. Az indítványozó szerint kétséges az Mt.-nek a munka díjazására vonatkozó VII. fejezetében foglalt rendelkezések érvényesülése is, mert az Mt. 193/E. § (3) bekezdése a munkabérre vonatkozóan nem írja elő a kölcsönvevőnél irányadó rendelkezések alkalmazását, és nem tudható az sem, hogy a kölcsönvevőnél hatályos kollektív szerződés és egyéb bérszabályzatok érvényesek-e a kölcsönbe adott munkavállalókra. Az indítványozó az Mt. 193/J. § (4) bekezdését az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésébe ütközőnek véli, mert az általánostól (Mt. 92. §) eltérő rövidebb felmondási idő előírására, ezzel a jogviszony megszüntetése tekintetében a munkáltató számára is előnyösebb feltétel biztosítására a kölcsönzéses foglalkoztatás ideiglenes jellege nem adhat alapot. Az indítványozó szerint az Mt. 193/J. § (6) bekezdése, amely lehetőséget ad arra, hogy a felek írásbeli megállapodásban eltérjenek attól a szabálytól, amely a felmondási idő alatt kötelezővé teszi a munkavállaló munkavégzési kötelezettség alóli mentesítését, sérti az Mt. 93. § (1) bekezdésében foglalt „általános jogelvet”, ilyen jogról az Mt. 8. § (2) bekezdése szerint lemondani sem lehet, kényszerhelyzetbe hozza a munkavállalót, továbbá az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésébe ütköző megkülönböztetést valósít meg, mert módot ad a felmentési idő megrövidítésére. Az Mt. 193/P. § (1) bekezdését az indítványozó abban a részében tekinti az Alkotmány 66. § (1) bekezdésével és a 70A. § (1) bekezdésével ellentétesnek, amelyben kizárja az Mt. 90. §-ban foglalt felmondási tilalmak és korlátozások alkalmazását a munkaerő-kölcsönzés keretében foglalkoztatott munkavállalókra: az „antiszociális” szabály bevezetését a törvényhozó nem indokolta, a szabályozással érintett körnek az Alkotmány 66. § (1) bekezdésében írt egyenjogúságra vonatkozó joga is sérül. A 193/K. § (3) bekezdése az Mt. – nem létező, az indítványozó által feltehetően elírás folytán megjelölt – 70. § (1) bekezdése által tiltott diszkriminációt valósít meg a „többi munkavállalóval szemben”, mert az Mt. 96. §-ában foglaltaktól eltérően, kevésbé szigorú kritériumok alapján okot ad a munkavállaló munkaviszonyának azonnali hatályú megszüntetésére. Az Mt. 193/M. § (2) bekezdése szintén a diszkrimináció tilalmába ütközik, mert nincs törvényes indok arra, hogy a jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményeként az Mt. 100. § (4) bekezdésétől eltérő, kisebb mértékű átlagkereset fizetésére lehessen kötelezni a kölcsönadót. Az Mt. 193/N. § (1) bekezdése alkotmányellenességét az indítványozó az Mt. – szintén elírás eredményeként megjelölt, nem létező – 70. § (1) bekezdésével és az Alkotmány

70/B. § (4) bekezdésével való ellentét kapcsán állítja: a szabadság kiadása időpontjának munkavállalóval való előzetes közlését e szabály három napra rövidíti, amely megfosztja a munkavállalókat attól a lehetőségtől, hogy a szabadságot a családon belül megfelelő előrelátással tervezhessék. Az indítványozó az Mt. XI. fejezete valamennyi rendelkezése megsemmisítésére irányuló kérelmét az Alkotmány 70/A. (3) bekezdése és 70/B. § (1)–(3) bekezdése sérelme kapcsán a következő indokokra alapítja. A munkavállaló a kölcsönvevővel nem kerül „semmilyen jogviszonyba”, így ha a kölcsönbeadó nem tesz eleget bérfizetési kötelezettségének, a jogszabály még az egyetemlegesség szintjén sem biztosít jogot arra, hogy igényét a kölcsönvevővel szemben érvényesítse, ahol a munkát teljesítette, s ahol annak eredménye jelentkezett; a támadott szabályok visszaélészerű alkalmazása, a kölcsönbeadó és kölcsönvevő összejátszása eredményeként a munkavállalók bérigényüket nem tudják érvényesíteni. Ezt a problémát a munkaerő-kölcsönzési és a magán-munkaközvetítői tevékenység nyilvántartásba vételéről és folytatásának feltételeiről szóló 118/2001. (VI. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 6. § (2) bekezdése sem oldotta meg, a kölcsönzési tevékenység folytatásához szükséges, vagyoni biztosítékként letétbe helyezendő pénzösszeg ugyanis annak alacsony mértéke miatt alkalmatlan a kívánt cél elérésére. Az indítványozó jogszabály-szerkesztési és a normatartalom értelmezhetősége szempontjából kifogásolja az R. 6. § (2) bekezdését is, e szabály alkotmányossági vizsgálatára és megsemmisítésére irányuló indítványt azonban nem terjesztett elő, érvelésével a munkaerő-kölcsönzés keretében foglalkoztatottak munkabérigénye érvényesíthetőségének nehézségeit kívánta alátámasztani. Az Alkotmány 70/B. § (1) bekezdése sérelmét az indítványozó az Mt. tételesen megjelölt rendelkezései megsemmisítésére irányuló kérelmében foglaltakkal azonos indokok alapján állította.

Az Alkotmánybírósághoz fordult a Pécsi Munkaügyi Bíróság bírása is, aki – az előtte 6. M 1856/2004. szám alatt folyamatban lévő, munkaviszony megszüntetés jogellenességének megállapítása iránti per felfüggesztésével egyidejűleg – az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 38. §-a alapján kezdeményezte az Mt. 193/P. § (1) bekezdésébe foglalt azon rendelkezés megsemmisítését, amely szerint a munkaerő-kölcsönzés keretében történő foglalkoztatás esetén az Mt. 90. § (1) bekezdésének rendelkezései nem alkalmazhatók. Az Alkotmánybíróság a kezdeményezést úgy értelmezte, hogy az magában foglalja a támadott szabálynak az adott perben való alkalmazási tilalma kimondását is. A bírói kezdeményezés alapjául szolgáló ügyben a – veszélyeztetett terhességére tekintettel – 2004. szeptember 1-től táppénzes állományban lévő felperes munkaerő-kölcsönzés céljából létesített határozatlan idejű munkaviszonyát a munkáltató 2004. november 17-én kelt rendes fel-

mondásával megszüntette. A munkáltató a felmondást arra alapította, hogy a kölcsönvevő értesítése szerint a felperes huzamosabb ideje táppénzen tartózkodik, ezáltal a termelés munkáját hátráltatja, munkaköri feladatait nem tudja ellátni, s hivatkozott arra is, hogy az Mt. 193/P. §-a értelmében kölcsönzött munkaerőre nem vonatkozik az Mt. 90. §-ban meghatározott felmondási tilalom. Az indítványozó bíró szerint a támadott rendelkezés az Alkotmány 70/A. §-ába ütközik, mert a munkaerő-kölcsönzés keretében foglalkoztatottak hátrányos megkülönböztetésben részesülnek azokkal szemben, akik nem ezen atipikus jogviszonyban állnak határozatlan idejű alkalmazásban. Az indítványozó – bemutatva az Mt. 90. §-ának alkalmazási körét – utal arra, hogy a felmondási védelem időszakaként meghatározott életkörülmények, események az Alkotmány egyéb rendelkezései által is védett életviszonyok. Így az Mt. 90. § (1) bekezdés *a)–d)* és *e)* pontjához „kapcsolódóan az Alkotmány 70/D. § (1) bekezdése rögzíti a lehető legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez való jogot, a 70/E. § (1) bekezdése a szociális biztonsághoz való jogot. Az Mt. 90. § (1) bekezdése *b), d)* és *f)* pontja vonatkozásában az Alkotmány 66. § (2) bekezdése rögzíti, hogy a Magyar Köztársaságban az anyáknak a gyermek születése előtt és után külön rendelkezések szerint támogatást és védelmet kell nyújtani, a (3) bekezdés pedig, hogy a munka végzése során a nők védelmét külön szabályok is biztosítják. Az Alkotmány 67. § (1) bekezdése rögzíti, hogy minden gyermeknek joga van a családjá, az állam és a társadalom részéről arra a védelemre és gondoskodásra, amely megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges.” A fentiek alapján az indítványozó – a diszkrimináció tilalma mellett – az általa idézett alkotmányi rendelkezésekkel is ellentétesnek tartja a támadott rendelkezést. Kifejti továbbá, hogy az Mt. 90. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések a munkáltató szabad felmondási jogát korlátozó törvényi rendelkezések körébe tartoznak, amely törvényi megszorítások mindig kivételesnek tekintendők a szabad felmondás jogának generális alapelvehez képest, ezen alapelvvel szemben azonban a munkavállalók alkotmányos jogait védő rendelkezések indokoltak. A munkaerő-kölcsönzés – törvényi indokolásban kiemelt – sajátosságainak figyelembevételével sem tartja indokoltnak a munkáltató felmondási lehetőségének korlátját jelentő rendelkezés mellőzését, az érintett munkavállalói kör tekintetében az eltérésnek nincs kellő súlyú alkotmányos indoka. A megkülönböztetés nem objektív és ésszerű indokokon alapszik, az elérni kívánt cél (a fokozott rugalmasság) és az alkalmazott eszköz (a felmondási védelem mellőzése) „nem állnak egymással ésszerű arányban”, s nem alapozzák meg az eltérő bánásmódot az atipikus jogviszonyra vonatkozó sajátosságok sem. Így „nem lehet indokolt, hogy – a bíróság előtt folyó jelen peres eljárás felperesi pozíciójában álló – terhes munkavállaló az Alkotmány 66. § (2) és (3) bekezdéseiben, 67. § (1) beke-

désében és a 70/D. § (1) bekezdésében biztosított jogai miatt szenvedjenek csorbát, mert munkaerő-kölcsönzés keretében és nem klasszikus munkaviszony keretén belül alkalmazzák”. A felmentési védelemnek a munkaerő-kölcsönzés keretében alkalmazottakra való fenntartása indokolt, a nagyobb munkabiztonság jogpolitikai követelményei ez esetben is fenn kell, hogy álljanak. Megemlíti továbbá, hogy – bár indítványozói jogosultsággal e körben nem rendelkezik – a támadott szabályt több nemzetközi szerződéssel is ellentétesnek véli (így a 2004. évi CX. törvénnyel kihirdetett, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája által elfogadott, a magán-munkaközvetítő ügynökségekről szóló 181. számú Egyezmény 11. Cikkébe, valamint a 2004. évi CXI. törvény által kihirdetett, az anyaság védelméről szóló 183. számú Egyezmény 8. cikkének rendelkezéseibe is).

Egy további indítványozó utólagos normakontrollra irányuló indítványában az Alkotmány 66. § (2) bekezdése sérelmére hivatkozva kezdeményezte az Mt. 193/P. § (1) bekezdése azon rendelkezése alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését, amely – az Mt. 86/A. §–96. §-ai alkalmazásának a munkaerő-kölcsönzésre való kizárásával – az Mt. 90. § (1) bekezdés e) pontjában írt felmondási tilalmakat nem engedi érvényesülni a kölcsönzött munkavállaló munkaviszonya rendes felmondással való megszüntetése esetén. Indítványában vázolta saját esetét, miszerint munkáltatója előbb „átjelentette” egy munkaerő-kölcsönző céghez, majd onnan visszakölcsönözte, ezt követően pedig, amikor is a GYES igénylése mellett kívánt volna munkába állni, nem „vették vissza”, továbbá arra hivatkozott, hogy a GYES-en lévő személyek védelmére vonatkozó szabálynak érvényesülnie kellene a kölcsönzés keretében foglalkoztatottakra is.

2. Az Alkotmánybíróság az indítványokat azok részbeni tartalmi azonosságára tekintettel – az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, többször módosított és egységes szerkezetbe foglalt 2/2009. (I. 12.) Tü. határozat (ABK 2009. január, 3.) 28. § (1) bekezdése alapján – egyesítette, és egy eljárásban bírálta el.

3. Az Alkotmánybíróság észlelte, hogy a törvényhozó az utólagos normakontrollra irányuló indítványokkal érintett egyes rendelkezéseket az indítványok benyújtását követően több ízben, legutóbb a Munka Törvénykönyvről szóló 1992. évi XXII. törvény, valamint egyéb munkaügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2005. évi CLIV. törvényben (a továbbiakban: Mtm1.), majd az egyes munkaügyi tárgyú és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2007. évi XIX. törvényben (a továbbiakban: Mtm2.) módosította. Mivel a módosítások az indítványokban felvetett problémákat – a jelen határozat indokolása III.2.2. pontjában bemutatottak szerint – csak kis

részben érintették, az Alkotmánybíróság a vizsgálatot a jelenleg hatályos rendelkezésekre nézve folytatta le.

4. Az Alkotmánybíróság eljárása során – álláspontja kifejtése végett – beszerezte a szociális és munkaügyi miniszter, valamint az igazságügyi és rendészeti miniszter véleményét.

II.

Az indítványok elbírálása során figyelembe vett jogszabályok:

1. Az Alkotmány rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„66. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a férfiak és a nők egyenjogúságát minden polgári és politikai, valamint gazdasági, szociális és kulturális jog tekintetében.

(2) A Magyar Köztársaságban az anyáknak a gyermek születése előtt és után külön rendelkezések szerint támogatást és védelmet kell nyújtani.

(3) A munka végzése során a nők és a fiatalok védelmét külön szabályok is biztosítják.”

„67. § (1) A Magyar Köztársaságban minden gyermeknek joga van a családja, az állam és a társadalom részéről arra a védelemre és gondoskodásra, amely a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges.”

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.

(2) Az embereknek az (1) bekezdés szerinti bármilyen hátrányos megkülönböztetését a törvény szigorúan bünteti.

(3) A Magyar Köztársaság a jogegyenlőség megvalósulását az esélyegyenlőtlenségek kiküszöbölését célzó intézkedésekkel is segíti.”

„70/B. § (1) A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a munkához, a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához.

(2) Az egyenlő munkáért mindenkinek, bármilyen megkülönböztetés nélkül, egyenlő bérhez van joga.

(3) Minden dolgozónak joga van olyan jövedelemhez, amely megfelel végzett munkája mennyiségének és minőségének.

(4) Mindenkinek joga van a pihenéshez, a szabadidőhöz és a rendszeres fizetett szabadsághoz.”

„70/D. § (1) A Magyar Köztársaság területén élőknek joguk van a lehető legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez.”

„70/E. § (1) A Magyar Köztársaság állampolgárainak joguk van a szociális biztonsághoz; öregség, betegség, rokkantság, özvegység, árvaság és önhibájukon kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén a megélhetésükhöz szükséges ellátásra jogosultak.”

2. Az Mt. indítványokkal érintett rendelkezései:

A munkaerő-kölcsönzés

„193/B. § (1) A kölcsönbeadóval munkaerő-kölcsönzés céljából létesített munkaviszonyra e törvény szabályait az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A külön jogszabály szerinti alkalmi munkavállalói könyvvel munkaerő-kölcsönzés céljából munkaviszonyt létesíteni nem lehet.

193/C. § E törvény alkalmazásában

a) munkaerő-kölcsönzés: az olyan tevékenység, amelynek keretében a kölcsönbeadó a vele kölcsönzés céljából munkaviszonyban álló munkavállalót ellenérték fejében munkavégzésre a kölcsönvevőnek átengedi (a továbbiakban: kölcsönzés);

b) kölcsönbeadó: az a munkáltató, aki a vele kölcsönzés céljából munkaviszonyban álló munkavállalót munkavégzésre, kölcsönzés keretében a kölcsönvevőnek átengedi és munkáltatói jogait, illetve kötelezettségeit a kölcsönvevővel megosztva gyakorolja (a továbbiakban: kölcsönbeadó);

c) kölcsönvevő: az a munkáltató, aki a kölcsönzés keretében átengedett munkavállalót foglalkoztatja és munkáltatói jogait, illetve kötelezettségeit a kölcsönbeadóval megosztva gyakorolja.

193/D. § (1) Kölcsönbeadó csak az a belföldi székhelyű, a tagok korlátolt felelősségével működő gazdasági társaság, közhasznú társaság vagy – a vele tagsági viszonyban nem álló munkavállaló vonatkozásában – szövetkezet lehet, amelyik megfelel az e törvényben, illetve az egyéb jogszabályban foglalt feltételeknek, és az állami foglalkoztatási szerv nyilvántartásba vette.

(2) Tilos munkavállaló kölcsönzése:

a) jogszabály által meghatározott tilalomba ütköző munkavégzésre,

b) a kölcsönvevő olyan munkahelyén, illetve telephelyén történő munkavégzésre, ahol sztrájk van, a sztrájkot megelőző egyeztetés kezdeményezésétől a sztrájk befejezéséig, illetve

c) ha a kölcsönvevőnél a munkavállaló munkaviszonya – a munkáltató működésével összefüggő okra alapozott rendes felmondásával, illetve a próbaidő alatt azonnali hatályú megszüntetésével – legfeljebb hat hónapja szűnt meg.

(3) A kölcsönbeadó, a kölcsönvevő és a munkavállaló a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során köteles együttműködni.

(4) A kölcsönbeadó és a kölcsönvevő között létrejött megállapodásban nem lehet korlátozni, illetve kizárni azokat a jogokat, amelyek a munkavállalót e törvény, illetve más jogszabály alapján megilletik.

(5) A kölcsönvevő a munkavállalót más munkáltatónál történő munkavégzésre nem kötelezheti.

(6) Az (1)–(5) bekezdés rendelkezéseitől érvényesen eltérni nem lehet.

193/E. § (1) Semmis a munkavállaló és a kölcsönbeadó között létrejött olyan megállapodás, amely

a) a munkaviszony megszűnése, illetve megszüntetése után a kölcsönvevővel való jogviszony létesítési tilalmat vagy korlátozást ír elő;

b) alapján a munkavállalónak a kölcsönbeadó javára díjazást (közvetítési díjat) kell fizetni, ha a kölcsönvevővel kíván jogviszonyt létesíteni.

(2) A kölcsönzés során a munkáltatót megillető jogokat és kötelezettségeket a kölcsönbeadó és a kölcsönvevő – megállapodásuk szerint – megosztva gyakorolja. A munkaviszony megszüntetésének jogát kizárólag a kölcsönbeadó gyakorolhatja, a munkaviszony megszüntetésére irányuló jognyilatkozatot a munkavállaló a kölcsönbeadóval közli.

(3) A munkavállalóra a kölcsönvevőnél irányadó munkarendre, munkaidőre, pihenőidőre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(4) Ha a munkaviszony nem kölcsönzés céljából jött létre, a munkaszerződés nem módosítható annak érdekében, hogy a munkáltató a munkavállalót kölcsönzés keretében foglalkoztassa.

193/F. § (1) A kölcsönbeadó munkabér-fizetési kötelezettségét nem érinti, ha a kölcsönvevő a kölcsönbeadónak járó díjat esedékességekor nem fizette meg.

(2) A kölcsönbeadót terheli a munkaviszonnyal összefüggő valamennyi, a munkáltatót terhelő bevállási, adatszolgáltatási, levonási, befizetési kötelezettség teljesítése. Ettől eltérően a kölcsönvevőt terhelik a 193/G. § (1) bekezdése alapján létrejött megállapodásban foglalt, a kölcsönvevő által a munkavállaló részére nyújtott juttatásokkal összefüggő, a munkáltatót terhelő ilyen kötelezettségek.

(3) Az (1)–(2) bekezdés rendelkezéseitől érvényesen eltérni nem lehet.

A kölcsönbeadó és a kölcsönvevő közötti jogviszony

193/G. § (1) A kölcsönbeadó és a kölcsönvevő közötti megállapodást írásba kell foglalni, és annak tartalmaznia kell legalább:

a) a munkaerő-kölcsönzés időtartamát,

b) a munkavégzés helyét,

c) az elvégzendő munka jellegét,

d) természetbeni munkabér, illetve juttatás esetén – ha ezeket a kölcsönvevő biztosítja – ezek ellentételezését.

A kölcsönbeadó és a kölcsönvevő megállapodhatnak arról, hogy a természetbeni munkabért, illetve a 165–165/A. §-ban szabályozott szociális juttatásokat (a továbbiakban: közvetlenül adott szociális juttatás) a munkavállaló közvetlenül a kölcsönvevőtől kapja meg.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott megállapodásban foglaltakon túl a kölcsönvevő írásban köteles tájékoztatni a kölcsönbeadót:

a) az irányadó munkarendről,

b) a munkáltatói jogkört gyakorló személy megnevezéséről [193/E. § (2) bekezdés],

c) a munkabérfizetés alapjául szolgáló adatok közlésének módjáról és határidejéről,

d) az elvégzendő munkára vonatkozó alkalmazási feltételekről, továbbá

e) minden olyan körülményről, amely a munkavállaló foglalkoztatása szempontjából lényeges.

(3) Eltérő megállapodás hiányában a kölcsönbeadó viseli a foglalkoztatással kapcsolatos jogszabályban meghatározott költségeket, így különösen a munkavállaló utazási költségeit és a munkavégzéshez szükséges egészségügyi alkalmassági vizsgálat díját. A kölcsönbeadó a kölcsönvevő kérése esetén köteles legkésőbb a munkavállaló munkába állásáig

a) az adózás rendjéről szóló törvény szerint a munkáltató és a kifizető által foglalkoztatott személy adataira vonatkozó, a biztosítási jogviszony kezdetéről szóló, állami adóhatósághoz teljesített bejelentése másolatát, valamint

b) a külön jogszabály szerinti kölcsönbeadóként történt nyilvántartásba vételét igazoló okirat másolatát a kölcsönvevő részére átadni.

(4) A kölcsönvevő – eltérő megállapodás hiányában – köteles legkésőbb a tárgyhónapot követő hónap ötödik napjáig a kölcsönbeadóval közölni mindazokat az adatokat, amelyek legkésőbb a munkabér 155. § (3) bekezdése alapján meghatározott időpontig történő kifizetéséhez szükségesek. Ha a munkaviszony a hónap közben szűnik meg, a kölcsönvevő az utolsó munkában töltött napot követő három munkanapon belül köteles a munkabérfizetéshez, valamint a 193/F. § (2) bekezdésében szereplő kötelezettsége teljesítéséhez szükséges adatokat a kölcsönbeadónak átadni. Ezen adatok körébe tartoznak a 193/H. § (9)–(10) bekezdésének alkalmazása esetén a kölcsönzött munkavállalóval a 142/A. § (2) bekezdése alapján egyenlő értékű munkát végző munkavállalót megillető, a 142/A. § (3) bekezdése szerinti egyes juttatások is.

(5) A munkavégzés időtartama alatt a kölcsönvevő minősül munkáltatónak

a) a munkavállaló munkavédelmére,

b) a nők, a fiatal munkavállalók, a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatására,

c) az egyenlő bánásmód követelményére,

d) a munkavégzésre,

e) a munkakör átadás-átvételére,

f) a munkaidőre és pihenőidőre, illetve ezek nyilvántartására vonatkozó szabályok betartása,

g) az (1) bekezdésben szereplő megállapodás megkötése esetén a természetbeni munkabér, valamint a közvetlenül adott szociális juttatás biztosítása tekintetében.

(6) A 193/H. § (9)–(10) bekezdésébe foglalt rendelkezés alkalmazása érdekében a kölcsönbeadó – a kölcsönzött munkavállaló előzetes hozzájárulásával – köteles a kölcsönvevőt tájékoztatni különösen a munkavállaló szakképzettségéről és szakmai tapasztalatairól.

(7) Semmis a kölcsönbeadó és a kölcsönvevő között létrejött megállapodás, ha a felek a 106. § (1) bekezdésében meghatározott tulajdonosi kapcsolatban állnak egymással.

(8) Ha a kölcsönvevőnél történő munkavégzés tényleges megkezdéséig

a) a kölcsönbeadó nem felel meg az e törvényben, illetve az egyéb jogszabályokban foglalt feltételeknek, vagy

b) a kölcsönbeadó nem köt a 193/H. § (1) bekezdés szerinti munkaszerződést,

a munkaviszony a kölcsönvevő és a munkavállaló között jön létre a munkavégzés tényleges megkezdésének napjával, a 193/G. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján meghatározott időtartamra.

(9) A (8) bekezdés *a)* pontja szerint létrejött munkaviszony esetén a munkaszerződés tartalmának megállapításakor

a) munkavégzési helynek az (1) bekezdés *b)* pontja szerinti helyet,

b) munkakörnek és személyi alapbérnek a kölcsönzött munkavállalónak a 193/H. § (1) bekezdés *b)*–*c)* pontja alapján meghatározott munkakörét és személyi alapbérét kell tekinteni.

(10) A (9) bekezdésben foglaltaktól eltérően, a (8) bekezdés *b)* pontja alapján létrejött munkaviszony esetén

a) a kölcsönzött munkavállaló munkakörét az (1) bekezdés *c)* pontja alapján az elvégzendő munka jellegének,

b) személyi alapbérét – a 142/A. § megfelelő alkalmazásával – a kölcsönzött munkavállalót foglalkoztató szervezeti egységnél azonos munkakört betöltő munkavállalók személyi alapbére mértékének, azonos munkakört betöltő munkavállaló hiányában a kölcsönvevő tevékenysége szerinti ágazatban, a kölcsönzött munkavállaló által betöltött munkakörben szokásosan érvényesülő személyi alapbér

alapulvételével kell meghatározni a munkaszerződésben.

(11) A (8) bekezdés *a)*–*b)* pontjában foglaltak együttes fennállása esetén a munkaszerződés tartalmának megállapításakor a (9)–(10) bekezdésben foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

(12) A (9)–(10) bekezdés alkalmazásakor, ha a munkaviszony időtartama a (8) bekezdés szerint nem határozható meg, a munkaviszonyt határozatlan időtartamúnak kell tekinteni.

(13) A (6)–(12) bekezdéstől érvényesen eltérni nem lehet.

A kölcsönbeadó és a munkavállaló között fennálló munkaviszony, a díjazás különös szabályai

193/H. § (1) A feleknek a munkaszerződésben meg kell állapodniuk

a) abban, hogy a munkaszerződés vagy a távmunkát végző foglalkoztatására irányuló munkaszerződés kölcsönzés céljából jön létre,

b) a munkavállaló személyi alapbérében,

c) a munkavégzés jellegében vagy a munkakörben.

(2) A munkaszerződésnek tartalmaznia kell a felek nevét, illetve megnevezését, a kölcsönbeadó nyilvántartásba vételi számát, valamint a munkavállaló és a kölcsönbeadó lényeges adatait is.

(3) A munkáltató – ha a munkaszerződés nem tartalmaz tájékoztatást – legkésőbb a munkaszerződés megkötésétől számított két héten belül, ezen túlmenően a *c)* pont szerint, a (9) vagy (10) bekezdésben foglaltak alkalmazásakor, legkésőbb az e szabályok szerinti jogosultság megállapításának kezdetétől számított két héten belül köteles a munkavállalót írásban tájékoztatni

- a)* a munkavégzés helyéről,
- b)* a kölcsönvevőnél irányadó munkarendről,
- c)* a munkabér egyéb elemeiről, ideértve a (9) vagy (10) bekezdés szerinti juttatások biztosításának feltételeit is,
- d)* a bérfizetés napjáról,
- e)* a munkába lépés napjáról,
- f)* a rendes szabadság mértékének számítási módjáról és kiadásának, illetve

g) a jogviszony megszüntetésének e fejezet által meghatározott szabályairól,

h) a kölcsönbeadóra és a munkavállalóra irányadó felmondási idő megállapításának szabályairól,

i) a munkaviszony megszüntetésére irányuló jognyilatkozat közlésének szabályairól, továbbá

j) arról, hogy a kölcsönbeadó kollektív szerződés hatálya alá tartozik-e.

(4) A (3) bekezdés *c)*, *d)*, *f)* és *h)* pontjában, valamint a 76/A. § (1) bekezdésének *b)*–*c)* pontjában előírt tájékoztatás jogszabály, illetve a kölcsönbeadóra kiterjedő hatályú kollektív szerződés rendelkezésére történő hivatkozással is megadható.

(5) A kölcsönbeadó megnevezésének, lényeges adatainak, továbbá a (3) bekezdésben meghatározott feltételek változásáról a kölcsönbeadó legkésőbb a változás hatálybalépését követő egy hónapon belül köteles írásban tájékoztatni a munkavállalót. Ettől eltérően a munkaviszonyra vonatkozó szabály módosítása esetén a (4) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(6) A (3) bekezdésben meghatározott kötelezettségen túlmenően, a kölcsönbeadó köteles – legkésőbb a munkavégzés tényleges megkezdése előtt – írásban tájékoztatni a munkavállalót az alábbiakról:

a) a kölcsönvevő neve, székhelye, telephelye, cégjegyzék száma, vagy ha ez utóbbi adat helyett jogszabály más nyilvántartási formát ír elő, ennek a száma;

b) a kölcsönvevőnél mely szerv vagy személy gyakorolja a munkavállaló vonatkozásában a munkáltatói jogkört;

c) a munkába járás, szállás és étkezés feltételei;

d) a munkarendre, a munkaidőre és pihenőidőre vonatkozó szabályok;

e) az elvégzendő munkára vonatkozó alkalmazási feltételek.

(7) Ha a kölcsönbeadó a munkaviszony fennállása alatt a munkavállaló foglalkoztatását nem biztosítja folyamatosan – eltérő megállapodás hiányában – legkésőbb a követ-

kező munkavégzés megkezdése előtt negyvennyolc órával köteles közölni a munkavállalóval

a) következő foglalkoztatásának helyét,

b) kezdő időpontját, várható tartamát, illetve

c) a munkavállaló jelentkezésére vonatkozó kötelezettségeket.

(8) Külföldi munkavégzés esetén a kiutaztatást csak akkor lehet megkezdeni, ha a munkavégzés helyén irányadó jog szerinti engedélyek beszerzése megtörtént.

(9) A kölcsönzés időtartama alatt a 142/A. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni a kölcsönvevővel munkaviszonyban álló, valamint a kölcsönzött munkavállaló vonatkozásában a személyi alapbér, a műszakpótlék, a rendkívüli munkavégzésért járó díjazás, továbbá az ügyelet, készenlét díjazása tekintetében, ha

a) a kölcsönvevőnél történő folyamatos munkavégzés tartama a 183 napot meghaladja, vagy

b) a kölcsönzött munkavállaló a kölcsönvevőnél történő munkavégzés megkezdésének időpontját megelőző két évben a kölcsönvevőnél – kölcsönzés alapján – összesen legalább 183 napot dolgozott. Ha a kölcsönvevőnél kölcsönzés alapján munkavégzéssel töltött összesített időtartam az újabb kölcsönzés alatt éri el a 183 napot, a fenti szabályt a 184. naptól kell alkalmazni.

(10) A (9) bekezdésben foglaltaktól eltérően, a 142/A. § (3) bekezdésében szereplő juttatások tekintetében kell a 142/A. § rendelkezéseit megfelelően alkalmazni a kölcsönvevővel munkaviszonyban álló, valamint a kölcsönzött munkavállaló vonatkozásában, ha

a) a határozott időre szóló kölcsönzés esetén a kölcsönvevőnél történő folyamatos munkavégzés időtartama a két évet, vagy

b) a határozatlan időre szóló kölcsönzés esetén a kölcsönvevőnél történő folyamatos munkavégzés időtartama az egy évet

meghaladja.

(11) A (9)–(10) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni a kölcsönzött munkavállalóra, ha munkaviszonyára a kölcsönbeadónál ennél kedvezőbb feltételek irányadóak.

(12) A (9)–(10) bekezdés alkalmazásakor a munkavégzés folyamatosságát nem szakítja meg a 107. § szerinti munkavégzési kötelezettség alóli mentesülés időtartama. Ettől eltérően, a fizetés nélküli szabadság – a 138. § (5) bekezdésben és a 139. §-ban foglaltak kivételével – akkor nem érinti a munkavégzés folyamatosságát, ha ennek időtartama a harminc munkanapot nem haladja meg. A munkavégzés folyamatosságának feltétele, hogy a munkavégzési kötelezettség alóli mentesülés megszűnését követően a munkavállaló munkáját annál a kölcsönvevőnél folytassa, amelynél a mentesülés megkezdődött.

(13) A (9) bekezdésben foglaltak alkalmazásával kapcsolatban a kölcsönbeadó írásbeli nyilatkozat megtételére kötelezheti a munkavállalót arról, hogy a nyilatkozat át-

adását megelőző két évben mely kölcsönvevőnél, milyen időtartamban végzett munkát.

(14) A (9)–(11) bekezdésben foglaltaktól érvényesen eltérni nem lehet.

A munkaviszony megszüntetése

193/I. § (1) A kölcsönzés céljából létesített munkaviszony megszüntethető:

- a) közös megegyezéssel,
- b) felmondással,
- c) azonnali hatályú felmondással,
- d) azonnali hatállyal a próbaidő alatt.

(2) A munkaviszony megszüntetésére irányuló nyilatkozatot írásba kell foglalni.

193/J. § (1) A határozatlan időtartamú munkaviszonyt felmondással mind a kölcsönbeadó, mind a munkavállaló megszüntetheti.

(2) A felmondást a kölcsönbeadónak indokolnia kell. Az indokolásból a felmondás okának világosan ki kell tűnnie.

Vita esetén a felmondás indokolásának valóságát és okszerűségét a kölcsönbeadónak kell bizonyítania.

(3) A kölcsönbeadó felmondással akkor szüntetheti meg a munkaviszonyt, ha

- a) a munkavállaló nem végzi megfelelően a munkáját,
- b) a munkavállaló munkaköri feladatainak ellátására alkalmatlan,
- c) a kölcsönbeadó harminc napon belül nem tudta biztosítani a munkavállaló megfelelő foglalkoztatását, vagy
- d) a megszüntetésre a kölcsönbeadó működésével összefüggő okból kerül sor.

(4) A felmondási idő mértéke tizenöt nap. Ha a munkaviszony időtartama eléri a háromszázhatvanöt napot, a felmondási idő mértéke harminc napra emelkedik.

(5) Ha a kölcsönbeadó és a munkavállaló között a felmondás közlését megelőző két éven belül többször került sor munkaviszony létesítésére, a felmondási idő szempontjából ezek időtartamát össze kell számítani.

(6) A kölcsönbeadó által közölt felmondás esetén – a felek eltérő írásbeli megállapodása hiányában – a felmondási idő tartama alatt a munkavállaló mentesül a munkavégzési kötelezettsége alól. A felmentési időre a munkavállalót átlagkeresete illeti meg.

193/K. § (1) A határozott és a határozatlan időtartamú munkaviszonyt azonnali hatályú felmondással mind a kölcsönbeadó, mind a munkavállaló megszüntetheti.

(2) A munkavállaló akkor szüntetheti meg azonnali hatályú felmondással a munkaviszonyt, ha a kölcsönbeadó vagy a kölcsönvevő súlyosan megszegte a munkaviszonyra vagy a foglalkoztatásra vonatkozó szabályokat, illetve megállapodást.

(3) A kölcsönbeadó akkor szüntetheti meg azonnali hatályú felmondással a munkaviszonyt, ha a munkavállaló a munkaviszonyból eredő lényeges kötelezettségeit vétkelesen megszegi.

(4) A kölcsönbeadó a nyilvántartásból való törlése esetén, az erről szóló határozat jogerőre emelkedését követően, e tényre történő hivatkozással, azonnali hatályú felmondással – a határozat kézhezvételétől számított hatvan napon belül – köteles a munkavállaló munkaviszonyát megszüntetni. Ha a kölcsönbeadó a munkaviszonyt határidőn belül nem szünteti meg, a munkaviszony a hatvanadik napon megszűnik.

(5) Az azonnali hatályú felmondásra a 193/J. § (2) bekezdésében foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

(6) Az azonnali hatályú felmondás jogát – a (4) bekezdésben meghatározott kivétellel – az okról való tudomás-szerzéstől számított tizenöt napon belül, legfeljebb azonban az ok bekövetkezésétől számított hatvan napon belül lehet gyakorolni. A kölcsönvevő által közölt ok alapján az azonnali hatályú felmondásra akkor kerülhet sor, ha a kölcsönvevő a munkavállaló vétkes magatartásáról a tudomás-szerzéstől számított öt munkanapon belül, írásban tájékoztatja a kölcsönbeadót. Ebben az esetben az azonnali hatályú felmondás gyakorlására nyitva álló tizenöt napos határidő az írásbeli tájékoztatás kézhezvételétől számít.

(7) Ha a munkaviszonyt azonnali hatályú felmondással a kölcsönbeadó a (4) bekezdésben meghatározott okból szünteti meg, vagy az azonnali hatályú felmondás jogát a munkavállaló gyakorolja, a kölcsönbeadó köteles a munkavállaló számára megfizetni a 193/J. § (4) bekezdésében meghatározott időtartamra járó átlagkeresetét.

(8) Azonnali hatályú felmondás esetén a felmondás szabályai nem alkalmazhatók.

193/L. § A munkaviszony megszűnésekor, megszüntetésekor legkésőbb az utolsó munkában töltött napot követő – ha a munkavállaló a jognyilatkozat közlését, a közös megegyezéssel történő megszüntetéséről szóló megállapodás megkötését, a jogviszony megszűnésére vezető ok bekövetkezését megelőzően nem végzett munkát, a jognyilatkozat közlésétől, illetve a munkaviszony megszűnésétől, megszüntetésétől számított – öt napon belül köteles a kölcsönbeadó a munkavállalót megillető munkabért, a 193/J. § (6) bekezdése és a 193/K. § (7) bekezdése szerinti díjazást, egyéb járandóságát kifizetni, valamint kiadni a munkaviszonyra vonatkozó szabályban és egyéb jogszabályokban előírt igazolásokat.

A munkaviszony jogellenes megszüntetése

193/M. § (1) A munkaviszony, ha azt a kölcsönbeadó jogellenesen szüntette meg, a jogellenességet megállapító bírósági határozat jogerőre emelkedése napján szűnik meg, kivéve, ha a jogvita elbírálásáig a határozott idejű jogviszony a jogellenes intézkedés nélkül is megszűnt volna.

(2) Jogellenes megszüntetés esetén a bíróság a munkavállaló kérelmére – az eset összes körülményeinek, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelésével – a munkavállaló legalább egyhavi, legfeljebb hathavi átlagkeresetének megfelelő összeg megfizetésére kötelezheti a kölcsönbeadót.

(3) Jogellenes megszüntetés esetén meg kell téríteni a munkavállaló elmaradt munkabérét, egyéb járandóságát, és felmerült kárát. Nem kell megtéríteni a munkabérnek, egyéb járandóságnak, illetve kárnak azt a részét, ami más-
honnan megtérült.

(4) Ha a munkavállaló munkaviszonya nem felmondással került megszüntetésre, a (2) és (3) bekezdésben foglaltakon túlmenően megilleti a felmentési időre járó átlagkeresete is.

(5) A határozott idejű munkaviszony jogellenes megszüntetése esetén – a (2) és (4) bekezdés rendelkezéseitől eltérően – a bíróság a munkavállaló kérelmére a megszüntetés időpontjában a munkaviszonyból még hátralévő időre járó, legfeljebb azonban hathavi átlagkereset megfizetésére kötelezi a kölcsönbeadót.

Szabadság kiadása

193/N. § (1) Kölcsönzés keretében történő foglalkoztatás időtartama alatt a szabadságot – eltérő megállapodás hiányában – a kölcsönvevő, egyébként a kölcsönbeadó adja ki. A szabadság kiadásának időpontját a munkavállalóval – előzetes meghallgatása után – legkésőbb a szabadság kezdete előtt három nappal közölni kell. Az időpontot a kölcsönvevő csak rendkívül indokolt esetben változtathatja meg, és a munkavállalónak az ezzel összefüggésben felmerült kárát, illetve költségeit köteles megtéríteni.

(2) Az alapszabadság legalább egynegyedét – a foglalkoztatás első három hónapját kivéve – a munkavállaló kérelmének megfelelő időpontban kell kiadni. A munkavállalónak erre vonatkozó igényét a szabadság kezdete előtt legkésőbb tizenöt nappal be kell jelentenie.

Kártérítési felelősség

193/O. § (1) Ha a munkavállaló a foglalkoztatás körében kárt okoz a kölcsönvevőnek, az alkalmazott károkozásáért való felelősség szabályait kell alkalmazni [a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 348. § (1) bekezdése].

(2) A munkavégzés során a munkavállalónak okozott kárért a kölcsönvevő és a kölcsönbeadó egyetemlegesen felel (Mt. 174–187. §).

(3) Ha a munkavállalót munkaviszonyával összefüggésben, de a (2) bekezdésben foglaltakon kívül – nem a foglalkoztatása során, vagy azzal összefüggésben – éri kár, a munkáltató kártérítési felelősségre vonatkozó szabályainak alkalmazásakor a kölcsönbeadó tekintendő munkáltatónak.

A törvény egyéb rendelkezéseinek alkalmazása

193/P. § (1) Kölcsönzés esetén e törvény 3. §-ának (6) bekezdése, 76. §-ának (5)–(8) bekezdése, 76/B. §-a, 79. §-ának (5) bekezdése, 86/A–96. §-ai, 97. §-ának (2) bekezdése, 100. §-a, 106. §-a, 115–116. §-ai, 134. §-ának (1)–(2) és (5)–(6) bekezdése, 150. §-ának (1) bekezdése, 155. §-a (1) bekezdésének második mondata, a 167. §-ának (2)–(3) bekezdései, 170–170/D. §-a, a Har-

madik részének X. fejezete, a 202. §-ának c)–d) pontja nem alkalmazhatók.

(2) A kölcsönvevőnek a kölcsönzés keretében foglalkoztatott munkavállalók létszámáról és foglalkoztatási feltételeiről a nála működő üzemi tanácsot, illetve képviselővel rendelkező szakszervezetet rendszeresen, de legalább félévente egy alkalommal tájékoztatnia kell.

(3) A kölcsönvevőnél történő foglalkoztatás során e törvény 83/A. §-ának, 102. §-a (1)–(3) bekezdésének, 104–105. §-ainak, 117–129/A. §-ainak, valamint – a 193/G. § (1) bekezdésben foglalt megállapodás esetén a természetbeni munkabér, illetve juttatás vonatkozásában – 193/G. §-a (4) bekezdésének és (5) bekezdése g) pontjának alkalmazásakor munkáltatón a kölcsönvevőt kell érteni.

(4) E törvény 106/A–106/B. §-ainak alkalmazása során munkáltatón a kölcsönbeadót és a kölcsönvevőt is érteni kell.”

III.

Az indítványok részben megalapozottak.

1. Az Alkotmánybíróság az Mt. támadott rendelkezései tartalmi vizsgálata előtt áttekintette a munkaerő-kölcsönzésre vonatkozó szabályozás kialakulásának körülményeit és a hatályos szabályozás néhány – az indítványok elbírálása szempontjából lényeges – jellemzőjét. A munkavállalók kölcsönzés keretében történő foglalkoztatására Magyarországon már a támadott szabályozás bevezetése előtt is lehetőség volt: az Mt. 2001. július 1-jét megelőzően hatályos 106. §-a szerinti kirendelés alapján, más munkáltatónál történő ideiglenes munkavégzésre visszterhesen (a munkáltatók közötti ilyen tartalmú megállapodás alapján) is sor kerülhetett. A kirendelés ezen, korábbi szabályozás szerinti intézménye alkalmazásával számos gazdálkodó szervezet folytatott munkaerő-kölcsönzési tevékenységet, esetenként – bejelentés, járulékfizetés teljesítésének elmulasztásával, saját korábbi munkavállaló visszakölcsönzése révén – illegális, illetve a munkavállalói érdekeket jelentősen sértő, visszaélésszerű foglalkoztatást megvalósítva. Az Mt. Harmadik részének „A munkaerő-kölcsönzés” címet viselő XI. fejezetét a Módtv. 23. §-a iktatta a törvénybe 2001. július 1-jei hatállyal. A jogintézmény megalakítására – a törvényjavaslathoz fűzött indokolás szerint – foglalkoztatáspolitikai célok érvényesítése és az európai uniós jogharmonizációs kötelezettségek (a munkaerő-kölcsönzés keretében foglalkoztatott munkavállalókra vonatkozó előírásokat is tartalmazó „A munkavállalók szolgáltatások nyújtása esetén történő kiküldetéséről” szóló, az Európai Parlament és a Tanács 96/71/EK irányelve”, valamint „A határozott időtartamra foglalkoztatott, illetve az ideiglenes munkaszerződéses munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítá-

sára irányuló intézkedések kiegészítéséről szóló, a Tanács 91/383/EGK irányelve”) teljesítése céljából került sor. A Módtv.-vel a törvényhozó a munkahelyen kívüli, illetve a más munkáltatónál történő munkavégzésre vonatkozó szabályozást – részben a korábban kialakult gyakorlat intézményesítése, részben a kölcsönzött munkavállalók védelme és a hivatkozott irányelveknek való megfelelés érdekében – átalakította. A más munkáltatónál való munkavégzésre ezt követően egyrésztől ideiglenesen, a munkáltatók között ellenszolgáltatás nélkül létrejött megállapodások (az Mt. 106. §-a szerint, az azonos tulajdonosi körbe tartozó munkáltatóhoz történő, korlátozott időtartamú ki- rendelés; az Mt. 150. §-a szerint, a foglalkoztatási kötelezettségét működési körében felmerült ok miatt átmenetileg teljesíteni nem tudó munkáltató kötelezése) alapján, másrésztől a kifejezetten más munkáltatóknál való foglalkoztatást biztosító, a munkáltatók visszerhes polgári jogi megállapodását is feltételező munkaerő-kölcsönzés (Mt. 193/C. § szerint olyan tevékenység, amelynek keretében a kölcsönbeadó a vele kölcsönzés céljából munkaviszonyban álló munkavállalót ellenérték fejében munkavégzésre a kölcsönvevőnek átengedi) keretében kerülhetett sor. A törvényjavaslat indokolása szerint a munkaerő-kölcsönzés intézményesítését (az európai uniós jogharmonizációs kötelezettségek teljesítésén túl) a korábbi szabályozás alapján kialakult – több ponton problémás – gyakorlat, és az annak alapján elterjedt jogi konstrukciók gyakorisága indokolta, amely az Mt. és a Ptk. (ti. a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény; a továbbiakban: Ptk.) rendelkezései alkalmazásával, munkaviszony és polgári jogi jogviszony létrehozásával, munkaerő-kölcsönzés útján próbálja megoldani a foglalkoztatást mindazon területeken, ahol a munkaerő-igény időszakosan jelentkezik. Időszakos, alkalmi munkaerőre az egyes munkáltatóknál elsősorban helyettesítés, a tervezetten felüli megrendelések teljesítése, illetve szezonális csúcsidőkből jelentkező átmeneti munkaerő-igények kielégítése céljából mutatkozik szükséglet (jellemzően fizikai és adminisztratív munkakörökben), nem zárható ki azonban az ilyen formában történő tartós foglalkoztatás sem. A jogalanyi oldalon jelentkező három pólus és a munkavégzés jellegéből adódó fokozottabb rugalmasság iránti igény miatt a munkavégzésre, illetve foglalkoztatásra az általánostól eltérő körülmények között kerül sor, az ezzel kapcsolatban jelentkező sajátos igényeket azonban a hatályos munkajogi szabályozás nem tudja kielégíteni. Ezért olyan speciális szabályozásra van szükség, amely alkalmas a munkáltatók és munkavállalók jogos gazdasági érdekeinek összehangolására, valamint az „állandó munkaviszonyban” állókhoz képest kiszolgáltatottabb helyzetben lévő kölcsönzött munkavállalók érdekeinek védelmét megfelelően biztosító garanciák megteremtésére.

A munkaerő-kölcsönzés jogintézménye létrehozásával tehát a törvényhozó egy hárompólusú jogviszonyon alapuló – az Mt.-nek a más munkáltató keretében történő ide-

iglenes foglalkoztatásra alkalmazott megoldásaitól jelentős eltéréseket mutató – új foglalkoztatási forma jogi kereteit kívánta megteremteni, amely a korábbi visszaélések („feketemunka”, kölcsönzött munkavállalókat érő hátrányok) visszaszorítása és kiküszöbölése érdekében számos garanciális elemet tartalmaz. A kölcsönzéses foglalkoztatás a „háromszereplős” konstrukció miatt jelentősen különbözik a „klasszikus” időszakos foglalkoztatási formáktól, az alkalmi munkavégzéstől, a határozott idejű munkaszerződésen alapuló és a részmunka-idős munkavégzéstől is. A munkaerő-kölcsönzés során a – határozott vagy határozatlan időre is létesíthető – munkajogviszony a kölcsönbeadó és a munkavállaló között jön létre (a munkavállaló és a kölcsönvevő nem állnak szerződéses kapcsolatban), mégpedig kifejezetten munkaerő-kölcsönzés céljából, míg a kölcsönbeadó és a kölcsönvevő között polgári jogi jogviszony létesül, amelyre részben a Ptk., részben az Mt. szabályai irányadók. A Módtv. 1. §-a egyidejűleg ennek megfelelően módosította az Mt. 1. §-át: az Mt. Harmadik rész XI. fejezetének hatályát „az ott meghatározottak szerint” kiterjesztette a Ptk. szabályain alapuló jogviszonyra is, amely munkaerő-kölcsönzés céljából a kölcsönbeadó és a kölcsönvevő között jön létre. (Szintén 2001. július 1-jével lépett hatályba – a Módtv. felhatalmazása alapján megalkotott – R. is, amely a munkaerő-kölcsönzési tevékenységet folytatók nyilvántartásba vételéről és a tevékenység folytatásának további feltételeiről rendelkezik.) A Ptk. a munkaerő kölcsönzésére irányuló szerződést nem nevezi; a kölcsönbeadó és a kölcsönvevő közti jogviszony elemeit viszont az Mt. Harmadik rész XI. fejezete külön alcím alatt, részletesen szabályozza (193/G. §). E jogviszonyban – az Mt. kölcsönbeadó-definícióját tartalmazó 193/C. § b) pontjából kiindulva – a kölcsönbeadó főkötelezettsége, hogy a vele kölcsönzés céljából munkaviszonyban álló munkavállalót munkavégzésre a kölcsönvevőnek átengedje. A szerződésben specifikálni kell a kölcsönzés időtartamát, a munkavégzés helyét, az elvégzendő munka jellegét [193/G. § (1) bekezdés]. Ezzel összhangban alakította ki a törvényhozó az Mt.-ben a kölcsönbeadó és a munkavállaló közötti munkajogviszony létesítésének – a munkaszerződés szükséges tartalmi elemeit rögzítő általános rendelkezésétől részben eltérő – szabályozását: a munkaszerződésben (munkakör helyett) a munkavégzés jellegében is megegyezhetnek a felek, a munkavégzés helye tekintetében pedig a munkáltatót csupán tájékoztatási kötelezettség terheli [Mt. 76. § (5) bekezdés, 193/H. § (1) bekezdés]. Munkaerő-kölcsönzés esetén a munkavállaló tényleges foglalkoztatására a kölcsönvevőnél kerül sor; a munkáltatói jogokat és kötelezettségeket a kölcsönbeadó és a kölcsönvevő – a törvényben meghatározottaknak, illetve ahol azt a törvény a köztük lévő megállapodásra bizza, az abban foglaltaknak megfelelően – megosztva gyakorolja, illetve teljesíti. Ezek közül a munkajogviszony megszüntetését, a munkabér-fizetést (ide nem értve a természetbeni munkabért és a szociális juttatásokat), a munkaviszonnyal összefüggő, munkáltatót

terhelő bejelentési, bevallási stb. kötelezettségeket és jogosultságokat a törvényhozó eltérést nem engedően a kölcsönbeadóhoz telepítette, míg másokat (jellemzően a tényleges foglalkoztatáshoz, munkaszervezéshez közvetlenül kapcsolódókat) a kölcsönbevevőre.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a törvényhozó a Módtv.-ben a tipikustól eltérő foglalkoztatási forma jogi kereteit teremtette meg, amelynek sajátosságát – a hagyományos munkajogviszonyhoz képest – egyrészt a jogi konstrukcióban szereplő három fél jelenléte, az azok közötti kettős jogviszony fennállása, a munkajogviszony szempontjából pedig a jogviszony létesítésének speciális célja (a munkavállaló alkalmazására a munkáltatóval e célra polgári jogi jogviszonyt létesítő harmadik személy munkáltató időszakos munkaerő-igénye kielégítése érdekében kerül sor), valamint a munkáltató és a tényleges foglalkoztató személyének elválása, ehhez kapcsolódóan a munkáltatói jogok és kötelezettségek megoszlása adja. Megállapítható továbbá az is, hogy munkaerő-kölcsönzés céljából létesített munkajogviszonyra vonatkozó joganyag alapvetően az általános munkajogi szabályok és elvek mentén, a foglalkoztatási konstrukció speciális jellemzőire tekintettel került kialakításra: a munkavállaló és a kölcsönbeadó munkáltató között létrejött munkajogviszonyra az Mt. generális szabályai akkor irányadók, ha a XI. fejezet rendelkezései azoktól eltérő, különös rendelkezéseket nem fogalmaznak meg, illetve az Mt. 193/P. § (1) bekezdésének tételes felsorolása azt nem zárja ki.

2. Az Alkotmánybíróság ezt követően elsőként az Mt. 193/E. §–193/H. §-oknak az Alkotmány 70/A. §-ába és a 70/B. § (2)–(3) bekezdéseibe ütközés miatti alkotmányellenességét állító indítványt bírálta el.

Az Alkotmány mind a diszkrimináció általános tilalmát, mind az egyenlő munkáért egyenlő bér elvét és a végzett munka mennyiségének és minőségének megfelelő jövedelemhez való jogot alkotmányos alapjogként rögzíti. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában az Alkotmány 70/B. §-a helyes értelme szerint az általános diszkrimináció-tilalmat megfogalmazó 70/A. §-nak a munka világra vonatkoztatott konkretizálása. [137/B/1991. AB határozat, ABH 1992, 456, 459.; 54/1993. (X. 13.) AB határozat, ABH 1993, 340, 341.; 34/E/2006. AB határozat, ABH 2007, 1914, 1916.] Az Alkotmánybíróság számos határozatában értelmezte az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezését, amelynek értelmében a Magyar Köztársaság területén az emberi, illetve az állampolgári jogok bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül minden személyt megilletnek. Következésképpen érvényesített álláspontja szerint a diszkrimináció tilalma elsősorban az alkotmányos alapjogok terén tett megkülönböztetésekre terjed ki. Abban az esetben, ha a megkülönböztetés nem emberi jog vagy alapvető jog tekintetében történt, az eltérő szabályozás alkot-

mányellenessége akkor állapítható meg, ha az az emberi méltósághoz való jogot sérti. Az Alkotmánybíróság ez utóbbi körben viszont kizárólag akkor ítéli alkotmányellenesnek a jogalanyok közötti megkülönböztetést, ha a jogalkotó önkényesen, ésszerű indok nélkül tett különbséget az azonos szabályozási körbe tartozó jogalanyok között. [9/1990. (IV. 25.) AB határozat, ABH 1990, 46, 48.; 21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 77–78.; 61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280, 282.; 35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 197, 203.]

Az Alkotmánybíróság azt is kimondta, hogy a megkülönböztetés tilalma nem jelenti azt, hogy minden megkülönböztetés tilos, a tilalom arra vonatkozik, hogy a jognak mindenkit egyenlőként (egyenlő méltóságú személyként) kell kezelnie, vagyis az emberi méltóság alapjogán nem eshet csorba, azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és a kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni. [9/1990. (IV. 25.) AB határozat, ABH 1990, 46, 48.] A diszkrimináció tilalmából tehát nem következik az, hogy az állam – a különböző élethelyzetben lévőkre tekintettel – ne különböztethetne, feltéve, hogy ezzel az alkotmányos követelményeket nem sérti. Az Alkotmánybíróság szerint az állam joga – és bizonyos körben kötelessége is –, hogy a jogalkotás során figyelembe vegye az emberek között ténylegesen meglévő különbségeket. [61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280, 282.; 74/1995. (XII. 15.) AB határozat, ABH 1995, 369, 373–374.]

Az Mt. 193/E. §–193/H. §-ai a kölcsönbeadó és a munkavállaló megállapodásának jogi korlátai, a munkáltatói jogok gyakorlása, a „hagyományos” (nem munkaerő-kölcsönzés keretében történő foglalkoztatásra létesített) munkaviszony munkaerő-kölcsönzésre irányuló jogviszonnyá alakításának tilalma, a kölcsönbeadó és kölcsönvevő, illetve a kölcsönbeadó és a munkavállaló közötti jogviszony létrehozása és annak egyes lényeges elemei tárgyában rendelkeznek, s rögzítik a munkavállalót megillető díjazás különös szabályait is. Az indítványozó e szabályokat „a munkabérré vonatkozó normatartalom hiánya miatt” tartja alkotmányellenesnek, mert a törvény a munkavállaló és a kölcsönbeadó közötti munkaszerződésben csak a személyi alaphér meghatározását írja elő, a kölcsönvevőtől – a nála végzett munkáért – „járó” bérről nem rendelkezik; a kölcsönadó által a kölcsönvevőnek fizetett „összegre” a feleknek nem kell megállapodást kötniük, s hogy ennek nincs kihatása a munkavállaló bérére (e tekintetben még tájékoztatásra sincs joga), ami kétségesse teszi a munkabér részletes írásbeli elszámolására vonatkozó kötelezettség érvényesülését. Hasonló okból állítja az indítványozó az Mt. 193/E. § (3) bekezdése kapcsán az Alkotmány 70/B. § (3) bekezdés sérelmét: kétségesse teszi az Mt.-nek a munka díjazására vonatkozó VII. fejezete rendelkezései érvényesülését, mert a bérezés tekintetében nem írja elő a kölcsönvevőnél irányadó, jogszabályban,

kollektív szerződésben, munkáltatói bérszabályzatokban megjelenő rendelkezések alkalmazását.

2.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a vizsgált szabályok közül az Mt. 193/H. § (1) bekezdés *b*) pontja az Mt. 76. § (5) bekezdésével azonosan írja elő a munkaszerződés szükséges tartalmi elemeként a feleknek a munkavállaló személyi alapbérében való megállapodását, a további bérelemek a „hagyományos” munkaviszonyban is csupán lehetséges tartalmi elemei a munkaszerződésnek. E tekintetben tehát a kölcsönzött munkavállalók hátrányos megkülönböztetése nem merül fel. A további szabályok valóban nem tartalmazzák az indítványozó által hiányolt rendelkezéseket: a kölcsönvevőtől „járó” díjazásról nem szólnak, s nem érvényesülnek teljesen azonosan a kölcsönbevevőnél munkaviszonyban álló, az általános szabályok alapján foglalkoztatott munkavállalók bérezésére vonatkozó szabályok sem. Mivel az indítványozó ezzel összefüggésben kifejezetten a normatartalom hiányára alapozva állítja az alkotmányellenesség fennállását, az Alkotmánybíróság – az indítvány tartalmának megfelelően – mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség fennállását vizsgálta.

Az Alkotmánybíróságnak a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására vonatkozó hatáskörét az Abtv. 49. §-a szabályozza. Eszerint mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására akkor kerülhet sor, ha a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta, és ezzel alkotmányellenes helyzetet idézett elő. Az Abtv. és az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapításának két együttes feltétele van: a jogalkotó jogszabályi felhatalmazáson alapuló, vagy feltétlen jogszabályi rendezést igénylő kérdésben jogalkotói kötelezettségének nem tesz eleget, és a jogalkotói kötelezettség elmulasztásának eredményeként alkotmányellenes helyzet keletkezik. Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata szerint a jogalkotó szerv jogalkotói kötelezettségét konkrét jogszabályi felhatalmazás hiányában is köteles teljesíteni, ha az alkotmányellenes helyzet – a jogi szabályozás iránti igény – annak következtében állt elő, hogy az állam jogszabályi úton beavatkozott bizonyos életviszonyokba, és ezáltal az állampolgárok egy csoportját megfosztotta alkotmányos jogai érvényesítésének a lehetőségétől. [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.] Az Alkotmánybíróság akkor is mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapít meg, alapjog érvényesüléséhez szükséges jogszabályi garanciák hiányoznak. [37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 232.] Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet nemcsak akkor állapít meg, ha az adott tárgykörre vonatkozóan semmilyen szabály nincs [35/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 204, 205.], hanem akkor is, ha az adott szabályozási koncepción belül az Alkotmányból levezethető tartalmú jogszabályi rendelkezés hiányzik. [22/1995. (III. 1.) AB határozat, ABH 1995, 108.

113.; 29/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 122, 128.] A szabályozás hiányos tartalmából eredő alkotmány-sértő mulasztás megállapítása esetében is a mulasztás vagy a kifejezett jogszabályi felhatalmazáson nyugvó, vagy ennek hiányában, a feltétlen jogszabályi rendezést igénylő jogalkotói kötelezettség elmulasztásán kell, hogy alapuljon. [4/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 52, 57.]

Az Alkotmánybíróság a jelen határozata indokolásának III. 1. pontjában már rámutatott a vizsgált foglalkoztatási forma, illetve a munkaerő-kölcsönzés céljából létesített munkajogviszony atipikus voltát alátámasztó sajátosságokra. E szabályozási konstrukcióban a foglalkoztatás három jogalany részvételével, két jogviszony alapján valósul meg. A jogalanyok közül a munkavállaló és a munkaerejét kölcsönbevevő, tényleges foglalkoztatást biztosító munkáltató között – bár kapcsolatuknak a munkavégzés, foglalkoztatás szempontjából releváns elemeit szabályozza a törvény – nem jön létre szerződéses jogviszony. A kölcsönbeadó és kölcsönbevevő közti polgári jogi megállapodásnak lényeges eleme a kölcsönbeadó szolgáltatásáért járó ellenérték (kölcsönzési díj) kikötése [193/C. § *a*) pont, 193/G. § (1) bekezdés], amely több fajta szolgáltatás ellentételezésére szolgál, így magában foglal(hat)ja a megfelelő munkaerő toborzásának, kiválasztásának, a munkabér költségének, az adminisztrációval, munkaerő-gazdálkodással járó terhek és kockázatok átvállalásának, valamint egyéb szolgáltatásoknak (pl. rövid határidőn belüli teljesítés) ellentételezését is; a díj mértéke a felek polgári jogi megállapodásának függvénye. A vizsgált konstrukcióban a törvényhozó a munkabér fizetési és az ehhez kapcsolódó levonási, befizetési, adatszolgáltatási stb. kötelezettségeket eltérést nem engedően a kölcsönbeadó munkáltatóra telepítette, aki e kötelezettségének akkor is köteles eleget tenni, ha a munkavállaló tényleges foglalkoztatását – kölcsönzés révén – nem tudja biztosítani. (A törvény az Mtm. nyomán 2007. április 1-jétől módot ad arra, hogy a természetbeni munkabért a kölcsönbeadó és kölcsönbevevő megállapodása alapján a munkavállalónak a kölcsönbevevő szolgáltatassa, amely esetben a kölcsönvevőt terhelik az ahhoz kapcsolt kötelezettségek.) A törvény – a bérezést érintő speciális tájékoztatási szabályok [193/G. § (2) bekezdés *c*) pont, (4) és (6) bekezdés, 193/H. § (3) bekezdés *c*)–*d*) és *j*) pontok] mellett – a kölcsönzött munkavállalók bérhez való hozzájutását garanciális rendelkezés által is biztosítani kívánja: kimondja, hogy a kölcsönbeadónak járó díj késedelmes kifizetése a munkabér-fizetési kötelezettséget nem befolyásolja [193/F. § (1) bekezdés]. A 193/P. § (1) bekezdése az Mt. Harmadik rész „A munka díjazása” című VII. fejezete rendelkezései közül két szabályt jelöl meg, amelyet a kölcsönzött munkavállalókra nem enged alkalmazni: a 150. § (1) bekezdését (amelynek alapján a munkavállaló a foglalkoztatás munkáltató működési körében felmerült ok miatti átmeneti ellehetetlenülése miatt más munkáltatónál kötelezhető munkavégzésre), valamint a 155. § (1) bekezdésének második mondatát

(ami az egy hónapnál rövidebb munkaviszony esetén a munkabért a munkaviszony végén rendeli kifizetni).

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az Alkotmány 70/B. § (3) bekezdését sértő mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség fennállása nem állapítható meg azon az alapon, hogy törvény nem írja elő a kölcsönzés keretében foglalkoztatott munkavállalók bérének a kölcsönzési díjhoz való igazítását. A végzett munka mennyiségének és minőségének megfelelő jövedelemhez való jog érvényesülésének nem feltétele, hogy a kölcsönbeadó munkae- rő-kölcsönzési tevékenységéért kapott díjazása, vagy annak bérköltség-eleme mérceként szolgáljon, illetve befo- lyást gyakoroljon a kölcsönzött munkavállaló bérére. Az Mt. hatálya alá tartozó munkavállalót megillető bér mérté- ke – az Alkotmány 70/B. § (2) és (3) bekezdésében foglal- tak, az e rendelkezéseket konkretizáló, illetve egyéb jog- szabályok [Mt., az egyenlő bánásmódról és az esélyegyen- lőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény, a kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) és a garantált bérminimum megállapításáról szóló 321/2008. (XII. 29.) Korm. rendelet stb.], valamint munkaviszonyra vonatkozó egyéb szabályok (kollektív szerződések) keretei kö- zött – a felek szabad megállapodására tartozó kérdés, e tekintetben (és ez igaz a munkae- rő-kölcsönzésre létesített polgári jogi jogviszonyon alapuló díjazásra is) az Alkot- mánybíróság által a piacgazdaság lényegi elemének tekin- tett szerződési szabadság elve érvényesül. [13/1990. (VI. 18.) AB határozat, ABH 1990, 54, 55.] Tény, hogy a mun- kajogban – a polgári jog szerződéses viszonyai szabályo- zásával összevetésben, a munkajogviszonyban álló felek egyenlőtlen helyzetéből fakadó hátrányok kiegyenlítése okán – a szerződési szabadság szűkebb körben jut érvény- re. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben emlékez- tet a 256/D/2007. AB határozatában tett megállapítására: „A munkajog – a jogirodalomban is használatos termino- lógia szerint, történeti kialakulásának körülményeire is tekintettel – ’védelmi jog’: az önálló munkavégzés, más szóval függő munka speciális, közjogi elemekkel átszőtt szabályozása, azon jogviszonyoké, amelyekben a jogvi- szonyban álló felek közül a munkavállaló a kötelelem másik alanyával szemben gazdaságilag lényegesen gyengébb, ki- szolgáltató helyzetben van, mint a más részére történő munkavégzést szabályozó klasszikus polgári jogviszo- nyokban (vállalkozás, megbízás) álló, munkateljesítésre szerződő jogalanyok. Ennek megfelelően a munkajogvi- szonyban álló felek közti egyensúlyi helyzet megteremté- se érdekében, alapvetően a munkavállalók szociális biz- tonságát elősegítendő, a munkajogi szabályozásban szá- mos jogintézmény korlátozza a munkáltató döntési hatal- mát, vagy ír elő a munkáltató számára többlet-gondosko- dási kötelezettséget.” (ABK 2008. május, 811.) Hasonló indokokon (valamint gazdaság-, foglalkoztatáspolitikai stb. megfontolásokon) alapul, hogy az állami beavatkozás a bérszabályozás területén is szélesebb körű, mint a polgá- ri jog munkavégzésre irányuló jogviszonyai alapján kikö- tött díjazások meghatározásánál irányadó szabályozásban.

A törvényhozónak azonban nem áll fenn az Alkotmány 70/B. § (3) bekezdéséből, és az Alkotmány más rendelkezéseiből származóan sem kötelezettsége arra, hogy a mun- kaerő-kölcsönzés céljából létesített munkajogviszonyban álló felek bérmegállapodásának a kölcsönzési díjjal össze- függésben állítson korlátokat.

Nem sérti a végzett munka mennyiségének és minősé- gének megfelelő jövedelemhez való jogot az sem, hogy a munkabér-fizetést a törvényhozó úgy tette a munkavállalóval munkajogviszonyban álló munkáltató kötelezettsé- gévé, hogy a kölcsönbevevő bérfizetési kötelezettséget nem írta elő egy sorban (egyetemlegesen) a kölcsönbeadó munkáltatóval. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a bérigény érvényesítésének szabályozása kapcsolatban áll az Alkotmány 70/B. § (3) bekezdésével, a végzett mun- káért járó (a munka mennyiségének és minőségének meg- felelő) jövedelemhez való jog érvényesülésével. A mun- káltatók bérfizetési készségének erősítését szolgáló jogi eszközök megválasztásában azonban a törvényhozó nagy- fokú szabadsággal rendelkezik. Kétségtelen, hogy az in- dítványozó által kívánt szabályozás a munkavállalók bér- hez való hozzájutásának esélyeit jelentős mértékben nö- velné; a törvényhozó nincs elzárva attól, hogy e cél érde- kében – a foglalkoztatás tényén alapuló, faktuális viszony- ra tekintettel – a kölcsönvevőre is kötelezettségeket rójon. Az idegen, azaz a munkajogviszonyon kívül álló munkál- tató közreműködésével megvalósuló foglalkoztatás esetén sem alkotmányos követelmény azonban az, hogy a munka- teljesítés ellentételezése a munkavállaló foglalkoztatásá- ban részt vevő mindkét jogalany (a munkáltató és a tényle- ges foglalkoztató) egyidejű bevonásával (fizetési kötele- zettség előírásával) történjék.

Az egyenlő munkáért egyenlő bér elvének sérelme a fenti problémákkal (a munkae- rő „átengedéséért” fizetett összeg bérezésre gyakorolt hatása, egyetemleges bérfize- tési kötelezettség) összefüggésben nem vizsgálható, te- kintve, hogy a törvény az idegen munkáltatónál való fog- lalkoztatás más eseteiben a munkáltatók közötti megálla- podás ingyenességét írja elő, a bérfizetést illetően pedig nem helyezi a munkáltatókat többes kötelezetti pozícióba. A kölcsönzött munkavállalók bérezésére vonatkozó sza- bályozás értelmezésével és alkalmazásával, valamint a kölcsönzési díj adott munkavállalóra vonatkozó bérele- meire vonatkozó – a munkavállalók béralku-pozícióját erősítő – információk megismerésével kapcsolatban felve- tett problémák pedig nem hozhatók összefüggésbe az Al- kotmány felhívott rendelkezéseivel. Megjegyzi az Alkot- mánybíróság – ahogyan azt a 35/1991. (VI. 20.) AB hatá- rozatában (ABH 1991, 175, 176.) kifejtette –, hogy két vagy több törvényi rendelkezés valóságos vagy vélt kollí- ziója folytán előálló értelmezési nehézség magábanvéve nem elegendő feltétele az alkotmányellenesség megállapí- tásának. Az ilyen esetleges kollíziót jogszabály-értelme- zéssel kell feloldani, vagyis az a jogalkalmazó bíróság és nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik. A fentiek- re tekintettel az Alkotmánybíróság – az indítványozó által

felhozott érvek alapján – a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség és az Mt. 193/E. §–193/H. §-ai alkotmányellenességének megállapítására sem látott alapot.

2.2. Az indítványozó az Mt. 193/E. § (3) bekezdésének az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésével és a 70/B. § (2) és (3) bekezdésével való ellentétét amiatt állította, mert a kölcsönzött munkavállalóra nézve nem írja elő a kölcsönvevőnél foglalkoztatott munkavállalók bérezésére irányadó szabályok alkalmazását (csupán a munkarendre, munkaidőre, pihenőidőre vonatkozó rendelkezéseket). A diszkrimináció tilalmának a kölcsönzés keretében, illetve a hagyományos keretek között foglalkoztatott munkavállalók bérezésében való érvényesülését hiányoló kifogást az Alkotmánybíróság – tartalma alapján – szintén mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványként bírálta el.

2.2.1. Az egyenlő bánásmód követelményének – a kölcsönvevő által alkalmazott és a kölcsönzés keretében foglalkoztatott munkavállalók munka- és foglalkoztatási feltételeiben való – érvényesülése (annak köre és terjedelme, a derogációs lehetőségek iránya és időtartama) számos kérdést vetett fel az Európai Unió jogalkotásában is. A munkaerő-kölcsönzés az Európai Unió egyes tagállamaiban (így pl. Hollandiában, Franciaországban, Németországban, Belgiumban, Nagy-Britanniában, Portugáliában, Luxemburgban, Ausztriában) évtizedek óta elterjedt, más államokban (Dánia, Finnország, Görögország) kevésbé népszerű foglalkoztatási forma, ezért – a már említett, a munkaerő-kölcsönzést is érintő irányelveken túlmenően, a munkaerő-piaci rugalmasság és biztonság közötti egyensúly megteremtése, a kölcsönzött munkavállalók védelme érdekében – felmerült az eltérő tagállami szabályozás egységesítésének szükségessége. A jogalkotási folyamat eredményeként 2008. december 5-én került kihirdetésre a munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzésről szóló 2008. november 19-i 2008/104/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Irányelv), amely a tagállamok által – törvényi, rendeleti, közigazgatási rendelkezések elfogadása révén, vagy a szociális partnerek közötti megállapodások biztosításával – 2011. december 5-ig teljesítendő minimumkövetelményeket határozza meg. Az 1. Cikk az Irányelv személyi hatályát a munkaerő-kölcsönzőkkel kötött munkaszerződéssel rendelkező vagy ott munkaviszonyban álló azon munkavállalókra terjeszti ki, akiket a kölcsönvevő vállalkozásoknál való ideiglenes, az adott vállalkozás felügyelete és irányítása melletti munkavégzésre kölcsönöznek ki. A 2. Cikk az Irányelv megalkotása céljaként rögzíti, hogy – a munkahely-teremtéshez és a rugalmas munkavégzési formák kialakításához való hozzájárulás érdekében – megfelelő kereteket kíván teremteni a munkaerő-kölcsönzés alapján történő munkavégzés igénybevételéhez, mindezt a kölcsönzött munkavállalók védelmének biztosítása és a munkavégzés minőségének javítása, az 5. Cikkben meghatározott egyenlő bánásmód alapelveinek a kölcsönzött munkavállalókra való alkalmazása és a munkaerő-kölcsönzők

munkáltatóként való elismerése révén. A II. fejezetben, a „Munka- és foglalkoztatási feltételek” cím, az „Egyenlő bánásmód alapelve” alcím alatt kimondja továbbá, hogy a kölcsönzött munkavállalókra vonatkozó alapvető munka- és foglalkoztatási feltételeknek a kölcsönvevőnél töltött kikölcsönzés időtartamára legalább olyan szintűeknek kell lenniük, mintha az adott állás betöltésére közvetlenül a kölcsönvevő vállalkozás vette volna fel őket [5. Cikk (1) bekezdés]. Az Irányelv alapvető munka- és foglalkoztatási feltételeknek tekinti a törvényben, rendeletben, közigazgatási rendelkezésekben, kollektív szerződésekben és/vagy a kölcsönvevő vállalkozásnál hatályban lévő egyéb kötelező erejű általános rendelkezésekben megállapított feltételeket: a munkaidő hossza, túlmunka, szünetek, pihenőidő, éjszakai munka, szabadságok és munkaszüneti napok, valamint a fizetés területén [3. Cikk (1) bekezdés f) pont]. Az egyenlő bánásmód alapelve alkalmazását az 5. Cikk (1) bekezdése kifejezetten előírja a kölcsönvevő vállalkozásnál érvényben levő – többek között – az állapotos nők és szoptató anyák védelmére, valamint a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmódra vonatkozó szabályok betartása vonatkozásában a törvényi, rendeleti, közigazgatási rendelkezésekben, kollektív szerződésekben és/vagy egyéb általános rendelkezésekben meghatározottak szerint. Az 5. Cikk (2) bekezdése a fizetés tekintetében lehetővé teszi, hogy a tagállamok – a szociális partnerekkel való konzultációt követően – az alapelv alkalmazása alól mentességet biztosítsanak, amennyiben a munkaerő-kölcsönzővel kötött tartós munkaszerződéssel rendelkező kölcsönzött munkavállaló a kikölcsönzések közötti időszakban is kap fizetést. Az 5. Cikk nevesíti azokat az eseteket is, amelyek fennállása alapot adhat a tagállamoknak a fentiekől eltérő szabályok, illetve türelmi idő megállapítására. Az Irányelv tehát az – alkalmazásában – alapvető munka- és foglalkoztatási feltételekre vonatkozóan írja elő általános érvénnyel (a kölcsönvevőnél alkalmazásban álló munkavállalókkal való összevetésben) az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését, amely alól a fizetés tekintetében lehetőséget ad a tagállamoknak a derogációra, ha a kölcsönbeadó munkáltatóval tartósan fennálló jogviszonyokban a kölcsönzött munkavállaló bérezése a kikölcsönzések közötti időszakban (a tényleges foglalkoztatás hiányában) is biztosított.

2.2.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által a jelen ügyben felvetett probléma csak részben áll fenn, a törvényhozó ugyanis az indítvány benyújtását követően a kölcsönzött munkavállalók bérének és egyéb juttatásainak a kölcsönvevővel munkaviszonyban álló munkavállalók bérehez közelítését szolgáló rendelkezéseket vezetett be: az Mtm1. 21. §-ával kiegészítette, majd az Mtm2. 8. §-ában módosította az Mt. 193/H. §-át. E módosítások nyomán a jelenleg hatályos szabályozás [193/H. § (9)–(14) bekezdés] az Mt. 142/A. §-ában meghatározott egyenlő bánásmód elvét fokozatosan juttatja érvényre a kölcsönzés keretében foglalkoztatott munkavállalók díjazásában. [Ez utóbbi szabály

az egyenlő, illetve egyenlő értékűnek elismert munka díjazásának meghatározása során tiltja a munkavállalók indokolatlan megkülönböztetését, rögzíti a munka egyenlő értékének megállapításánál irányadó szempontokat: különösen az elvégzett munka természetének, minőségének, mennyiségének, a munkakörülményeknek, a szükséges szakképzettségnek, fizikai vagy szellemi erőfeszítésnek, tapasztalatnak és felelősségnek a figyelembevételét írja elő. E rendelkezés munkabér alatt érti a munkaviszony alapján közvetlenül vagy közvetve nyújtott pénzbeli és természetbeni (szociális) juttatásokat, valamint előírja az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését a munkaköri besoroláson vagy teljesítményen alapuló munkabér megállapításánál is.] A foglalkoztatás kezdeti időszakában a munkáltatót nem kötelezi a törvény a kölcsönvevőnél munkaviszonyban álló munkavállalók díjazására vonatkozó szabályok figyelembevételére. Ha a kölcsönvevőnél történő folyamatos munkavégzés viszonylag hosszabb tartamú (a 183 napot meghaladja, vagy ha a kölcsönzött munkavállaló a kölcsönvevőnél történő munkavégzés megkezdésének időpontját megelőző két évben kölcsönzés alapján összesen legalább 183 napot dolgozott), a törvény a személyi alapbér, műszakpótlék, rendkívüli munkavégzésért járó díjazás terén, valamint az ügyelet és készenlét díjazásában teszi kötelezővé a kölcsönzés időtartamára az Mt. 142/A. §-a rendelkezései megfelelő alkalmazását. A következő „lépcsőben” a törvény a munkaviszony ennél hosszabb időtartamára tekintettel – ha a kölcsönvevőnél a folyamatos munkavégzés időtartama határozott idejű kölcsönzés esetén a két évet, határozatlan idejűnél az egy évet meghaladja – már valamennyi (közvetlenül vagy közvetve nyújtott pénzbeli és természetbeni, szociális) juttatást illetően előírja az Mt. 142/A. §-a szerinti meghatározott egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését a kölcsönvevővel munkaviszonyban álló és a kölcsönzött munkavállaló vonatkozásában. A fenti rendelkezésektől eltérést csak abban az esetben enged a törvényhozó, ha a kölcsönzött munkavállaló munkaviszonyára a kölcsönbeadónál ennél kedvezőbb feltételek irányadók; e szabályok érvényesülését – az Mt. 193/H. § (3) bekezdés c) pontja és a 193/G. § (4) bekezdése Mtm. általi módosítása nyomán – a különböző bérelemekre és juttatásokra vonatkozó tájékoztatási kötelezettségek előírásával is elő kívánta segíteni.

Az indítványozó különböző munkáltatók (vállalkozások) által alkalmazott, ám ugyanazon munkáltatónál (a kölcsönbevevőnél) foglalkoztatott munkavállalók bérezésének lehetséges különbözőségét sérelmezi az Alkotmány 70/B. § (2)–(3) bekezdése alapján. Ezért – figyelemmel a törvény fenti módosításaira is – az Alkotmánybíróságnak arra a kérdésre kellett választ adnia, sérül-e az egyenlő munkáért egyenlő bérezés és a munka mennyiségének és minőségének megfelelő bérezés elve azáltal, hogy a törvény nem írja elő általános érvénnyel, hanem – a kölcsönzés időtartama alapján – csak korlátozottan a kölcsönzött munkavállalókra vonatkozóan a kölcsönvevő munkáltató-

nál munkaviszonyban állók bérezésére irányadó szabályok alkalmazását.

Az Alkotmánybíróság a 137/B/1991. AB határozatában (ABH 1992, 456, 459.) tette először azt a – későbbi határozataiban is megerősített [43/B/1992. AB határozat, ABH 1994, 744, 745.; 1060/B/1993. AB határozat, ABH 1997, 770, 771.; 361/B/1994, ABH 1996, 483, 485.; 65/2006. (XI. 24.) AB határozat, ABH 2006, 964, 966.; 746/B/2002. AB határozat, ABH 2007, 1461, 1467.] – megállapítását, hogy az Alkotmány 70/B. §-a nem értelmezhető úgy, hogy bármely munkáltatónál alkalmazott minden munkavállalónak azonos munkáért azonos bért kellene kapnia. Ha az „egyenlő munkáért egyenlő bért” elve azt jelentené, hogy az alkalmazottnak alkotmányos joga van a vállalkozás gazdasági helyzetére, piaci pozíciójára tekintet nélkül azonos természetű munkáért azonos bérré, ez a gazdasági verseny szabadságának alkotmányos tételét sértené, eredményét tekintve pedig a piacgazdaságot tenné működésképtelenné. A különböző vállalkozások által fizetett eltérő bér a gazdasági versenynek ugyanis egyik fontos tényezője. Az Alkotmány 70/B. §-a ezért helyes értelme szerint az általános diszkrimináció-tilalmat megfogalmazó 70/A. §-nak a munka világára vonatkoztatott konkretizálása. Az Alkotmánybíróság több határozatában kifejtette azt is, hogy az Alkotmány 70/B. § (2) bekezdéséből nem következik az, hogy az „egyenlő munkáért” kifejezés olyan megegyező jellemzőkkel meghatározott, munkavégzés jellegű tevékenységeket foglalna magában, amelyekért a jogviszony személyi és tárgyi körülményeitől függetlenül, minden esetben azonos mértékű szolgáltatás (munkabér) járna. Az Alkotmány e rendelkezése az azonos tárgyi tulajdonságokkal meghatározható munkavégzésekért az eltérő mértékű díjazás kikötésének vagy éppen előírásának jogszabályi lehetőségét nem gátolja, ha az tiltott megkülönböztetést nem valósít meg. (1060/B/1993. AB határozat, ABH 1997, 770, 771.)

Az Alkotmánybíróság álláspontjának kialakítása során figyelemmel volt arra, hogy a kölcsönvevővel munkaviszonyban álló és a kölcsönzött munkavállalók foglalkoztatása, munkavégzése mely pontokon mutat hasonlóságokat, illetve eltéréseket. A „klasszikus”, vagyis az általános szabályok szerint létesített munkajogviszony jellemzően hosszú távú, bizalmi viszonyon alapuló együttműködést jelentő, tartós szerződéses kapcsolat. A munkajogviszonyt főszabályként határozatlan időre hozzák létre a felek úgy, hogy a munkaszolgáltatás teljesítését a munkaszerződésben a – különböző munkatevékenységeket magában foglaló – munkakör és munkahely meghatározásával specifikálják; a munkateljesítésre a jogviszonyban álló másik fél részére, annak szoros irányítása, felügyelete és ellenőrzése alatt, az általa megszervezett keretek között, és gazdasági érdekeihez igazodóan kerül sor mindaddig, amíg a foglalkoztatás az adott munkáltató működési körében biztosított. A kétpólusú jogviszonyban a munkáltató foglalkozta-

tási lehetőségei, ehhez kapcsolódóan a munkavállalók be-tanításához, képzéséhez és a jogviszonyok hosszabb távú fenntartásához fűződő érdekei kiszámíthatóbbak, tervezhetőbbek; e jogviszonyokban a bérezés a munkáltató számára erős ösztönző eszköz a megfelelő munkát végző munkavállalók megtartására. A kölcsönzésre létesített munkajogviszony a felek között kevésbé kötött és a hagyományostól számos ponton eltérő munkajogi kapcsolatot eredményez. A munkaszerződésnek nem szükséges tartal-mi eleme a munkavégzés helye, a munkaszolgáltatás tár-gya pedig munkakör megjelölése helyett a munkavégzés jellege útján is meghatározható. Munkaerő-kölcsönzés esetében – feltételezve a jogintézmény rendeltetésszerű működését – a munkajogviszony létesítése harmadik szemé-ly (idegen) munkáltató időszakos munkaerő-igénye ki-elégítése érdekében történik (a kölcsönzés időtartamát a kölcsönbeadó és kölcsönvevő közötti megállapodásban kötelező rögzíteni). Ez a gyakorlatban a munkavállalók konkrét munkákra való toborzását, szezonális munkákra, meghatározott projektek végrehajtására, határidős felada-tok elvégzésében való közreműködésre, meghatározott időtartamban speciális szakértelmet igénylő munkákra, vagy a munkából időlegesen (betegség, szabadság, gyer-mekvállalás stb. miatt) kieső munkavállalók átmeneti, rö-videbb vagy akár hosszabb távú pótlására, helyettesítésére történő, ideiglenes jellegű, tipikusan határozott idejű al-kalmazását jelenti. Ez a munkajogviszony az általános sza-bályok alapján létesített, „klasszikus”, kétoldalú munka-jogviszonyokhoz képest speciális a munkavégzés meg-szervezésének, a tényleges foglalkoztatás meg-valósításának-megvalósulásának módozatában is. A mun-káltatói jogosultságokat és kötelezettségeket a tör-vényhozó – a foglalkoztatás különböző mozzanatainak alapulvételével – két jogalany (kölcsönbeadó és kölcsön-bevevő) között osztotta meg, a főkötelezettségek közül a munkateljesítésért járó bér szolgáltatását és a munkavál-laló munkával való ellátását különböző munkáltatókhoz telepítette (s ehhez kapcsolódóan határozta meg a munka-vállalói jogosultságok és kötelezettségek „irányát” is). Lé-nyeges eltérés, hogy a kölcsönbeadó munkáltató fő tevén-kenysége és kötelezettsége a kölcsönzésre szerződött munkavállalója (különböző) más munkáltatóknál való időszakos foglalkoztatása megszervezésére, valamint olyan munkaszolgáltatás ellenértékének a megfizetésére irányul, amelyet a munkavállaló nem nála, hanem az általa kiválasztott idegen munkáltatónál teljesít. A munka-erő-kölcsönzésre létesített munkajogviszonyban ezért a munkavállaló munkával való ellátása, a folyamatos fog-lalkoztatás lehetősége kevésbé kiszámítható, hiszen azt mindig a munkáltató működési-rendelkezési körén kívül eső tényezők határozzák meg. E körülmény a kölcsönzésre szerződött munkavállalók által is ismert, a kölcsönzéses foglalkoztatást ennek megfelelően a különböző tevékeny-ségekben, illetve munkahelyeken munkatapasztalatot sze-

rezni kívánó, a munkaerőpiacra való fokozatos visszatérés érdekében, vagy bármely más okból (pl. tanulás mellett) az átmeneti, rugalmas keretek közötti munkalehetőséget ke-reső, valamint a munkakeresésben segítséget igénylő és a hagyományos keretek között elhelyezkedni nem tudó (szakképzetlen, a munkaerőpiacról egyéb ok miatt kiszorult személyek) választják.

Az Mt. szabályozásában a törvényhozó különböző munkáltatók (kölcsönbeadó és kölcsönbevevő) által, eltérő konstrukcióban (munkaerő-kölcsönzésre létrehozott, il-letve „hagyományos” munkajogviszonyban) alkalmazott, ám azonos munkáltató (kölcsönbevevő) által foglalkozta-tott, azonos tárgyi tulajdonságokkal meghatározható mun-kát végző munkavállalók esetében tette lehetővé eltérő mértékű díjazás kikötését. E lehetőség korlátozott, a tör-vényhozó – a korábban bemutatottak szerint – differen-ciált, a foglalkoztatás időtartamához igazodó szabályozást alkotott: annak kezdeti szakaszában nem írja elő, később a szűkebb értelemben vett bérré (személyi alapbérré, és a törvényben nevesített, a munkavégzés különös körülmé-nyei folytán fizetendő bérjuttatásokra), majd valamennyi juttatásra vonatkozóan kötelezővé teszi a kölcsönvevőnél munkaviszonyban álló munkavállalók bérezésére irány-adó szabályok figyelembevételét.

A vizsgált munkavállalói csoportok a munkajogvi-szonyból származó, magához a munkavégzés teljesítésé-hez szorosan kapcsolódó főbb jogosultságok és kötelezett-ségek szempontjából valóban nem mutatnak lényeges kü-lönbségeket, amennyiben tényleges foglalkoztatásukra egyező feltételekkel és körülmények között, akár rövidebb időre vagy tartósan, azonos képzettséget, szaktudást, gya-korlatot stb. feltételező munkakörben, illetve feladatok el-láttatása érdekében kerül sor. A munkáltató személyének különbözőségében megjelenő eltérés ezért önmagában nem zárhatja ki az egyébként egyenlő munkát végző mun-kavállalók bérezésében jelentkező különbségek vizsgálá-tát. Ez utóbbi munkavállalók eltérő bérezésének lehetősé-gét alkotmányosan a munkáltató (alkalmazó) vállalkozá-sok személyében jelentkező eltérés és a munkajogviszo-nyok létesítésének részben eltérő rendeltetése, ebből ere-dően a foglalkoztatási konstrukció különbözősége együt-tesen teremti meg.

Az Alkotmánybíróság az Alkotmány 70/B. § (2) és (3) bekezdéséből származó, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség fennállását nem találta megállapítha-tónak amiatt, hogy a törvényhozó nem tette kötelezővé, hogy a kölcsönzött munkavállalók bérezésére a mindenko-ri munkavégzésük helyén (kölcsönbevevő munkáltatók-nál) munkaviszonyban álló munkavállalók bérezésére irányadó, a kölcsönbeadó munkáltatóhoz képest kedve-zőbb szabályok időkorlát nélkül, mindenben azonosan ér-vényesüljenek. Az Alkotmány 70/B. § (2) bekezdésében foglalt egyenlő munkáért egyenlő bér elve a munkavállalóknak az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében felsorolt tulajdonságaik, illetve státuszuk alapján való, a munka-végzéstől teljesen független körülményeken alapuló meg-

különböztetését tilalmazza, nem zárja ki azonban azt, hogy jogszabály, vagy akár közvetlenül a munkáltató a munkavállalás, a munkateljesítés szempontjából objektív és releváns tényezők alapján differenciáljon a munkavállalók között. Ehhez hasonlóan az Alkotmány 70/B. § (3) bekezdése alapján az alkotmányossági vizsgálat arra irányul, hogy az ugyanazon munkamennyiséget és minőséget produkáló munkavállalók minden, a munkateljesítésükön kívül eső szempont alapján azonos javadalmazáshoz jussanak. Az Alkotmány 70/B. § (2) és (3) bekezdéséből fakadóan nem követelmény azonban, hogy a kölcsönzés keretében való, időszakos foglalkoztatásra szerződő munkavállalók – amennyiben az számukra (a kölcsönbeadó munkáltatóval kötött szerződésben és a munkáltatóra irányadó munkaviszonyra vonatkozó szabályokban foglaltaknál) kedvezőbb –, a bérezést illetően már a foglalkoztatásuk kezdeti szakaszában a kölcsönnevelőnél munkaviszonyban állókkal azonos feltételrendszerbe kerüljenek. A kifogásolt szabályozás különböző munkáltatók (vállalkozások) által, és – a foglalkoztatás megszervezésének-megvalósításának különböző módozatára figyelemmel kialakított – eltérő foglalkoztatási konstrukcióban alkalmazott munkavállalók bérezésében engedi az egyébként azonos tárgyi tulajdonságokkal meghatározható munkák eltérő bérezését, mégpedig a foglalkoztatás viszonylag rövid, kezdeti szakaszában. A sérelmezett megkülönböztetés tehát az alkalmazó munkáltatók személyének különbözőségén, a foglalkoztatás eltérő rendeltetésén és feltételrendszerén, ehhez kapcsolódóan a munkavállalók olyan egyéb helyzetén alapul, amelybe az érintettek – rugalmas foglalkoztatásuk iránti igényeik, munkaerő-piaci elhelyezkedési esélyeik, munkavállalási lehetőségeik által befolyásoltan, de – végső soron szabad választásuk eredményeként kerülnek. A vizsgált joganyagok egyéb helyzetén alapuló, a bérezésükben lehetővé tett különbségtétel ezért nem valósít meg tiltott diszkriminációt és – ugyanezen ok miatt – nem valósítja meg a munka mennyiségének és minőségének megfelelő bérezés elvének sérelmét sem, ezért az Alkotmánybírósg az Alkotmány 70/B. § (2) és (3) bekezdésével összefüggő, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet sérelmező indítványt elutasította.

3. A továbbiakban az Alkotmánybírósg a kölcsönzött munkavállalók munkaviszonya megszüntetésére vonatkozó szabályoknak [Mt. 193/J. § (4) és (6) bekezdés, 193/K. § (3) bekezdés, 193/M. § (2) bekezdés, 193/P. § (1) bekezdés] alkotmányellenességét állító indítványokat bírálta el. E szabályokat az indítványozók az általános szabályok szerint (nem munkaerő-kölcsönzésre) létesített munkajogviszonyban állókra irányadó szabályokkal összehasonlításban vélik az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésébe ütközőnek, a 193/P. § (1) bekezdésének az Mt. 90. §-a alkalmazását kizáró rendelkezését ezen túl az Alkotmány 66. § (1)–(3) bekezdésével, 67. § (1) bekezdésével, 70/D. § (1) bekezdésével és a 70/E. § (1) bekezdésével is ellentétesnek.

A kölcsönzésre létesített munkajogviszony megszüntetésének módozatai és annak részletszabályai több ponton eltérnek az általános szabályokban foglaltaktól. Így pl. nincs lehetőség a határozott idejű jogviszony munkáltató általi, az Mt. 88. § (2) bekezdése szerinti megszüntetésére; a rendes felmondásra alapot adó okok konkrétan kerültek meghatározásra; a munkáltató a nyugdíjas munkavállaló felmondását is köteles megindokolni; eltér a felmondási és a munkavégzés alóli mentesítési idő, a súlyos szerződésszegés miatti megszüntetés feltételeinek és okainak, a jogellenes megszüntetés jogkövetkezményeinek szabályozása, nem érvényesülnek a felmondási tilalmakra, korlátozásokra, a csoportos létszámcsökkentésre és a végkielégítésre vonatkozó szabályok stb. E körben a törvényhozó egyes esetekben a munkavállalókra nézve kedvezőbb szabályokat alkotott, megállapítható azonban, hogy e szabályok, és különösen az indítványokkal támasztott rendelkezések, a munkajogviszonyok felbontását – az általános szabályok alapján létrehozott jogviszonyokhoz képest – egyszerűbben, a munkáltató szabad felmondási jogát összességében kevésbé korlátozó módon, a megszüntetéshez enyhébb kötelezettségeket kapcsolva teszik lehetővé.

3.1. Az Mt. 194/J. § (4) bekezdése a határozatlan idejű munkaviszony felmondással történő megszüntetése esetén a felmondási idő mértékét főszabályként tizenöt napban határozza meg. Ha a munkaviszony időtartama a felmondás közlését megelőző két évben összességében (akár több munkaviszony létesítése, illetve fennállása alapján) eléri a háromszázhatvanöt napot, a felmondási idő harminc nap. A 193/J. § (6) bekezdése a kölcsönbeadó felmondása esetén a felmondási idő teljes tartamára mentesíti a munkavállalót munkavégzési kötelezettség alól, e szabálytól a felek megállapodása alapján engedi az eltérést; a felmentési időre a munkáltató átlagkereset fizetésére köteles.

A felmondási idő jellemzően tartós jogviszonyok megszüntetéséhez kapcsolódó jogintézmény, amelynek elsődleges célja, hogy a felek a jogviszony számukra megnyugtató, érdekeiknek megfelelő lezárásához szükséges cselekményeket elvégezhessek és a megszűnéssel összefüggő különböző változásokra megfelelő időben felkészülhessenek. Az Mt. szabályozásában a felmondási idő a határozatlan idejű jogviszonyok egyoldalú felbontásához, a felmondási idő alatti felmentési vagy munkavégzési kötelezettség alóli mentesítési idő a jogviszony munkáltató általi felmondásához kapcsolódik (kivételt csupán a súlyos szerződésszegések miatti megszüntetések képeznek); a felmondási idő tehát – fő funkcióját tekintve – a munkáltató számára a megfelelő munkaerő pótlására, a munkavállalónak a létfenntartást szolgáló jövedelemszerzés feltételeinek újratertetésére, a munkakeresésre biztosít megfelelő időt.

Az Mt. 193/J. (4) és (6) bekezdése a határozatlan idejű munkajogviszonyban álló jogalanyokat megillető felmondási idő mértéke meghatározásának és a munkavégzés alóli mentesítés szabályozásában mutat – az általános szabályokhoz mérten részben kedvezőbb, részben kedvezőtlen

nebb „irányú” – eltéréseket. Hátrányként értékelhető, hogy a törvény a felmondási időnek a munkaviszonyban töltött évek számától függő fokozatos emelkedését nem írja elő. Hátrányként értékeli az indítványozó, hogy – diszpozitív szabály alapján ugyan, de – a munkáltató felmondása esetén kizárható a munkáltató felmentési idő (munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés) biztosítására vonatkozó kötelezettsége. Kedvezőbb viszont, hogy – figyelembe véve az Mt. 13. § (3) bekezdését, amely a Harmadik részben meghatározott szabályoktól (ha a törvény másként nem rendelkezik) a munkavállalóra kedvezőbb feltételekkel engedi a feleknek az eltérést – a munkaerő-kölcsönzésnél nem érvényesül a felmondási idő felső határára vonatkozó megállapodási korlát, vagy hogy a munkavállaló főszabályként a felmondási idő teljes tartamára mentesül a munkavégzési kötelezettség alól, nem érvényesül továbbá az Mt. 93. § (3) bekezdésében írt korlátozás sem (amely szerint a felmentési idő alatt átlagkeresetre nem jogosult a munkavállaló arra az időre, amely alatt munkabérre nem lenne jogosult).

Az Mt. 193/K. §-a a munkajogviszony súlyos szerződésszegés miatti, azonnali hatályú megszüntetésének feltételeit az Mt. 96. §-ban foglalt rendkívüli felmondástól a felmondási jog gyakorlására alapot adó okok és a határidő tekintetében némileg eltérően szabályozza; az egyik indítványozó a 193/K. § (3) bekezdésében szereplő, a felmondás okában kimutatható eltérést véli alkotmányellenesnek. Az Mt. 96. §-ának kógens rendelkezése mindkét fél számára akkor teszi lehetővé az azonnali hatályú megszüntetést eredményező rendkívüli felmondást, ha a másik fél *a*) a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi, vagy *b*) egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi. Az Mt. 193/K. § megoldása ehhez képest „aszimmetrikus” és más tényállásokon alapul: a munkavállalót mind a kölcsönbeadó, mind a kölcsönvevő súlyos szabályszegése (a munkaviszonyra vagy a foglalkoztatásra vonatkozó szabályok, illetve a felek között létrejött megállapodás megszegése) miatt, míg a kölcsönbeadót a munkavállaló munkaviszonyból eredő lényeges kötelezettségei vétkes megszegése esetén jogosítja a megszüntetésre; ezen túl az azonnali hatályú felmondásra a törvény kötelezi a kölcsönbeadót, ha a nyilvántartásból jogerős határozattal törlésre került. A támadott rendelkezés tehát – hasonlóan a felmondási idő szabályozásához – egyes elemeiben szigorúbb, másokban azonban enyhébb az általános szabályban meghatározottakhoz képest: a jogviszony a munkavállaló lényeges kötelezettségszegése miatt akkor is megszüntethető, ha az jelentős mértékűnek nem minősíthető és/vagy gondatlansága csak enyhe fokú, nem ad viszont lehetőséget a törvény a 96. § *b*) pontjában foglalt ok miatti megszüntetésre.

Részben eltérnek a munkaviszony munkáltató általi jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei is az Mt.

100. §-ban foglaltaktól. Az egyik indítványozó ezek közül a 193/M. § (2) bekezdését tartja diszkriminatívnak, mert a munkavállaló a jogellenes megszüntetés esetén az általános szabályban meghatározott kerethez képest (kettő és tizenkét havi átlagkereset), minimum egy, maximum hathavi átlagkereset összegében jogosult – a jogellenes megszüntetés körülményeihez, különösen a jogsértés és annak következményei súlyához mért – általánymunkabérekkel egyenértékű kártérítésre.

3.2. Az Alkotmánybíróság a fentiekben ismertetettekkel azonos, illetve hasonló munkajogi intézmények, így a felmondási okok törvényi meghatározása, a munkáltató indokolási kötelezettsége, felmondási tilalmak alkotmányossági vizsgálata során – utalva a 44/B/1993. AB határozatában (a továbbiakban: Abh1.; ABH 1994, 574, 575.) foglaltakra – a 11/2001. (IV. 12.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh2.) rögzítette, hogy a munkáltatót és a munkavállalót egyaránt megillető szabad felmondás joga az a kiindulási pont, amelyhez viszonyítottan vizsgálni lehet azokat a törvényi rendelkezéseket, amelyek a munkaviszony felmondásának feltételeit tartalmazzák, illetőleg azokat a jogtechnikai megoldásokat, amelyeket a jogalkotó e körben alkalmazott. Az Mt. a munkaviszony szabad felmondása alapelveihez képest a munkavállalók javára számos ponton eltér. E szabályok – igazodva az egyes munkavállalói csoportokat jellemző sajátosságokhoz – azok tágabb vagy szűkebb körére terjednek ki, illetőleg a munkáltatói felmondás lehetőségét különböző mértékben korlátozzák. A munkáltatói felmondást korlátozó törvényi rendelkezések azonban mindig kivételesnek tekintendők a szabad felmondás jogának generális alapelveihez képest. (ABH 2001, 153, 158.) Az Alkotmánybíróság – az Abh1.-ben és az Abh2.-ben tett megállapításain alapuló – 983/B/1999. AB határozatában a felmondás indokolási kötelezettségét az Alkotmánybíróság olyan, a munkavállalók többletvédelmét szolgáló kedvezmény-szabályként értelmezte, amelyre senkinek nincs Alkotmányon alapuló joga, a munkaviszony megszüntetését a munkáltató számára nehezítő feltételek előírásánál és azok megváltoztatásánál ezért a jogalkotót széles körű mérlegelési jog illeti meg. (ABH 2007, 1224, 1228.) Az Alkotmánybíróság az 549/B/1999. AB határozatában a munkaviszony munkavállaló általi jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeit szabályozó rendelkezések alkotmányossági vizsgálata során rámutatott arra is, hogy „A jogalkotó a különféle szerződésszegő magatartásokhoz fűzött szankciók meghatározásában, a szerződések jogellenes felbontásától való visszatartás érdekében alkalmazott megoldások kiválasztásában, és ennek során a fizetési kötelezettség mértéke meghatározásában is – az Alkotmány keretei között – széles körű mérlegelési szabadsággal rendelkezik.” (ABH 2007, 1190, 1208.) Az Alkotmánybíróság e határozatában tekintetbe vette a 620/B/1998. AB határozatában (ABH 2005, 780, 787.) foglalt, a kártérítéstől eltérő szerződésszegési jogkövetkezményeket előíró jogszabályi rendelkezések vizsgálata

során tett megállapítását: „A jogszabályban meghatározott mérték tekintetében az Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróság kialakult gyakorlatának megfelelően akkor állapít meg alkotmányellenességet, ha a mérték meghatározása diszkriminatív vagy nyilvánvalóan eltúlzott nagyságú (772/B/1990. AB határozat, ABH 1991, 519, 522.; 126/B/1999. AB határozat, ABH 2001, 1048, 1052.)”.

Az Alkotmánybíróság idézett határozataiban tett megállapításai a jelen ügyben is irányadók: a felmondási idő, ezen belül a munkavégzés alóli mentesítés, a felmondásnak az arra alapot adó okok jogszabályi meghatározásával való korlátozása, és a szerződészegés következményeinek anyagi kompenzációja, mint az Alkotmányból nem levezethető jogok szabályozásában a jogalkotó nagyfokú szabadsággal rendelkezik; döntési szabadságának az Alkotmány rendelkezései, pl. a diszkriminációtilalom szabnak korlátot. Az indítványok a diszkriminációtilalom megsértését állították. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság általános személyiségi jogával és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerinti ésszerű indoka, vagyis önkényes. [35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 197, 200.]

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a munkaerő-kölcsönzés keretében foglalkoztatott munkavállalók jogviszonya megszüntetésére vonatkozó szabályozás vizsgált különbségei nem adnak alapot a támadott szabályok alkotmányellenességének megállapítására. Az Alkotmánybíróság abból indult ki, hogy a törvényhozó az Mt. külön fejezetében foglalt szabályok megalkotásával a hagyományoshoz képest a jogviszony tartósságát és a munkavállalók védelmét illetően kevésbé szoros munkajogi kapcsolatot eredményező foglalkoztatás kereteit teremtette meg, a kölcsönzéses foglalkoztatásra szerződő jogalanyok pedig ezen – általuk is igényelt, de legalábbis ismert – feltételrendszerben vállalják a munkát. A kölcsönzéses formában való foglalkoztatás – a korábban már bemutatottak szerint – mindig függ különböző más (idegen) munkáltatók aktuális munkaerőigényétől, ezért az hosszabb távon kevésbé tervezhető, a kölcsönbeadó munkáltató munkaszervezési lehetőségei jóval korlátozottabbak, a munkával való ellátási kötelezettség teljesíthetősége kevésbé kiszámítható. A törvényhozó e körülményeket tekintetbe véve állapította meg a jogviszony megszüntetésének indítványokkal érintett különös szabályait is. A munkajogviszony megszüntetését könnyítő, a munkáltatóra enyhébb kötelezettségeket hárító, a felmondási-felmentési időre, és a megszüntetés egyéb feltételeire vonatkozó – a foglalkoztatás megvalósításának-megvalósulásának eltérő módozatához, a kölcsönbeadó munkáltató korlátozott foglalkoztatási lehetőségeihez igazodóan kialakít-

tott – speciális szabályozás ezért ésszerű indokokon alapul, így nem sérti az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdését. Az Alkotmánybíróság az Mt. 193/J. § (6) bekezdésével kapcsolatban felhozott érvelés alapján utal továbbá a 42/1996. (X. 9.) AB határozatában rögzítettekre, miszerint „diszpozitív szabály meghatározása, vagyis annak a rendelkezésnek a tartalmi kialakítása, amely a szerződő felek eltérő megállapodása hiányában kerül alkalmazásra (...) általában már nem alkotmányossági kérdés, hanem a törvényhozó szabadságába és szabad mérlegelési jogkörébe tartozik. Ennek során a törvényhozó szabadon mérlegelhet olyan célszerűségi, érdekvédelmi, technikai, illetve egyéb szempontokat, amelyek a konkrét jogviszonyokkal kapcsolatosak, feltéve, hogy azok nem állnak kifejezetten ellentétben az Alkotmány valamely rendelkezésével.” (ABH 1996, 142, 145.) A fentiek alapján az Alkotmánybíróság az Mt. 193/J. § (4) és (6) bekezdése, a 193/K. § (3) bekezdése és a 193/M. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítványt elutasította.

3.3. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban az Mt. 193/P. § (1) bekezdése részbeni alkotmányellenességét állító indítványokat vizsgálta meg. Az Mt. 90. § (1) bekezdése a munkáltató számára a munkavállaló, a munkavállaló gyermeke és más közeli hozzátartozója betegségéhez, a gyermekvállaláshoz, a gyermek születéséhez, csecsemők, kisgyermek gondozásához, ápolásához, valamint állampolgári kötelezettségek teljesítéséhez kötődő tényállások megvalósulása esetén, a törvény által meghatározott idők alatt tiltja a munkaviszony rendes felmondással való megszüntetését. A tilalom a határozatlan idejű munkaviszonynak a munkáltató működésével, a munkavállaló képességeivel, munkaviszonnal kapcsolatos magatartásával összefüggő ok miatti, egyoldalú megszüntetésére vonatkozik (így nem gátolja a súlyos szerződészegés miatti, vagy a próbaidő alatti megszüntetést). A felmondási védelem a következő időtartamokban áll fenn: *a)* betegség miatti keresőképtelenség, legfeljebb azonban a betegszabadság lejártát követő egy év, továbbá az üzemi baleset vagy foglalkozási megbetegedés miatti keresőképtelenség alatt a táppénzre való jogosultság, *b)* beteg gyermek ápolására táppénzes állományba helyezés, *c)* közeli hozzátartozó otthoni ápolása vagy gondozása céljából kapott fizetés nélküli szabadság (139. §), *d)* külön törvény szerinti emberi reprodukciós eljárással összefüggő kezelés, terhesség, a szülést követő három hónap, illetve a szülési szabadság [138. § (1) bekezdés], *e)* gyermek ápolása, illetve gondozása céljára kapott fizetés nélküli szabadságnak [138. § (5) bekezdés], illetve a gyermek hároméves koráig – fizetés nélküli szabadság igénybevétele nélkül is – a gyermekgondozási segély folyósításának, *f)* sor- vagy tartalékos katonai szolgálatnak a behívóparancs, polgári szolgálatnak a teljesítésre vonatkozó felhívás kézhezvételétől számított, *g)* külön törvény szerinti rehabilitációs járadékban részesülő személy esetén a keresőképtelenség teljes idő-

tartama. A felsorolt tilalmak a munkaerő-kölcsönzés keretében foglalkoztatott munkavállalókra – az Mt.-nek az indítványozók által több alkotmányi rendelkezés sérelme miatt alkotmányellenesnek tartott – 193/P. § (1) bekezdésének „86/A–96. §-ai” szövegrésze folytán nem alkalmazhatók. Erről a kölcsönbeadó a munkaszerződésben, de legkésőbb a munkaszerződés megkötésétől számított két héten belül írásban köteles tájékoztatni a munkavállalót.

3.4. Az Alkotmány 66. § (1) bekezdése biztosítja a férfiak és nők egyenjogúságát minden polgári és politikai, valamint gazdasági, szociális és kulturális jog tekintetében. Az Alkotmány 66. § (2) bekezdése az anyáknak a gyermek születése előtti és utáni támogatását és védelmét „külön rendelkezések” szerint teszi kötelezővé, a (3) bekezdés pedig – szintén külön szabályok által – a nők és fiatalok védelmének biztosítását a munka végzése során írja elő.

Az Alkotmánybíróság – munkaköri ártalmak miatti kordedvezményre való jogosultság vizsgálata során – a 7/1998. (III. 18.) AB határozatában (ABH 1998, 417, 419.) értelmezte az Alkotmány 66. § (1) és (3) bekezdését. „Az Alkotmány (...) a nők védelme érdekében pozitív diszkriminációt tartalmazó szabályok kialakítására ad felhatalmazást. Ez az alkotmányi felhatalmazás nyilvánvalóan a férfiak és a nők természeti, biológiai és fizikai különbözőségéből adódó eltérések elismerésén alapszik. A nők biológiai adottságai, különösen az anyaság biológiai és pszichikai dimenziója, továbbá a nők kisebb fizikai ereje folytán bizonyos környezeti ártalmakra hamarabb és súlyosabb következményekkel reagálnak. Ugyanaz a tevékenység, amely a férfi számára egészségkárosodáshoz nem vezet, a nő egészségét károsíthatja. Mindezekre a természeti adottságokra figyelemmel alkotmányosan indokolt, hogy a jogalkotó a kordedvezményre való jogosultság meghatározásánál a nők javára bizonyos preferenciákat, pozitív diszkriminációt tartalmazó szabályokat állapít meg.” Erre tekintettel nem állapított alkotmány sértést az Alkotmánybíróság amiatt, hogy a vizsgált szabály a szervezet fokozott igénybevételével járó, illetve az egészségre különösen ártalmas munkakört betöltő nőket rövidebb idő után jogosította kordedvezményre, mint a férfiakat, az Alkotmány 66. § (1) bekezdése és a 70/A. § (1) bekezdése alapján alkotmányosan indokolhatatlannak ítélte azonban a férfiak kordedvezményre való jogosultságból való teljes kizárását, tekintve, hogy a kordedvezményre alapot adó különös egészségi ártalom (porbelégzés, zaj stb.) azonos munkakör betöltése (tevékenység végzése) alapján a férfiakat és nőket egyformán érinti.

3.4.1. Az Mt. támadott szabálya az általános szabályok szerint létesített munkajogviszonyban állókra irányadó, az Mt. 90. §-ban írt felmondási tilalmakat a munkaerő-kölcsönzésre létesített munkaviszonyban zárja ki. A kizáró rendelkezés a munkavállalók között nem tesz különbséget annak alapján, hogy azok nők vagy férfiak, ezért az Alkotmány 66. § (1) bekezdésének, ezzel összefüggésben az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésének sérelme nem merül fel.

3.4.2. Az Alkotmány 66. § (2) bekezdése az anyáknak, a gyermeket váró és gyermeket szült nők számára a gyermek születése előtti és utáni időre vonatkozóan ír elő külön támogatást és védelmet. Az Alkotmány e rendelkezése – hasonlóan az Alkotmány 66. § (1) és (3) bekezdésének az Abh3.-ban kifejtett értelmezésével – a várandós nők és a gyermekes anyák számára pozitív diszkriminációt tartalmazó szabályok kialakítására ad alkotmányi felhatalmazást, időben viszonylagosan – a szülés időpontjához igazodóan – behatároltan. Ebből következően az anyák a különleges támogatásra és védelemre, állapotukra és az anyasággal összefüggő feladataikra tekintettel tarthatnak igényt, a gyermekvállalásra, a gyermek fogadására és a szülésre való felkészülés, az ebből adódó változásokhoz való alkalmazkodás, az anyasággal kapcsolatos gondozási, a gyermek megfelelő fejlődésének biztosítását igénylő feladataik, kötelezettségeik ellátása érdekében, egyben kiküszöbölendő azokat a hátrányokat, amelyek az anyai szerepvállalásból fakadhatnak. A támogatás és védelem módját, konkrét érvényesülési körét, formáját nem rögzíti az Alkotmány 66. § (2) bekezdése, a kiemelt támogatás és védelem így az anyákat minden olyan területen (pl. egészségvédelem, szociális biztonság, munkavállalás) megilleti, amelyeken a gyermekvállalás miatt az Alkotmány által védendőnek és támogatandónak rendelt állapotuk alatti időszakban (a gyermek születése előtt és után) másokhoz képest hátrányos helyzetbe kerülhetnek (tipikusan ilyen pl. a munkaerő-piaci távollét). Az Alkotmány fenti rendelkezése tehát – részeként annak a komplex védelemnek, amelyet az Alkotmány a gyermekjogi és családvédelmi rendelkezései által (Alkotmány 15. §, 16. § 67. §), a gyermekek egészséges fejlődésének biztosítása érdekében ír elő – a nőket a gyermekvállalással összefüggésben érő (és közvetetten a gyermekek megfelelő fejlődésére is kiható), potenciálisan bekövetkező negatív hatások kiküszöbölésére alkalmas jogalkotásra ad felhatalmazást.

Azt, hogy a nők a terhesség alatti és utáni fizikai, pszichés állapotuk miatt különös védelmet igényelnek, az Európai Unió jogalkotása és joggyakorlata, valamint a nemzetközi (munka)jogi tárgyú jogalkotás is elismerte. A Tanács 92/85/EGK Irányelve a várandós, gyermekágyas, szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetésére, az ilyen munkavállalók egészségére, a terhességre, a szoptatásra káros hatással járó, kockázatot jelentő tényezők kiküszöbölésére (ennek érdekében a munkafeltételek, a munkaidő, a munkakör átmeneti módosítására, biztonságot, egészséget veszélyeztető expozíció kizárására, szülési szabadság, elbocsátás elleni védelem biztosítására stb.) kötelezi a tagállamokat (utóbbi körben elismerve a tagállamok jogalkotói szabadságát a munkavállalók állapotával össze nem függő rendkívüli esetekre vonatkozóan). Az Európai Közösségek Bírósága már korábban kimondta, hogy a várandós vagy gyermekágyas nők jogai terén a férfiak és a nők egyenlőségére vonatkozó közössé-

gi szabályok célja a női munkavállalóknak a szülés előtti és után való védelme (lásd a C – 191/03. sz. McKenna-ügyben 2005. szeptember 8-án hozott ítélet 42. pont). A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve, és különösen a 76/207 Irányelv 2. Cikkének (1) bekezdése és 5. Cikkének (1) bekezdése alapján a nők elbocsátással szembeni védelmét nem csak a szülési szabadság, hanem a terhesség teljes időtartama alatt el kell ismerni. Az ilyen elbocsátás csak nőket érinthet, tehát közvetlen, nem alapuló hátrányos megkülönböztetésnek minősül (lásd pl. a C – 394/96. sz. Brown-ügyben 1998. június 30-án hozott ítélet 24–27. pont, a McKenna-ügyben hozott ítélet 47. pont).

A nőknek a terhességük, terhességgel összefüggő betegségeik, illetve az ezzel összefüggő „elérhetetlenségük” miatti elbocsátása kérdésében az Európai Közösségek Bírósága több ítéletében is állást foglalt. Ennek során kimondta: arra a kockázatra tekintettel, hogy az esetleges elbocsátás veszélyeztetheti a várandós, gyermekágyas vagy szoptató munkavállaló pszichikai és fizikai helyzetét, ideértve annak különösen súlyos kockázatát, hogy a női munkavállaló önként szakítja meg terhességét, biztosít a közösségi jogalkotó a 92/85 irányelv 10. cikke alapján különös védelmet a nőknek azáltal, hogy a terhesség kezdetétől a szülési szabadság végéig terjedő időszakban felmondási tilalmat rendel el (C – 32/93. sz. Webb-ügyben 1994. július 14-én hozott ítélet 21. pont; C – 394/96. sz. Brown-ügyben 1998. június 30-án hozott ítélet 18. pont; C – 109/00. sz. Tele Danmark ügyben 2001. október 4-én hozott ítélet 26. pont stb.).

Az anyák és a gyermekek védelmét szolgáló jogállami kötelezettségeket fogalmaz meg az 1976. évi 9. törvényerejű rendelettel kihirdetett, az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, amelynek 10. Cikke előírja, hogy az anyáknak a gyermek születése előtt és után ésszerű időtartamra külön védelmet kell biztosítani, amely idő alatt a dolgozó anyáknak fizetett szabadságot vagy megfelelő társadalombiztosítási szolgáltatásokkal együtt járó szabadságot kell biztosítani. Hasonló intézkedési kötelezettségeket fogalmaz meg a részes államok számára a Magyarországon az 1999. évi C. törvénnyel kihirdetett Európai Szociális Karta 8. Cikke, amely „A dolgozó nők védelméhez való joga” cím alatt a gyermek születése előtt és utáni szabadság mellett a szoptató anyák munkaidő-kedvezménye biztosítását, a szülési szabadság idejére eső felmondás megtiltását, a veszélyes, fáradságos, egészségtelen munkából származó különböző ártalmak kiküszöbölését írja elő. Még konkrétabb követelményeket határoz meg az anyaság védelméről szóló – a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 1952. évi 35. ülészakán elfogadott 103. számú Egyezményét módosító – Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 88. ülészakán elfogadott, a 2004. évi CXI. törvénnyel kihirdetett 183. számú Egyezménye (a továbbiakban: Egyezmény). Az Egyezmény a terhes és szoptató nőknek az anya vagy a gyermek

egészségére ártalmas munkavégzés elleni védelmét, szülési szabadság biztosítását, a terhességből vagy a szülésből adódó betegség, komplikáció esetén külön szabadság, e szabadságok alatti pénzbeli juttatás nyújtását, a terhesség, valamint azzal összefüggő szabadságok ideje alatt, vagy az azt követő munkába állás utáni – a tagállamok által meghatározott időszakon belüli – időben a munkaviszonynak a terhességgel, szüléssel és annak következményével vagy a szoptatással összefüggő ok miatti megszakítása tilalmát, a szoptatással kapcsolatos munkaidő-kedvezmények biztosítását stb. írja elő.

Az Alkotmány 66. § (2) bekezdése ugyanakkor a hivatkozott európai uniós, nemzetközi emberi jogi és munkajogi tárgyú jogalkotáshoz képest szélesebb körben és kevésbé konkrétan határozza meg az anyáknak a gyermek születése előtti és utáni támogatását és védelmét szolgáló állami kötelezettségeket: a fokozott gondoskodási kötelezettség teljesíthető a társadalombiztosítás rendszerében, a szociális ellátórendszer intézményei keretében nyújtott pénzbeli és természetbeni ellátások, szolgáltatások, juttatások feltételrendszerét meghatározó jogalkotás, továbbá a munkavégzéshez kapcsolódó kötelezettségeket enyhítő, a foglalkoztatáshoz való hozzáférést, a munkaerőpiacra való visszatérést könnyítő, előnyben részesítést előíró, az érintett jogalanyok gazdasági, szociális biztonságát növelő és egészségvédelmét szolgáló külön intézkedések által (így a foglalkoztatás területén pl. felmondási védelem előírásával is).

3.4.3. Az Alkotmány 66. § (3) bekezdéséből a nők és a fiatalok védelmére vonatkozóan – az Alkotmány 66. § (2) bekezdéséhez viszonyítva – speciális követelmények származnak külön jogszabályok megalkotására: a kiemelt védelemnek az Alkotmány által kijelölt tárgykörben, a „munka végzése során” kell érvényesülnie. Ez az alkotmányi rendelkezés – az Abh3.-ban kifejtetteknek megfelelően a nők (és a fiatalok), mint ún. sérülékeny foglalkoztatotti csoportokba tartozó jogalanyok alkati, természeti (biológiai és fizikai) különbözőségeiből adódó eltérések elismerésén alapszik, nők esetében magában foglalva az anyaságnak a nő életrendjére, szervezetére gyakorolt biológiai, pszichikai, szociológiai hatásait, és azoknak a különböző munkatevékenységek folytatásával való összefüggéseit, következményeit is. A jogalkotót ezért az Alkotmány 66. § (3) bekezdése a munka világára, ezen belül is a munkavégzésre vonatkozó szabályalkotásban a nők (és fiatalok) számára – az e tulajdonságukra, abból eredő sajátosságaikra visszavezethető hátrányokat kiküszöbölendő – többletvédelmet, kedvezményeket, előnyöket biztosító intézkedésekre, a munkavégzéssel általában járó fizikai, pszichés megterhelést könnyítő, ártalmakat megelőző vagy csökkentő (munkajogi, foglalkozás-egészségügyi, munkavédelmi, szociális tárgyú) rendelkezések meghozatalára kötelezi.

Az Alkotmány fenti rendelkezései összefüggésben állnak az Alkotmány 70/A. § (3) bekezdésével, amely szerint „A Magyar Köztársaság a jogegyenlőség megvalósulásáért

az esélyegyenlőtlenségek kiküszöbölését célzó intézkedésekkel is segíti.” Az Alkotmány 66. § (2) bekezdése az Alkotmány 70/A. § (3) bekezdésében foglalt esélyegyenlőség elvét konkretizálja a gyermeket vállaló nőkre, kisgyermekes anyákra, a 66. § (3) bekezdése pedig a munkát vállaló nőkre, amely elv alapján az állam a különböző társadalmi csoportok esélyeinek egyenlőségét jogszabályok és állami intézkedések rendszere révén biztosítja, illetőleg járul hozzá az egyenlőtlenségek csökkentéséhez. [725/B/1991. AB határozat, ABH 1992, 663, 664.; 553/B/1994. AB határozat, ABH 1997, 773, 783.]

3.4.4. Az Alkotmány 67. § (1) bekezdése minden gyermek számára biztosítja a jogot a családjá, az állam és a társadalom részéről arra a védelemre és gondoskodásra, amely a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges. Ez az alkotmányi rendelkezés „a gyermek alapvető jogairól szól, egyidejűleg a család (szülők), az állam és a társadalom alapvető kötelezettségeit megszabva” (995/B/1990. AB határozat, ABH 1993, 524, 525.), egyben a jogalkotó alkotmányos kötelezettségét határozza meg a gyermek megfelelő fejlődését biztosító feltételek megteremtésére. Az Alkotmánybíróság – az Alkotmány 15. §-a, 16. §-a és a 67. § (1) bekezdése összefüggéseit figyelembe véve – több határozatában rámutatott, hogy e rendelkezések az állam intézményvédelmi kötelezettségét alapozzák meg, mely a legkülönbözőbb állami kötelezettség-teljesítésekben nyilvánul meg, és amelyek formája, módja, mértéke az alkotmányi rendelkezésből nem következik [731/B/1995. AB határozat, ABH 1995, 801, 807.; 79/1995. (XII. 21.) AB határozat, ABH 1995, 399, 405.; 429/B/2001. AB határozat, ABH 2005, 987, 991–992.; 666/B/2004. AB határozat, ABH 2006, 2061, 2063–2064.; 844/E/2005. AB határozat, ABH 2007, 2544, 2547.]. Az Alkotmánybíróság a 844/E/2005. AB határozatában – méltányolhatóan tekinthető lakásigény kielégítése feltételeinek vizsgálata során – értelmezte az Alkotmány 67. § (1) bekezdését. Határozatában – idézve a 731/B/1995. AB határozatában foglaltakat – megállapította, hogy „kedvezményes, támogatott lakásszerzésre nézve alanyi jogosultságok, illetőleg meghatározott, konkrét lakástámogatási formák kialakítása és biztosítása nem következik. Az alkotmányos intézményvédelem, az ifjúság létbiztonságának biztosítása, érdekeinek védelme, a gyermekek testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséről való gondoskodás a legkülönbözőbb állami kötelezettség-teljesítésekben nyilvánul meg. Kétségtől ide sorolható a családok, fiatalok lakáshoz jutásának állami segítése is. Ennek formája, módja, még kevésbé pedig mértéke a vonatkozó alkotmányi rendelkezésekből azonban nem következik. (...) Az alkotmányos követelmény az, hogy az állam gondoskodása, segítése és védelme nem eshet a vonatkozó alkotmányi rendelkezésekben meghatározott minimális szint alá. (...) Alanyi jogok híján a jogalkotói szabadságnak az önkényesség tilalma szab határt.” (ABH 2007, 2544, 2547.)

3.4.5. A munkajogi szabályozásban kialakított felmondásvédelmi rendelkezések egy része az Alkotmány 66. § (1) bekezdésében foglalt alkotmányos alapjog érvényesülését, valamint az Alkotmány 66. § (2)–(3) bekezdéséből és a 67. § (1) bekezdéséből fakadó állami intézményvédelmi kötelezettség teljesítését segíti elő azzal, hogy a várandós és kisgyermekes anyák számára a gyermek születése előtti és utáni időre vonatkozóan, így a terhesség, szülési szabadság alatt, a szülést követő három hónapban többletvédelmet biztosít az anyák állapotára és a gyermek megfelelő fejlődésére is kiható azon lehetséges hátrányok ellen, amelyek a munkaviszony felbontása miatti egzisztenciális bizonytalanságból fakadhatnak. Az Mt. a felmondásvédelmi szabályok által kiemelt védelmet biztosít továbbá a gyermekes anyák számára a gyermek születését követő hosszabb (akár évekig tartó) időszakokra is, a gyermek gondozása, nevelése, beteg gyermek ápolása érdekében. Ez utóbbi rendelkezések megalkotására a törvényhozónak az Alkotmány 66. § (2)–(3) bekezdésében adott, pozitív diszkriminációt jelentő jogalkotásra való felhatalmazása alapján és a 67. § (1) bekezdéséből eredő állami intézményvédelmi kötelezettség teljesítése érdekében került sor. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az érintett jogalanyoknak az Alkotmány fenti rendelkezéseiből származóan alkotmányos alapjoga lenne a munkaviszony megszüntetése elleni felmondási védelemre. Az Alkotmány által előírt kiemelt támogatás és védelem nem csupán a munkaviszonyok megszüntetésének felmondási tilalmak előírásával történő korlátozásával érhető el, az teljesíthető egyéb munkajogi és más jogszabályalkotás útján is. A magyar jogrendben számos szabály található, amely – az Alkotmány fenti rendelkezései érvényesülése érdekében – a nők, várandós nők, kisgyermekes anyák védelmét és támogatását szolgálja, így pl. a terhesgondozásról szóló 33/1992. (XII. 23.) NM rendelet, a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény, illetve a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény által szabályozott ellátások, szolgáltatások, támogatások; a foglalkoztatás területén az Mt. védelmi (éjszakai, rendkívüli munkavégzés tilalmazása, illetve korlátozása, terhes, kisgyermekes nők munkakörének, munkafeltételeinek módosítása, kiküldetés korlátozása, szülési szabadság, szoptatási munkaidő-kedvezmény stb.) szabályai, a munkaköri, szakmai, illetve személyi higiénés alkalmasság orvosi vizsgálatáról és véleményezéséről szóló 33/1998. (VI. 24.) NM rendelet, amely a nők foglalkoztatásánál külön szempontokat ad a munkaköri alkalmasság meghatározására stb.

3.4.6. Nem vezethető le jogosultság az Alkotmány 70/D. § (1) és 70/E. § (1) bekezdéseiből sem a felmondási tilalom alkalmazására az Mt. 90. § (1) bekezdésében szereplő egyéb tényállások fennállására tekintettel. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában az Alkotmány 70/D. §-a „a legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez való jogosultságként meghatározott alkotmányi követelmény az államnak azt az alkotmányos kötelezettségét jelenti, hogy

a nemzetgazdaság teherbíró képességéhez, az állam és a társadalom lehetőségeihez igazodva olyan gazdasági és jogi környezetet teremtsen, amely a legkedvezőbb feltételeket biztosítja a polgárok egészséges életmódjához és életviteléhez. E feltételeket konkretizálja egyebek között az Alkotmány 70/D. § (2) bekezdésében írt rendelkezés, amely az állam kötelezettségévé teszi a megfelelő egészségügyi intézmények létesítését és az orvosi ellátás megszervezését. A lehető legmagasabb testi és lelki egészséghez való jog az Alkotmány 70/D. § (2) bekezdésében foglalt állami kötelezettségként fogalmazódik meg, amely magában foglalja azt a kötelezettséget, hogy a törvényhozó a testi és lelki egészség bizonyos területein alanyi jogokat határozzon meg. [56/1995. (IX. 15.) AB határozat, ABH 1995, 260, 270.; 54/1996. (XI. 30.) AB határozat, ABH 1996, 173, 186.; 37/2000. (X. 31.) AB határozat, ABH 2000, 293, 297.]

Az Alkotmány 70/E. §-a a szociális ellátáshoz való jogot fogalmazza meg, továbbá rögzíti annak szervezeti, intézményi kereteire vonatkozó alapvető rendelkezéseket. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alkotmány 70/E. §-ában foglalt rendelkezések általános jelleggel nevesítik az államnak a polgárok szociális biztonsága tekintetében fennálló kötelezettségeit. [32/1991. (VI. 6.) AB határozat, ABH 1991, 146, 163.; 2093/B/1991. AB határozat, ABH 1992, 546, 547.; 659/B/1995. AB határozat, ABH 1996, 537, 538.; 1049/D/1999. AB határozat, ABK 2006. január, 15, 17.] Az Alkotmánybíróság kimondta továbbá, hogy „(a)z Alkotmány 70/E. § (1) bekezdése szerint a szociális biztonsághoz való jognak – magában az Alkotmányban kiemelt – tartalmi eleme, alkotmányos követelménye, öregség, betegség stb. esetére a megélhetéshez szükséges ellátáshoz való jogosultság biztosítása és garانتálása. Ezt az ellátáshoz való jogot az állam a társadalombiztosítás és a szociális intézményrendszerek útján valósítja meg. (...) Az Alkotmány 70/E. § (2) bekezdésének idézett rendelkezéséből (...) csak az következik, hogy az állam a polgárok megélhetéshez szükséges ellátáshoz való jogaik realizálása érdekében társadalombiztosítási és szociális intézményi rendszert köteles létrehozni, fenntartani és működtetni.” [26/1993. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1993, 196, 198–199.]

Ezekből az Alkotmányi rendelkezésekből nem következik a keresőképtelen beteggé vált munkavállalók számára alanyi jogosultság arra, hogy a munkaviszonyuk rendes felmondás útján való megszüntetése korlátozások alá essen. Az Alkotmány 70/D. § (1) bekezdése, valamint a 70/E. § (1) bekezdése nem áll alkotmányjogilag értékelhető összefüggésben, így ellentétben sem a munkajog felmondásvédelmi szabályaival.

3.4.7. A továbbiakban az Alkotmánybíróság az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésével kapcsolatos kifogásokat vizsgálta meg. Az Alkotmánybíróság az Abh1.-ben – többek között – olyan szabály alkotmányosságát vizsgálta az Alkotmány 70/A. §-a alapján, amely a nyugdíjasokra néz-

ve kizárta az Mt. 90. §-ában foglalt felmondási védelmek érvényesülését. Az Alkotmánybíróság a munkáltatói felmondás relatív korlátjaként, a munkavállalók közötti pozitív diszkriminációként értékelte az Mt. 90. §-ában meghatározott időszakra vonatkozó tilalmakat, a tilalom által nyújtott többletvédelem megszüntetésére pedig – figyelemmel arra, hogy a nagyobb munkabiztonság jogpolitikai követelményei csak a nyugellátásra való jogosultság eléréseig állnak fenn – elegendő oknak találta, hogy az érintettek nyugdíjasnak minősülnek.

A jelen esetben az Alkotmánybíróságnak arról kellett döntenie, megvalósít-e alkotmány sértő különbségtételt, hogy az Mt. – szemben az általános szabályok hatálya alá tartozók jogviszonyával – a munkaerő-kölcsönzés keretében foglalkoztatott munkavállalók esetében nem korlátozza (tiltja meg) a munkaviszony megszüntetését az Mt. 90. § (1) bekezdésében meghatározott időszakokban. Ennek során az Alkotmánybíróság abból indult ki, hogy a felmondási tilalmak határozatlan, tehát hosszabb távra tervezett munkajogviszonyoknak a munkáltató általi rendes felmondással való megszüntetésekor érvényesülnek, és olyan esetekhez kötődnek, amikor a munkavállaló a jogviszonyból származó kötelezettségeit betegsége, gyermekvállalása, gyermeke betegsége, vagy közeli hozzátartozója súlyos betegsége miatt nem tudja ellátni. [Az Mt. 90. § (1) bekezdés f) pontjában szereplő ok vizsgálata a sor- és tartalékos katonai szolgálat, valamint a polgári szolgálat – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 2004. évi CIV. törvény által 2005. január 1-jével történt – megszüntetésére tekintettel tárgytalanná vált.] A tilalmak egy része a munkavállaló munkavégzésre képtelen állapotát veszi figyelembe, illetve a gyermekvállalás elősegítését célozza, más része a várandós nők és anyák fokozott védelmét, valamint a gyermekek és más közeli hozzátartozók (beteg házastárs, szülő stb.) irányában fennálló gondozási, ápolási, nevelési kötelezettségek ellátását hivatott biztosítani. A tilalomra okot adó tényállások tipikusan olyan élethelyzeteket, illetve állapotokat írnak le, amelyek a munka világában, a munkavállalás terén hátrányokkal járnak, amelyekben a munkavállalók kiszolgáltatottsága, sérülékenysége fokozottan jelentkezik. A védelem arra irányul, hogy a munkaköteleméből származó fő kötelezettség (munkavégzés) teljesítésében való időleges, a munkavállaló önhibáján kívüli okok miatti akadályoztatás ne eredményezze az érintettek számára munkájuk elvesztését, illetve hogy az ettől való félelem ne befolyásolja a nőket a gyermekvállalással kapcsolatos döntéseik meghozatala során, egyúttal kizárja azokat a veszélyeket, negatív hatásokat, amelyeket az elbocsátás a gyermeket vállaló nők, anyák fizikai, pszichés állapotára gyakorolhat. A törvényhozó az Mt. 90. § (1) bekezdésében tehát a munkáltató szabad felmondási jogának korlátozásával a munkavállalóknak az – említett okok miatti – sérülékeny, fokozott kiszolgáltatottságot jelentő helyzetét, állapotát ismerte el, s ítélte a jogviszony megszüntetésével szemben fokozott védelmet igénylőnek; ennek során rész-

ben az Alkotmány 66. § (1) bekezdésében írt, a férfiak és nők egyenjogúsága biztosítására vonatkozó kötelezettséget teljesítendő, részben az Alkotmány 70/A. § (3) bekezdésén, valamint az Alkotmány 66. § (2)–(3) bekezdésén alapuló, a várandós és gyermekes anyákra vonatkozó pozitív diszkriminációt jelentő jogalkotási felhatalmazása körében járt el, figyelembe véve az államnak az Alkotmány 15. §-ából (a család védelmét előíró rendelkezéséből) és az Alkotmány 67. § (1) bekezdéséből származó intézményvédelmi kötelezettségeit is.

Megállapítható továbbá az is, hogy azok a különös védelmet igénylőnek ítélt helyzetek és állapotok, amelyek nyomán a törvényhozó az általános szabályok szerint foglalkoztatott munkavállalók számára pozitív diszkriminációt alkalmazott, a kölcsönzésre létesített munkajogviszonyokban ugyanúgy jelentkezhetnek. Hosszabb távra tervezett, határozatlan idejű jogviszonyok létesítésekor a „hagyományos” és a kölcsönzés keretében foglalkoztatott munkavállalók számára is egyformán látható, vagy nem feltétlenül látható előre, hogy munkájukat az adott munkáltatónál folyamatosan el tudják-e látni, abban – az Mt. 90. § (1) bekezdésében meghatározott tényállások jövőbeni megvalósulása által – akadályoztatva lesznek-e. A törvényhozó tehát az Mt. támadott szabályában a munkavégzésben való akadályoztatás okainak és potenciális következményeinek egyformán kitett munkavállalók között alkalmazott különbségtételt azzal, hogy az Mt. 90. §-ában foglalt tilalmak alkalmazását kizárta a kölcsönzés keretében foglalkoztatott munkavállalók esetében. Ezzel az állapotuk miatt azonosan sérülékeny, munkaerő-piaci pozíciójukat és elhelyezkedési esélyeiket illetően azonos okok miatt kiszolgáltatott helyzetben lévő munkavállalók között tett – alkotmányosan indokolhatatlan – különbséget. A többletvédelem kizárása ugyanis ebben az esetben nem támasztható alá sem a kölcsönzéses foglalkoztatás időszakos jellegével, a kölcsönbeadó munkáltató munkával való ellátási kötelezettsége kisebb mérvű tervezhetőségével, korlátozott foglalkoztatási lehetőségeivel, s nem állítható az sem, hogy a sérülékeny élethelyzetekből fakadó hátrányok kiegyenlítését szolgáló, nagyobb munkabiztonságot jelentő kedvezményezés a hagyományos jogviszonyban álló munkavállalókra nézve indokoltabb lenne. Mivel a vizsgált megkülönböztetésnek nem állapítható meg a tárgyilagos mérlegelés szerinti ésszerű indoka, alkotmányellenes diszkriminációt valósít meg, ezért az Alkotmánybíróság az Mt. 193/P. § (1) bekezdése „86/A. §–96. §-ai” szövegrészéből a 90. §-ra vonatkozó rendelkezést – az Abtv. 40. §-a és 43. § (1) bekezdése alkalmazásával – határozata közzétételének napjával megsemmisítette. A részbeni megsemmisítésre, valamint a törvényszerkesztés során az Mt. 193/P. § (1) bekezdésében alkalmazott, az Mt. 90. §-ára vonatkozó jogtechnikai megoldásra tekintettel (a főszabályok alóli kivételek visszautalással, több egymást követő rendelkezés együttes megjelölésével, a legkisebb és a legnagyobb számú §-ok feltüntetésével kerülnek meghatározásra, amelynek folytán a kivétel a közéjük eső szá-

mon szereplő §-okra is vonatkozik) az Alkotmánybíróság megállapította az Mt. 193/P. § (1) bekezdésének a megsemmisítést követően hatályban maradó szövegét is. A kivétel-szabály megsemmisítése folytán az Mt. 90. §-a a határozat közzétételének napjától az Mt. XI. fejezetében szabályozott foglalkoztatás esetében is alkalmazandó.

Az Abtv. 43. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányellenes jogszabályt az Alkotmánybíróság erről szóló határozatának a hivatalos lapban való közzététele napjától nem lehet alkalmazni, a 43. § (4) bekezdése szerint azonban az Alkotmánybíróság a támadott jogszabály konkrét ügyben történő alkalmazhatóságáról a 43. § (1) bekezdésében meghatározottól eltérően rendelkezhet, ha ezt a jogbiztonság vagy az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke indokolja. Az alkotmányellenes rendelkezés a veszélyeztetett teresség miatti keresőképtelenség, ezzel összefüggésben a munkavégzésben való akadályoztatás okán kiadott felmondás jogszerűsége tárgyában folyó konkrét ügyben való alkalmazási tilalmának kimondását az eljárás kezdeményezőjének, azaz a konkrét ügy felperesének különösen fontos érdeke indokolja, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányellenes rendelkezésnek a Pécsi Munkaügyi Bíróság előtt 6. M 1856/2004. szám alatt folyamatban lévő perben való alkalmazása tilalmát elrendelte.

4. Egy indítványozó – az Alkotmány 70/B. § (4) bekezdésével és az Mt. nem létező 70. § (1) bekezdésével való ellentét kapcsán – kifogásolta azt is, hogy az Mt. 193/N. § (1) bekezdése a szabadság kiadása időpontjának a munkáltató általi előzetes közlését három napra rövidíti, ezáltal megfosztja a munkavállalókat attól a lehetőségtől, hogy a szabadságot a családon belül megfelelő előrelátással szervezhessék.

Az Alkotmánybíróság az Alkotmány 70/B. § (4) bekezdésével összefüggésben már az 1403/B/1991. AB határozatában kifejtette, hogy az Alkotmány alapvető jogként fogalmazza meg a pihenéshez, a szabadidőhöz és a fizetett szabadsághoz való jogokat. (ABH 1992, 493, 494.) Az 1030/B/2004. AB határozatában az Alkotmánybíróság a pihenéshez való jogot a munkához való jog lényeges összetevőjeként értelmezte, utalt továbbá az Alkotmánybíróság több határozatában tett megállapítására, amely szerint – az Alkotmány 70/B. § (4) bekezdésén túlmenően – az Alkotmánynak nincs olyan rendelkezése, amely a pihenéshez való jog konkrét módjait, illetve feltételeit ugyanilyen módon írná elő. (ABH 2005, 1307, 1311.) Az Alkotmánybíróság – a fenti határozatokban tett megállapításokra figyelemmel – a 74/2006. (XII. 15.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh3.) a szabadság kiadásának a munkáltató általi időbeli korlátozását lehetővé tévő olyan szabályozás alkotmányosságát vizsgálta, amelynek által „kitágított” keretek között – az indítványozók szerint – már nem érvényesülhet, hanem egyenesen ellehetetlenül a munkavállalók pihenéshez való joga. E határozatban rögzítette, hogy „az Alkotmány 70/B. § (4) bekezdése

a (...) pihenéshez való jog mellett nevesíti a rendszeres fizetett szabadsághoz való jogot is. Az Alkotmánybíróság (...) a 849/B/1992. AB határozatában minden munkavégzésre irányuló jogviszony közös elemeként határozta meg a rendszeres fizetett szabadság biztosításának kötelezettségét. (ABH 1996, 391, 393.) E jog – a pihenéshez való joghoz hasonlóan – a munkához való jog lényeges összetevője, egyben a pihenéshez való jog egyik aspektusának a munka világára vonatkoztatott konkretizálása. Sajátossága, hogy tipikusan a megélhetést, a létfenntartást szolgáló jövedelem megszerzése érdekében létesített ún. önállótlan munka végzésére irányuló, jellemzően tartós jogviszonyokban állók számára meghatározott időszakonként viszonylag hosszabb időtartamú szabadságot jelent a munkatevékenység ellátására irányuló kötelezettségek teljesítése alól anélkül, hogy az a jogviszonyok fennállását érintené. A rendszeres fizetett szabadsághoz való jog tehát a munka világában a pihenéshez való jog megvalósulását szolgálja, célja a rendszeres munkavégzés során elhasznált erőforrások, a fizikai és szellemi energia pótlásának, a munkavállalók regenerálódásának biztosítása. E jog alkotmányi szabályozása – a pihenéshez való joghoz képest – konkrétabb követelményeket állít a törvényhozó elé. A pihenéshez való jog garanciáinak meghatározása során a jogalkotó szabadsága nagyobb, ez utóbbi jog a munka világában érvényre juttatható többféle módon is: a munkavégzési kötelezettség időbeni korlátait (pl. a munkaidőt, pihenőidőt, valamint a különböző munkaidő-kedvezményeket) meghatározó szabályok megalkotásával. A fizetett szabadsághoz való jog biztosításával kapcsolatos rendszerességre vonatkozó alkotmányi előírásból fakadó követelmény, hogy a törvényhozó meghatározott időszakonként visszatérően jogosítsa az Alkotmány 70/B. § (1) bekezdésében foglalt munkához való jogot – a tágabb értelemben vett – munkajogviszony keretében gyakorló jogalanyokat. Követelmény ezen túl, hogy a pihenés érdekében biztosított szabadidő díjazott legyen, azaz a fenti jogalanyi kör a jogviszonyban töltött idő alatt munkavégzési kötelezettség hiányában is jogosult legyen pénzben meghatározott javadalmazásra. Az Alkotmány 70/B. § (4) bekezdésében meghatározott rendszeres fizetett szabadsághoz való jog biztosításának kötelezettsége nem jelent azonban kötelezettséget arra, hogy akár a jogosultságot, akár a kiadást, ezáltal az igénybevétel lehetőségét feltétlenül a naptári év viszonylatában kellene szabályoznia a jogalkotónak.” (ABH 2006, 870, 875–876.)

Az Alkotmánybíróság az Abh3.-ban rögzítette, hogy a rendszeres fizetett szabadsághoz való jogot alkotmányos alapjognak tekinti, amelyre irányadó a korlátozás jogalapját és mértékét meghatározó, az Alkotmány 8. § (2) bekezdésében foglalt garanciális szabály, és az ezzel kapcsolatban kimunkált szükségesség-arányosság teszt. „Az Alkotmánybíróságnak a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban összegezett állandó gyakorlata szerint (ABH 1998, 91,

98–99.), az alapvető jog korlátozása csak akkor marad meg az alkotmányos határok között, ha a korlátozás elkerülhetetlen, azaz más alkotmányos alapjog, valamint alkotmányos érték védelme vagy érvényesülése, illetve az Alkotmányból következő feladat megvalósítása más módon nem biztosítható, továbbá, ha az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya arányban áll egymással.” (1234/B/1995. AB határozat, ABH 1999, 524, 530.) Az alapjog sérelme megállapítható akkor is, ha az alkalmazott korlátozás a cél elérésére alkalmatlan, vagy a törvényhozó a korlátozás során nem az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközt választotta ki. [20/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 69, 71.; 44/2004. (XI. 23.) AB határozat, ABH 2004, 618, 635.; 26/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 398, 417.; 22/2004. (VI. 19.) AB határozat, ABH 2004, 367, 375.; 36/2005. (X. 5.) AB határozat, ABH 2005, 390, 398.]

Az Alkotmánybíróság a jelen esetben figyelemmel volt arra, hogy az Mt. a szabadság mértékére és számítására vonatkozóan különös rendelkezéseket nem fogalmaz meg a kölcsönzés keretében foglalkoztatott munkavállalókra nézve (a szabadságot a naptári év viszonylatában, a mértéket illetően a munkavállaló életkora, személyi körülményei, illetve a végzett munka jellege, egészséget veszélyeztető, egyéb megterhelő volta függvényében, az év közben kezdődött jogviszonyban időarányosan biztosítja), és alkalmazandó a szabadság esedékessége évében való kiadására vonatkozó főszabály és az ettől való eltérést engedő kivétel-szabályok is. A kiadás és a nyilvántartás szabályozása részben tér el – az Mt. 193/N. § (1)–(2) bekezdése és a 193/G. § (5) bekezdése által megállapított különös szabályok, valamint a 193/P. § (1) bekezdése által a 134. § (1)–(2) és (5)–(6) bekezdése alkalmazását kizáró rendelkezés alapján – az általános szabályoktól, amelyek közül az indítványozó kizárólag a kiadás előtti közlés rövid (három napos) határidejét sérelmezte.

A szabadság kiadása időpontjának – a munkavállaló meghallgatása utáni – meghatározása a munkáltató döntési hatalmát, rendelkezési jogát jeleníti meg, ami a munkáltató számára lehetőséget ad arra, hogy a munka megfelelő szervezéséről, a folyamatos működésről gondoskodják, és foglalkoztatási kötelezettségét teljesíthesse. Ez a korlátozás önmagában nem minősíthető szükségtelennek, a szabadság igénybevételével kapcsolatos jog munkavállaló általi korlátlan gyakorlása ugyanis a munkáltatók folyamatos működését lehetetlenítené el, ezáltal az Alkotmány 9. § (1) bekezdéséből származó alkotmányos elv érvényesülését, a piacgazdaság működőképességét veszélyeztetné. Lényeges, hogy a támadott rendelkezés más (kölcsönvevő) munkáltató(k) aktuális munkaerő-igénye(i) kielégítése érdekében szervezett, ennél fogva speciális foglalkoztatási formában érvényesül, amelyben nem ritka, hogy a – határozott vagy akár határozatlan időre létesített – jogviszony csak pár nap, hét vagy hónap időtartamban áll fenn.

Az Mt. 193/N. § (1) bekezdésének különös szabálya a munkavállalónak a szabadság kiadásáról való előzetes tájékoztatását valóban igen rövid határidővel írja elő, a rövid időtartamban fennálló jogviszonyok esetében azonban, amikor is a munkaviszony fennállásához időarányosan kötött, így a munkavállalót megillető csupán néhány nap szabadság kivételét a munkaviszony megszűnése tené lehetetlenné, éppen ez a szabály ad lehetőséget a szabadság természetbeni igénybevételére, ezáltal az érintett munkavállaló pihenéshez való joga érvényesülésére. A támadott szabály tehát ezekben az esetekben a kölcsönzés keretében foglalkoztatott munkavállalók Alkotmány 70/B. § (4) bekezdésében szabályozott, a fizetett szabadsághoz való alkotmányos alapjoga érvényesülését szolgálja, ezért az a korlátozás, amit az igénybevétel előtti, minimum három napos közlés jelent, szükségesnek tekinthető. Más a helyzet azonban, ha a kölcsönzésre létesített munkaviszony hosszabb időtartamban áll fenn, így az adott munkáltatónál természetben igénybe vehető szabadság is nagyobb mértékű. Ilyenkor a kiadás időpontja közlésének a szabadság igénybevétele előtt legkésőbb három napra szorítása a rendszeres fizetett szabadsághoz való jog gyakorlását aránytalanul korlátozza, mert a szabadság által biztosított szabadidő – családi vagy más közösségben való, akár önálló – eltöltésének tervezhetőségét lehetetleníti el, egyben megfosztja a munkavállalót attól a lehetőségtől, hogy a pihenés, regenerálódás különböző előzetes szervezést igénylő formáinak igénybevételéről megfelelő időben gondoskodjék. Ezen differenciálatlan szabályozás az alapjog-korlátozással szemben támasztott, a legenyhébb eszköz alkalmazása követelményének nem felel meg, ami a fizetett szabadsághoz való alapjog aránytalan sérelméhez vezethet, ezért az Alkotmánybíróság az Mt. 193/N. § (1) bekezdése második mondatát megsemmisítette. Mivel az Alkotmány 70/B. § (4) bekezdésében foglalt rendszeres fizetett szabadsághoz való jog nem tartozik a korlátozhatatlan alapjogok közé, továbbá mert a vizsgált rendelkezés megsemmisítésére a norma differenciálatlan volta miatt került sor, a törvényhozónak lehetősége van az Alkotmány 8. § (2) bekezdésének megfelelő szabályozás kialakítására. Ezért az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy – figyelemmel az Abtv. 43. § (4) bekezdésére – a jogbiztonság követelménye a vizsgált rendelkezés jövőre nézve történő megsemmisítését teszi indokolttá. Az új szabályozás megalkotását szükségessé teszi továbbá, hogy az Mt. 193/P. § (1) bekezdésének indítványokkal nem érintett, az Mt. 134. § (5) bekezdése alkalmazását a munkaező-kölcsönzés esetén kizáró szabály folytán az Mt. általános szabálya (amely a szabadság kiadása időpontjának közlését a kezdete előtt legkésőbb egy hónappal írja elő) nem érvényesülhet.

5. Az egyik indítványozó – az Alkotmány 70/A. (3) bekezdése és a 70/B. § (1)–(3) bekezdései sérelmét állít-

va – Mt. XI. fejezete valamennyi rendelkezése megsemmisítése iránti kérelmet is előterjesztett, amelyet a kölcsönzés keretében foglalkoztatott munkavállalók és a kölcsönvevő közötti jogviszony hiányával és a kölcsönzött munkavállalók bérigénye érvényesítési nehézségeivel indokolt.

Az Alkotmány 70/B. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a munkához, a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához. Az Alkotmánybíróság az 500/B/1994. AB határozatában értelmezte az Alkotmány 70/B. § (1) bekezdését: „A munka és a foglalkozás szabad megválasztásához fűződő alapjog pedig magában foglalja annak negatív oldalát is: alapjogot arra, hogy senki nem kényszeríthető olyan munkáltatóval munkaviszonyba, akivel munkaszerződést nem kötött és nem is kíván kötni, akivel munkát végezni egyáltalán nem akar.” (ABH 1995, 699, 701.)

A munkateljesítésnek az Mt. XI. fejezetében szabályozott, kölcsönzéses formában való vállalása – még ha az a jogalanyok elhelyezkedési esélyei által behatárolt, s a munkaerő-piaci lehetőségekhez igazodóan korlátozott mértékű is – végső soron az érintettek szabad elhatározásán alapul; a támadott szabályozás a más foglalkoztatási formákban és keretek között történő munkavállalást nem gátolja. Ezért az Alkotmány 70/B. § (1) bekezdésének sérelme nem merül fel. A munkaerő-kölcsönzés jogintézményének alkotmányellenessége – figyelemmel a jelen határozat indokolása III. 2.1. pontjában kifejtettekre is – az Alkotmány 70/B. § (2)–(3) bekezdésével való ellentét miatt sem állapítható meg. Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá, hogy a fenti körben felhozott problémák a pozitív diszkriminációs jogalkotással nem hozhatók összefüggésbe. Mindezekre tekintettel az Mt. teljes XI. fejezete alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

A határozatnak a Magyar Közlönyben való közzététele az Abtv. 41. §-án alapul.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k., *Dr. Bragyova András s. k.,*
előadó alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k., *Dr. Kovács Péter s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Lenkócs Barnabás s. k., *Dr. Lévay Miklós s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 27/B/2004.

IX. Határozatok Tára**A Kormány határozatai****A Kormány
1096/2009. (VI. 19.) Korm.
határozata****a 2009. évi központi költségvetés általános tartalékának
előirányzatából történő felhasználásról**

A Kormány

1. az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 38. § (1) bekezdésében biztosított jogkörében 1 152,6 millió forint *melléklet* szerinti átcsoportosítását rendeli el a 2009. évi központi költségvetés általános tartaléka terhére;

Felelős: pénzügyminiszter
érintett fejezetek irányítását ellátó szervek vezetői

Határidő: azonnal

2. a Honvédelmi Minisztérium részére az 1. pont szerint az afgán választások katonai biztosításában való szerepvállalás támogatására átcsoportosított 1 097,6 millió forinttal kapcsolatosan az Áht. 26. § (4) bekezdése értelmében elszámolási, a fel nem használt rész tekintetében visszatérítési kötelezettséget ír elő.

Felelős: honvédelmi miniszter
pénzügyminiszter

Határidő: 2009. december 10.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

Államháztartási egyedi azonosító	Fejezet-szám	Cím-szám	Al-cím-szám	Jog-cím-csoport-szám	Jog-cím-szám	Elő-ir.-csoport-szám	Ki-emelt elő-ir.-szám	Fejezet-név	Cím-név	Al-cím-név	Jog-cím-csoport-név	Jog-cím-név	Elő-ir.-csoport-név	TÁMOGATÁSOK										Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma
														Kiemelt előirányzat neve												
206905			2											MH ÖHP és alárendelt szervezetei										342,8		
	XIV.													Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium												
		20												Fejezeti kezelésű előirányzatok												
			5											Társadalmi önszerveződések támogatása												
032696				1										Szabadságharcosokért Közalapítvány										55,0		
Az előirányzat-módosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű																										
														Foglalkoztatottak létszáma (fő) — időszakra												
														Foglalkoztatottak létszáma (fő) — időszakra												
Az előirányzat-módosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű																										

Az adatlap 5 példányban töltendő ki		A támogatás folyósítása/zárolása (módosítás +/-)		Összesen	I. negyedév	II. negyedév	III. negyedév	IV. negyedév
Fejezet	1 példány							
Állami Számvevőszék	1 példány	időarányos						
Magyar Államkincstár	1 példány	teljesítményarányos						
Pénzügyminisztérium	2 példány	egyéb: azonnal		1 152,6		1 152,6		

* Az összetartozó előirányzat-változásokat (+/-) egymást követően kell szerepeltetni.

A Magyar Közlönyt szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Petrétei József. A szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu. Telefon: 266-9290.

A papír alapon terjesztett Magyar Közlöny a kormányzati portálon közzétett hiteles elektronikus dokumentum oldalhú másolata. A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a Magyar Posta Zrt. közreműködésével.

Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék. Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411),

illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a **MKB** BANK

www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2009. évi éves előfizetési díj: 151 452 Ft. Egy példány ára: 315 Ft 16 oldal terjedelemig, utána +8 oldalanként +270 Ft.

HU ISSN 0076—2407

09.1593 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

Előfizetési bankszámlaszám: MKB Bank 10300002–20377199–70213285